Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu

Critical Edition and Annotated Translation

Dissertation
zur Erlangung des Doktorgrades
der Fakutät für Geisteswissenschaften
der Universität Hamburg

vorgelegt von
Jonas Buchholz
aus Berlin

Hamburg 2017

1. Gutachter:

Prof. Dr. Eva Wilden (Hamburg)

2. Gutachter:

Prof. Dr. Sascha Ebeling (Chicago)

Disputation:

25. April 2018

Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu

Critical Edition and Annotated Translation

Table of Contents

Acknowledgments ix
Introduction xi
The scope of this work xi
The literary-historical context xiii
The *Kīḻkkaṇakku* corpus xiii
The *Akam* works xv
The TN xvii
Textual history of the TN xix
Manuscripts of the TN xix
Quotations xxiv
Editions of the TN xxiv
Interrelation of the sources xxviii
The present edition xxxi
Text-critical principles xxxi
The speech-situations and the commentary xxxiv
The *marutam* section xxxv
Sigla and abbreviations xxxix
Critical edition and annotated translation of the TN 1
Kuṟiñci 3
Neytal 49
Pālai 91
Mullai 133
Marutam 177
Author stanza 209
References 211
Kurzfassung der Ergebnisse / Summary of the results 215

Acknowledgments

This dissertation was born in many places, and in these places, there are people whom I owe my gratitude. First of all, I am greatly indebted to Eva Wilden, who not only gave the impetus for this dissertation, but also supported its realization in many ways. She provided me with an academic environment in Hamburg where I had the unique opportunity to work on my project in a group of like-minded scholars. I have greatly profited from her advice and support.

The work for this dissertation was carried out within the scope of the project "Going from Hand to Hand: Networks of Intellectual Exchange in the Tamil Learned Tradition" (NET-amil) at the University of Hamburg. I am grateful to the European Research Council (ERC) for funding this project, which has provided me with a livelihood for already more than three years. I also had the opportunity to be an external member of the Graduate School "Manuscript Cultures" at the Centre for the Study of Manuscripts (CSMC) of the University of Hamburg, which in many ways was enlightening for me.

In Hamburg, I would further like to thank my colleagues Giovanni Ciotti, Victor B. D'Avella, Erin McCann, and Marcus Schmücker, who not only sat through the weekly readings of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, but also contributed to the success of my project in various other ways, not the least through their friendship. So did Janina Karolewski, whose moral support more than once turned Hamburg into a brighter place.

Several other persons also took part in readings in Hamburg and Pondicherry: Suganya Anandakichenin, Jean-Luc Chevillard, Sascha Ebeling, T. Rajarethinam, and T. Rajeswari. I thank all of them, and others whom I might have forgotten to mention, for their valuable suggestions and comments.

I had the opportunity to visit the Pondicherry centre of the École française d'Extrême-Orient (EFEO) several times during the work on this dissertation. I would like to thank the EFEO staff for their valuable work, particularly Shanti Rayapoullé for her help in accessing rare printed materials, and N. Ramaswamy (Babu) and G. Ravindran (Ravi), who conducted most of the digitization work of the manuscripts on which my edition is based. Without their efforts, this dissertation would not have been possible. It is with deep regret that I have to record the passing away of G. Ravindran in December 2015.

A part of the digital images of the manuscripts were produced by myself during a visit to the U.V. Swaminatha Iyer Library (UVSL) and the Government Oriental Manuscripts Library (GOML), both in Chennai, in February 2015. I am grateful to these two institutions for the permission to access their collections and digitize the manuscripts.

The place where I have accumulated the largest debt in the process of writing this dissertation is Mannheim, where my home is. My wife Ina has gone through many hardships to support me. It is difficult to put into words my deep love and gratitude to her, but I would like to thank her for being in my life. Our daughters Noa and Alma, who have brought so much joy into my life, have also had to bear with my work on this dissertation. They will certainly be relieved to hear that the *Doktorbuch* is finally finished.

Hamburg, October 5, 2017

Introduction

The scope of this work

Classical Tamil poetry is for the most part associated with Caṅkam literature, a corpus of 18 works in the genres of *akam* or love poetry and *puṟam* or heroic poetry, which form the oldest stratum of Tamil literature. Since these works were brought to print during the late 19th and early 20th centuries, they have become an object of pride for many Tamils. The Caṅkam works have also received quite some scholarly attention, and thanks to a number of translations, they have gained some recognition even outside purely academic circles.

What is far less well known is that there is a body of late-classical Tamil love poetry from the period immediately following the Caṅkam era. These works are included in a corpus known as *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku*, "eighteen shorter works", or *Kīḻkkaṇakku* for short. Most of the *Kīḻkkaṇakku* works, including the famous *Tirukkuṟaḷ*, represent a new genre, which can be termed ethical literature, i.e., they deal with questions of moral and right conduct. Six of the eighteen *Kīḻkkaṇakku* works, however, represent the ancient genre of *akam* or love poetry. These texts, which we may term the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, can be said to form the direct continuation of the tradition of Caṅkam literature.

Extant scholarship has largely tended to ignore the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. It is telling that David Shulman's recent book, which presents an overarching narrative of the history of Tamil language and literature from its beginnings up to the present day, does not mention the *Kīḻkkaṇakku Akam* works even once.[1] If the *Kīḻkkaṇakku Akam* works are acknowledged at all, they are usually viewed as inferior imitations of Caṅkam literature. A rare exception is Jennifer Clare's recent dissertation, which briefly discusses the *Kīḻkkaṇakku Akam* works as an example for the shift of poetic paradigms during the post-Caṅkam period.[2] For the most part, however, the evaluation of the *Kīḻkkaṇakku Akam* has been outspokenly negative. This is epitomized by Kamil V. Zvelebil's statement: "As poetry they are not much".[3]

Such an evaluation, I believe, is unfair and ill-informed. If one reads the *Kīḻkkaṇakku Akam* works with an open mind, one can note that these texts are in many ways similar to Caṅkam literature, but also differ in several aspects. The *Kīḻkkaṇakku Akam* works follow the same conventions as the Caṅkam texts, but do so in a much more regularized way. Tamil poetry is accompanied by an ancient tradition of poetics, which describes the theoretical foundations of the literature. In the case of the Caṅkam works, one often cannot help the impression that the poeticians are trying to impose patterns that do not always do justice to the texts. The *Kīḻkkaṇakku Akam* works, on the other hand, meticulously follow the poetological norms. Another respect in which the *Kīḻkkaṇakku Akam* works differ from the Caṅkam texts is their more sophisticated poetic style. The most marked difference is a new, more complicated metre, called *veṇpā*. Also, sound figures such as rhyme and alliteration play a much more important role than in the earlier literature. As such, one may say that, compared with the Caṅkam works, formal

[1] Shulman 2016.
[2] Clare 2011: 55-57.
[3] Zvelebil 1974: 119.

aspects take precedence in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, while the content is largely conventionalized.

Such a description should not be mistaken for an evaluation. In my opinion, the *Kīḻkkaṇakku Akam* works deserve to be taken seriously as pieces of literature of their own right. This means accepting their different poetic agenda as a legitimate expression of literary creativity, rather than taking Caṅkam literature as the measuring stick. The point of this type of poetry is not so much to say something new, but to say something that the readers are already familiar with in a novel and aesthetically pleasing way. Many poems in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works manage to do this in a quite astonishing way.

Moreover, studying the *Kīḻkkaṇakku Akam* works may open up new vistas on the history of Tamil literature. Many scholars have been all too willing to explain features shared by the Caṅkam works and later texts (say, Bhakti literature or the *Kamparāmāyaṇam*) as influence exerted by the former on the latter without considering the literature of the intervening period. What is needed is a more comprehensive outlook, which views the history of Tamil literature as a constant development. Being the direct continuation of Caṅkam literature, the *Kīḻkkaṇakku Akam* works certainly stand at a critical junction within this development. They are therefore indispensable for a study of Tamil literature in the *longue durée*.

As it should have become clear by now, I believe that the *Kīḻkkaṇakku Akam* works deserve to be the object of serious literary and literary-historical study. However, before such a study can be undertaken, the necessary first step is to get at terms with the texts themselves. This means, firstly, to assess how the texts have come down to us, and secondly, to try to arrive at a close understanding of what the poems actually say. In other words, the necessary philological groundwork for a further study of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works has to be carried out. The present dissertation aims to be a first step towards that direction.

For the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, we are still relying on the work of the scholars of the late 19th and early 20th centuries, who produced the first printed editions of the texts. While these pioneering editions are products of great erudition, the early editors do not lay open their sources, nor do they discuss their editorial choices. It is certainly due time to reassess the decisions made by the early editors with the aid of the available witnesses, that is, the surviving manuscripts of the texts. This is all the more urgent, since these witnesses are literally crumbling away. Palm-leaf manuscripts have a limited lifespan in the tropical climate of South India, and unless efforts are made to preserve them, they may not be available to future generations of scholars any more.

Moreover, our understanding of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works has so far been largely based on the anonymous old commentaries, which have been transmitted along with the texts, and on modern commentaries, which were composed between the 1920s and the 1960s on the basis of the old commentaries. This is true for the two extant translations of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, produced by A. Dakshinamurthy (2010) and Vaidehi Herbert (2014). Particularly Dakshinamurthy's translation is essentially a translation of the modern commentaries, rather than of the poems themselves.[4] Although the commentaries certainly are an extremely valuable tool, it is high time for a more critical approach. This means weighing the different possibilities

[4] I have discussed the interrelation of the commentaries and translations in Buchholz forthcoming-a.

of interpretation, pointing out to difficulties, and discussing the reasons for having arrived at a particular interpretation.

In the past years, there has been quite some progress in the field of classical Tamil philology thanks to the Caṅkam project centered around the Pondicherry Centre of the École française d'Extrême-Orient (EFEO). The aim of this project is to locate and digitize manuscripts of classical Tamil literary texts, and to produce critical editions and annotated translations of the Caṅkam works. So far, three critical editions have been published: *Naṟṟiṇai* (2008), *Kuṟuntokai* (2010), and *Kalittokai* (2015). The present dissertation extends the scope of this endeavor to the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. It contains a critical edition and annotated translation of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu* (TN), the longest and most remarkable of these texts. In the longer term, I hope to include the other *Kīḻkkaṇakku Akam* works, as well.

In what follows, I will give a necessarily short overview of the constitution of the *Kīḻkkaṇakku* corpus, the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, and the TN. I will then discuss the textual history of the TN, describing the extant witnesses (manuscripts, quotations, and printed editions) and their interrelation. Finally, I will expound the principles that have been applied for the edition and translation. The centrepiece of the present dissertation is the critical edition and annotated translation of the 153 poems of the TN.

The literary-historical context

The *Kīḻkkaṇakku* corpus

The *Kīḻkkaṇakku* corpus includes the eighteen works that are listed in Table 1. As we have seen, most of these works represent a genre that can be called ethical literature, but six texts belong to the genre of *akam* or love poetry, and one text to the genre of *puṟam* or heroic poetry. Among the ethical works is the *Tirukkuṟaḷ*, arguably the most famous work of Tamil literature. This text, seems to have been held in high esteem throughout times. Today, the *Tirukkuṟaḷ* stands as one of the most prominent icons of Tamil culture. Another ethical work included in the *Kīḻkkaṇakku* corpus, the *Nālaṭiyār*, seems to have enjoyed a popularity similar to that of the *Tirukkuṟaḷ* in pre-modern times, although it receives not quite as much attention today. The other *Kīḻkkaṇakku* works are far less known than the *Tirukkuṟaḷ* and the *Nālaṭiyār*, and it seems that they never reached a status anywhere near these two texts.

Title	Author	Genre	Stanzas
Nālaṭiyār	several	ethical	400
Nāṉmaṇikkaṭikai	Viḷampi Nākaṉār	ethical	101
Kār Nāṟpatu	Kaṇṇaṅ Kūttaṉār	*akam*	40
Kalavaḻi Nāṟpatu	Poykaiyār	*puṟam*	41
Iṉṉā Nāṟpatu	Kapilar	ethical	40
Iṉiyavai Nāṟpatu	Pūtañ Cēntaṉār	ethical	40
Aintiṇai Aimpatu	Māṟaṉ Poṟaiyaṉār	*akam*	50
Aintiṇai Eḻupatu	Mūvātiyār	*akam*	66
Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu	Kaṇimētāviyār	*akam*	153
Tiṇaimoḻi Aimpatu	Kaṇṇañ Cēntaṉār	*akam*	50

Tirukkuṟal	Tiruvaḷḷuvār	ethical	1330
Tirikaṭukam	Nallātaṉār	ethical	100
Ācārakkōvai	Peruvāyiṉ Muḷḷiyār	ethical	100
Palamoḻi Nāṉūṟu	Muṉṟuṟaiyaraiyaṉ	ethical	400
Ciṟupañcamūlam	Kāriyācāṉ	ethical	102
Mutumoḻikkāñci	Maturaik Kūṭalūr Kiḻār	ethical	100
Ēlāti	Kaṇimētāviyār	ethical	80
Kainnilai	Pullaṅkāṭaṉār	*akam*	60

Table 1: Works of the *Kīḻkkaṇakku* corpus in their traditional order

We do not know when and how these eighteen works came to be considered a corpus. The term (*Patiṉeṇ*)*kīḻkkaṇakku* is mentioned by the medieval commentators Peruntēvaṉār (12th century), Pērāciriyar (13th century), Nacciṉārkkiṉiyar, and Mayilainātar (both 14th century), suggesting that the notion of a corpus of eighteen texts known under the name *Kīḻkkaṇakku* was established at that time.[5] The term *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku* has to be understood in contradistinction to *Patiṉeṇ-mēṟkaṇakku*, a term that is sometimes used to collectively refer to the eighteen works of Caṅkam literature (*patiṉeṇ* means "eighteen"). A definition of these two terms is found in the *Paṉṉirupāṭṭiyal*, a grammatical work of unknown date.[6] From the *Paṉṉirupāṭṭiyal*, it emerges that the distinction seems to be based on metre, or more precisely, on the fact whether or not the length of the poems is restricted.[7] Thus, while the Caṅkam corpus contains poems that can be of considerable length, the *Kīḻkkaṇakku* works are composed in the shorter *veṇpā* metre. The terms *mēṟkaṇakku*, lit. "high count", and *kīḻkkaṇakku*, lit. "low count", therefore seem to refer to the length of the stanzas. As such, the translation "eighteen minor works", which is often found for *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku*, is slightly misleading.[8] The Tamil term might be better rendered with "eighteen shorter works".

The information which works precisely make up the *Kīḻkkaṇakku* corpus has been transmitted in an anonymous *veṇpā* stanza. This stanza forms part of a group of three mnemonic stanzas. The other two stanzas define the constituent works of the *Pattuppāṭṭu* and *Eṭṭuttokai* corpora, i.e., the two groups of texts that together constitute the Caṅkam corpus.[9] It is impossible to say who composed these stanzas and how old they are. Nevertheless, they stanzas are considered authoritative and have come to define the constitution of the aforementioned corpora. I hope to discuss the mnemonic stanza on the *Kīḻkkaṇakku* corpus elsewhere in more detail.[10] Here it must suffice to say that there are a number of problems involved in the interpretation of this stanza. In the 19th and early 20th centuries, scholars were all but unsure about the correct identification of the works listed in the mnemonic stanza on the *Kīḻkkaṇakku* corpus.

[5] Peruntēvaṉār on *Vīracōḻiyam* 145, Pērāciriyar on *Tolkāppiyam Poruḷatikāram* 547 (*Ceyyuḷiyal* 235), Nacciṉārkkiniyar on the same *sūtra*, Mayilainātar on *Naṉṉūl* 387. The dates given for the commentators are those found in Zvelebil 1995.

[6] Zvelebil (1995: 518) dates the *Paṉṉirupāṭṭiyal* to the 10th century, but the basis of this dating is not evident. Wilden (2014: 217, fn. 187) refers to "current scholarship" that dates the *Paṉṉirupāṭṭiyal* "between the 11th and 14th centuries".

[7] Cf. *Paṉṉirupāṭṭiyal* 344-348.

[8] Cf. Zvelebil 1975: 7, Marr 1985: 2, Wilden 2014: 217.

[9] See Wilden 2014: 177 ff., Wilden 2017: 321 ff.

[10] See Buchholz forthcoming-b.

Most notably, based on different interpretations of the mnemonic stanza, some scholars held that the name of the eighteenth *Kīḻkkaṇakku* work was *Iṉṉilai*, while others believed that it was called *Kainnilai*. In fact, both works were published (the *Iṉṉilai* in 1917, and the *Kainnilai* in 1931), but the text published as *Iṉṉilai* was later shown to be spurious.[11] The *Kainnilai*, by contrast, is a work of the *akam* genre, which shares a great many similarities with the other *akam* works of the *Kīḻkkaṇakku* corpus and clearly seems to form a group with them. It therefore seems safe to say that the *Kainnilai* is an authentic part of the *Kīḻkkaṇakku* corpus.

Another, so far largely ignored, source for the constitution of the *Kīḻkkaṇakku* corpus are the surviving manuscripts of the texts. There is no room here to go into detail, but we can note that the *Tirukkuṟaḷ* and the *Nālaṭiyār* had a largely separate manuscript transmission. Partly this might be due to the sheer size of the texts, but it also seems that these two works were considered important texts of their own right. By contrast, the remaining *Kīḻkkaṇakku* works are for the most part found in serial manuscripts, that is, manuscripts that contain several (though never all) texts of the *Kīḻkkaṇakku* corpus. In other words, these texts were transmitted as part of a corpus, if not *because of* their being part of a corpus. Incidentally, many serial manuscripts contain the texts in the order in which they are listed in the mnemonic stanza, testifying for the authority the mnemonic stanza had for the constitution of the corpus already at the time of the manuscript transmission. The manuscripts also allow finally settling the question of the *Kainnilai* and the *Iṉṉilai*, for there is no *Kīḻkkaṇakku* serial manuscript that contains the *Iṉṉilai*, whereas the *Kainnilai* is found in two such manuscripts.

The *Akam* works

The *Akam* works of the *Kīḻkkaṇakku* corpus are the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu* (TN), the *Tiṇaimoḻi Aimpatu* (TAi), the *Aintiṇai Aimpatu* (AiAi), the *Aintiṇai Eḻupatu* (AiE), the *Kainnilai* (Kain.) and the *Kār Nāṟpatu* (KārN). Their length varies between 40 stanzas in the case of the KārN and 153 stanzas in the case of the TN. In total, they comprise 419 four-line stanzas in the *veṇpā* metre. An overview is found in Table 2.

Abbr.	Title
TN	*Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*
TAi	*Tiṇaimoḻi Aimpatu*
AiAi	*Aintiṇai Aimpatu*
AiE	*Aintiṇai Eḻupatu*
Kain.	*Kainnilai*
KārN	*Kār Nāṟpatu*

Table 2: The *Kīlkkaṇakku Akam* works

The *Kīḻkkaṇakku Akam* works follow the conventions that are already established in Caṅkam literature. They deal with the love story of an idealized couple, the "hero" (*talaivaṉ* or *talaimakaṉ*) and the "heroine" (*talaivi* or *talaimakaḷ*). Each poem deals with a particular scene that forms part of the love story. The poems have the form of a monologue of one of the persons

[11] Vaiyāpurip Piḷḷai 1964: 75-83, Vēṅkaṭacāmi 1962: 329-338, Aruṇācalam 2005: 445-449.

involved in the plot. Other protagonist apart from the hero and the heroine include the heroine's confidante (*tōḻi*), the hero's companion (*pāṅkaṉ*), the heroine's foster mother (*cevilittāy*), the hero's bard (*pāṇaṉ*), etc.

A poetic convention that is of great importance for the *Kīḻkkaṇakku Akam* works is the concept of the five *tiṇai*s, often rendered as "landscapes", although this is a slightly imprecise translation. According to this concept, a love poem belongs to one of five *tiṇai*s or "types" (thus the literal meaning of *tiṇai*), which is defined through the situation described in the poem. Each of these *tiṇai*s is associated with a particular landscape and is named after a flower that is typical for this landscape. Thus, poems dealing with the hero's and heroine's premarital lovemaking are set in the mountains (*kuṟiñci*); poems dealing with the heroine's lamentation are set on the seashore (*neytal*); poems that deal with separation are set in the desert (*pālai*), poems that deal with the heroine's waiting for the hero's return are set in the woodlands (*mullai*); and poems that deal with unfaithfulness and quarreling are set in the river valleys (*marutam*). Each of the landscapes is associated with a number of typical elements, such as plants and animals, providing the poets with a reservoir or signifiers through which they can evoke a particular setting. Apart from the landscape, time may also play a role. Most importantly, *mullai* is associated with the rainy season and the evening.

The *tiṇai* concept is already present in the Caṅkam works, but at least in a part of the corpus, it seems to be not yet fully developed. For example, the *Kuṟuntokai*, arguably the best-known Caṅkam work, not indicate to which *tiṇai* a particular poem belongs. While many poems in this work clearly contain *tiṇai* elements, other poems escape the *tiṇai* classification. By contrast, the *tiṇai* concept is fully developed in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. Here it has become the most important compositional principle. Five of the six works are arranged in sections of equal length dealing with the individual *tiṇai*s, and four of them even contain the word *tiṇai* in their titles: *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*, "one hundred and fifty [stanzas] on the garland of *tiṇai*s", *Tiṇaimoḻi Aimpatu*, "fifty [stanzas] speaking of the *tiṇai*s", *Aintiṇai Aimpatu*, "fifty [stanzas] on the five *tiṇai*s", and *Aintiṇai Eḻupatu*, "seventy [stanzas] on the five *tiṇai*s". The only work which is not arranged in this way is the *Kār Nāṟpatu* ("forty [stanzas] on the rainy season"), which deals with a specitic topic, namely the rainy season, which is associated with the *mullai tiṇai*.

The form of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works is quite different from that of the Caṅkam works. The most conspicuous difference is a new metre, the *veṇpā*. Another difference concerns the use of rhymes (*etukai*). More precisely, in the type of rhyme that is peculiar for Tamil poetry, the beginnings of two consecutive lines rhyme. In the Caṅkam works, *etukai* is still an optional feature, but in the *veṇpā* metre its use is obligatory. There are two different sub-types of the *veṇpā* that are used in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. Their difference lies in the use of rhyme patterns. In the type known as *nēricai veṇpā*, there is a rhyme between the first foot of the first line, the first foot of the second line, and the last foot of the second line, and another rhyme between the first foot of the third line and the first foot of the fourth line. In the other sub-type, known as *iṉṉicai veṇpā*, the rhyme pattern theoretically is not prescribed. In practice there mostly is a rhyme between the beginnings of all four lines. Irregular rhyme patterns, however, may also occur. Another stylistic device, which is not obligatory but nevertheless extensively used in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works is alliteration (*mōṉai*).

Little is known about the authors of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, except for their names. The dating of the texts is also an open question. Given that the dates of all classical Tamil works, including the Caṅkam texts, are uncertain, this is a thorny issue, which we cannot discuss here at length. What is clear, however, is that the *Kīḻkkaṇakku Akam* works are later than the Caṅkam texts. This is evident from the differences in language and style. Linguistically, the *Kīḻkkaṇakku Akam* works represent a later stage of the language than the Caṅkam texts, as is evidenced by a number of morphological innovations, the influx of new Sanskrit loan words, and the collapse of the old particles system. In terms of style, we may mention their use of the new *veṇpā* metre and the increased use of rhyme (*etukai*) and alliteration (*mōṉai*).

An external factor that might help determining the date of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works is their apparent connection with the Pāṇṭiya dynasty. The authors of three of the texts (TN, Kain., and KārN) are said to hail from the Pāṇṭiya country.[12] In the case of the TN and the Kain., the Pāṇṭiya connection is corroborated by text-internal references to the Pāṇṭiya king.[13] This seems to suggest that the production *Kīḻkkaṇakku Akam* works have been linked with the so-called Pāṇṭiya renaissance, which took place after the restoration of the Pāṇṭiya kingdom at the end of the 6th century.[14] In a bid to establish a link with the early Pāṇṭiya rulers, whose exploits are described in Caṅkam literature, the Pāṇṭiyas of the second half of the first millennium took particular pride in Tamil literature. It is possible that they were responsible for the compilation of the Caṅkam corpus.[15] Moreover, the Pāṇṭiyas seem to have been commissioned the production of two works that are traditionally recognized as part of the Caṅkam corpus although they are evidently later than the rest of the works, namely the *Paripāṭal* and *Kalittokai*.[16] All of this suggest that a revival movement took place under the Pāṇṭiyas, which saw both the canonization of the Caṅkam works and the composition of new literary works based on the model of Caṅkam literature. The production of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works also seems to have been a part of this revival movement, which would place their date perhaps in the 7th or 8th century.

The TN

With its 153 poems, the TN is the longest of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. Like the other works, it is divided into five sections of equal length, each of which deals with one of the *tiṇai*s in the following order: *kuṟiñci*, *neytal*, *pālai*, *mullai*, and *marutam*. Three sections (*kuṟiñci*, *neytal*, and *mullai*) contain 31 instead of the expected 30 poems, which brings the total number of poems to 153. It seems likely that the extra poems are interpolations that were added at some point during the course of transmission, but it does not seem possible to identify which poems exactly are interpolations.

[12] According to the colophons, the authors of the TN and the KārN hail from the Pāṇṭiya capital Maturai. The author of the Kain. is said to be a native of "Nallūr in Muḷḷināṭu in Māṟōkkam" (*Māṟōkkattu Muḷḷināṭṭu Nallūr*), where Māṟōkkam stands for the southern part of the Pāṇṭiya country. The regional affiliation of the other authors is unknown.
[13] Cf. TN 4, Kain. 60.
[14] On the Pāṇṭiya renaissance, see Hardy 1983: 167-170.
[15] Wilden 2014: 9-11.
[16] For the *Paripāṭal*, see Hardy 1983: 204; for the *Kalittokai*, see Zvelebil 1973: 123.

At the end of the TN, there is a colophon which identifies the author as "Kaṇimētāviyār, student of Mākkāyaṉār, Tamil teacher of Maturai" (*Maturait tamiḻāciriyar Mākkāyaṉār māṇāk-kar Kaṇimētāviyār*). The TN also contains an author stanza, which identifies the author with the name Kaṇintār. Previous scholars have been willing to accept that Kaṇimētāviyār and Kaṇintār are variants of the same name, which seems somewhat rash, since the similarity between the names is superficial at the best. The identity becomes even more dubious if one takes into consideration that the reading *Kaṇintār* in the author stanza is not certain.[17] Be that as it may, the same Kaṇimētāviyār who is said to have written the TN is also credited with *Ēlāti*, one of the ethical works of the *Kīḻkkaṇakku* corpus. Kaṇimētāviyār is thought to have been a Jaina. This is mostly because the contents of the *Ēlāti* are thought to reflect Jaina morality. In the TN, however, I can see nothing particularly Jaina. In any case, given on how little information we have about the authorship of the texts, it should not be taken for granted that the TN and the *Ēlāti* were indeed composed by the same person. To answer this question, one would have to undertake a detailed comparison of the language and style of the TN and the *Ēlāti*.[18]

Despite the seemingly uniform nature of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works, the TN clearly sticks out in terms of its style. Metrically, it is the most uniform of the texts, almost exclusively employing the *nēricai veṇpā* type.[19] The TN also uses more complex rhyme schemes than the other texts, most notably a special type of *etukai* where the word immediately following the rhyme word is repeated. While this extended type of *etukai* occasionally also occurs in the other *Kīḻkkaṇakku Akam* works, it is far more common in the TN, where almost half of the rhymes are of this type. We may mention the and the extensive use of alliteration in the TN, as well as the presence of a number of complicated word plays[20] and elaborate similes.[21] Because of its stylistic peculiarities, the TN is also arguably the most difficult of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. Particularly the use of extended *etukai* often necessitates semantical stretching and less than natural syntax.

Like the other *Kīḻkkaṇakku Akam* works, the TN comes with a body of short paratexts, the so-called "speech situations" (*kiḷavi*), that define the situation in which a particular poem is supposed to have been uttered, and with an anonymous old commentary (henceforth OC). In the case of the TN, the speech situations and the commentary have been survived only up to TN 127. The commentary consists of a simple paraphrase, but in some cases, it is followed by an additional note containing some further discussion.[22] I have discussed the old commentaries on the *Kīḻkkaṇakku Akam* works elsewhere in more detail.[23] Here, it should be enough to say that they are part of a series of anonymous commentaries that exists for all *Kīḻkkaṇakku* works except for the *Tirukkuṟaḷ* and the *Nālaṭiyār*. Based on their language, they seem to belong to the medieval period, although it is impossible to date them precisely. At least as far as the *Akam*

[17] See the notes to the author stanza in the critical edition.
[18] One may note that S. Vaiyapuri Pillai, while taking it for granted that the two works were composed by the same author, remarks that "the author is not so felicitious in his *Ēlādi* as he is in this work on *Akam* [the TN]" (Vaiyapuri Pillai 1956: 95).
[19] The only exception is TN 113, which employs an irregular rhyme pattern.
[20] Cf. TN 4, 5, 101.
[21] Cf. TN 98, 119.
[22] Cf. TN 3, 4, 17, 62, 95, 99, 104, 119, 123.
[23] Buchholz forthcoming-a.

works are concerned, the commentaries appear very uniform, suggesting that they might have been composed by the same person.

Textual history of the TN

Manuscripts of the TN

Nine mss. of the TN can be located today (for an overview, see Table 3). Of these nine mss., six are located in the U.V. Swaminatha Iyer Library (UVSL) in Chennai, two in the Government Oriental Manuscripts Library (GOML), also in Chennai, and one in the Sri Chandrasekharendra Saraswathi Viswa Mahavidyalaya Library (SCSVMVL) in Kanchipuram. Five mss. are on palm-leaf and four in paper. In what follows, I will describe the mss. of the TN in detail.[24]

	Library / shelf mark	Material	Description
A_1	UVSL 524f	palm-leaf	complete, with commentary up to TN 127
A_2	UVSL 589m	palm-leaf	selection of 62 poems, without commentary
A_3	UVSL 698i	palm-leaf	selection of 23 poems, with commentary
B	UVSL 1078n	palm-leaf	TN 1–127 only, with commentary
	GOML D.228	paper	TN 1–19 only, with commentary
	GOML R.5753	paper	complete, with commentary up to TN 127
	UVSL 553f	paper	complete, with commentary up to TN 127
	UVSL 556d	paper	complete, with commentary up to TN 127
	SCSVMVL 901659	palm-leaf	complete, without commentary

Table 3: Manuscripts of the TN

I have chosen the sigla A_1, A_2, A_3, and B for the four mss. used in this edition. The other mss. are identified through the abbreviated name of the library and the shelf mark. In the case of the UVSL mss., the appended lower-case letter refers to the position of the text within a multiple-text ms. In the case of the GOML mss., several shelf marks exist.[25] To facilitate locating the mss., I will list all shelf marks that are found in the actual mss. in my description.

A_1 (UVSL 524f)

Palm-leaf ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing 11 (originally 13) *Kīḻkkaṇakku* texts (*Iṉṉā Nāṟpatu, Iṉiyavai Nāṟpatu, Kār Nāṟpatu, Kaḷavaḻi Nāṟpatu, Aintiṇai Aimpatu, Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu, Paḻamoḻi Nāṉūṟu, Ciṟupañcamūlam, Mutumoḻikkāñci, Ēlāti, Kainnilai*).[26] 225 folios, 39 x 3 cm, 8–9 lines per page. Traditional orthography (originally no *puḷḷi*s, no distinction of *e*/*ē*, *o*/*ō*, *ā*/*ra*), but modern form of the letter *ṟa*. The text is given in *scriptio continua* in the traditional order (poem, speech situation,

[24] The mss. were available to me through digital images, which were mostly made by the team of the EFEO centre at Pondicherry (N. Ramaswamy and the late G. Ravindran under the direction of Eva Wilden) between 2006 and 2011, some also by myself in 2015.
[25] For a partial overview of the rather confusing situation, see Wilden 2014: 93-94.
[26] According to the table of contents found on the first folio, the *Aintiṇai Eḻupatu* and the *Tiṇaimoḻi Aimpatu* should be found between the *Aintiṇai Aimpatu* and the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu,* but the corresponding leaves are missing.

commentary, and number). Good condition. *Puḷḷis,* vertical bars indicating a line-break in the poem, and occasional corrections of the text have been added by another hand.

Fol. 8v contains a scribal colophon: *ivai Mayilai Aṇṇācāmi eḻutiyatu,* "these have been written by Aṇṇācāmi from Mayilai" (= Mylapore, Chennai). U.V. Swaminatha Iyer's autobiography provides some information about the scribe and the provenience of the manuscript. Swaminatha Iyer reports that he visited the house of Aṇṇācāmi Upāttiyāyar in Mandaveli (a locality in Mylapore) in 1889. There, he learned that Aṇṇācāmi had passed away, but received a number of mss. from his son-in-law, including one of the *Kīḻkkaṇakku*. This ms. must be identical with UVSL 524.[27] From the information provided by Swaminatha Iyer we can gather that Aṇṇācāmi must have lived during early or mid-19th century, which gives us an approximate date for the ms.

The TN is found on fols. 63–99. The ms. contains TN 1–127 with speech-situations and commentary followed by the *marutam* section (TN 123–153 + the author stanza) without speech-situations and commentary. This ms. is the main witness for the first strand of transmission. Its readings are close to those found in A_2 and A_3. It is also the exemplar for the paper mss. GOML D.228, GOML R.5753, and UVSL 553 and thus forms the basis for the first printed edition published by Rā. Irākavaiyaṅkār.

A_2 (UVSL 589m)

Palm-leaf ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing a wide array of both grammatical and literary texts (see Buchholz & Ciotti forthcoming), including excerpts from 14 of the 18 *Kīḻkkaṇakku* texts (*Kār Nāṟpatu, Aintiṇai Aimpatu, Iṉṉā Nāṟpatu, Iṉiyavai Nāṟpatu, Kaḷavaḻi Nāṟpatu, Aintiṇai Eḻupatu, Tiṇaimoḻi Aimpatu, Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu, Kainnilai, Paḻamoḻi Nāṉūṟu, Ciṟupañcamūlam, Mutumoḻikkāñci, Ēlāti, Ācārakkōvai*). 98 folios, 36.5 x 5.5 cm, 16–17 lines per page. Traditional orthography (no *puḷḷi*s, no distinction of *e*/*ē*, *o*/*ō*, *ā*/*ra*), but modern form of the letter *ṟa*. The layout is rather unusual: Each line contains one poem with a justified line-number at the right-hand side. Good condition. The date and place and production of this ms. are unknown.

The TN is found on fol. 11–12. The ms. contains a selection of 62 poems of the TN (nos. 1, 2, 3, 7, 10, 15, 22, 24, 25, 26, 28, 30, 32, 33, 35, 36, 39, 42, 43, 44, 45, 46, 48,50, 52, 53, 58, 63, 64, 65, 67, 72, 74, 75, 76, 81, 84, 85, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 101, 102, 104, 106, 107, 112, 113, 115, 116, 117, 119, 120, 122, 123, 124, 125, 126) without commentary and mostly without speech-situations (in few cases, the speech situation is given after the poem). This is a remarkably clean copy containing very few errors. The readings are close to those found in A_1.

[27] U.V. Swaminatha Iyer describes the ms. as follows: "*Patiṉeṇkīḻkkaṇakku muḻuvatum uḷḷa citilamāṇa pirati oṉṟu kiṭaittatu. Atiltāṉ Kainnilai eṉṟa nūl iruntatu*" (Cāmināṭaiyar 1950: 907), "I also found a damaged copy that contained the whole of *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku*. It was there that I found the poem known as *Kainnilai*" (transl. Zvelebil 1994: 458). The description does not totally match UVSL 524. The actual ms. is physically intact, and it does not contain the whole *Kīḻkkaṇakku* corpus (although it does contain a sizeable part of it). However, I believe that the description is close enough to allow identifying the ms. described by Swaminatha Iyer with UVSL 524. Particularly, the mention of the *Kainnilai* (a text of which only very few copies survive) is notable. It is possible that Swaminatha Iyer simply misremebered the details when he wrote his autobiography (more than 50 years after the event he describes).

A3 (UVSL 698i)

Palm-leaf ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing excerpts from 12 *Kīḻkkaṇakku* texts (*Nāṉmaṇikkaṭikai, Iṉṉā Nāṟpatu, Iṉiyavai Nāṟpatu, Kār Nāṟpatu, Kaḷavaḻi Nāṟpatu, Aintiṇai Aimpatu, Aintiṇai Eḻupatu, Tiṇaimoḻi Aimpatu, Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu, Paḻamoḻi Nāṉūṟu, Ciṟupañcamūlam, Mutumoḻikkāñci*). 55 folios, 38 x 4 cm, 8–9 lines per page. Traditional orthography (no *puḷḷi*s, no distinction of *e*/*ē, o*/*ō, ā*/*ra*), old form of the letter *ṟa.* The text is given in *scriptio continua* in the traditional order (poem, speech situation, commentary, and number). Damaged (broken margins) but the section which contains the TN is mostly readable. The date and place and production of this ms. are unknown.

The TN is found on fol. 44–48. The ms. contains a selection of 23 poems from the TN (nos. 1, 3, 4, 5, 8, 10, 12, 30, 53, 65, 81, 82, 89, 90, 101, 104, 106, 113, 115, 118, 119, 121, 153) with speech-situations and commentary (except for TN 153). Generally, the readings are close those found A1, but in some cases this ms. has surprising variants (cf. e.g. the speech-situation and commentary on TN 115).

B (UVSL 1078n)

Palm-leaf ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing 14 *Kīḻkkaṇakku* texts (*Ācārakkōvai*, *Tirikaṭukam*, *Nāṉmaṇikkaṭikai*, *Iṉṉā Nāṟpatu*, *Iṉiyavai Nāṟpatu*, *Paḻamoḻi Nāṉūṟu*, *Ciṟupañcamūlam*, *Ēlāti*, *Mutumoḻikkāñci*, *Kār Nāṟpatu*, *Kaḷavaḻi Nāṟpatu*, *Aintiṇai Aimpatu*, *Tiṇaimoḻi Aimpatu*, *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*). 193 folios, 21 x 4 cm, 13 lines per page. Traditional orthography (no *puḷḷi*s, no distinction of *e*/*ē*, *o*/*ō*, *ā*/*ra*), old form of the letter *ṟa*. The text is given in scriptio continua in the traditional order (poem, speech situation, commentary, and number). Good condition.

Fol. 169v contains a scribal colophon with a date in the Kollam era: *996 v° paṅkūṉi* [sic] *m° 17 t° eḻuti muṭintatu muṟṟum,* "writing completed on the 17th day of the month of *paṅkuṉi* in the year 996" (= March 28, 1821 CE). The name of the scribe and the place of production are not mentioned, but the paratexts point out to an origin in the Tirunelveli region.[28]

The TN is found on fols. 170–192. The ms. contains TN 1–127 with speech-situations and commentary. This ms. represents the second main strand of transmission.

GOML D.228 (TD.48 / D.122)

Paper ms. held at the Government Oriental Manuscripts Library in Chennai. Multiple-text ms. containing six texts, including four *Kīḻkkaṇakku* works (*Aṟaneṟiccāram*, *Tiṇaimoḻi Aimpatu*, *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*, *Palatuṟaikkārikai*, *Kār Nāṟpatu*, *Iṉṉā Nāṟpatu*). 172 pages, 17 x 21 cm, 20 lines per page. Modern orthography (*puḷḷi*s, distinction of *e*/*ē, o*/*ō, ā*/*ra*), modern form of the letter *ṟa.* Modern layout (line-breaks in the poem, separate paragraphs for the speech-situation and the commentary). Good condition. Corrections have been added by another hand in pencil.

[28] There are invocations to the goddess Kāntimati (Śiva's consort in Tirunelveli's Nellaiyappar temple) and to Vēṇuvaṉaliṅkam (*Vēṇuvaṉam* is the mythological name of Tirunelveli).

At the end of the *Kār Nāṟpatu*, there is a scribal colophon with an illegible signature and the date 20/8/85. On the cover sheet containing the table of contents, there is a note in English, stating: "Purchased in 1893/94".

The TN is found on pp. 74–86. The ms. contains TN 1–19 with speech-situations and commentary. The text closely conforms with A_1, even in the cases where A_1 is clearly faulty (e. g. the reading *matiyuṭampattu* for *matiyuṭampaṭuttu* in the speech situation of TN 1). GOML D.228 therefore must be a copy of A_1. The corrections that were added by another hand in A_1 have been applied to the text of GOML D.228.

GOML R.5753 (TR.1074)

Paper ms. held at the Government Oriental Manuscripts Library in Chennai. Multiple-text ms. containing four *Kīḻkkaṇakku Akam* works (*Aintiṇai Aimpatu*, *Aintiṇai Eḻupatu*, *Tiṇaimoḻi Aimpatu*, *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*) and the *Aṟaneṟiccāram*. 330 pages, 22.5 x 12.5 cm, 12 lines per page. Modern orthography (*puḷḷi*s, distinction of *e*/*ē, o*/*ō, ā*/*ra*), modern form of the letter *ṟa.* One poem per page. Modern layout (line-breaks in the poem, separate paragraphs for the speech-situation and the commentary). The ms. has suffered badly from ink corrosion and can hardly be read. Date unknown, but probably late 19th century.

The TN is found on p. 151–311. The ms. contains TN 1–127 with speech-situations and commentary followed by the final section (TN 123–153 + the author stanza) without speech-situations and commentary. The text closely conforms with A_1, even in cases of clearly faulty readings. In TN 149, GOML R.5753 leaves a gap where a character cannot be read in A_1 due to physical damage. GOML R.5753 therefore must be a copy of A_1. The corrections that were added by another hand in A_1 have been applied to the text of GOML R.5753.

UVSL 553f

Paper ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing eight *Kīḻkkaṇakku* texts (*Iṉṉā Nāṟpatu, Iṉiyavai Nāṟpatu, Kār Nāṟpatu, Kaḷavaḻi Nāṟpatu, Aintiṇai Aimpatu, Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu, Nāṉmaṇikkaṭikai, Tiṇaimoḻi Aimpatu*). 164 pages, industrial paper with pre-made lines, bound in cardboard covers, 20 x 34 cm, 36 lines per page. Good condition. Modern orthography (*puḷḷi*s, distinction of *e*/*ē, o*/*ō, ā*/*ra*), modern form of the letter *ṟa.* Modern layout (line-breaks in the poem, separate paragraphs for the speech-situation and the commentary).

Variant readings and corrections have been added by another hand in pencil. At the end of the text, there is a note by the corrector stating: "Compared with the following manuscripts: manuscript from the Chennai Oriental Library [= GOML] up to poem 19; manuscript with commentary, as above [= from the same library]" (*piṉṉuḷḷa piratikaḷōṭu oppiṭappaṭṭatu: ceṉṉai oriyaṇṭal laiprari pirati 19 pāṭal varaiyil | mēṟpaṭi uraippirati*). These mss. must be identical with GOML D.228 and GOML R.5753, respectively. Similar notes in the same hand are found at the end of the other texts contained in this ms. Some of these notes contain dates, which show

that the collation took place between June and July 1901.[29] The ms. itself must be older than that (probably late 19th century).

The TN is found on pp. 65–111. The ms. contains TN 1–127 with speech-situations and commentary followed by the final section (TN 123–153 + the author stanza) without speech-situations and commentary. The text closely conforms with A_1, even in cases of clearly faulty readings (e.g. *matiyuṭampattu* for *matiyuṭampaṭuttu* in the speech situation of TN 1). In the commentary on TN 3 and in the text of TN 149, UVSL 553f leaves a gap where a character cannot be read in A_1 due to physical damage. UVSL 553f therefore must be a copy of A_1. The corrections that were added by another hand in A_1 have been applied to the text of UVSL 553f.

UVSL 556d

Paper ms. held at the U.V. Swaminatha Iyer Library in Chennai. Multiple-text ms. containing four *Kīḻkkaṇakku* texts (*Kār Nāṟpatu, Kaḷavaḻi Nāṟpatu, Aintiṇai Aimpatu, Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*). 277 folios, industrial paper with pre-made lines, bound in cardboard covers, 19 x 32 cm, 37 lines per page. Good condition. Modern orthography (*puḷḷi*s, distinction of *e*/*ē, o*/*ō, ā*/*ra*), modern form of the letter *ṟa.* Text written only on recto pages, one poem per page. Modern layout (line-breaks in the poem, separate paragraphs for the speech-situation and the commentary).

The ms. contains TN 1–127 with speech-situations and commentary followed by the final section (TN 123–153 + the author stanza) without speech-situations and commentary. UVSL 556d is a copy of UVSL 553f. Even the corrections/variants and notes added by another hand have been faithfully reproduced. Scribal colophons in English at the ends of the texts contained in this ms. identify the name of the scribe as Srinivasan and the date of copying as November/December 1964.[30]

SCSVMVL 901659

Palm-leaf ms. held at the Sri Chandrasekharendra Saraswathi Viswa Mahavidyalaya Library in Kanchipuram. Single-text ms. of the TN. 52 folios, 40 x 3.5 cm. Palm-leaves of inferior quality (irregular shape). The appearance of the ms. is not that of a traditional palm-leaf ms. Highly unusual layout: mostly two poems per page, text in columns with line-breaks, speech situation in the margins. The handwriting is very clumsy. The orthography is entirely modern: full distinction of *e*/*ē*, *o*/*ō*, *ā*/*ra*, *puḷḷi*s, *sandhi* split, even western punctuation (vocatives are marked by exclamation marks).

The text contained in the ms. is that of Naṭarāca Piḷḷai's 1936 edition of the TN. This becomes evident from TN 132, where the ms. contains Naṭarāca Piḷḷai's conjecture for the lacuna in the poem. We are therefore dealing with a copy of a printed edition on palm-leaf, which must have been produced after 1936.

[29] The date given for the collation of *Iṉṉā Nāṟpatu, Iṉiyavai Nāṟpatu,* and *Kār Nāṟpatu* is 28/6/01, for *Kaḷavaḻi Nāṟpatu* 29/6/01, for *Nāṉmaṇikkaṭikai* 13/7/1901, and for *Tiṇaimoḻi Aimpatu* 20/7/901 [sic].

[30] At the colophons at the end of the *Kār Nāṟpatu* and of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu,* there is an illegible signature, but at the end of the *Aintiṇai Aimpatu,* the name is spelt out. The dates given are 25.11.64 for the *Kār Nāṟpatu* and 10.12.64 for the *Aintiṇai Aimpatu.* In the case of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu,* the date cannot be read. The section with the *Kaḷavaḻi Nāṟpatu* does not contain a colophon.

Quotations

Another important source are the quotations from the TN in the commentarial literature.[31] The most important sources for TN quotations are Iḷampūraṇar's commentary on the *Tolkāppiyam Poruḷatikāram* (Iḷam.), Nacciṉārkkiṉiyar's commentary on the same text (Nacc.), and the commentary on Nampi's *Akapporuḷ Viḷakkam* (Nam.). There are 16 quotations from the TN in Iḷam., 34 in Nacc., and 19 in Nam. Two other commentaries, Pērāciriyar's commentary on the *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*, and the commentary on the *Kaḷaviyaṟ Kārikai* contain only stray quotations from the TN (half a poem and one poem, respectively). In total, 43 individual poems are quoted.

Modern printed editions of the commentaries often normalize the quotations by recourse to the editions of the respective texts. In the case of Iḷam. and Nacc., I have relied on the oldest available editions in order to avoid the problem. The first printed edition of Nacc. was published by Ci. Vai. Tāmōtaram Piḷḷai in 1885 and thus predates the publication of the TN. Iḷam.'s commentary was printed later than the TN, namely between 1920 and 1928 by Va. U. Citamparam Piḷḷai, but the quotations do not seem to have been influenced by the printed text of the TN.

In the case of Nam., I have relied on the critical edition by T. Rajarethinam (2014). Here we are in the lucky situation that Rajarethinam's edition allows us to assess the primary witnesses of the commentary. Unfortunately, it is not always clear according to which criteria the primary readings for the quotations have been chosen in Rajarethinam's edition.[32] It is possible that he was influenced by the form in which the quotations are found in the extant editions of Nam., which, in turn, might have been subject to normalization. Thankfully, however, the apparatus of Rajarethinam's edition lists a number of variants found in the primary witnesses. The two most important witnesses are the ms. ORIML 11413, held at the Oriental Research Institute and Manuscript Library in Thiruvananthapuram, and the edition published by Vittuvāṉ Civāṉantaiyar in 1907 in Sri Lanka. As Rajarethinam points out, the Thiruvananthapuram ms. is the archetype for the first strand of transmission, which is represented by most mss. and the Indian editions, whereas Civāṉantaiyar's edition represents a second, clearly separate strand.[33] An investigation of the variants reveals that the quotations are heavily corrupted in Civāṉantaiyar's edition. Since it did not seem useful to burden the apparatus with clearly faulty readings, I have chosen not to report Civāṉantaiyar's variants. I have, however, noted the variants for TN quotations that re found in the Thiruvananthapuram ms.

Editions of the TN

Irā. (Rā. Irākavaiyaṅkār, 1904)

The first edition of the TN was prepared published by Rā. Irākavaiyaṅkār in 1904.[34] A second edition came out in 1927. Rā. Irākavaiyaṅkār (1870–1946) was a court scholar at the court of

[31] For the quotations in the commentatorial literature, see Wilden 2014: 307-345.
[32] In this respect, a positive apparatus might have been more helpful than the negative apparatus used in Rajarethinam's edition.
[33] See. p. 33-35 of the introduction to Rajarethinam's edition of the *Akapporuḷ Viḷakkam*.
[34] In the copy that I could consult (the one kept at the Roja Muthiah Reseach Library in Chennai), the last digit of the year of publication cannot be read. The online catalogue of the RMRL gives the year as 1904.

Ramnad (Irāmanātapuram), one of the major institutions patronizing Tamil scholarship at that time.[35] He was affiliated with the Maturait Tamiḻ Caṅkam, an influential scholarly institution, and acted as the first editor its journal *Centamiḻ*. It was here that his edition of the TN was published. Irākavaiyaṅkār belonged to the generation of pioneering Tamil philologists, who published the first printed editions of texts that hitherto had only been available in the form of manuscripts. Apart from the TN, he was also responsible for first printed editions of the AiAi (1903) and of the Caṅkam anthology *Akanāṉūṟu* (between 1918 and 1923/24).[36]

Irā.'s edition of the TN contains the poems, the speech situations and the OC. Irā. has essentially established the standard text of the TN. The later editions are based on his text with only minor changes. Irā.'s edition is an outstanding work of the Tamil scholarship of the early 20th century. However, like many of the early editors, Irā. does not make his editorial procedures transparent. He does not identify the mss. he used for his edition. In some cases, he notes variants, but does not indicate their source.

Irā.'s edition of the TN is based on the palm-leaf ms. A_1 through the mediation of the paper ms. UVSL 553f. As we have seen, UVSL 553f is a paper copy of A_1, which was collated (possibly by Irā. himself) with GOML D.228 and GOML R.5753, two other paper copies of A_1. Irā.'s readings consistently conform with this line of transmission. That it was UVSL 553f which formed the basis of Irā.'s edition becomes evident from two cases in which Irā. reproduces a copying mistake found in this ms. In TN 4, Irā. adopts the reading *aṭakiṉum*, which is only found in UVSL 553f, whereas all other mss. and the quotations support the reading *aṭakiṉuḷum*. In TN 83, Irā.'s reading *yitaṭi* is an attempt to correct the faulty reading *yiṭi*, which is found in UVSL 553f, whereas the primary witnesses contain the reading *mayiṭi*.[37] As it is mentioned in the ms., the collation took place in 1901. This also points towards Irākavaiyaṅkār, since his edition of the TN was published in 1904.

In addition to these mss., Irā. also relies on the quotations found in Nacc. That he was familiar with the TN quotations in Nacc. is evident from the fact that he identifies them in footnotes to the respective poems. In several cases, the source for Irā.'s readings can only be Nacc. This is the case, for example, in TN 5, where Irā. opts for the reading *viḷaivatupō ṉīṭā*, which is only found in the quotations, but in none of the mss. It is not clear whether Irā. was familiar with the TN quotations in the other commentaries. However, at least in one case (TN 135), he adopts a reading that is markedly different from A_1, but seems to be supported by Nam.

Irā. did not have access to the other strand of transmission, represented by the ms. B. There are cases in which Irā.'s reading conforms with B against A_1, but all of them are either straightforward emendations, or cases in which the reading found in B is also found in Nacc. (e.g. the reading *naṟaiparanta* in TN 1, which is listed as a variant by Irā.). There are many other significant variants in B, which Irā. evidently was not aware of.

It also seems safe to assume that Irā. did not have access to other, nowadays unknown mss. of the TN. His edition contains a number of readings which are not attested in any of the

[35] See Ebeling 2010: 122-127.
[36] For further biographical information on Rā. Irākavaiyaṅkār, see Zvelebil 1995: 259-260.
[37] The same copying mistake is also found in GOML R.5753. The reason probably is that in A_1, the vertical bar that has been added by another hand to mark the line-break before *mayiṭi* is displaced, making it appear as if the letter *ma* had been striked out.

available witnesses, but all of these are cases where the reading in A_1 (Irā.'s source) is faulty, or at least dubious. It stands to reason to assume that in these cases, Irā.'s readings are emendations. The fact that Irā. emended the text is nowhere made transparent in his edition. However, it has to be kept in mind that the early editors of Tamil texts felt entitled to correct the text wherever they found it necessary, and they certainly had good reason to do so as the mss. contained numerous mistakes. We will return to the question of emendation, but it can already be maintained that most of Irā.'s emendations are sound.

Of the eleven cases where Irā. notes a variant reading in a footnote, seven are cases in which Irā. records the reading found in A_1, while he opted for a different reading (either an emendation or a reading adopted from Nacc.). In two more cases, he records a variant found in Nacc. In the two remaining cases, the variants noted by Irā. are not supported by any of the witnesses. Here it seems likely that they are possible emendations he considered.

Finally, it should to be noted that Irā.'s first edition contains a list of corrigenda (*piḻaitiruttam*) at the end. In Irā.'s second edition, the corrigenda have been applied to the text. Most of these corrigenda are actual corrections of typographical errors, but in some cases, they seem to be emendations which Irā. chose to make at a later stage in the production of his edition. For example, in the commentary on TN 36, the reading *varaviṉai*, "coming", which is found in Irā.'s text before correction, is the reading supported by both mss., whereas the correction *varaiviṉai*, "marriage", seems to be a reading that Irā. preferred on grounds of content. In cases like this, I have recorded both Irā.'s original readings and the corrected versions (marked with "corr.") in the apparatus.

NP (Naṭarāca Piḷḷai, 1936)

The era of the pioneering editions was followed by one of standardization and consolidation. This period saw the publication of widely available editions of many Tamil classics by the South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly (*Tirunelvēlit Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam*, henceforth *Kaḻakam*). These editions were reprinted numerous times and thus found wide dissemination. In many cases they have therefore become the standard editions of the respective texts. This is also true of the *Kaḻakam* edition of the TN. It was published in 1936 by A. Naṭarāca Piḷḷai as part of a collective edition of the "four *Aintiṇai* works" (*Nālaintiṇai*), i.e. the AiAi, AiE, TN, and TAi. According to the title page of this edition, Naṭarāca Piḷḷai was a Tamil lecturer at the Government Muslim High School (*araciṉar mahamatiya uyartarap pāṭacālai*) in Chennai. I was not able to retrieve any biographical information about him.

NP's edition largely relies on the text established by Irā. In his preface, NP states that the adopted three reading in the poems TN 152 and 153 from a ms. kept at the Government Oriental Manuscripts Library in Chennai (presumably GOML R.5753).[38] Otherwise, however, he does not seem to have consulted the mss. of the TN. Apart from the three cases just mentioned, there are twelve more cases in which NP's reading differs from Irā.'s. As a rule, these readings are not supported by the mss. Rather, they are all (silent) emendations of passages which NP apparently found difficult to account for. In three other cases (TN 132, 146, 149), NP

[38] P. 7 of the preface to NP's edition of the TN.

closes shorter gaps in the text of the TN. These additions are marked as such by bold print, and in his preface, NP explicitly identifies them as his conjectures.[39]

NP's edition has come to define the standard text of the TN. It was reprinted several times, and almost all later editions have adopted its text. Besides, NP's edition contains a new commentary composed by himself, which has been influential for the modern understanding of the TN. NP's commentary is more elaborate, but is highly dependent on the OC. With few exceptions, NP's commentary regularly concurs with the OC's interpretation. Extant translations of the TN, for their part, heavily rely on NP's modern commentary.[40]

Rāj. (Es. Rājam, 1959)

The last edition of the TN that contains original textual work is that contained in the 1959 Rājam edition of the *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku*. This edition was prepared by a group of anonymous editors under the supervision of Es. Rājam. The way in which the text is presented is somewhat peculiar in comparison to the other edition. The Rāj. edition comes without a commentary, but the text is given with word splits and punctuation. In some cases, the word split of the Rāj. edition is different from that suggested by NP's commentary. This shows that the Rāj. editors made an effort to arrive at their own interpretation of the text. However, in many of these cases, the lack of commentary makes it difficult to comprehend how exactly they understood the text.

For the most part, the text of the Rāj. edition is a conflation of Irā. and NP. Where the two previous editions differ, the Rāj. editors opted for whichever reading they found best. The Rāj. editors do not seem to have gone back to the mss. of the TN. There are ten cases in which the Rāj. edition contains a reading that is found neither in Irā. nor in NP. These readings are most probably emendations. It is true that in half of the cases (TN 57, 86, 115, 122, 128), the reading adopted by Rāj. is supported by at least one of the mss. However, the other half of their emendations has no basis in the mss. Besides, the mss. contain many more variants, which the Rāj. editors do not seem to have been aware of. It therefore seems likely that the Rāj. editors arrived at these readings independently from the mss. The fact that their emendations are often confirmed by the mss. speaks for their philological soundness.

Other editions

A number of other editions of the TN has been published after those that were just discussed, but none of these contains any serious philological effort. I am aware of five other editions of the TN, namely those by Nārāyaṇa Vēluppiḷḷai (1985), A. Māṇikkaṉār (1991), Mu. Caṇmukam Piḷḷai (1996), Es. Kaumārīsvari (2006), and Ka. Pa. Aṟavāṇaṉ (2010).[41] All of these editions simply reproduce the text of NP's edition, including his conjectures for the three lacunae in the text of the TN. Even the commentaries contained in them are adopted from NP, either verbatim or with minor changes. These editions have therefore not been taken into account for the present edition.

[39] P. 6 of the preface to NP's edition of the TN.
[40] I have discussed the relationship between the OC, NP's commentary, and the translations of the TN in more detail in Buchholz forthcoming-a.
[41] For details, see the bibliography.

Interrelation of the sources

I will now discuss the interrelation of the nine mss. of the TN. We have already seen that five of these mss. are copies of other mss., or even of printed editions. The mss. GOML D.228, GOML R.5753, and UVSL 553f, are all copies of the ms. A_1, and ms. UVSL 556d is, in turn, a copy of UVSL 553f. As such, all the paper mss. go back to the same source. Since this source, the palm-leaf ms. A_1, is also available, the paper mss. have not been collated for this edition. Moreover, it has been shown that the palm-leaf ms. SCSVMVL 901659 is a copy of a post-1936 printed edition on palm-leaf. Interesting as this may be as such, this ms. obviously has no text-historical value and therefore has also been discarded for the present edition.

This leaves us with four primary witnesses, the palm-leaf mss. A_1, A_2, A_3, and B. Of these, A_1 contains the whole TN, B contains TN 1–127, and A_2 and A_3 contain only selected poems. We have already noted that the manuscripts A_1, A_2 and A_3 are relatively close to each other, whereas B forms a different strand of transmission. The sigla that I have chosen for the mss. reflect this fact. The proposition that A_1, A_2, and A_3 belong to the same strand of transmission can be tested by trying to find common mistakes in these mss. In total, I count 24 cases where a mistake is shared by A_1 with A_2 and/or A_3, but not with B.[42] By contrast, there are only four cases in which B shares a mistake with either A_1, A_2, or A_3 while another ms. contains the correct reading.[43] These numbers seem to confirm that A_1, A_2, and A_3 form a separate strand of transmission. To give an example, TN 119, A_1, A_2, and A_3 all contain the reading *veṇkoṭai* (a scribal error reflecting a colloquial pronunciation), whereas B has the correct reading *veṇkuṭai*. Unless we are to assume that the same mistake has occurred in all three mss. independently from each other (which seems unlikely), this has to mean that A_1, A_2, and A_3 are copied from a common archetype, which already contained this mistake. We may use the siglum α for this archetype. The ms. α, however, cannot have been the archetype for B, since B does not contain the same mistake.

As for the relation of A_1, A_2, and A_3 among each other, we may note that there are five cases in which a mistake is shared by A_1 and A_2, but not by A_3.[44] By contrast, there is only one case in which a mistake is shared by A_1 and A_3, but not by A_2.[45] This might mean that A_1 and A_2 share a common archetype, which is not the archetype of A_3. On the other hand, the number of poems that are contained in all three mss. is so small that it is difficult to draw any definite conclusions. For practical purposes, I have treated A_1, A_2, and A_3 as one strand of transmission without further subdivisions.

The picture is complicated by the *marutam* section, which forms the final part of the TN. As we have seen, the ms. B ends with TN 127 (the fourth poem of the *marutam* section). A_1 also contains the text with commentary only up to TN 127. In both mss., the text ends ab-

[42] TN 5.2b, 7.1c, 12.2d, 15.3d, 15.3d, 22.1d, 25.2c, 52.4b, 81.1d, 82.1d, 82.2a, 82.2d, 91.3c, 93.2d, 97.2a, 98.1d, 101.3d, 115.2b, 115.3c, 117.1a, 119.4a, 119.4c, 121.3c, 123.2c.
[43] In three cases (TN 2.4a, 50.4a, 93.3d) these mistakes are caused by a confusion of letters that look similar (*ṉ*/*ṇ*) or are pronounced alike (*n*/*ṉ*) and may easily have occurred independently from each other. The fourth case (TN 10.3a) will be discussed below.
[44] TN 53.1d, 81.4a, 104.1d, 115.2d, 115.3a.
[45] TN 1.1a.

ruptly in the middle of the commentary on TN 127. This means that at some point of the transmission, there must have been a ms. that was physically damaged so that the end of the text was lost.[46] Both A_1 and B are descended from this particular ms.[47]

Now, while B ends with TN 127, A_1 also contains the rest of the *marutam* section, albeit without the commentary. In this respect, we may note the following fact: as we have seen, in A_1, the text with commentary ends with TN 127 (the fourth poem of the *marutam* section). This is followed by the complete *marutam* section (including the four poems that have already been given), this time without commentary. This means that four poems of the *marutam* section are found twice in A_1, first with commentary and then without. Notably, the two versions of these poems differ from each other considerably.[48] Apparently, the scribe of A_1, or of a previous ms. on which A_1 is based, had two mss. at his disposal: one that contained the text and the commentary, but ended with TN 127, and one that contained the whole TN, but did not include the commentary. The scribe started with copying the first exemplar. Upon reaching its end, he restarted the *marutam* section, now copying it from the second exemplar. This means that A_1 represents the conflation of two strands, which we may call the text-with-commentary strand and the text-only strand. By contrast, the other main witness, ms. B, belongs only to the text-with-commentary strand.

As far as the two mss. that contain only excerpts from the TN are concerned, we may note that A_3 contains one poem from the final part of the *marutam* section (TN 153). While A_3 contains the OC for all other poems, this poem comes without the commentary. This suggests that the conflation of the text-with-commentary strand and the text-only strand must have taken place already in the common archetype of A_1 and A_3. By contrast, the other incomplete ms., A_2, does not contain any poems from the final part of the *marutam* section.[49] This might suggest that A_2 was not based on the common archetype of A_1 and A_3, but on an earlier exemplar, which contained only the text-with-commentary strand.[50] On the other hand, this contradicts the observation that A_1 and A_2 might be more closely related than A_1 and A_3 (see above). It also seems possible that the scribe of A_2 used an exemplar that also contained the final part of the *marutam* section, but chose not to include any excerpts from this part of the text because he found the poems difficult to understand without the commentary.[51]

Taking these findings into account, we can posit the following stemma for the transmission of the TN:

---

[46] In palm-leaf mss., the first and last leaves of a bundle are particularly prone to physical damage. It is therefore not uncommon that the beginning or the end of a text is lost.

[47] It may be noted that B contains a slightly larger portion of the commentary on TN 127 than A_1. This suggests that B, or an earlier ms. on which B is based, was copied from the damaged exemplar at an earlier point of time, when the damage was smaller. However, the final part of the commentary on TN 127 is highly corrupted in B, suggesting that the exemplar was already difficult to read.

[48] To start with, not even their position in the text is identical. The first four poems of the *marutam* section in the text-with-commentary strand correspond to poems 1, 4, 6 and 7 of the same section in the text-only strand.

[49] Note that that A_2 contains 62 poems from among the first 127 poems of the TN. The fact that it does not contain any of the final 26 poems therefore cannot be coincidence.

[50] To avoid any possible confusion, it should be noted that A_2 belongs to the text-with-commentary strand although it does not contain the commentary. As we have seen, A_2 is closely related to A_1, and A_3, both of which contain the commentary. It stands to reason to assume that the commentary was simply omitted by the scribe of A_2.

[51] As I will show later, the text of the final part of the *marutam* section was also corrupted, which might have been another reason to ignore this part of the TN when selecting the excerpts.

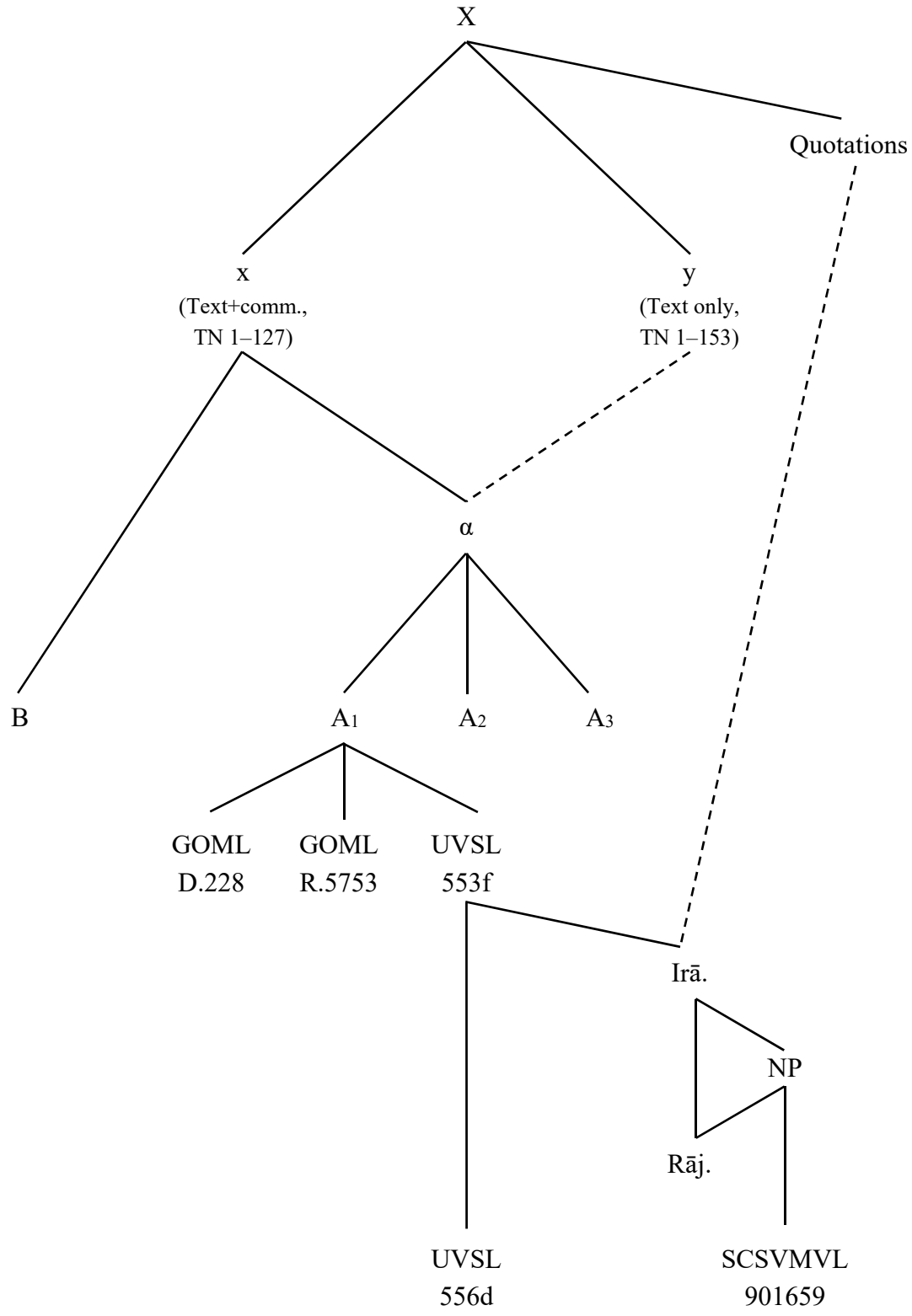

Stemma for the TN

The present edition

This edition is based on the comparison of four mss. of the TN, namely A_1, A_2, A_3, and B. I have also taken into account the extant editions, most importantly the first edition by Irā., which essentially has come to define the standard text of the TN. What distinguishes the present edition from Irā.'s is that it also draws on the ms. B, which represents a separate strand of transmission. Although the differences between the two strands of transmission are not huge, there are many variants in B, which often can be shown to be preferable to the readings in A_1. In many cases, thus, the ms. B has helped me to improve the text. In other cases, I have arrived at a reading that is different from Irā.'s through a different assessment of the available witnesses. Most typically, these are cases in which Irā. has opted for an emendation, whereas I have stuck with the reading that is supported by the mss. Some of the differing readings are also simply based on a different interpretation of the ambiguous notation used in the palm-leaf mss. (e.g. in TN 15, where I have opted for the reading *pērntu*, rather than *pōntu*).

In total, this edition contains 105 readings that are different from those found in Irā. (not counting the speech situations and the OC). Most of these are only minor variants, but in some cases it was possible to significantly improve the text. To name only one example, we may mention TN 57, where the reading *vaḷamai*, which is found in A_1 and adopted by Irā., creates semantic and syntactical problems, which are solved by adopting the reading *vaḷavai* (sandhi form of *aḷavai*), found in B. Moreover, the present edition contains an apparatus which lists all the variants found in the primary witnesses. This will allow other scholars to form their own opinion about the consitution of the text, and perhaps to come to different conclusions.

Text-critical principles

The method applied for the present edition can be said to be a combination of the stemmatic and of the eclectic method. To understand this, one has to take into account the source situation. As we have seen, up to TN 127, there are two main witnesses (A_1 and B) which contain the whole text. Two other mss. (A_2 and A_3) contain only selected poems. More precisely, there are 71 poems for which three or more witnesses exist. In the case of these poems, the stemmatic method can be applied to detect mistakes that have occurred in the course of copying.

Importantly, the majority relations between the mss. are not necessarily significant. Consider, for example, TN 81, where the reading *vāṭiṉīr niṉṟēṉ* is supported by three mss. (A_1, A_2, and A_3), whereas the reading *vāṭinīr niṉṟīr* is supported only by one ms. (B). However, since A_1, A_2, and A_3 belong to the same strand of transmission, we can only conclude that their common archetype α contained the reading *vāṭiṉīr niṉṟēṉ*, which is different from the reading *vāṭinīr niṉṟīr*, found in B. In other words, we are reduced to a situation where the two strands of transmission contradict each other. Here, other methods have to be applied to determine the original reading.

If, however, a particular reading is supported by mss. from two different strands, it is likely to be the original reading. Consider TN 5, where A_1 contains the reading *maṭanallāy*, and A_2 and B contain the reading *mayilaṉṉāy*. Here, it is reasonable to assume that the original reading was *mayilaṉṉāy*. This then would also have been the reading found in α, the common archetype of A_1 and A_2, whereas *maṭanallāy* would be a copying mistake that occurred in A_1.

If the opposite were true, i.e. if *maṭanallāy* was the original reading, we would have to assume that the reading *mayilaṉṉāy* occurred in both A_2 and B independently from each other, which seems unlikely. That *mayilaṉṉāy* is, in fact, the original reading is incidentally confirmed by the OC and the quotations.

However, the stemmatic method cannot be applied uncritically. For example, in TN 10, the reading *tēṉṟēvarkk' īyum* is supported by two mss. belonging to different strands (A_3 and B), whereas the reading *tēṉṟēvarkk' ōkkum* is supported only by the ms. A_1.[52] Nevertheless, in this case, *tēṉṟēvarkk' ōkkum* is likely to be the original reading. The verb *ōkku-tal* is here used in a rare meaning, "to give offerings". It does seem conceivable that the scribes of both A_3 and B struggled with this rare word and replaced it with the much more common *ī-tal*, "to give", independently from each other.[53] On the other hand, it seems very unlikely that A_1 would have replaced the ordinary verb *ī-tal* with the much more unusual *ōkku-tal*. In other words, in this case the principle of the *lectio difficilior* overrules stemmatic considerations.

If the stemmatic method does not provide clear results, or if there are only two witnesses, other criteria have to be applied to determine the original reading. In many cases, the OC proves helpful. Generally, we can assume that a reading which is supported by the OC is the original one. Consider, for example, TN 56, where find the reading *kaḻippulā ṉīṇṭa … kāṉal* (< *kaḻip pulāl nīṇṭa … kāṉal*), "large seashore grove with fish from the backwaters", [54] in A_1, and the reading *kaḻiyulāy nīṇṭa … kāṉal* (< *kaḻi ulāy nīṇṭa … kāṉal*), "large seashore grove that is surrounded by backwaters" (lit. "seashore grove that is surrounded by backwaters and is large"), in B. The OC contains the gloss *kaḻikaḷ cūḻnta nīṇta … kāṉaliṉkaṇ*. Here the word *cūḻnta*, "surrounded", clearly corresponds to *ulāy*, suggesting that the OC is based on the reading kaḻiyulāy *nīṇṭa*. It therefore stands to reason to assume that this is the original reading, and that the reading *kaḻippulā ṉīṇṭa* is a copying mistake.

Often the OC does not contain a gloss, but simply repeats a word or phrase from the poem. In this case, there may be a variant in the poem, while the OC contains the same reading in both poems. Consider TN 68, where, in the poem, we find the readings *iruñcurattu* in A_1, and *aruñcurattu* in B. In the OC, however, both manuscripts contain the gloss *iruñcurattiṭaiyē*. Here it stands to reason to assume that *iruñ-* is the original reading. In other cases, however, the same variation that is found in the poem also occurs in the OC. In TN 18, for example, A_1 contains the reading *iḷavēṅkai* both in the text and in the commentary, whereas B in both cases has the reading *iṉavēṅkai*. In case like this, the OC is obviously of no help in establishing the original reading.

A word should be said about the quotations. Sometimes a reading found in the quotations may help to decide between the two strands of transmission. In many cases, however, the poems as they have been transmitted through the quotations are significantly different from the form in which they have been transmitted in all mss. Of course, one cannot rule out the possibility that these variants represent the versions of the poems that were available to the authors

[52] A_2 contains the faulty reading *tēṉṟēvar koṭkum*, which is based on interference from the phrase *vāṉṟēvar koṭkum* in the next line.
[53] That the reading *ōkkum* was not trivial becomes evident from the fact that Irā. misinterprets it as *okkum*.
[54] In the poems, the caught fish (*pulāl*) is regularly said to be laid out to dry in the seashore grove (*kāṉal*). Cf. TN 32, 51.

of the commentaries, but it seems more likely that the variants have occurred in the course of transmission. After all, the quotations were only a subsidiary part of the commentaries, and it is likely that the scribes did not pay as much attention to them as when they were copying a poem as a primary part of a poetic work. Also, the fact that the quotations were transmitted without a commentary of their own right might have made them more prone for variation. I have therefore recorded all variants found in the quotations, but I have not considered them important unless they are supported by a part of the mss. or by the OC.

If the stemmatic method does not provide clear results, and neither the OC nor the quotations are of help, one simply has to decide which reading seems better. This is the eclectic method. Consider, for example, TN 94, where we find the readings *pakal paruki*, "devouring the daylight" (A_1, A_2), and *pakal karuti*, "thinking about the daylight" (B), both in the poem and the OC. Here the context of the image—the moon first devouring the daylight and then spitting out moonlight—strongly speaks in favour of the reading *pakal paruki*. The reading *pakal karuti* seems to be based on interference by the phrase *ikal karuti*, which is found in the next line. Cases in which both two variants seem equally are rare, and mostly they concern minor variants, e.g. in TN 12, where it indeed seems impossible to decide between the variants *maṟi viṭukka*, "may [they] release the lamb" (A_1, A_3) and *maṟi viṭuka*, "may the lamb be released".

Sometimes all mss. contain faulty readings, making it necessary to emend the text. Already the first editor, Irā., made a large number of (silent) emendations in his edition of the TN. Many of these emendations are sensible. To name only one example, consider TN 36, where all mss. contain the reading *miṉṉā veyil*, "unglittering heat", both in the text and in the OC. Here Irā. certainly had good reason for his emendation *iṉṉā veyil*, "unpleasant heat". In cases like this, I have adopted Irā.'s emendations and justified my decision to do so in a footnote. More trivial emendations, concerning simple spelling mistakes, such as the confusion of the letters *n* and *ṉ*, have been silently adopted.

In some cases, Irā.'s reading is an attempt to correct a faulty reading in A_1, while B (a ms. to which, we may recall, Irā. had no access) contains a reading which is likely to be the original one. Consider, for example TN 34, where A_1 has the clearly faulty reading *taṉparappāliruḷ*. Irā. emends this to *taṉparappa pāyiruḷ*, which is reasonable, since *pāy iruḷ*, "spreading darkness", is a well-attested formula. In B, however, we find the reading *taṉparappa māliruḷ*. It stands to reason to assume that the reading *māl iruḷ*, "great darkness", which is found in B, is the original one, and that the reading in A_1 was caused by the omission of the glyph *ma*.

There are also cases in which the emendations made by Irā. seem unnecessary. To give only one example, in TN 92, Irā. changes the reading *ciṟṟuvaṉṟi* (< *cil* + *tuvaṉṟi*), which is found in all three mss., to *ciḵṭuvaṉṟi* (< *ciḷ* + *tuvaṉṟi*). In this case, both readings are perfectly possible, since both *cil* and *ciḷ* are synonyms for "cricket", and I see no reason to discard the ms. reading. In cases of doubt, I have stuck to the readings that are supported by the mss. For example, in TN 3, all four mss. contain the reading *amaḻa*, whereas Irā. prefers the reading *imiḻa* (which is also supported by Nacc.). The verb *amaḻ-tal* is not attested anywhere else, and one can certainly understand why Irā. felt the need to replace it which the well-attested *imiḻ-tal*, "to sound". On the other hand, one cannot rule out the possibility that *amaḻ-tal* was a (dialectal?

onomatopoetic?) variant of the more common *imiḻ-tal*. Here I have decided to keep the reading *amaḻa* to alert readers to the possible existence of such a non-standard word.

Finally, in twelve cases I made have emendations of my own.[55] Some of these are of a minor nature. For example, in TN 127, it seems justified to emend the reading *kūrttu* to *kūrntu*, since the verb *kūr-tal*, "to be excessive", is well-attested as belonging to class II. As the similar-looking letters *n* and *t* are often confused in the mss., one can assume that *kūrttu* is a simple scribal mistake. In other cases, I have opted for an emendation of my own when Irā.'s emendation of a clearly faulty ms. reading did not seem satisfactory. This is the case, for example, in TN 23, where *māyppavar* seems to be a more straightforward emendation of the faulty ms. reading *māyppamavar* than Irā.'s reading *māykkumavar*.

The speech situations and the commentary

As far as the speech-situations are concerned, there is only very little variation. In a few cases, the two ms. A_1 and B use a different verb for "to speak" (*kūṟiyatu* vs. *colliyatu*), which, however, does not affect the meaning in any way.[56] A rare case of significant variation is found in TN 107, where the ms. A_1 and B disagree over the question if the poem is spoken by the confidante to the heroine (*kiḻattikkut tōḻi colliyatu*) or by the heroine to the confidante (*kiḻatti tōḻikkuc colliyatu*). There are three poems for which there are two alternative speech situations (TN 23, 42, 81), but there is no variation in the mss. (i.e. all mss. contain both alternatives). The only case where we actually find distinct speech situations in the individual mss. is TN 115. Here the ms. A_3 contains an entirely different speech situation. Moreover, the commentary on this poem also differs in A_3 in such a way that it supports the interpretation of the alternative speech situation. Here it seems that both the speech situation and the OC were reworked in A_3 in order to promote a particular interpretation of the poem.[57]

In the OC, there is some degree of variation between the mss. Since I have discussed this question elsewhere in more detail, I will only give a short summary here.[58] Generally speaking, B seems to contain a more conservative version of the OC than A_1. In many cases, the commentary as transmitted in B contains more archaic forms (e.g. *paṭarāniṉṟa* vs. *paṭarkiṉṟa* in TN 7) or is closer to the text of the poems than the commentary in A_1. This may mean that B simply repeats a phrase of the poem in the commentary, whereas A_1 adds morphological marking (e.g. *ār viral* vs. *ārnta viralkaḷ* as a gloss for *ār viral* in TN 72), or that B retains the original word found in the poem, whereas A_1 replaces it by a gloss (e.g. *atarai* vs. *vaḻiyai* as a gloss for *atar* in 84). It therefore seems that the OC was reworked in the course of transmission, with A_1 representing a more thoroughly reworked version. Apparently, the commentary was considered a mere tool for the understanding of the poems without any textual integrity of its own right. The variants found in the OC on the TN are an interesting example for the fact that scribes felt authorized to change the commentary if they felt that it made the root text earlier to understand.

[55] TN 23.2b, 37.1c, 40.3c, 40.4b, 43.1b, 87.3a, 127.3c, 133.3c, 137.3c, 139.2b, 142.3d, 149.1c.
[56] TN 23, 30, 60, 93.
[57] I have discussed this case in more detail in Buchholz forthcoming-a.
[58] See Buchholz forthcoming-a.

The *marutam* section

As we have seen, the OC has been lost for the last 26 poems of the TN, that is, the greater part of the *marutam* section. Here, we are faced with a double dilemma. Firstly, we lack the help of the OC, which often is an invaluable tool for understanding this difficult text. More importantly, the lack of a commentary has caused the text to become corrupted. As I have argued elsewhere, the presence of a commentary seems to have protected the text. As long as the text was transmitted together with the commentary, the scribes knew what they were copying, which prevented mistakes. If there, however, was no commentary, mistakes started creeping in, ultimately resulting in a highly corrupted text.[59]

In the case of the TN, we can see the difference which the presence or absence of the OC made thanks to a peculiarity in the transmissional history of the text. As we have seen, the first four poems of the *marutam* section (TN 124–127) are contained twice in the ms. A_1, first as a part of the text-with-commentary strand and then as a part of the text-only strand. The differences between the two versions of these poems are quite considerable. As an example, we may consider TN 126. I will first quote the poem as it is transmitted in the text-with-commentary strand (represented by the first occurrence in A_1, as well as A_2 and B):

TN 126 (A_1a, A_2, B)

விளரியாழ்ப் பாண்மகனே வேண்டா வழையேன்
முளரி மொழியா துளரிக்—கிளரிநீ
பூங்கண் வயலூரன் புத்தில் புகுவதன்மு
னாங்க ணறிய வுரை.

viḷari yāḻp pāṇmakaṉē vēṇṭā aḻaiyēl
muḷari moḻiyāt' uḷarik kiḷari nī
pūm kaṇ vayal ūraṉ putt' il pukuvataṉ muṉ
āṅkaṇ aṟiya urai.

Bard playing the *viḷari* lute! Do not tell [me] unwanted things.
Do not speak thorny [words], but move, rise,
and before the man from the village with fields with flowery spots enters his new house,
tell [it] there, for [them] to know.

This is a perfectly meaningful poem, at least within the conventional framework of classical Tamil *akam* poetry: the heroine is addressing the bard, who is trying to speak on the hero's behalf. She is telling him not to talk to her; rather, she sarcastically remarks, he should go to the place where the hero is staying (the "new house") and tell the hero's other women whatever he has to tell. Now, compare this with the same poem as it is transmitted in the text-only strand (represented by the second occurrence in A_1). I have marked the differing passages with curly lines. As a thought experiment, we may try to translate this version of the poem, too:

[59] See Buchholz forthcoming-a.

TN 126 (A_1b)

விளரியாழ்ப் பாண்மகனே வேண்டா பழையே
முளரி யொழியா துணரக்—கிளரிளிய
பூங்கண் வயலூரன் புத்தில் புகுவதன்முன்
யாங்க ளறிய வுரை.

viḷari yāḻp pāṇmakaṉē vēṇṭā paḻaiyē
muḷari oḻiyāt' uṇarak kiḷariḷiya
pūm kaṇ vayal ūraṉ putt' il pukuvataṉ muṉ
yāṅkaḷ aṟiya urai.

Bard playing the *viḷari* lute! †Unwanted things are old.†
Do not leave behind thorny [words], but in order to perceive, †rising …†,
before the man from the village with fields with flowery spots enters his new house,
tell [it], for us to know.

This version of the poem is much more difficult to account for. Some parts of it (marked between † signs in the translation) completely defy meaningful interpretation. In other cases, the individual words make sense, but the overall statement remains enigmatic. Comparing the two versions of TN 126, it becomes obvious that the text transmitted in the text-only strand is a corrupted version of the text transmitted in the text-with-commentary strand. The variants between the two versions can easily be explained as copying mistakes.

In the case of TN 126, a comparison of the two versions of the poem easily allows us to see how and where the text became corrupted. But what if we knew only the corrupted version of the poem? We would probably sense that something is wrong, but we would hardly be able to reconstruct the uncorrupted version found in the text-with-commentary strand on the basis of the version found in the text-only-strand. However, this is precisely the situation which we are dealing with in the case of the final 26 poems of the TN. This part of the text has survived only through the text-only strand, and it comes as no surprise that textual problems abound.

Comparing the *marutam* section as it is found in the single witness, the ms. A_1, with Irā.'s edition, we realize that Irā. has in many cases silently emended the highly corrupted text of the ms. Although Irā. does not make these emendations transparent, he does make clear (albeit very casually) that the final part of the text is corrupted in the mss. In a footnote to TN 127, he states that the commentary for the remaining poems is missing in the mss., and that "in some poems, letters have been omitted and altered" (*cilapāṭalkaḷilum eḻuttukkaḷ viṭupaṭṭum piṟaḻntum iruppaṉa*).

In many cases, Irā. manages to bring the highly corrupted text of the final part of the TN into a meaningful form. His task was obviously an extremely difficult one. However, the result still is far from perfect. Consider the example of TN 126, which was quoted above. Even for the best scholar it would probably be impossible to reconstruct the correct version of the poem on the basis of the second, corrupted, version. Therefore, in the *marutam* section of the TN, we are still in many cases left with a text that does not seem to make sense, although it may be difficult to pinpoint where exactly the problem lies.

The *marutam* section obviously posed a dilemma for the present edition. What are we to do in a case like TN 132? Here the poem contains a lacuna, followed by the last line, which reads *piṉṉār il aintu muṭivu*, "five ends in the house of my siblings", in A_1. This is obviously nonsensical, and Irā. emends it to *piṉṉār il anti muṭivu*, "the end of the evening in the house of my siblings". How this relates to the rest of the poem is difficult to say because of the preceding lacuna, but probably it has to be understood as a request by the heroine to the bard to spend the rest of the evening together with the hero in the house of his other women (whom the heroine sarcastically terms her "siblings"). While the emendation *anti* seems to make more sense than *aintu*, it is still by no means certain if it represents the original reading. On the other hand, I do not have a better suggestion. In cases like this, I have therefore mostly adopted Irā.'s emendations, but marked the dubious passages with curly lines in the text.

If it, however, seemed possible to keep the original reading found in the ms., I have done so. This is the case, for example, in TN 130, where I have kept the reading *emmaruṭṭ' ollā mikupuṉal ūraṉ*, which is found in A_1. The poem is not at all easy to understand, but as far as I can see, the ms. reading can be accounted for if it is understood as "the man from the village with abundant floods, who is not able entice us". On the other hand, I fail to see how Irā.'s emendation *meymmaruṭṭu* for *emmaruṭṭu* improves the text. In cases of doubt, like this one, the original reading should be given precedence. In a few cases, I have also proposed emendations of my own. Nevertheless, the textual situation for the last 26 poems of the TN remains highly problematic.

Although it is clear that previous interpreters of the TN must have been faced with the same problems in the case of the *marutam* section, none of them has openly acknowledged this. NP's modern commentary also covers the last 24 poems of the TN. Composing a commentary on this part of the TN was a challenging task, and NP's efforts certainly deserve respect. At the same time, it has to be said that his attempt to make sense of this part of the TN is not always very successful. The modern commentary on the last 24 poems abounds in improbabilities, ad hoc explanations, and sometimes even clear mistakes. It might seem unfair to criticize NP's commentary, given that in many cases I do not have a better solution for the problems posed by the text. What is significant, however, is that NP nowhere discusses the problems involved in the interpretation of the poems. This is representative for a tendency exhibited by much of the previous scholarship on classical Tamil literature, namely to gloss over textual problems, rather than to name them.

How then should be deal with the *marutam* section of the TN? I have made an effort to translate the *marutam* section of the TN as well as possible, but I am afraid that the result is far from satisfactory. I have, however, discussed the problems involved in the notes to the translation, and I hope that this discussion at least to some extent contributes towards a better understanding of the text. However, readers most definitely should be aware of the precarious nature of the last 24 poems.

Sigla and abbreviations

Sigla

A_1	Ms. UVSL 524 (palm-leaf)
A_2	Ms. UVSL 589 (palm-leaf)
A_3	Ms. UVSL 698 (palm-leaf)
B	Ms. UVSL 1078 (palm-leaf)
Iḷam.	Iḷampūraṇar on *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*
Irā.	Edition Rā. Irākavaiyaṅkār (1904)
KK	*Kaḷaviyaṟ Kārikai*
Nacc.	Naccin̲ārkkin̲iyar on *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*
Nam.	Nampi on *Akapporuḷ Viḷakkam*
NP	Edition A. Naṭarāca Piḷḷai (1936)
Pēr.	Pēr̄iriyar on *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*
Rāj.	Edition Es. Rājam (1959)

Further signs and abbreviations used in the apparatus

‡	Illegible character
a, b	First, second instance
corr.	Correction
emend.	Emendation
v	Variant

Abbreviations used in the grammatical analysis

abs.	absolutive
acc.	accusative
adj.	adjectival form
caus.	causative
cond.	conditional
dat.	dative
excl.	exclusive
f.	feminine
imp.	imperative
ip.	imperfective aspect
incl.	inclusive
inf.	infinitive
inst.	instrumental
loc.	locative
m.	masculine
n.	neuter
neg.	negative
obl.	oblique

onom.	onomatopoetic expression
opt.	optative
part.n.	participial noun
pey.	*peyareccam* (relative participle)
pl.	plural
pron.n.	pronominal noun
sg.	singular
soc.	sociative
subj.	subjunctive
vb.n.	verbal noun
voc.	vocative

Other abbreviations

AiAi	*Aintiṇai Aimpatu*
AiE	*Aintiṇai Eḻupatu*
Kain.	*Kainnilai*
KārN	*Kār Nāṟpatu*
OC	Old commentary
TAi	*Tiṇaimoḻi Aimpatu*
TL	*Tamil Lexicon*

Critical edition and annotated translation of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*

குறிஞ்சி
Kuṟiñci

1. நறைபடர்ந்த சாந்த மறவெறிந்து நாளா
லுறையெதிர்ந்து வித்தியவூ ழேனற்—பிறையெதிர்ந்த
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
வேமரை போந்தன வீண்டு.

1a நறைபடர்ந்த A_2; நறைபடர் A_1, A_3, Irā., நறைபரந்த B, Irā.v, Iḷam., Nacc., KK*

1c மறவெறிந்து A_1, A_2, A_3, Iḷam., Nacc., Irā., KK; முறவெறிந்து B

2b வித்தியவூ A_1, A_2, A_3, B, Nacc., Irā., KK; வித்தியனோ Iḷam.

2d பிறையெதிர்ந்த A_1, A_2, A_3, B, Nacc., Irā., KK; பிறையெதிர்ந்து Iḷam.

3a-b தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் A_1 corr., A_2, A_3, B, Iḷam., Irā.; தாமரைபோல் வான்முகத்துத் A_1; தாமரை போன்முகத்துத் Nacc., KK†

* The reading *paṭarnta*, though only attested in one ms., is likely to be the common source for both variants *paṭar* (omission of the *peyareccam* suffix) and *paranta* (omission of the syllable *ṭa*).

† The variant *vāṉ mukattu* (< *vāl* + *mukattu*, "with pure faces") is also meaningful, but not supported by the OC. The letters *ṉ* and *ṇ* are often confused in the manuscripts.

எ-து. தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்கிருந்த வழிச் சென்று தலைமகன் தோழியை மதியுடம்படுத்தது[1].

1 மதியுடம்படுத்தது B, Irā.; மதியுடம்படுத்து A_1; மதியுடன்படுத்தது A_3

நறைக் கொடி படர்ந்துயர்ந்த சந்தனங்களை[1] அற வெட்டி நல்ல நாளான் மழை பெய்யும் காலத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வித்தி முதிர்ந்த ஏனலின்கண் பிறையை ஏற்றுக்கொண்ட-தொரு[2] தாமரை மலரைப்[3] போலும்[4] வாண்முகத்தையும் தாழ்ந்த குழலையுமுடையீர்! கண்டிலீரோ[5]? ஏவுண்ட மரை[6] போந்தனவற்றை[7] இவ்விடத்து என்றவாறு.

1 சந்தனங்களை A_1, B, Irā.; சந்தனமரங்களை A_3

2 ஏற்றுக்கொண்டதொரு A_1, A_3, Irā.; ஏற்றுக்கொண்ட B

3 மலரைப் A_1, A_3, Irā.; மலர் B

4 போலும் A_1, A_3, Irā.; போலு B

5 கண்டிலீரோ Irā.; கண்டீலீரோ A_1; கண்டலீரோ B; காணீரோ A_3

6 மரை A_1, A_3, Irā.; மறை B

7 போந்தனவற்றை B, Irā.; போந்தனவவற்றை A_1, A_3

நறை	படர்ந்த[1]	சாந்தம்	அற	எறிந்து	நாளால்
naṟai	*paṭarnta*	*cāntam*	*aṟa*	*eṟintu*	*nāḷāl*
fragrance	to set out (p. pey.)	sandalwood tree	to cease (inf.)	to cut (abs.)	day (instr.)

உறை	எதிர்ந்து	வித்திய	ஊழ்	ஏனல்	பிறை	எதிர்ந்த
uṟai	*etirntu*	*vittiya*	*ūḻ*	*ēṉal*	*piṟai*	*etirnta*
rain	to face (abs.)	to sow (p. pey.)	ripeness	millet	crescent moon	to face (p. pey.)

தாமரை	போல்	வாள்	முகத்துத்	தாழ்	குழலீர்	காணீரோ
tāmarai	*pōl*	*vāḷ*	*mukattu.t*	*tāḻ*	*kuḻalīr*	*kāṇīr-ō*
lotus	like	brightness	face (obl.)	to hang	curling hair (pron.n. 2.pl.) (voc.)	to see (neg. 2.pl.) + *ō*

ஏ	மரை	போந்தன	ஈண்டு.
ē	*marai*	*pōntaṉa*	*īṇṭu.*
arrow	sambar / wild cow	to pass (p. 3.pl.n.)	here

In the ripe millet field, which was sown on a day[1] facing the rains,
after they had cut down[2] the fragrance-spreading[3] sandalwood trees[4]—
You [women] with flowing curls and shining faces like lotuses facing the crescent moon![5]
Did you not see the arrow-struck elks?[6] They came here.

(The hero making the confidante know about the love affair by going to a place where the heroine and the confidante are together.)[7]

The connection of the phrase ending in *ēnal*, "millet [field]" with the rest of the sentence is not clear. It could be taken as a further attribute of *kuḻalīr* ("you women … who are in the millet field") or as an adverbial modifying the main verb *kāṇīrō* ("did you not see … in the millet field"). It seemed best to keep this openness in the translation.

[1] The OC glosses "auspicious day" (*nalla nāḷāl*). Cf. TN 46, 52, and 54

[2] *Aṟa*, the infinitive of *aru-tal*, "to cease", is lexicalised as an adverb, "wholly" (covered by "cut down" in the translation).

[3] Lit. "from which fragrance sets out". The OC takes *naṟai* as "fragrant creeper" (*naṟaikkoṭi*), a meaning also listed in the TL.

[4] Sandalwood trees (*cāntam*; *Santanum album*) are valued for their scented wood. That the people cut down the sandalwood trees without regard for their value probably has to be taken as a hyperbolical image emphasizing the mountain country's richness in natural resources (cf. TN 3, 24).

[5] Women's faces are regularly compared to lotus flowers (cf. TN 34, 72). The crescent moon serves as object of comparison for the forehead (cf. KārN 17).

[6] According to the TL, *marai* can stand either for the Indian elk or sambar deer (*Rusa unicolor*) or for the wild cow or gaur (*Bos gaurus*). Here, the lack of context does not allow a precise identification.

[7] For the situation of the hero appearing in the millet field and enquiring about the animal he is hunting, cf. *Akanāṉūṟu* 48, 82, 388, *Kalittokai* 37). The situation is also alluded to in TN 9, AiAi 14, and TAi 8. Although one could assume that the poem describes the first meeting between the hero and the heroine, the *kiḻavi* assigns it to the situation of "making the confidante know about the love-affair" (*matiyuṭampaṭu-ttal*, lit. "causing agreement in knowledge"). According to this interpretation, the hero makes the confidante realize what is going on by arriving in the millet field under false pretexts.

2. சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை
யள்ளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து—தெள்ளி
யிதணூற் கடியொடுங்கா வீர்ங்கடா யானை
யுதணூற் கடிந்தா னுளன்.

1a சுள்ளி A_1, A_2, B, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; கள்ளி Nam.v

2a யள்ளி A_1, A_2, B, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; யுள்ளி Nam.v

2b யளகத்தின் A_1, A_2, B, Nacc., Nam., Irā.; யளகத்து Iḷam.

3a யிதணாற் A_2, Nam. Irā.; யிதனாற் A_1, Iḷam., Nacc.; யிதற் B

3c வீர்ங்கடா A_1, A_2, B, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; யீர்ங்கடா Nam.v

4a யுதணாற் A_2, Nam., Irā.; யுதனாற் A_1, B, Iḷam., Nacc.; யதனாற் Nam.v*

* The majority of mss. as well as Iḷam. and Nacc. read *itaṉ* and *utaṉ* instead of *itaṇ* and *utaṇ*. However, the word *itaṇ*, "platform", is well attested. *Utaṇ* is a *hapax legomenon*, but if we read *itaṇ* in line 3, *utaṇ* is preferable in terms of *etukai*. Note that the letters *ṉ* and *ṇ* are often confused in the manuscripts.

எ-து. தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

நறவமலரையும்[1] சுனை நீலமலரையும் அடப்பமலரையும்[2] அசோகமலரையும்[3] கொய்து முகந்து[4] நின் மகள் குழலின்மேலே[5] ஆராய்ந்து புனைவதும் செய்து பின்னொரு நாள் துணிந்து பரணாற்[6] காவல் அமையாத ஈர்ங்கடா யானையை மொட்டம்பாற்[7] கடிந்து காத்தும் இப்பெற்றி உதவி[8] செய்தான் ஒருவன் உளன் என்றவாறு.

1 நறவமலரையும் A_1, Irā.; சுள்ளிமலரையும் B*

2 அடப்பமலரையும் A_1; சோபாலிகை மலரையும் B; Ø Irā. †

3 அசோகமலரையும் B, Irā.; சோகமலரையுங் A_1

4 முகந்து A_1, B; முடித்து Irā. ‡

5 குழலின்மேலே A_1, Irā.; குழன்மேலே B

6 பரணாற் B, Irā.; பறணாற் A_1

7 மொட்டம்பாற் B, Irā.; மீட்டம்பாற் A_1

8 உதவி B, Irā.; உதவிச் A_1

* Note that the gloss *naṟavam* is found only in A_1 while B has *culḷi* (as in the root text).

† Again, the gloss *aṭappam* is found only in A_1 while B retains *copālikai* (as in the root text). Irā. omits the whole phrase (probably by mistake).

‡ The reading *mukantu*, "taking up" is found in both mss., whereas Irā. has *muṭintu*, "putting on". I do not see a reason to discard the manuscript reading.

சுள்ளி	சுனை	நீலம்	சோபாலிகை	செயலை
culḷi	*cuṉai*	*nīlam*	*cōpālikai*	*ceyalai*
culḷi flower	pool	blue water lily	*cōpālikai* flower	ashoka flower

அள்ளி	அளகத்தின்மேல்	ஆய்ந்து	தெள்ளி
aḷḷi	*aḷakattiṉmēl*	*āyntu*	*teḷḷi*
to take up (abs.)	woman's hair (obl.) (loc.)	to examine (abs.)	to be clear (abs.)

இதணால் / -ன்	கடி	ஒடுங்கா	ஈர்ம்	கடா	யானை
itaṇāl / -ṉ	*kaṭi*	*oṭuṅkā*	*īrm*	*kaṭā*	*yāṉai*
platform (instr.)	protection	to be restrained (neg. pey.)	moist	secretion	elephant

உதணால் / -ன்	கடிந்தான்	உளன்.
utaṇāl / -ṉ	*kaṭintāṉ*	*uḷaṉ.*
arrow (instr.)	to chase away (part.n. p. 3.sg.m.)	to exist (3.sg.m.)

Culḷi flowers,[1] blue water lilies[2] from the pool, *cōpālikai*[3] and ashoka flowers
he plucked and draped them in [her] hair, and with determination[4]
he chased away with his arrows[5] the rutting elephant,[6] who could not be held off
from the platform.[7]—There is one!

(The confidante revealing the love affair to the foster mother.)

In the original, the poem consists of a single sentence: “there is one, who plucked …, draped …, and chased away”. Note, however, how the revelation *uḷaṉ*, “there is”, comes as the very last word of the poem. To keep the effect, the poem has been split into two sentences in the translation.

[1] The identification of the *culḷi* flower is not clear. The OC (though only supported by one of the two mss.) glosses *culḷi* with *naṟavam*, which is identified with *Caesalpinia pulcherrima*. NP glosses *culḷi* with *aṉiccam*, according to the TL a “flower suppposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt”. Both glosses seem to be based on the *Piṅkalam* (2680), which defines *aṉiccam*, *naṟavam*, and *culḷi* as synonyms. The only other occurrence of *culḷi* is *Kuṟiñcippāṭṭu* 66, where Nacc.’s commentary glosses it with *marāmarappū*, “flower of the kadamba tree” (*Neolamarckia cadamba*).

[2] *Nīlam* (< Skt. *nīla*, “blue”) refers to the blue variety of the water lily (*Nymphaea nouchali*). The translations “blue lotus” and “blue nelumbo”, which are often found, are incorrect, as water lilies and lotuses (*tāmarai*) are clearly distinguished in the Indian languages, and lotuses are never blue (see Hanneder 2002).

[3] *Cōpālikai* is another flower of unclear identification. The word is a *hapax legomenon*, but cf. Skt. *śephālikā*, which is identified with the night-flowering jasmine (*Nyctanthes arbor-tristis*). The OC (again supported by only one ms.) glosses *cōpālikai* with *aṭampu*, which is identified with *Ipomoae pes-caprae*. This is, however, not very convincing since *aṭampu* is a coastal flower (cf. TN 51, AiE 62, Kain. 53). NP does not take *cōpālikai* as the name of a flower, but glosses it with *oḷiyiṉaiyuṭaiya*, “splendid” (cf. Skt.. *śobhā*, “*s*plendour”).

[4] “With determination” is translates *teḷḷi*, lit. “having become clear”.

[5] *Utaṇ* is a *hapax legomenon*, but it is found in the *Piṅkalam* (1541), where it is defined as *moṭṭampu*, “arrows [in the shape of a] bud”. The same gloss is found in the OC. While it remains unclear, why the hero’s arrows should have the shape of a bud, “arrow” seems a reasonable meaning. The wording is motivated by *etukai*.

[6] Lit. “the elephant with moist secretion”. The word *kaṭām* refers to the secretion which elephant bulls discharge from their temples during musth, a rut-like period of aggressive behaviour (cf. TN 11, 14).

[7] Lit. “who was not restrained by the protection of the platform”. “Platform” (*itaṇ*) refers to an elevated structure, on which the women sit while they guard the field (cf. TN 3, 14).

3. சாந்த மெறிந்துழுத சாரற் சிறுதினைச்
சாந்த மெறிந்த விதண்மிசைச்—சாந்தங்
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்னா
ளமழத் கிளியெழா வார்த்து.

2b-c மெறிந்த விதண்மிசைச் A_1, A_2, A_3, Irā.; மறிந்த விதண்மிசைச் B; மறைத்த விதண்மிசைச் OCv; விதண மிசைச்சார்ந்து Nacc.

4a ளமழக் A_1, A_2, A_3, B; ளிமிழக் Nacc., Irā.*

4b கிளியெழா A_1, A_2, A_3, Nacc., Irā.; கிளியெழ B

* All the mss. have the reading *amaḻa*, which Irā. normalizes to *imiḻa* (also supported by in Nacc.). The verb *amaḻ-tal* is not attested anywhere else, but in the light of the strong manuscript evidence, it seems justified to assume that it is a variant of the well-attested *imiḻ-tal*, “to sound”.

எ-து. பகற்குறிக்கண்[1] வந்த தலைமகனைக் கண்டு தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது[2].

1 பகற்குறிக்கண் A_1, A_3, Irā.; பகற்குறி B

2 அறிவுறீஇயது A_3, Irā.; அறிவுறீயது A_1, B

சந்தனங்களை வெட்டி உழுத சாரலின்கண் வித்திய ஏனலின்கண் படிந்த கிளிகளைச் சந்தனங்களைக் காலாக எறிந்து செய்த பரண்மிசை[1] இருந்து பூசிய சாந்தம் எங்கும் பரந்து கமழ உலாவிக்[2] கடிகின்ற கார்மயில் அன்னாள் தன்[3] வாய் திறந்து ஆயோ என்று இயம்புதலாற் தம் இனம் என்று கிளிகள் ஆர்த்துப் போகா[4] என்றவாறு.

சாந்த மறைத்த விதண்[5] என்று பாடம் ஓதிச் சந்தனத் தழையான் மறைத்த இதண் என்பாரும் உளர்.*

1 பரண்மிசை A_3, B, Irā.; பறண்மிசை A_1

2 உலாவிக் A_1, A_3, Irā.; உலாக் B

3 தன் A_1, A_3, B, தான் Irā.

4 போகா A_3, B, Irā.; போக A_1

5 விதண் A_1, A_3, Irā.; விதணம் B

* The OC is followed by an additional note, which records a variant reading: "There are also people who read "*cānta maṟaitta vitaṇ*", meaning "watchtower hidden by sandalwood leaves"".

சாந்தம்	எறிந்து	உழுத	சாரல்	சிறு	தனைச்
cāntam	*erintu*	*uḻuta*	*cāral*	*ciṟu*	*tiṉai.c*
sandalwood tree	to cut (abs.)	to plough (p. pey.)	slope	small	millet

சாந்தம்	எறிந்த	இதண்மிசைச்	சாந்தம்
cāntam	*eṟinta*	*itaṇmicai.c*	*cāntam*
sandalwood	to cut (p. pey.)	platform (loc.)	sandalwood paste

கமழக்	கிளி	கடியும்	கார்	மயில்	அன்னாள்
kamaḻa.k	*kiḷi*	*kaṭiyum*	*kār*	*mayil*	*aṉṉāḷ*
to be fragrant (inf.)	parrot	to chase away (ip. pey.)	rainy season	peacock	like (3.sg.f.)

அமழக்	கிளி	எழா	ஆர்த்து.
amaḻa.k	*kiḷi*	*eḻā*	*ārttu.*
to sound (inf.)	parrot	to rise (neg. 3.pl.n.)	to sound (abs.)

She who is like a peacock in the rains,[1] who chases off the parrots,
so that sandalwood paste is fragrant on the platform[2] built from sandalwood
in the small millet field on the slope, which was ploughed after they had cut down the sandalwood trees[3]
—When she cried out, the parrots did not fly away, but called [back].[4]

(The confidante informing [the hero] about the confinement as she sees the hero, who has come to the place of the meeting during daytime.)[5]

Note how the poem uses the word *cāntam* three times in *etukai*, each time in a different meaning: "sandalwood tree", "sandalwood" and "sandalwood paste".

[1] A beautiful woman is frequenty compared to a peacock (cf. TN 5, TAi 49, KārN 12). Peacocks are said to rejoice during the rainy season (cf. TN 111, AiAi 2, AiE 29, KārN 16)

[2] "Platform" (*itaṇ*) refers to an elevated structure used to guard the field (cf. TN 2, 14). Sandalwood paste is usually applied by men on their chests (cf. AiAi 24), which here suggests an erotic implication.

[3] For the sandalwood trees (*cāntam*) and the image involved, see the notes to TN 1.

[4] For the verb *amaḻ-tal*, see the note to the apparatus. The point is that the heroine's voice is as lovely as a parrot's (a standard comparison, cf. TN 73), which makes the parrots believe that she is one of their own, rendering her attempts to chase them away futile.

[5] According to the *kiḷavi*, the poem is spoken by the confidante to inform the hero that the heroine is not sent to the millet field any more because she has failed to protect the millet. There is also a rather obvious erotic suggestion, as the heroine seems to have had something better to do than chasing away the parrots.

4. கோடாப் புகழ்மாறன் கூட லனையாளை
யாடா வுடகினுளுங் காணேன்போர்—வாடாக்
கருங்கொல்வேன் மன்னர் கலம்புக்க கொல்லோ
மருங்குல்கொம் பன்னாண் மயிர்.

1a கோடாப் A_1, A_3, Nacc., Irā., Pēr.; தோடாப் B

2b வடகினுளுங் A_1, A_3, Nacc., Pēr.; வடகனுளுங் B; வடகினுங் Irā. *

2c காணேன்போர் A_1, B, Irā.; Nacc.; காணேன் A_3

4a மருங்குல்கொம் A_1, A_3, Nacc., Irā.; மருகுல்கொம் B

4b பன்னாண் A_3, B, Nacc., Irā.; பன்னாள் A_1

* Irā.'s reading *atakiṉum* is not supported by any of the primary witnesses, but it is found in UVSL 553, a paper copy of A_1, which was probably used by Irā. in the preparation of his edition. Since there is no reason to discard the original reading *aṭakiṉuḷum*, it stands to reason to assume that the reading *atakiṉum* is simple a copying mistake, which has found its way into Irā.'s edition.

எ-து. தலைமகளை இற்செறித்த[1] காலத்துப்[2] புனத்தின்கண் வந்த தலைமகன் தலைமகளைக் காணாது ஆற்றாது பெயர்கின்றான் சொல்லியது.

1 தலைமகளை இற்செறித்த A_1, A_3, B; தலைமகள் இற்செறிந்த Irā.

2 காலத்துப் A_1, A_3, Irā.; காலத்துள் B

கோடாத புகழையுடைய மாறன் மதுரை அனையாளை ஆடாத[1] பண்ணையுளும்[2] காண்கின்றிலேன். போரின்கண்[3] வாடாத கருங்கொல் தொழிலையுடைய[4] வேல் மன்னர் அணிகலமாகிய முடி கூடினகொல்லோ[5] இடையாற்[6] கொம்பை[7] அனையாள் மயிர்கள் என்றவாறு.

ஆடா அடகு என்று விளையாட்டிற்கு[8] வெளிப்படைநிலை என்னும் அலங்காரத்தாற் பெயர்[9] ஆயிற்று. அடா என்பதனை ஆடா என்று நீட்டியது. மன்னர் கலம் என்பது மன்னர் அணியும் அணிமுடி ஆதலான் முடியின்[10] பெயராற் கூந்தற்குச் சேர்த்தி முடி கூடிற்றுக் கொல்லோ என்றதாகக் கொள்க.*

1 ஆடாத A_1, A_3, B; அடாத Irā.

2 பண்ணையுளும் A_1, A_3, Irā.; பண்ணையுழும் B

3 போரின்கண் A_1, A_3, Irā.; போரன்கண் B

4 தொழிலையுடைய A_1, B, Irā.; தொழியுடைய A_3

5 கூடினகொல்லோ A_1, A_3 Irā.; கூடினகொல் B

6 இடையாற் A_1, B, Irā.; இடையான்ற A_3

7 கொம்பை A_1, A_3, Irā.; கொம்பு B

8 விளையாட்டிற்கு A_1, A_3, Irā.; விளையாட்டுக்கு B

9 பெயர் A_1, A_3, Irā.; பேர் B

10 முடியின் A_1, Irā.; அம்முடியின் A_3, B

* The OC is followed by an explanation of two word plays in the poem: "With "*āṭā aṭaku*", there is an expression for the game by the stylistic device called *veḷipaṭainilai.* "*Aṭā*" has been lengthened to "*āṭā*". "Ornament of the kings" (*maṉṉar kalam*) is the ornamental crown (*muṭi*) worn by kings; therefore, because of the expression *muṭi*, take it to mean for the hair "has it been tied together and joined as a hair tuft (*muṭi*)?"".

கோடாப்	புகழ்	மாறன்	கூடல்	அனையாளை
kōṭā.p	*pukaḻ*	*māṟaṉ*	*kūṭaḻ*	*aṉaiyāḷai*
to deviate (neg. pey.)	fame	Māṟaṉ	Kūṭal	such (3.sg.f.) (acc.)

ஆடா (= அடா)	அடகினுளும்	காணேன்	போர்	வாடாக்
āṭā (= *aṭā*)	*aṭakiṉuḷ-um*	*kāṇēṉ*	*pōr*	*vāṭā.k*
to cook (neg. pey.)	girls" game /edible leaves (obl.) (loc.) + *um*	to see (neg. 1.sg.)	fight	to fade (neg. pey.)

கருங்கொல்	வேல்	மன்னர்	கலம்	புக்ககொல்லோ
karuṅkol	*vēl*	*maṉṉar*	*kalam*	*pukka-kollō*
iron	spear	king (pl.)	ornament	to reach (p. 3.pl.n.) + *kollō*

மருங்குல்	கொம்பு	அன்னாள்	மயிர்.
maruṅkul	*kompu*	*aṉṉāḷ*	*mayir.*
waist	twig	like (3.sg.f.)	hair

Her who is like Kūṭal, the city of Māṟaṉ,[1] whose fame is unfailing
I do not see her even at the *aṭaku* which is not cooked (= the girls' game).[2] Has it reached
the ornaments of kings with iron spears, undefeated in battle (= has it been tied in a tuft)[3]—
the hair of her whose waist is like a twig?[4]

(The hero, who has come to the field while they have confined the heroine to the house, being unable to endure as he does not see the heroine and speaking as he returns.)

[1] *Māṟaṉ* is a title of the Pāṇṭiya kings, and *Kūṭal* the old name of their capital Maturai. Comparing a woman to a city is a standard topos in classical Tamil literature.

[2] An untranslateable word play of the type in which an ambiguous word in disambiguated through an attribute. The word *aṭaku* can denote both a girls' game or some kind of edible leaves. Therefore "*aṭaku* which is not cooked" (*āṭā aṭaku*, with metrical lengthening *āṭā* for *aṭā*) refers not to the foodstuff, but to the game. Note the discussion of the word play in the OC. Similar word plays are found in TN 101 and possibly in TN 129.

[3] "Has it reached the ornaments of kings" (*maṉṉar kalam pukkakollō*): another untranslateable word play. "Ornaments of kings" (*maṉṉar kalam*) has to be understood as *muṭi*, which means "crown", but also "hair tuft". Therefore her hair having "reached the ornaments of kings" can has to be understood as having "reached [the state of being tied in] a hair tuft". Note the discussion of the word play in the OC. Cf. the similar word play on *vēṅkai* in TN 5. NP suggests that a girl's hair being tied in a hair tuft means that she has reached puberty, which in turn means that she will be kept at home by her parents. As a parallel, NP cites *Cilappatikāram* 30.10–11.

[4] An exceedingly slim waist, here hyperbolically compared to a twig, is considered feature of female beauty (cf. TN 17). Cf. also *komp' aṉṉāy* in TN 70.

5. வினைவிளையச் செல்வம் விளைவதுபோல் வீடாப்
பனையளவு நாமெண்ணப் பாத்தித்—தினைவிளைய
மையார் தடங்கண் மயிலன்னாய் தீத்தீண்டு
கையார் பிரிவித்தல் காண்.

1c-d விளைவதுபோல் வீடாப் A_1, A_3, Nam.v; விளைவது போல‡B; விளைவது போலாப் A_1 corr.; விளைவதுபோ னீடாப் Nacc., Nam., Irā.*

2a பனையளவு A_1 corr., A_3, Irā.v; பனைவிளைவு B, Nacc., Nam., Irā.; பனவு A_1; பனைவிளையு Nam.v †

2b நாமெண்ணப் B, Nacc., Nam., Irā.; நாமெண்ணிப் A_1, A_3; நாளென்னிப் Nam.v

2c பாத்தித் A_1, A_3, B, Nam., Irā.; பாத்தி Nacc.; பார்க்கிற்றி Nam.v

2d தினைவிளைய A_3, Nacc., Nam., Irā.; தினைவிழைய A_1; தினைவிளையை B; தினைவுளையு Nam.v

3a மையார் A_1 corr., A_3, B, Nacc., Nam., Irā.; மய்யார் A_1

3c மயிலன்னாய் A_3, B, Nacc., Nam., Irā.; மயிலனையாய் Nam.v.; மடநல்லாய் A_1, Irā.v‡

3d தீத்தீண்டு A_1, A_3, Nacc., Nam., Irā.; தீத்தீண்டுங் B; தீய்தீண்டுங் Nam.v

* The reading *pōl vīṭā*, attested in A_1 and A_3, is indirectly supported by the OC, which glosses *vīṭā*, "unperishing", with *keṭāta*, "undecaying". Irā. opts for the reading *pō ṉīṭā* (< *pōl* + *nīṭā*), which is found in the quotations, but in none of the mss. This leads to the curious situation that the TL assigns the OC's gloss, which is actually based on the reading *vīṭā*, to *nīṭā* and gives "to become decayed" as one of the meanings of *nīṭu-tal* with reference to this passage. The actual meaning of *nīṭu-tal* is, however, quite the opposite ("to be long, to thrive").

† The reading *aḷavu* is indirectly supported by the OC and has to be considered the *lectio difficilior* because it does not involve repetition of *viḷai-* (cf. the rhyme with *viṉaiviḷaiya* and *tiṉaiviḷaiya*).

‡ On text-internal grounds, there would hardly be a way to decide which of the formulaic epithets is preferable: *mayil aṉṉāy* "peacock-like one", or *maṭa nallāy* "innocent good one". The reading *mayil aṉṉāy* is, however, supported by the majority of mss., the quotations, and the OC.

எ-து. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது[1].

1 அறிவுறீஇயது A_1, Irā.; அறிவுறீயது A_3, B

கெடாத[1] பனை என்னும் அளவு போன்ற அளவினையுடைய இன்ப அளவினை[2] நாம் எண்ணியிருப்ப அதற்கு இடையூறாக நல்வினை விளையச் செல்வம் விளைவது போலப்[3] பாத்தியின்கண்[4] தினை விளைதலான், மையார் தடங்கண் மயிலன்னாய்[5], தினை[6] கொய்ய நாள் சொல்லி வேங்கையார் நம்மை இங்குநின்றும் பிரிவித்தலைப்[8] பாராய் என்றவாறு.

1 கெடாத A_1, A_3, Irā.; கோடாத B

2 அளவினை A_1, A_3; வினை B; விளைவினை Irā.*

3 போலப் A_1, A_3, Irā.; போல் B

4 பாத்தியின்கண் A_1, Irā.; விளைந்து பாத்தியின்கண் B; பாத்தித் தினையின்கண் A_3

5 மயிலன்னாய் Irā.; மயிலன்னாய்த் A_1, A_3, B

6 தினை B, Irā.; தினைக் A_1, A_3

7 இங்குநின்றும் A_1, B, Irā.; இவ்விடத்துநின்றும் A_3

8 பிரிவித்தலைப் A_1, A_3, Irā.; பிரித்தலைப் B

[*] Irā. opts for the reading *viḷaiviṉai*, which is not found in any of the mss., probably to match his preferred reading in the root text.

வினை	விளையச்	செல்வம்	விளைவது	போல்	வீடாப்
viṉai	*viḷaiya.c*	*celvam*	*viḷaivatu*	*pōl*	*vīṭā.p*
action	to be ripe (inf.)	wealth	to be ripe (ip. vb.n.)	like	to perish (neg. pey.)

பனை	அளவு	நாம்	எண்ணப்	பாத்தித்	தினை	விளைய
paṉai	*aḷavu*	*nām*	*eṇṇa.p*	*pātti.t*	*tiṉai*	*viḷaiya*
palmyra fruit	measure	we(incl.)	to think (inf.)	small field	millet	to be ripe (inf.)

மை	ஆர்	தடம்	கண்	மயில்	அன்னாய்	தீத்	தீண்டு
mai	*ār*	*taṭam*	*kaṇ*	*mayil*	*aṉṉāy*	*tī.t*	*tīṇṭu*
kajal	to be full	wide	eye	peacock	like (2.sg.) (voc.)	fire	to touch

கையார்	பிரிவித்தல்	காண்.
kaiyār	*pirivittal*	*kāṇ.*
hand (pron.n. 3.pl.ep.)	to be separated (caus. vb.n.)	to look (imp.)

Like wealth grows when karma has grown, the millet in the small field has grown ripe
while we were thinking about infinite amounts [of pleasure],[1] [as large as] palmyra fruits.[2]
You who are like a peacock with large eyes full of kajal![3]
See that those who have hands touched by fire (= the *vēṅkai* trees) make [us] part.[4]

(The confidante informing [the hero] about the confinement by speaking to the heroine while the hero is hidden behind a hedge.)

In the original, the infinitive *viḷaiya* is dependent on the main verb *kāṇ*: "while the millet has grown ripe … see that …". For the sake of readability, the sentence has been split into two in the translation.

[1] "Of pleasure" is added by the suggestion of the OC, which glosses *iṉpa aḷaviṉai*.

[2] The fruit of the palmyra palm (*paṉai*) is used as the object of comparison for something large, often contrasted to a millet seed (*tiṉai*) (cf. *Tirukkuṟaḷ* 104, 433, 1282).

[3] A beautiful woman is frequently compared to a peacock (cf. TN 3, TAi 49, KārN 12). Eyes lined with kajal (*mai*) are considered feature of female beauty (cf. TN 21, TAi 12, AiAi 44, AiE 24, Kain. 17, KārN 5, 12).

[4] An untranslateable word play. "Hands touched by fire" (*tīt tīṇṭu kai*) has to be understood as "burning hands" (*vēm kai*), which in sandhi is homophonous with *vēṅkai*, "*vēṅkai* tree". The statement thus has to be understood as "see that the *vēṅkai* trees make [us] part". Cf. the similar word play on *muṭi* in TN 4. The *vēṅkai* tree, also known as kino tree (*Pterocarpus marsupium*), is a typical tree of the *kuṟiñci* setting (cf. TN 18, 20, 26, 27, 31, TAi 8, 9, AiAi 11, 15, AiE 6, Kain. 10, 12). Its blooming is said to coincide with the time when the millet turns ripe. Therefore the blossoming *vēṅkai* trees indicates that the millet field will soon be harvested, which in turn means that the heroine will not be sent to the millet field any more (cf. TN 18).

6. மாஎீல மாண்ட துகிலுமிழ்வ தொத்தருவி
மாஎீல மால்வரை நாடகேண்—மாநீலங்
காயும்வேற் கண்ணாள் கனையிருளி னீவர
வாயுமோ மன்றநீ யாய்.

1a மானீல A_1, Irā.; மாநீல B[*]

1c துகிலுமிழ்வ A_1, Irā.; துகிலமிழ்வ B

2a மானீல A_1, Irā.; மாநீல B†

2b மால்வரை A_1, Irā.; மாமலை B‡

2d மாநீலங் A_1, B, Irā.; மானீலங் Irā.v§

* The consonants *n* and *ṉ* are frequently confused in the manuscripts. In this case, both readings are possible, but the fact that A_1 has *ṉ* in 1a and 2a, but *n* in 2d suggests that the scribe did pay attention to the choice of the consonant. B indiscriminately uses *n*.

† See above, but here only the reading *māṉīlam* (< *māl* + *nīlam*) seems to be possible (see the notes to the translation).

‡ The two different readings are synonyms. The reading *mālvarai*, however, is supported by the OC, which reads *mālvarai* in both mss.

§ See above, but here the reading *māṉīlam*, reported as a variant by Irā., is supported by neither of the mss. Possibly it is an emendation which Irā. considered.

எ-து. இரவுக்குறி வேண்டிய தலைமகற்குத் தோழி மறுத்துச் சொல்லியது.

மிக்க நீலமணிவரை மாட்சிமைப்பட்ட வெண்டுகிலை உமிழ்வது போல அருவிகள் மயங்காநின்ற நீல மால்வரை நாடனே கேளாய்! கரிய[1] நீலமலர்களை வெகுளாநின்ற வேல் போன்ற கண்ணாள் செறிந்த இருளின்கண் நீ வர நினக்கு இடையூறு[2] இல்லாமை ஆராய வல்லளோ? உண்மையாகப் பாராய் என்றவாறு.

1 கேளாய் கரிய A_1, Irā.; கேளரிய B

2 இடையூறு A_1, Irā.; இடையூர் B

மால்	நீலம்	மாண்ட	துகில்	உமிழ்வது	ஒத்து	அருவி
māl	*nīlam*	*māṇṭa*	*tukil*	*umiḻvatu*	*ottu*	*aruvi*
greatness	sapphire	to be excellent (p. pey.)	fine cloth	to emit (ip. vb.n.)	to resemble (abs.)	waterfall

மால்	நீல	மால்	வரை	நாட	கேள்	மா	நீலம்
māl	*nīla*	*māl*	*varai*	*nāṭa*	*kēḷ*	*mā*	*nīlam*
to be confused	blue colour	greatness	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	to hear (imp.)	great/ dark	blue water lily

காயும்	வேல்	கண்ணாள்	கனை	இருளின்	நீ	வர
kāyum	*vēl*	*kaṇṇāḷ*	*kaṉai*	*iruḷiṉ*	*nī*	*vara*
to be angry (ip. pey.)	spear	eye (pron.n. 3.sg.f.)	to be intense	darkness (obl.)	you	to come (inf.)

ஆயுமோ	மன்ற	(or: மன்றம்)	நீ	ஆய்.
āyum-ō	*maṉṟa*	(or: *maṉṟam*)	*nī*	*āy*.
to choose (ip. 3.) + *ō*	certainly	(or: village commons)	you	to consider (imp.)

Listen, man from the land of great blue mountains, where waterfalls
appear bewildering,[1] as they resemble great sapphires emitting excellent cloth![2]
Will she whose spear-like are hated by dark blue water lilies[3] choose
that you come in the dense darkness?[4] Consider that truly.[5]

or: Consider the village assembly.[6]

(The confidante refusing the meeting at night time to the hero, who is asking for it.)

Note how the poem uses the word *nīlam* three times in *etukai*, each time in a different meaning: “blue colour”, “sapphire”, and “blue water lily”.

[1] I follow the suggestion of the OC to take *māl* as the verbal root (functioning as a *peyareccam*) of *māl-tal*, “to be confused, to be bewildered”. “Appear bewildering” is lit. “are bewildered”. The slightly akward wording is motivated by *etukai*. Note how the poem plays on the polysemy of the word *māl*, which means “great” in *māl nīlam*, “great sapphires” (line 1), and in *māl varai*, “great mountains”.

[2] The (blue) sapphires stand for mountains that appear on the horizon, and the (white) cloth for the waterfalls that flow from the mountains.

[3] A fanciful way of saying that the heroine’s eyes are more beautiful than water lilies (the water lilies hate her eyes because they are defeated by them in terms of beauty). For the blue water lily (*nīlam*), see the notes to TN 2. They are a regular object of comparison for women’s eyes (cf. TN 34, 72, 73, TAi 11, AiE 63, Kain. 51). Woman’s eyes are also regularly compared to spears (cf. TN 19, 25, 30, 80).

[4] The exaxt implication of the verb *āy-tal*, lit. “to choose, to consider” is not entirelly clear. The OC glosses *ceṟinta iruḷiṉkaṇ nī vara niṉakku iṭaiyūṟu illāmai ārāya vallaḷō*, “will she be able to consider that there is no impediment for you when you come in the dense darkness”.

[5] *Maṉṟa* is here used as an adverb meaning “truly” (the OC glosses *uṇmaiyāka*). The usage of *maṉṟa* thus differs from early Old Tamil (see Wilden 2006: 106–108). Cf. also AiAi 45.

[6] Another possibilty is to take *maṉṟa* as the sandhi form of *maṉṟam*, “village commons”. In this case the poem would contain a (somewhat elliptical) request to the hero to make his relationship with the heroine public in front of the village assembly (cf. TN 37, where the synonym *maṉṟu* appears in a similar context).

7. கறிவளர் பூஞ்சாரற் கைந்நாகம் பார்த்து
நெறிவளர் நீள்வேங்கை கொட்கு—முறிவளர்
நன்மலை நாட விரவரின் வாழாளா
னன்மலை நாடன் மகள்.

1c கைந்நாகம் B, Irā.; கைநாகம் A_1, A_2
4a னன்மலை Irā.; நன்மலை A_1, A_2, B

எ-து. இதுவும் அது.

மிளகு படர்கின்ற[1] பூஞ்சாரலின்கண்[2] கையையுடைய நாகங்களைப் பார்த்து வழியின்-கண் வளர்கின்ற பெரும்புலிகள் திரிதரும் இரவின்கண் நீ வரின் தளிர்[3] வளர்கின்ற[4] நன்மலை நாடனே[5] நன்லை நாடன்[6] மகள் வாழாள் என்றவாறு.

1 படர்கின்ற A_1, Irā.; படராநின்ற B
2 பூஞ்சாரலின்கண் A_1, Irā.; பூஞ்சாரலின்க_____ B
3 தளிர் A_1, Irā.; தளிர்கள் B
4 வளர்கின்ற A_1, Irā.; வளராநின்ற B
5 நன்மலை நாடனே A_1, B; நன்மலை நாட Irā.
6 நன்மலை நாடன் Irā.; Ø A_1; நன்மலை நாடன் நன்மலை நாடன் B

கறி	வளர்	பூம்	சாரல்	கைந்	நாகம்	பார்த்து
kaṟi	*vaḷar*	*pūm*	*cāral*	*kai.n*	*nākam*	*pārttu*
pepper	to grow	flower	slope	trunk	elephant	to look (abs.)

நெறி	வளர்	நீள்	வேங்கை	கொட்கும்	முறி	வளர்
neṟi	*vaḷar*	*nīḷ*	*vēṅkai*	*koṭkum*	*muṟi*	*vaḷar*
path	to grow	to be long	tiger	to roam (ip. pey.)	sprout	to grow

நல்	மலை	நாட	இர	வரின்	வாழாளால்
nal	*malai*	*nāṭa*	*ira*	*variṉ*	*vāḻāḷ-āl*
good	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	night	to come (cond.)	to live (neg. 3.sg.f.) + *āl*

நல்	மலை	நாடன்	மகள்.
nal	*malai*	*nāṭaṉ*	*makaḷ*.
good	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.)	daughter

Man from the land of good hills, growing with sprouts, where full-grown large tigers[1]
roam about on the paths, looking out for elephants[2] on the flowering slopes,
growing with pepper! If you come at night, she will not live,[3]
the daughter of the man from the land of good hills.

(The same situation.)

It seems most natural to connect the *peyareccam* clause ending in *koṭkum* with *nāṭa*: “man from the land of good hills, where tigers roam about”. The OC, however, connects the *peyareccam* clause with *ira*, “night”. This is possible if the vocative phrase ending in *nāṭa* would is understood as a parenthesis: “if you come at night—man from the land of good hills!—when tigers roam about”. From the poetic point of view it seems preferable to understand the *peyareccam* clause as an implied metaphor (*uḷḷurai*) alluding to the dangers of the nightly journey, rather than as a straightforward description of the night.

[1] “Full-grown” is lit. “growing” (*vaḷar*). The slightly akward wording is motivated by *etukai*.

[2] Lit. “elephants with trunks”. The attribute *kai*, “trunk”, serves to dististinguish *nākam*, “elephant”, from the homonymous *nākam*, “snake” (cf. TN 13).

[3] The particle *-āl*, though traditionally explained as a meaningless “expletive”, is used in Old Tamil to mark an undoubtable, yet surprising fact (Wilden 2006: 108–112). In the *Kīḻkkaṇakku Akam* texts *-āl* seems to have the same force. I have, however, left it without translation, since a translation like “surely” or “indeed” would be too strong. Cf. TN 8, 9, 14, 20, 39, 41, 46, 47, 74, 76, 79, 82, 83, 100, 103, 108, 113, 150, TAi 47, AiE 6, Kain. 24, 32, 41.

8. அவட்காயி னைவனங் காவ லமைந்த
திவட்காயிற் செந்தினைசே ரேன—லிவட்காயி
னெண்ணுளவா லைந்திரண் டூந்தான்கொ லென்னாங்கொல்
கண்ணுளவாற் காமன் கணை.

2a திவட்காயிற் A_1 corr., A_3, B, Irā.; திவட்காவிற் A_1

2b செந்தினைசே B; செந்தினைகா A_1, Irā.; செந்தினை‡○ா A_3*

2d-3a லிவட்காயி னெண்ணுளவா A_1, A_3, Irā.; லிவட்காவி லெண்ணுளவா B

3b-c லைந்திரண் டூந்தான்கொ A_3, B; லைந்திரண் டூத்தான்கொ Irā.; லைந்திரண்டி யாதாங்கொல் A_1†

* The reading *cēr* is indirectly supported by the OC, which glosses *ceṟinta*.

† Note that Irā.’s reading *īttāṉkol* is ungrammatical. As the verb *ī-tal* belongs to class II, the correct form is *īntāṉkol* (as found in B and A_3). A_1 has an altogether different reading: *yātāṅkol*, “what will happen”, which, however, does not make sense in the context.

எ-து. பின்னிலை முனியாது[1] நின்ற தலைமகன் தோழியை மதியுடம்படுத்தது.

1 முனியாது A_1, A_3, Irā.; முடியாது B

அவ்விடத்து வருவேன் ஆயின் நினக்கு ஐவனம் காவல் அமைந்தது. இவ்விடத்தின்கண் வருவேன் ஆயின் செந்தினையும் செறிந்த பசுந்தினையும் காத்தலே அமைந்த்து. ஆதலான்[1] எனக்கு ஒரு மறுமாற்றம்[2] தருகின்றிலை. நின் தோழியாகிய இவட்கு ஆயின் காமன் அம்பு ஐந்து எண்ணுளவால். அவற்றுள் இரண்டு அம்பினைக்[3] கண்ணாகக்[4] கொடுத்தான்[5] கொல்லோ? நின் தோழிக்குக் கண்கள் காமன் கணை[6] உளவால். என் உயிர்க்கு என் ஆங்கொல்லோ என்றவாறு.

1 ஆதலான் A_1, A_3, Irā.; ஆகலான் B
2 மறுமாற்றம் A_1, A_3, Irā.; மாற்றம் B
3 அம்பினைக் A_1, B, Irā.; அம்பினை A_3
4 கண்ணாகக் A_1, B, Irā.; கண்ணாக A_3
5 கொடுத்தான் A_1, B, Irā.; கொடுத்தோன் A_3
6 கணை A_1, A_3, Irā.; கணையாய் B

அவட்கு	ஆயின்	ஐவனம்	காவல்	அமைந்தது
avaṭku	*āyiṉ*	*aivaṉam*	*kāval*	*amaintatu*
that place (dat.)	to be (cond.)	mountain paddy	to guard (vb.n.)	to be suitable (p. 3.sg.n.)

இவட்கு	ஆயின்	செம்	தினை	சேர்	ஏனல்	இவட்கு	ஆயின்
ivaṭku	*āyiṉ*	*cem*	*tiṉai*	*cēr*	*ēṉal*	*ivaṭku*	*āyiṉ*
this place (dat.)	to be (cond.)	red	millet	to join	millet	she (dat.)	to be (cond.)

எண்	உளவால்	ஐந்து	இரண்டு	ஈந்தான்கொல்	என்	ஆங்கொல்
eṇ	*uḷa.v-āl*	*aintu*	*iraṇṭu*	*īntāṉ-kol*	*eṉ*	*āṅ-kol*
number	to exist (3.pl.n.) + *āl*	five	two	to give (p. 3.sg.m.) + *kol*	what	to be (ip. 3.) + *kol*

கண்	உளவால்	காமன்	கணை.
kaṇ	*uḷa.v-āl*	*kāmaṉ*	*kaṇai.*
eye	to exist (3.pl.n.) + *āl*	god of love	arrow

As for that place,[1] it is proper to guard the mountain paddy.[2]
As for this place, it's the red millet and the millet next to it.[3] As for her:[4]
there are five of them in number.—Has he given her two?[5] What will happen?
[She] has Kāmaṉ's arrows for [her] eyes.[6]

(The hero, who has not grown weary of entreating, making the confidante know about the love affair.)

[1] *Āyiṉ*, lit. "if it is", can be understood as a focalizer ("as for"), but how to account for the dative in *avaṭku* and *ivaṭku* (from *avaṇ*, "that place", and *ivaṇ*, "this place")? The OC takes it as an elliptic construction lacking a verb of motion: "If [I come] to that/this place" (*avviṭattiṉkaṇ*/*ivviṭattiṉkaṇ varuvēṉ āyiṉ*).

[2] *Aivaṉam* refers to a variety of rice which is cultivated in the dry highlands (as opposed to *nel*, which requires wet cultivation). Cf. TN 19, AiE 12.

[3] This passage makes it clear that *tiṉai* and *ēṉal* refer to two different species of millet, presumably foxtail millet (*Setaria italica*) and pearl millet (*Pennisetum glaucum*), respectively.

[4] The second instance of *ivaṭku* has to be understood as the dative of *ivaḷ*, "she". For *āyiṉ*, see above.

[5] The syntax is somewhat convoluted. The indirect object *ivaṭku* depends on *iraṇṭu īntāṉkol*: "has he given her two". The two parts of the sentence are separated by the parenthesis *eṇ uḷavāl aintu*, "there are five [of them] in number". For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[6] The love god Kāmaṉ (Skt. Kāma or Kāmadeva) is said to have five arrows. Here, the heroine's eyes are compared to two of Kāmaṉ's arrows (for the comparison of eyes to arrows, cf. TN 22, KārN 5).

9. வஞ்சமே யென்னும் வகைத்தாலோர் மாவினாய்த்
தஞ்சந் தமியனாய்ச் சென்றேனென்—னெஞ்சை
நலங்கொண்டார் பூங்குழலா ணன்றாயத் தன்றென்
வலங்கொண்டாள் கொண்டா ளிடம்.

1d மாவினாய்த் B, Nacc., Irā.; மாவினாய் A_1

2a தஞ்சந் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; தஞ்சம் A_1

2b தமியனாய்ச் A_1 corr., B, Nacc., Irā. தமினாய்ச் A_1

2c சென்றேனென் A_1, B, Irā.; சென்றவென் Nacc.

2d னெஞ்சை A_1, Irā..; னெஞ்ச B, Nacc.

3c-d ணன்றாயத் தன்றென் Irā.; ணன்றாய தன்றென் A_1; ணன்றாய தென்றென் A_1 corr.; நன்றாயத் தன்னென் B; ணல்லாயத் தன்றி Nacc.*

4a வலங்கொண்டாள் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; வலங்கொண்டான் A_1

4b-c கொண்டா ளிடம் A_1, Nacc., Irā.; கொண்ட திடம் B†

* Irā.'s reading seems to be a reasonable emendation based on the different readings in the mss., neither of which is satisfactory. It is also supported by the OC.

† B reads a nominative *neñcam* (*neñca* in sandhi) in line 2 and the corresponding neuter form *koṇṭatu* in line 4, which reverses subject and object of the sentence. This reading is, however, not supported by the OC.

எ-து. பாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளைக் கண்டவகை[1] கூறித் தன்[2] ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது.

1 கண்டவகை A_1, Irā.; கண்டவ்வகை B

2 தன் A_1, Irā.; தனது B

மாயமே என்று சொல்லப்படும் தன்மைத்தால். ஒரு மாவினை வினாவி யான் நினைவினை நீங்கித்[1] தனியே எளியேனாய்ச் சென்றேன். சென்றவிடத்து நலம் கொண்டு[2] நிறைந்த பூங்குழலையுடையாள்[3] மிகவும் தன் ஆயத்தின்கண் அன்று என்[4] வென்றியையெல்லாம் கொண்டு என் நெஞ்சத்தைத் தனக்கு இடமாய்க் கொண்டாள் என்றவாறு.

1 யான் நினைவினை நீங்கித் A_1, Irā.; யினையரி னீங்கித் B

2 கொண்டு A_1, Irā.; கொ_____ண்டு B

3 பூங்குழலையுடையாள் A_1, Irā.; பூங்கழலையுடையாள் B

4 அன்றென் A_1, Irā.; அன்றியிலேயென் B

வஞ்சமே	என்னும்	வகைத்தால்	ஓர்	மா	வினாய்த்
vañcam-ē	*eṉṉum*	*vakaittāl*	*ōr*	*mā*	*viṉāy.t*
deceit + *ē*	to say (ip. pey.)	manner (pron.n. 3.sg.n.) + *āl*	one	animal	to ask (abs.)

தஞ்சம்	தமியன்	அய்ச்	சென்றேன்	என்	நெஞ்சை
tañcam	*tamiyaṉ*	*āy.c*	*ceṉṟēṉ*	*eṉ*	*neñcai*
poor person / refuge	loneliness (pron.n. 3.sg.m.)	to be (abs.)	to go (p. 1.sg.)	I (obl.)	heart (acc.)

நலம்	கொண்டு	ஆர்	பூம்	குழலாள்	நன்று	ஆயத்து	அன்று	என்
nalam	*koṇṭu*	*ār*	*pūm*	*kuḻalāḷ*	*naṉṟu*	*āyattu*	*aṉṟu*	*eṉ*
goodness	to take (abs.)	to be full	flower	curling hair (pron.n. 3.sg.f.)	good (3.sg.n.)	group of girls (obl.)	that day	I (obl.)

வலம்	கொண்டாள்	கொண்டொள்	இடம்.
valam	*koṇṭāḷ*	*koṇṭāḷ*	*iṭam*.
strength	to take (part.n. p. 3.sg.f.)	to take (p. 3.sg.f.)	place

It had the quality of being an illusion.[1] I enquired about an animal[2]
and went away, poor and alone.[3] My heart:
she with flowery curls full of goodness,[4] she who quite took my strength,
on that day amidst her friends,[5] took it as her place.[6]

(The hero telling his companion how he saw the heroine and saying that he very much cannot endure.)

[1] I take *vañcam*, lit. "deceit", in the sense of "illusion" (i.e. the hero is doubting whether his encounter with the heroine was real). The OC glosses *māyam*. For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] For the conventional situation of the hero enquiring about the animal he is hunting in order to gain the acquaintance of the heroine, cf. TN 1.

[3] The OC glosses *tañcam* with *eḷiyaṉ*, "poor person". The meaning is not listed in the TL, but attested in *Tirukkuṟaḷ* 863 (*tañcam eḷiyaṉ*), where Parimēlaḻakar's commentary explains *tañcam* and *eḷiyaṉ* as synonyms. NP understands *tañcam* as "support" (*paṟṟukkōṭu*), a meaning which is found in the TL.

[4] It seems best to follow the OC, which connects *nalam koṇṭu* with the verbal root *ār*, lit. "she with flowery hair, which has taken goodness and is full". The slightly akward wording is motivated by *etukai*.

[5] *Āyam* refers to the group of girls attending the heroine. Cf. TN 73, AiAi 33.

[6] The syntax of the sentence is slightly convoluted. The prepositioned object *eṉ neñcai*, "my heart", goes with *koṇṭāḷ iṭam*, "she took it as her place" in line 4. The object and the predicate are separated by the subject phrase ending in *pūm kuḻalāḷ*, "she with flowery hair", and the phrase ending in *eṉ valam koṇṭāḷ*, which can be interpreted either as subject apposition, "she who took my strength", or as a finite participle (*muṟṟeccam*), "having taken my strength".

10. கருவிரற் செம்முக வெண்பற்சூன் மந்தி
பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப்—பெருவரைமேற்
றேன்றேவர்க் தோக்கு மலைநாட வாரலோ
வான்றேவர் கொட்கும் வழி.

2a பருவிரலாற் A_1, A_2, A_3, Irā.; மருவிரலாற் B

2b பைஞ்சுனைநீர் A_1 corr., A_2, A_3, B, Irā.; பஞ்சுனைநீர் A_1

2c தூஉய்ப் A_1, A_2, A_3, Irā.; தூவிப் B^*

3a-b றேன்றேவர்க் கோக்கு A_1; றேன்றேவர்க் கீயு A_3, B; றேன்றேவர் கொட்கு A_2; றேன்றேவர்க் கொக்கு Irā.†

3d வாரலோ A_2, A_3, B, Irā.; வாராலோ A_1

* *Tūuy* and *tūvi* are two alternative ways of forming the absolutive of the verb *tūvu-tal*.

† I interpret the reading in A_1 as *ōkkum*, "offering" (see the notes to the translation). Irā. inteprets it as *okkum*, "resembling", which does not make much sense. The palm-leaf notation does not distinguish between *o* and *ō*. B and A_3 read *īyum*, "giving", which has to be considered the *lectio facilior*. The reading in A_2 is a scribal error based on interference from line 4.

எ-து. தோழி நெறி விலக்கியது.

கருவிரலினையும் செம்முகத்தினையும் வெண்பல்லினையுமுடைய சூன்மந்தி தன் பெரிய விரலானே பைஞ்சுனையின் நீரைத் தூவிப் பெருவரையின்மேலே[1] வைத்த தேன்பொதி-களைத் தேவர்கட்குக்[2] கொடுக்கும் மலை நாடனே! வாராதொழிவாயாக வாலிய[3] தேவர்கள் திரிதரும் வழியால்[4] என்றவாறு.

1 பெருவரையின்மேலே A_1, Irā.; பெருவரையின்மேல் B

2 தேவர்கட்குக் A_1 corr, B, Irā.; தேவர்கட்கு A_1

3 வாலிய A_1 (added between the lines), B; Ø Irā.

4 வழியால் B; வழியாம் A_1, Irā.

[A_3:] வான்றேவர் கொட்கும் வழி வலிய தேவர்கள் திரிதரும் வழியில் என்றவாறு.*

* A_3 does not contain the full commentary for this poem, but only a gloss of the phrase *vāṉṟēvar koṭkum vaḻi*.

கரு	விரல்	செம்	முக	வெள்	பல்	சூல்	மந்தி
karu	*viral*	*cem*	*muka*	*veḷ*	*pal*	*cūl*	*manti*
black	finger	red	face	white	tooth	pregnancy	female monkey

பரு	விரலால் / -ன்	பைம்	சுனை	நீர்	தூஉய்ப்	பெரு	வரைமேல்
paru	*viralāl / -ṉ*	*paim*	*cuṉai*	*nīr*	*tūuy.p*	*peru*	*varaimēl*
thick	finger (instr.)	fresh	pool	water	to sprinkle (abs.)	big	mountain (loc.)

தேன்	தேவர்க்கு	ஓக்கும்	மலை	நாட	வாரலோ
tēṉ	*tēvarkku*	*ōkkum*	*malai*	*nāṭa*	*vāral-ō*
honey	god (pl.) (dat.)	to offer (ip. pey.)	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	to come (neg. imp.) + *ō*

வால்	தேவர்	கொட்கும்	வழி.
vāl	*tēvar*	*koṭkum*	*vaḻi.*
pure	god (pl.)	to roam (ip. pey.)	way

Man from the land of hills, where a pregnant she-monkey, her fingers black, her face red,
her teeth white, sprinkles water from the fresh pool with her thick fingers
and offers[1] honey to the gods in the tall mountains! Do not come
on the path where the pure gods roam about.[2]

(The confidante discouraging from the path.)

[1] For the verb *ōkku-tal*, lit. "to raise", in the sense of "to give offerings", cf. *Akanāṉūṟu* 282.18: *illuṟai kaṭavuṭku ōkkutum paliyē*, "Let us give an offering to the god who lives in the house". The OC glosses *koṭukkum*, "gives". See also the notes to the apparatus.

[2] Who exactly are the "pure gods" (*vāl tēvar*)? Apparently they are imagined as dangerous and potentially malevolent forces who should better be avoided. The landscape description seems to contain an implicit metaphor (*uḷḷuṟai*), which suggests that the gods are so ubiquitous that the monkey, just by performing its usual actions (drinking water, plundering honeycombs), involuntarily pays obeisance to them.

11. கரவில் வளமலைக் கல்லருவி நாட
வுரவில் வலியா வெொருநீ—யிரவின்
வழிகடாஞ் சால வரவரிய வார
லிழிகடா யானை யெதிர்.

2c வொருநீ B; யொருநீ A_1, Irā.*

2d யிரவின் A_1, Irā.; யிரவில் B†

* The reading *valiyāy* is syntactically more difficult to account for than *valiyā* (*ā* being the contracted form of *āka*, the infinitive of the embedding verb *āku-tal*).

† The variant *iravil* has to be discarded because the locative suffix *-il* is otherwise not attested in the *Kīḻkkaṇakku Akam* texts.

எ-து. இதுவும் அது.

பழுது இல்லாத வளங்களையுடைய கல்லருவி[1] நாடனே! வலிய வில்லே நினக்கு வலியாக[2] ஒரு நீ இரவின்கண் ஆயத்துணை இன்றி[3] வழிகள் தாம் மிகவும் வரவு[4] அரிய. விழியாநின்ற கடாத்தையுடைய யானைகளின் எதிர் வாரல் என்றவாறு.

1 கல்லருவி A_1, Irā.; நல்லருவி B

2 வலியாக B; வலியாய் A_1, Irā.

3 இரவின்கண் ஆயத்துணை இன்றி A_1; ஆயத்துணை இன்றியே இரவின்கண் B; இரவின்கண்ணாகத் துணை இன்றி Irā.

4 வரவு A_1, Irā.; வருதல் B

கரவு	இல்	வள	மலைக்	கல்	அருவி	நாட
karavu	*il*	*vaḷa*	*malai.k*	*kal*	*aruvi*	*nāṭa*
deceit	not to be	fertile	mountain	stone	waterfall	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

உர	வில்	வலி	ஆ (= ஆக)	ஒரு	நீ	இரவின்
ura	*vil*	*vali*	*ā* (= *āka*)	*oru*	*nī*	*iraviṉ*
strength	bow	strength	to be (inf.)	one	you	night (obl.)

வழிகள்	தாம்	சால	வரவு	அரிய	வாரல்
vaḻikaḷ	*tām*	*cāla*	*varavu*	*ariya*	*vāral*
way (pl.)	they	very much	coming	difficult (3.pl.n.)	to come (neg. imp.)

இழி	கடா	யானை	எதிர்.
iḻi	*kaṭā*	*yāṉai*	*etir.*
to drop down	secretion	elephant	in front

Truthful man from the land with fertile hills and rocky waterfalls![1]
You are alone,[2] with your strong bow as your [only] support[3]—At night,
the paths are very difficult for coming—Don't come
in front of the rutting elephant.[4]

(The same situation.)

[1] *Kal* could perhaps also be taken as an ideophone describing the sound of the waterfalls (thus NP, who glosses *kal eṉa olikkum*; the OC does not gloss). The ideophone *kalleṉ-tal*, probably denoting loud noise, is well-attested, but if *kal* were used as an ideophone, one would expect the quotative *eṉ-tal*.

[2] Syntax is slightly problematic here, as *oru nī*, lit. "single you", does not consitute a full sentence in the original. Probably it has to be connected with *vāral*, "don't come", in line 3, although the two parts of the sentence are separated by the phrase *iraviṉ vaḻikaḷ tām cāla varavu ariya*, "at night, the paths are very difficult for coming". For the sake of readability, the sentence has been split into two in the translation.

[3] Cf. AiAi 19: *nīḷ vēl tuṇaiyā*, "with your long spear as your [only] companion".

[4] Lit. "elephant with dropping secretion". The word *kaṭām* refers to the secretion which elephant bulls discharge from their temples during musth, a rut-like period of aggressive behaviour. Cf. TN 2, 14.

12. வேலனார் போக மறிவிடுத்த வேரியும்
பாலனார்க் கீத பழியிலாள்—பாலாற்
கடும்புனலி னீந்திக் கரைவைத்தாற் கல்லா
னெடும்பணைபோ றோணேரா ணின்று.

1c மறிவிடுக்க A_1, A_3, Irā.; மறிவிடுக B*

2a-b பாலனார்க் கீக A_3, Irā.; பாலனார்க் கீகப் A_1; வானார்க் காகப் B†

2c பழியிலாள் A_1 corr., A_3, Irā.; பழியிலா A_1; பழியிலார் B

2d பாலாற் B, Irā.; பாலாக் A_1, A_3

3a-b கடும்புனலி னீந்திக் A_1, A_3, Irā.; கடும்புனலு ணீந்திக் B‡

4a னெடும்பணைபோ A_1 corr, A_3, B, Irā.; நெடும்பணைபோ A_1

* Here it is hard to decide between the transitive *viṭukka*, "[you] shall release the lamb", and the intransitive *viṭuka*, "the lamb shall be released". The same variation is found in the OC.

† *Īka*, "shall be given", seems preferable to *āka*, "shall be". The same variation is found in the OC.

‡ Both readings are possible, but *puṉaluḷ* is supported by the OC.

எ-து. வெறி விலக்கித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

வெறியை விட்டு வேலனார் போக. மறியையும் விடுக்க[1]. கள்ளும்[2] அக்கள்ளினை நுகர்வார்க்கு ஈக[3]. இப்பழி இல்லாதாள்[4] ஊழ்வலியாற் கடும்புனலுள் பாய்ந்து நீந்தித் தன்னை அடுத்துக் கரையின்கண் வைத்தாற்கு[5] அல்லது நெடிய வேய் போன்ற தோளை நல்காள் இறந்து[6] நின்று என்றவாறு.

1 விடுக்க Irā.; விடுக்கக் A_1; விடுக B

2 கள்ளும் A_1, B; கள்ளையும் Irā.

3 ஈக A_1, Irā.; ஆக B

4 இல்லாதாள் A_1, B; இலாதாள் Irā.

5 வைத்தாற்கு Irā.; வைத்தார்க்கு A_1 corr., B; வைத்தார்கு A_1

6 இறந்து A_1, Irā.; இறந்துபடாது B

[A_3:] பாலனார்க்கு ஈக க[ள்]ளும் அக்களினை நுகர்வார்க்கு ஈக. பிறவும் வெளிப்‡‡.*

* A_3 contains only a fragment of the commentary, followed by the note "the rest is evident" (*piṟavum velip[pāṭu]*).

வேலனார்	போக	மறி	விடுக்க	வேரியும்
vēlaṉār	*pōka*	*maṟi*	*viṭukka*	*vēri.y-um*
Murukaṉ's priest (pl.)	to go (opt.)	lamb	to release (opt.)	toddy + *um*

பாலனார்க்கு	ஈக	பழி	இலாள்	பாலால் / -ன்
pālaṉārkku	*īka*	*paḻi*	*ilāḷ*	*pālāl / -ṉ*
quality (pron.n. 3.pl.ep.) (dat.)	to give (opt.)	blame	not to be (part.n. 3.sg.f.)	fate (instr.)

கடும்	புனலுள்	நீந்திக்	கரை	வைத்தாற்கு	அல்லால்
kaṭum	*puṉaluḷ*	*nīnti.k*	*karai*	*vaittāṟku*	*allāl*
swift	flood (loc.)	to swim (abs.)	shore	to place (part.n. p. 3.sg.m.) (dat.)	except

நெடும்	பணை	போல்	தோள்	நேராள்	நின்று.
neṭum	*paṇai*	*pōl*	*tōḷ*	*nērāḷ*	*niṉṟu.*
long	bamboo	like	shoulder	to grant (neg. 3.sg.f.)	to stand (abs.)

The priest shall go![1] The lamb shall be released![2] The toddy, too,[3]
shall be given to those who have a habit for it![4] By fate, she, the faultless one,
will never bestow[5] her large bamboo-like shoulders[6] [to anyone] except the one
who plunged into the rapid floods and placed [her] on the bank.

(The confidante revealing the love affair to the foster mother by averting the exorcism rite.)[7]

[1] *Vēlaṉ* (lit. "the one with the spear") refers to the priest of the god Murukaṉ, who conducts the exorcism ritual.

[2] The slaughter of a lamb or kid (*maṟi*) is regularly mentioned as part of the exorcism ritual (cf. AiAi 20, AiE 13).

[3] The exorcism ritual involves frenzied dance, which is presumably performed under the influence of toddy (palm wine).

[4] It seems best to follow NP (who glosses *pāṉmaiyuḷḷa makkaṭku*) and take *pālaṉār* as the pronominal noun of *pāl*, "portion" or "(inherent) quality", so lit. "those who have the it [i.e. (drinking) the toddy] as their quality". Cf. *Ēlāti* 65: *muṟṟu uṇarnta pālaṉār nūl*, "the treatises of those who have the quality of fully understanding". The OC rather loosely glosses *pālaṉār* with "those who (habitually) drink that toddy" (*ak kaḷḷinai nukarvār*). Less likely, but perhaps also worth considering, is a derivation from Skt. *bāla*, "boy", or *pāla*, "guardian".

[5] The absolutive *niṉṟu* is used in an adverbial sense, "constantly". One could also understand "will not bestow …, but remain steadfast".

[6] Women's shoulders are regularly compared to bamboo. Cf. TN 94, 103, 115, 116, TAi 8, 9, 34, AiE 16.

[7] The heroine's parents have mistaken the symptoms of the heroine's lovesickness as a sign that she has been possessed by the god Murukaṉ and therefore convened an exorcism rite. For the theme of the exorcism rite (*veṟi* or *veṟiyāṭṭu*), cf. AiAi 20, AiE 13. In this poem, the confidante calls off the exorcism rite by revealing the truth about the love affair between the hero and the heroine.

13. ஒருவரை போலெங்கும் பல்வரையுஞ் சூழ்ந்த
வருவரை யுள்ளதாஞ் சீறூ—ரருவரையு

ளைவாய நாகம் புறமெல்லா மாயுங்காற்
கைவாய நாகஞ்சேர் காடு.

1b போலெங்கும் A_1, Nam., Irā.; போலோங்கு B*

2b யுள்ளதாஞ் A_1, Nam., Irā.; யுள்ளத்தாஞ் B

2c-d: சீறூ ரருவரையு B; சீறூர் வருவரையு A_1, Nam., Irā.†

3b–d நாகம் புறமெல்லா மாயுங்காற் A_1, Nam., Irā.; நாக மதம்புறமே லாயுங்காற் B

* Here it is difficult to decide between the reading *eṅkum*, "everywhere", and *ōṅkum*, "rising". The OC is not conclusive.

† The reading *aru varaiyuḷ*, "in the difficult environs", seems to be supported by the OC, which glosses *avvellaiyuḷ*, "in those environs" (refering to the previous *aru varai* at the beginning of the line).

எ-து. நெறியினது[1] அருமை கூறித் தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

1 நெறியினது A_1, Irā.; அரிய நெறியினது B

ஒருமலை போல எல்லா மலையும் தம்முள் அளவு[1] ஒக்க உயர்ந்து சூழ்ந்த அரிய எல்லையுள் உள்ளதாம் எங்கள் சீறூர். அவ்வெல்லையுள்[2] உள்ளகத்தின்கண் உள்ளன[3] ஐந்து வாயையுடைய நாகங்கள். புறத்து உள்ளன ஆராயுங்கால் கையொடு சேர்ந்த வாயையுடைய[4] யானைகள் சேர்ந்த காடுகள் என்றவாறு.

1 அளவு A_1, Irā.; Ø B

2 அவ்வெல்லையுள் A_1 corr., B.; அவ்வெலையுள் A_1; நீ வரும் அவ்வெல்லையுள் Irā.

3 உள்ளன B, Irā.; உள்ள A_1

4 வாயையுடைய A_1, Irā.; வாயினையுடைய B

ஒரு	வரை	போல்	எங்கும்	பல்	வரையும்	சூழ்ந்த
oru	*varai*	*pōl*	*eṅkum*	*pal*	*varai.y-um*	*cūḻnta*
one	mountain	like	everywhere	many	mountain + *um*	to surround (p. pey.)

அரு	வரை	உள்ளது	சிறு	ஊர்	அரு	வரையுள்
aru	*varai*	*uḷḷatu*	*ciṟu*	*ūr*	*aru*	*varai.y-uḷ*
difficult	boundary	to exist (part.n. 3.sg.n.)	small	village	difficult	boundary (loc.)

ஐ	வாய	நாகம்	புறம்	எல்லாம்	ஆயும்	கால்
ai	*vāya*	*nākam*	*puṟam*	*ellām*	*āyum*	*kāl*
five	mouth (adj.)	snake	outside	all	to examine (ip. pey.)	time

கை	வாய	நாகம்	சேர்	காடு.
kai	*vāya*	*nākam*	*cēr*	*kāṭu.*
trunk	mouth (adj.)	elephant	to join	forest

Surrounded everywhere by many mountains, as if they were a single mountain,
[our] small village has difficult environs. In [those] difficult environs:
snakes with five mouths.[1] On the outside, wherever you look:
forests inhabited by elephants with trunks for [their] mouths.[2]

v: surrounded by many mountains, which rise as if they were a single mountain …

(The confidante refusing the meeting at night time by speaking about the difficulty of the way.)

[1] Note how the poem plays on the word *nākam*, which can mean "snake" or "elephant" (cf. TN 117). The attributes "with five mouths" (*ai vāya*) and "with trunks for [their] mouth" (*kai vāya*) help to differentiate the two meanings. For five-headed snakes, cf. TN 107.

[2] Note that "snakes with five faces" and "forests inhabited by elephants" lack a predicate. The OC adds *uḷḷaṉa*, "there are".

14. வருக்கை வளமலையுண் மாதரும் யானு
மிருக்கை யிதண்மேலே மாகப்—பருக்கைக்
கடாஅமால் யானை கடிந்தானை யல்லாற்
றொடாஅவா லென்றோழி தோள்.

1b வளமலையுண் B, Irā.; வளமலையுள் A_1

2a-b மிருக்கை யிதண்மேலே B, Irā.; மிருக்கன் விதண்மேலே A_1

3c கடிந்தானை A_1 corr., B, Irā.; Ø A_1

எ-து. செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

வருக்கைப் பலாவினையுடைய வளமலையின்கண் மாதரும் யானும் எமக்கு இருக்கை-யாகிய பரண்மேலே இருந்தேமாகப் பரிய[1] கையினையும் கடாத்தையும் பெருமையையு-முடைய[2] யானையைத் துரந்து கடிந்தானை அன்றித் தீண்டாவால் என் தோழியுடைய தோள்[3] என்றவாறு.

1 பரிய B; பெரிய A_1, Irā.

2 பெருமையையுமுடைய B, Irā.; பெருமையுமுடைய A_1

3 தோள் A_1, B; தோள்கள் Irā.

வருக்கை	வள	மலையுள்	மாதரும்	யானும்
varukkai	*vaḷa*	*malaiyuḷ*	*mātar-um*	*yāṉ-um*
species of jackfruit	fertile	hill (loc.)	woman + *um*	I + *um*

இருக்கை	இதண்மேலேம்	ஆகப்	பருக்	கைக்
irukkai	*itaṇmēlēm*	*āka.p*	*paru.k*	*kai.k*
sitting	platform (loc.) (pron.n. 1.pl.)	to be (inf.)	thick	trunk

கடாஅ (= கடா)	மால்	யானை	கடிந்தானை	அல்லால்
kaṭāa (= *kaṭā*)	*māl*	*yāṉai*	*kaṭintāṉai*	*allāl*
secretion	greatness	elephant	to chase away (part.n. p. 3.sg.m.) (acc.)	except

தொடாஅவால் (= தொடாவால்)	என்	தோழி	தோள்.
toṭāa.v-āl (= *toṭā.v-āl*)	*eṉ*	*tōḻi*	*tōḷ.*
to touch (neg. 3.pl.n.) + *āl*	I (obl.)	female friend	shoulder

While the girl and I were sitting on the platform[1]
in the hills fertile with jackfruit,[2] he chased away
the rutting great elephant[3] with its thick trunk. Except for him,

my friend's shouders won't touch [anyone].[4]

(The confidante revealing the love affair to the foster mother.)

In the original, the poem consists of a single sentence: "Except for him, who chased away … my friend's shoulders won't touch [anyone]". For the sake of readability, the poem was split into two sentences in the translation.

[1] Lit. "were ones whose sitting was on the platform". "Platform" (*itaṇ*) refers to an elevated structure used to guard the field (cf. TN 2, 3).

[2] According to the TL, *varukkai* denotes "a species of jack-tree". The OC glosses *varukkaippalā* (cf. *palā*, "jackfruit"). In TN 29, *varukkai* and *palā* occur side by side, suggesting that they denote two different varieties of jackfruit.

[3] Lit. "great elephant with secretion". The word *kaṭām* refers to the secretion which elephant bulls discharge from their temples during musth, a rut-like period of aggressive behaviour. Cf. TN 2, 11.

15. வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது—கோடா
வெழிலு முலையு மிரண்டிற்கு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ பேர்ந்து.

1b சான்றோர் A_1, A_2, Iḷam., Nacc., Irā.; சான்றார் B

1d கொண்டிராய்க் A_1, B, Ilam.a; Irā; கொண்டீராய்க் A_2, Nacc.a; கொண்டியாய்க் Iḷam.b; கொண்டிராய் Nacc.b

2b-c நீர்கொடுப்பி னல்லது A_1, A_2, B, Iḷam.a, Irā.; நீகொடுப்பி னல்லது Iḷam.b; நீர்கொடுப்ப தல்லது Nacc.

2d கோடா A_1, A_2, B, Iḷam.a, Irā-., Nacc.; வாடா Iḷam.b

3c மிரண்டிற்கு A_1, A_2, B, Iḷam., Irā.; மிரண்டற்கு Nacc.

3d முந்நீர்ப் B, Iḷam., Nacc., Irā.; முன்னீர்ப் A_1, A_2

4b விலையாமோ B, Iḷam., Nacc., Irā.; விலையாமே A_1, A_2

4c பேர்ந்து A_1, A_2, B.; போந்து Iḷam., Nacc., Irā.*

* The same palm-leaf graphemes can be interpreted either as *pērntu* or *pōntu*. Irā. and the editors of Iḷam. and Nacc. read *pōntu*, "having passed", but in my opinion, *pērntu*, the contracted form of *peyarntu*, "again", seems better. Cf. TN 116.

எ-து. தலைமகன் சான்றோரை[1] வரைவு வேண்டி விடுத்தவிடத்துத் தலைமகள் தந்தைக்-கும் தனையன்மார்க்கும் நற்றாய் அறத்தொடு நின்றது.

1 சான்றோரை A_1, Irā.; சான்றாரை B

தளராத[1] சான்றாண்மையையுடையார் வரவை எதிர்கொண்டிராய்க் கோடாது உடன்-பட்டு[2] நீர் கொடுப்பின அன்றித் தளராத அழகும் முலையும் என்னும் இரண்டிற்கு முந்நீராற்[3] சூழப்பட்ட உலகும் விலையாமோ நிரம்பி என்றவாறு.

1 தளராத B; தள்ளாத A_1, Irā.

2 உடன்பட்டு A_1, B; உடம்பட்டு Irā.

3 முந்நீராற் B, Irā.; முன்னீராற் A_1

வாடாத	சான்றோர்	வரவு	எதிர்கொண்டிர்	அய்க்
vāṭāta	*cāṉṟōr*	*varavu*	*etirkoṇṭir*	*āy.k*
to fade (neg. pey.)	noble person (pl.)	coming	to accept (part.n. p. 2.pl.)	to be (abs.)

கோடாது	நீர்	கொடுப்பின்	அல்லது	கோடா
kōṭātu	*nīr*	*koṭuppiṉ*	*allatu*	*kōṭā*
to deviate (neg. abs.)	you(pl.)	to give (cond.)	except	to deviate (neg. pey.)

எழிலும்	முலையும்	இரண்டிற்கு	முந்நீர்ப்
eḻil-um	*mulai.y-um*	*iraṇṭiṟku*	*munnīr.p*
beauty + *um*	breast + *um*	two (obl.) (dat.)	sea

பொழிலும்	விலை	ஆமோ	பேர்ந்து (= பெயர்ந்து)
poḻilum	*vilai*	*ām-ō*	*pērntu* (= *peyarntu*)
earth + *um*	price	to be (ip. 3.) + *ō*	again

If you do not[1] accept the coming of the mighty elders[2]
and give [her to them] without fail, will the two things,
[namely] [her] faultless beauty and [her] breasts, ever again[3]
have the value[4] of the whole earth [which is surrounded by] the sea?[5]

(The real mother revealing the love affair to the heroine's father and elder brothers as the hero has sent his elders to ask for marriage.)[6]

[1] Lit. "except if …". For the construction conditional + *allatu*, "except", cf. *Kuṟuntokai* 152, 305.

[2] "Mighty" is lit. "unfading" (*vāṭāta*). "Elders" is lit. "noble ones" (*cāṉṟōr*). According to the *kiḷavi*, this refers to the people whom the hero has sent to ask for the hand of the heroine.

[3] For *pērntu*, the notes to the apparatus. The OC glosses *nirampi*, "having become full", which I find difficult to account for.

[4] As Dakshinamurthy points out, this refers to the ancient Tamil custom of a bride-price (called *mulaivilai*, "breast price"), which the bride's family received from the bridegroom (cf. TN 18).

[5] "Which is surrounded by" is added by the suggestion of the OC. *Munnīr*, lit. "threefold water" is lexicalised as "sea". The earth is regularly said to be "surrounded by the sea" (cf. TN 62, 150). The clitic *-um* denotes completeness. The phrase *munnīrp poḻilum* could also be read as an unmarked locative: "… ever again have value anywhere on the earth, [surrounded by] the sea".

[6] The situation of the heroine's mother revealing the love affair between the hero and the heroine to the heroine's male relatives is not found in the early Caṅkam works, but it is recognized by the poetological tradition and attested in *Kalittokai* 39.

16. நாணாக நாறு நனைகுழலா ணல்கித்தன்
பூணாக நேர்வளவும் போகாது—பூணாக
மென்றே னிரண்டாவ துண்டோ மடன்மாமே
னின்றேன் மறுகிடையே நேர்ந்து.

1d ணல்கித்தன் A_1 corr., B, Irā.; ணணல்கித்தன் A_1; ணல்கத்தன் Nacc.
3a-b மென்றே னிரண்டாவ A_1, B, Irā.; மென்றேன் றிரண்டாவ Nacc.
4c நேர்ந்து A_1, Nacc., Irā.; நேர்த்து B

எ-து. தோழி சேட்படுத்தவிடத்துத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமையாற்[1] சொல்லியது.

1 ஆற்றாமையாற் A_1, Irā.; ஆற்றாமை மிகுதியாற் B

நாக நாண்மலர் நாறும் தேனால் நனையப்பட்ட குழலாள் எனக்கு நல்கித் தன்னுடைய பூண்மார்பினை நேரும் அளவும் என் மார்பினின்றும் அவ்வெலும்பாற்[1] செய்த பூண் போகாது என்று நினக்குச் சொல்லினேன். இனி இரண்டாவது வேறொரு சொல் உண்டோ? பனைமடலாற்[2] செய்யப்பட்ட மாவினை ஊரத் துணிந்து நின்றேன் தெருவின் நடுவே உடன்பட்டு என்றவாறு.

1 அவ்வெலும்பாற் Irā.; அவ்வெலுப்பாற் A_1; இவ்வெலும்பாற் B
2 பனைமடலாற் Irā.; பணைமடலாற் A_1; மடலாற் B

நாள்	நாகம்	நாறும்	நனை	குழலாள்	நல்கித்	தன்
nāḷ	*nākam*	*nāṟum*	*naṉai*	*kuḻalāḷ*	*nalki.t*	*taṉ*
fresh flower	*nākam* flower	to be fragrant (ip. pey.)	to be wet	curling hair (pron.n. 3.sg.f.)	to grant (abs.)	he/she/it (obl.)

பூண்	ஆகம்	நேர்வு	அளவும்	போகாது	பூண்	ஆகம்
pūṇ	*ākam*	*nērvu*	*aḷav-um*	*pōkātu*	*pūṇ*	*ākam*
ornament	chest	granting	until + *um*	to go (neg. 3.sg.n.)	ornament	chest

என்றேன்	இரண்டாவது	உண்டோ	மடல்	மாமேல்
eṉṟēṉ	*iraṇṭāvatu*	*uṇṭ-ō*	*maṭal*	*māmēl*
to say (p. 1.sg.)	second	to exist (3.sg.n.) + *ō*	palm stem	horse (loc.)

நின்றேன்	மறுகிடையே	நேர்ந்து.
niṉṟēṉ	*maṟukiṭai.y-ē*	*nērntu.*
to stand (p. 1.sg.)	street (loc.) + *ē*	to occur (abs.)

Until she whose moist curls are fragrant with fresh *nākam* flowers[1] is favourable
and grants[2] [me] her ornamented chest, the ornaments won't go from [my] chest[3]—
Thus I said. Is there anything else? I will ride[4] the palm horse,
appearing[5] in the middle of the street.

(When the confidante keeps him as a distance, the hero speaks because he cannot endure.)[6]

[1] *Ochrocarpus longifolius*. Cf. TN 28, 117, Kain. 12. *Nāḷ*, lit. "of the day", is lexicalized as "fresh flower" (cf. TN 20, 31, Kain. 12).

[2] Note that the absolutive *nalki*, "having been favourable", is complemented by the noun *nērvu*, "granting".

[3] I follow the OC's suggestion to take *pūṇ*, "ornaments", as the subject of *pōkātu*, "won't go", and *ākam*, "chest" as an unmarked ablative. The slightly akward wording is motivated by *etukai*. The OC explains the ornaments as "ornaments made of bone" (*elumpāṟ ceyta pūṇ*), part of the attire the hero wears while riding the palm horse (cf. *Kuṟuntokai* 182).

[4] "Ride" is lit. "stay on". Note the perfective aspect in *niṉṟēṉ*, which here does not seem to imply past tense, but an action which will be completed in the future. Alternatively, one could also assume that the hero has already mounted the palm horse and intends to remain there.

[5] Here the meaning "to occur" (the regular meaning in Modern Tamil) seems more appropriate for *nēr-tal* than the usual "to grant" or "to consent", although the OC glosses *uṭaṉpaṭṭu*, "agreeing".

[6] According to convention, when the confidante tries to keep him at a distance, the hero threatens to mount a "horse" made from the jagged stem of a palmyra palm (*maṭal*) in order to make his relationship with the heroine

public. For this productive theme, known as *maṭal*, cf. *Kuṟuntokai* 14, 17, 32, 173, 182, *Naṟṟiṇai* 146, 152, 220, 342, 377, *Kalittokai* 58, 61, 138, 139, 140, 141, *Tirukkuṟaḷ* 1131, 1132, 1133, 1136, 1137.

17. அறிகவ ளைய விடைமடவா யாயச்
சிறிதவள்செல் லாளிறுமென் றஞ்சிச்—சிறிதவ
ணல்கும்வாய் காணாது நைந்துருகி யென்னெஞ்ச
மொல்கும்வா யொல்க லுறும்.

1a-b அறிகவ ளைய A_1, B, Nacc.; அறிகவளை யைய Irā.*

1c+d விடைமடவா யாயச் B, Irā.; விடைமட வாயாச் A_1; விடைமடவா யாரச் A_1 corr.; விடைமடவா யாயஞ் Nacc.

2a சிறிதவள்செல் Nacc., Irā.; சிறிதவள்சொல் A_1; ‡றி‡விள்சொல் B†

2c றஞ்சிச் Nacc., Irā.; றஞ்சி A_1; றலஞ்சிச் B

3a ணல்கும்வாய் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; னல்கும்வாய் A_1

3d யென்னெஞ்ச Nacc., Irā.; யென்னெஞ்சி A_1; யெநெஞ்ச B

4a மொல்கும்வா A_1, B, Nacc., Irā., Rāj.; மொல்குவா NP

* Irā. changes the reading *avaḷ*, found in both mss. and in Nacc., to *avaḷai*, presumably based on the gloss in the OC. The accusative is, however, not necessary if we take *avaḷ* as an attribute of *aiya iṭai* rather than the object of *aṟiku*.

† Both mss. read *collāḷ*, "she will not speak", but Irā.'s emendation *cellāḷ*, "she will not go", is supported by Nacc., and indirectly by the OC, which glosses *naṭavāḷ*.

எ-து. நின்னாற் சொல்லப்பட்டவளை அறியேனாலோ[1] என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் அறிய உரைத்தது.

1 அறியேனாலோ A_1, Irā.; அறியேனாகலரே B

அறிவேன் யான் அவளை. தன்னுடைய மெல்லிய இடை வருந்த, மடவாய்[1], சிறிதும் அவள் நடவாள் அஃது இறும்[2] என்று அஞ்சி. அவள் எனக்குச் சிறிதும் அருளும் நெறி காணாது தளர்ந்து உருகி என் நெஞ்சம் அவள் ஒல்கி நடக்குந்தோறும் பின் சென்று தளர்தல்[3] உறும் என்றவாறு.

இதனுள் ஆய என்பது வருந்த[4] என்றவாறு[5].*

1 மடவாய் A_1 corr., B, Irā.; மடைவாய் A_1

2 அவள் நடவாள் அஃது இறும் B; அவடவா ளாதபகிதிறுதுறு A_1; அவள் நடவாளாக இறும் இறும் Irā.

3 தளர்தல் A_1, Irā.; தளரல் B

4 வருந்த A_1, Irā.; வருத்த B

5 என்றவாறு B, Irā.; என்றதாம் A_1

* The OC is followed by an additional note, stating: "herein *āya* means "becoming emaciated" (*varunta*)". Curiously, the word *āya* is already glossed with *varunta* in the main body of the OC.

அறிகு	அவள்	ஐய	இடை	மடவாய்	ஆயச்
aṟiku	*avaḷ*	*aiya*	*iṭai*	*maṭavāy*	*āya.c*
to know (subj. 1.sg.)	she	minuteness (adj.)	waist	ignorant (2.sg.) (voc.)	to diminish (inf.)

சிறிது	அவள்	செல்லாள்	இறும்	என்று	அஞ்சிச்	சிறிது	அவள்
ciṟitu	*avaḷ*	*cellāḷ*	*iṟum*	*eṉṟu*	*añci.c*	*ciṟitu*	*avaḷ*
small (3.sg.n.)	she	to go (neg. 3.sg.f.)	to break (ip. 3.)	to say (abs.)	to be afraid (abs.)	small (pron.n 3.sg.n.)	she

நல்கும்	வாய்	காணாது	நைந்து	உருகி	என்	நெஞ்சம்
nalkum	*vāy*	*kāṇātu*	*naintu*	*uruki*	*eṉ*	*neñcam*
to grant (ip. pey.)	means	to see (neg. abs.)	to waste away (abs.)	to melt (abs.)	I (obl.)	heart

ஒல்கும்	வாய்	ஒல்கல்	உறும்.
olkum	*vāy*	*olkal*	*uṟum*
to shake (ip. pey.)	place	to grow weak (vb.n.)	to happen (ip. 3.)

I know her slender[1] waist,[2] silly girl. When it grows [any] thin[ner],
she won't go [even] a little, fearing that it will break.[3] My heart
does not see how she will be favourable[4] [even] a little, [but] it melts away,[5]
and when [she] moves, it grows weak.[6]

(The hero speaking for the confidante, who says "I do not know the one you are talking about", to know.)

[1] *Aiya* is best understood as an adjectival form of *ai*, "minuteness". The OC glosses *melliya*, "tender". Cf. also TAi 20.

[2] The syntax of line 1 is ambiguous. I take *avaḷ aiya iṭai*, "her thin waist", as the object of *aṟiku*, "I know" and the implied subject of *āya*, "when it grows thinner". The OC, however, takes *avaḷ* as the object of *aṟiku* and *aiya iṭai* as the subject of *āya*. However, it seems unusual to have an animate direct object not marked with the accusative, especially if it is postponed. This induced Irā. to emend *avaḷ* to *avaḷai* (see the notes to the apparatus).

[3] Again syntax is ambiguous, but it seems best to take *añci*, "fearing", to be a postponed absolutive depending on *cellāḷ*, "she will not go". The point is that the heroine's waist is so slim that she is afraid even to move, lest it should break. An exceedingly slim waist is considered feature of female beauty (cf. TN 4).

[4] Lit. "does not see a way of her being favourable". Note that *vāy* is used in two different meanings here and in line 4. For *vāy* in the meaning "way" or "means", cf. TN 68.

[5] Lit. "wastes away and melts" (cf. TN 23, 33).

[6] Note how the poem plays on two different meaning of the verb *olku-tal*, "to grow weak" and "to shake" or "to move swayingly". For the latter meaning, cf. e.g. *Akanāṉūṟu* 158.5: *mayiliṉ olkuvaṉaḷ otuṅki*, "moving like a peacock". *Vāy*, "place", in connection with a *peyareccam* seems to be used to form a temporal clause (cf. the more common construction *peyareccam* + *iṭattu*). The OC glosses *olki naṭakkuntōṟum*, "whenever she walks swayingly". For *vāy* in the meaning "place", cf. TN 48.

18. என்னாங்கொ லீடி லினுவேங்கை நாளுரைப்பப்
பொன்னாம்போர் வேலவர் தாம்புரிந்த—தென்னே
மருவியா மாலை மலைநாடன் கேண்மை
யிருவியா மேன லினி.

1b லீடி A_1, B, Irā.; னீடி Nacc.

1c லினவேங்கை B, Irā.v, Nacc.; லிளவேங்கை A_1, Irā.*

1d நாளுரைப்பப் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; நாளுரைப்ப A_1

2a பொன்னாம்போர் A_1, B, Irā.; பொன்னாம்போல் Nacc.

2b வேலவர் A_1, Nacc., Irā.; வேலவ B

2c தாம்புரிந்த A_1, B, Irā.; தாம்புரிந் Nacc.

3a மருவியா B, Nacc., Irā.; மருவியல் A_1

* The letters *ḷ* and *ṉ* are frequently confused in the mss. Here it is difficult to decide between the variants *iṉa vēṅkai*, "*vēṅkai* trees in groups", and *iḷa vēṅkai*, "young *vēṅkai* trees". The OC is of no help, as the same variation is found there. The reading *iṉa vēṅkai* is, however, supported by Nacc. and by a parallel in TN 26.

எ-து. பகற்குறிக்கண்[1] தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇ[2] வரைவு[3] கடாயது[4].

1 பகற்குறிக்கண் A_1 corr., B, Irā.; பகற்குறிகண் A_1

2 அறிவுறீஇ A_1, Irā.; அறிவுறீ B

3 வரைவு B, Irā.; வரைவரைவு A_1

4 கடாயது A_1, Irā.; கடாயாது B

தகுதி இல்லாத இனவேங்கை[1] நாள் சொல்ல இனிக் குரல் ஒழிந்து[2] இருவியாய்க்[3] கழியும் தினை எல்லாம். எந்தையும் என்னையன்மாரும் ஆகிய[4] போர் வேலவர் இவட்குப் பரிசமாகப்[5] பொன் ஆம் மிக விரும்புகின்றது. ஆதலாற்[6] பயிலப் பழகிவரும்[7] தன்மை-யையுடைய மலைநாடன்[8] கேண்மை இனி என்னாய் விளையுங்கொல்லோ என்னே என்றவாறு.

1 இனவேங்கை B; இளவேங்கை A_1, Irā.*

2 ஒழிந்து A_1, Irā.; இழந்து B

3 இருவியாய்க் A_1, Irā.; இருவியாகக் B

4 ஆகிய A_1, Irā.; ஆகிப் B

5 பரிசமாகப் A_1, Irā.; பரிசிலாகப் B

6 பொன் ஆம் மிக விரும்புகின்றது ஆதலாற் A_1; பொன் ஆம் மிக விரும்புகின்ற காதலாற் B; மிக விரும்புகின்றது பொன் ஆம் ஆதலாற் Irā.

7 பழகிவரும் A_1, Irā.; பழகியவரும் B

8 மலைநாடன் B, Irā.; மலைநாட A_1

* See the notes to the apparatus of the poem.

என்	ஆங்கொல்	ஈடு	இல்	இன	வேங்கை	நாள்	உரைப்பப்
eṉ	*āṅ-kol*	*īṭu*	*il*	*iṉa*	*vēṅkai*	*nāḷ*	*uraippa.p*
what	to be (ip. 3.) + *kol*	appropriateness	not to be	group	*vēṅkai* tree	day	to tell (inf.)

பொன்	ஆம்	போர்	வேலவர்	தாம்	புரிந்தது	என்னே
poṉ	*ām*	*pōr*	*vēlavar*	*tām*	*purintatu*	*eṉ.ṉ-ē*
gold	to be (ip. 3.)	fight	spear (pron.n. 3.pl.ep.)	they	to desire (part.n. p. 3.sg.n.)	what + *ē*

மருவி	ஆம்	மாலை	மலை	நாடன்	கேண்மை
maruvi	*ām*	*mālai*	*malai*	*nāṭaṉ*	*kēṇmai*
to be accustomed (abs.)	to be (ip. pey.)	nature	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.)	relationship

இருவி	ஆம்	ஏனல்	இனி.
iruvi	*ām*	*ēṉal*	*iṉi.*
stubble	to be (ip. 3.)	millet	now

What will happen? While groups of[1] untimely[2] *vēṅkai* trees announce the day,[3]
it is gold that the men with the battle spears desire.[4] What about
the love[5] to the man from the land of hills, to which [you] have become accustomed?[6]
The millet will now become stubbles.

(The confidante urging for marriage by informing [the hero] about the confinement while the hero is hidden behind a hedge at the place of the meeting at daytime.)

[1] Lit. "*vēṅkai* trees in groups" (*iṉa vēṅkai*) or perhaps "[different] types of *vēṅkai* trees" (cf. TN 26). For the *vēṅkai* trees, see the notes to TN 5.

[2] The recurring phrase *īṭ' il* (cf. TN 63, 64, 68, 75, 129) can mean either "inappropriate" (cf. *īṭu*, "appropriateness") or "incomparable" (cf. *īṭu*, "equal"). Here it seems best to follow the OC, which glosses *takuti illāta*, "inappropriate". The *vēṅkai* trees are "inappropriate" or "untimely" because they blossom at the wrong time (from the speaker's point of view).

[3] I.e. announce the day of the millet harvest. This suggests that the heroine will not be sent to the millet field any more. The blooming of the *vēṅkai* tree (*Pterocarpus marsupium*) is said to coincide with the time when the millet is ripe (see the notes to TN 5). Cf. also TAi 9, where the *vēṅkai* trees are compared to astrologers (who likewise announce auspicious dates).

[4] Refers to the bride price, which a bride's family would receive from the bridegroom (cf. TN 15). The OC clarifies that "the men with the battle spears" (*pōr vēlavar*) are the heroine's male relatives (*entaiyum eṉṉaiyaṉmārum ākiya pōr vēlavar*).

[5] A more literal translation for *kēṇmai* might be "relationship". The term *kēṇmai* implies that the hero and the heroine have already commenced a (sexual) relationship, which means that the hero has a certain social or moral obligation towards the heroine (cf. TN 128, AiAi 18, 23, AiE 5, 12, 13, Kain. 7).

[6] Lit. "which has the nature of having become accustomed". The unusual construction absolutive + *āku-tal* is motivated by *etukai*. *Mālai* is here used in the rare meaning "nature" (cf. *Tirukkuṟaḷ* 1035). The OC glosses *taṉmai*, "quality".

19. பாலொத்த வெள்ளருவி பாய்ந்தாடிப் பல்பூப்பெய்
தாலொத்த வைவனங் காப்பாள்கண்—வேலொத்தென்
னெஞ்சம்வாய்ப் புக்கொழிவு காண்பானோ காண்கொடா
வஞ்சாயற் கேநோவல் யான்.

1d பல்பூப்பெய் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; பல்ப்பூப்பெய் A_1

2b வைவனங் A_1 corr., B, Nacc., Irā.; மையவனங் A_1

2d-3a வேலொத்தென் னெஞ்சம்வாய்ப் A_1, B, Irā.; வேலொத்த நெஞ்சம்வாய்ப் Nacc.

3c-d காண்பானோ காண்கொடா A_1, Irā.; காண்பானே காண்கொடா B; காண்பா ளெவன்கொலோ Nacc.

எ-து. பின்னின்ற தலைமகன் தோழி குறை மறாமல்[1] தனது ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது.

1 தோழி குறை மறாமல் A_1, Irā.; தோழிக்கு மறாமல் B

பால் போன்ற வெள்ளருவியைப் பாய்ந்து ஆடிப்[1] பல பூக்களையும் பெய்து பரப்பினால் போலப் பூங்கொடிகள் பரந்த ஐவனப் புனத்தைக் காப்பாள் கண்கள் வேல் போன்று எனது நெஞ்சத்தின்கண் வாவிப் புக்கு என் உயிரை ஒழிவு காண வேண்டியோ புறம்

போகாது உள்ளே அடங்கின. இத்துணை[2] வேண்டுமோ? அவளுடைய அழகிய[3] மேனியின் ஒளிக்கே[4] நோவாநின்றேன்[5] யான் என்றவாறு.

1 பாய்ந்து ஆடிப் A_1, Irā.; பாய்ப்பாடிப் B

2 இத்துணை B, Irā.; இத்துனை A_1

3 அழகிய A_1, Irā.; எழகிய B

4 மேனியின் ஒளிக்கே A_1, B; மேனிக்கே Irā.

5 நோவாநின்றேன் B, Irā.; நோவநின்றேன் A_1

பால்	ஒத்த	வெள்	அருவி	பாய்ந்து	ஆடிப்	பல்	பூப்	பெய்தால்
pāl	*otta*	*veḷ*	*aruvi*	*pāyntu*	*āṭi.p*	*pal*	*pū.p*	*peytāl*
milk	to resemble (p. pey.)	white	waterfall	to leap (abs.)	to bathe (abs.)	many	flower	to pour (cond.)

ஒத்த	ஐவனம்	காப்பாள்	கண்	வேல்	ஒத்து	என்
otta	*aivaṉam*	*kāppāḷ*	*kaṇ*	*vēl*	*ottu*	*eṉ*
to resemble (p. pey.)	mountain paddy	to guard (part.n. ip. 3.sg.f.)	eye	spear	to resemble (abs.)	I (obl.)

நெஞ்சம்	வாய்ப்	புக்கு	ஒழிவு	காண்பானோ	காண்கொடா
neñcam	*vāy.p*	*pukku*	*oḻivu*	*kāṇpāṉ-ō*	*kāṇkoṭā*
heart	to leap (abs.)	to enter (abs.)	ceasing	to see (inf.) + *-ō*	to enable to see (neg. 3.pl.n.)

அம்	சாயற்கே	நோவல்	யான்.
am	*cāyaṟk-ē*	*nōval*	*yāṉ.*
beautiful	gracefulness (dat.) + *ē*	to feel pain (ip. 1.sg.)	I

She who jumped into the waterfall, as white as milk, to bathe and who guards
the mountain paddy,[1] which looks as if many flowers had been poured:[2] is it [for me] to see [my] end[3]
that her eyes, resembling spears, have bored into my heart[4] and [now] remain hidden from [my] sight?[5]
Because of her great beauty, I feel pain.

(The hero, who is entreating [the confidante], saying that he very much cannot endure, so that the confidante would not reject the request.)

[1] For the mountain paddy (*aivaṉam*), see the notes to TN 8.

[2] Note that the word *peytāl* is split across two lines. The OC glosses "field of mountain paddy, where flowering creepers spread as if many flowers had been poured and spread out" (*pala pūkkaḷaiyum peytu parappiṉāl pōlap pūṅkoṭikal paranta aivaṉap puṉattai*).

[3] Note how the position of the question particle *-ō* puts the focus of the question to the phrase *oḻivu kāṇpāṉ*: "Is it [for me] to see [my] end that …".

[4] *Vāyp pukku*, lit. "having leaped and entered", has to be connected with the main verb *kāṇkoṭā*. A beautiful woman's eyes are regularly compared to spears (cf. TN 6, 25, 30, 80).

[5] Lit. probably "do not enable [me] to see [them]". *Kāṇkoṭā* has to be taken as a negative neuter plural form, acting as the predicate of the first sentence (the subject being *kaṇ*, "her eyes"). The compound verb *kāṇkoṭu-ttal* is poorly attested, the only other early occurrences being *Muttoḷḷāyiram* 62 and 79. The TL gives the meaning as "to enable to see", which seems reasonable. The idea seems to be that the hero is infatuated with the heroine's eyes and laments the fact that cannot see them any more (since he is separated from the her). The OC glosses *kāṇkoṭā* with *puṟam pōkātu uḷḷē aṭaṅkina*, "do not go outside, but have settled inside" (i.e. stay in his heart),

which I find difficult to account for. NP takes *kāṇkoṭā* as a positive absolutive depending on *nōval* and glosses it with (*talaiviyaik*) *kāṇutal koṇṭu*: "having seen [her], I feel pain because of her great beauty". This, however, leaves the first sentence without a predicate.

20. நாள்வேங்கை பொன்விளையு நன்மலை நன்னாட
கோள்வேங்கை போற்கொடியு ரென்னைமார்—கோள்வேங்கை
யன்னையா னீயு மருந்தழையா மேலாமைக்
கென்னையோ நாளை யெளிது.

1b பொன்விளையு A_1, B, Iḷam., Irā.; பொன்சொரியு Nacc., Nam.

1c நன்மலை A_1, B, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; மாமலை Nam.v

2b போற்கொடிய B, Iḷam., Nacc., Nam.; போற்கொடியா A_1, Irā.*

2c ரென்னைமார் B, Nacc.; ரென்னையன்மார் A_1, Irā.; ரென்னையர் Iḷam.; ரெம்மையர் Nam.†

3a-b யன்னையா னீயு Nacc., Nam., Irā.; யன்னையா நீயு A_1, B; யன்னையால் வேங்கை Iḷam.

3c மருந்தழையா A_1, B, Nam., Irā.; யருந்தழையா Iḷam.; மிருந்தழையா Nacc.

* The suffixes *-ar* and *-ār* are in free variation. The reading *koṭiyar* is, however, supported by the quotations.

† The two ms. readings *aimār* and *aiyaṉmār* are both possible. For *aimār*, cf. TN 32; for *aiyaṉmār*, cf. TN 88. The reading *aimār* is, however, supported by Nacc. Iḷam. have yet another reading, *aiyar*.

எ-து. கையுறை மறை.

வேங்கை நாள் மலர்[1] பொன் விளைவிக்கும்[2] நன்மலை நாடனே! கோள் வேங்கை போல் கொடியார்[3] என்னையன்மார்[4]. நீயும் கோள் வேங்கை[5] அனையை. ஆதலான் இன்று நீயும்[6] இங்கே நிற்கின் மிகப் போர் விளையும். நீ கொணர்ந்த[7] தழையை யாம் கொள்ளாமைக்கு வேறு காரணம் என்னை? நாளை நீ கொண்டுவந்தால் எளிது என்றவாறு.

1 மலர் A_1, Irā.; மலர்கள் B

2 விளைவிக்கும் A_1, Irā.; விளைக்கும் B, NP

3 கொடியார் A_1, Irā.; கொடியர் B

4 என்னையன்மார் A_1, Irā.; என்னைமார் B

5 வேங்கை A_1, Irā.; வேங்கையை B

6 நீயும் A_1, Irā.; நீ B

7 கொணர்ந்த A_1, Irā.; குணர்ந்த B

நாள்	வேங்கை	பொன்	விளையும்	நல்	மலை	நல்	நாட
nāḷ	*vēṅkai*	*poṉ*	*viḷaiyum*	*nal*	*malai*	*nal*	*nāṭa*
fresh flower	*vēṅkai* tree	gold	to be produced (ip. pey.)	good	mountain	good	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

கோள்	வேங்கை	போல்	கொடியர்	என்	ஐமார்	கோள்	வேங்கை
kōḷ	*vēṅkai*	*pōl*	*koṭiyar*	*eṉ*	*aimār*	*kōḷ*	*vēṅkai*
killing	tiger	like	cruel (3.pl.ep.)	I (obl.)	elder brother (pl.)	killing	tiger

அன்னையால்	நீயும்	அரும்	தழை	யாம்	ஏலாமைக்கு
aṉṉai.y-āl	*nī.y-um*	*arum*	*taḻai*	*yām*	*ēlāmaikku*
like (2.sg.) + *āl*	you + *um*	rare	foliage	we(excl.)	to receive (neg. vb.n.) (dat.)

என்னையோ	நாளை	எளிது.
eṉṉai.y-ō	*nāḷai*	*eḷitu*.
what + *ō*	tomorrow	easy (3.sg.n.)

Good man from the land of good hills, where freshly blooming *vēṅkai* trees produce gold![1]
My brothers are cruel like murderous tigers. You, too, are like a murderous tiger.
What might be [the reason][2] for us not accepting the fine leaf skirt?[3]
Tomorrow will be easier.

(Rejection of the present.)[4]

[1] *Viḷai-tal* is intransitive, so lit. "where gold is produced on freshly blooming *vēṅkai* trees". For the *vēṅkai* trees, see the notes to TN 5. "Gold" refers to the colour of the flowers of the *vēṅkai* tree (cf. TN 31, AiAi 11, AiE 6, Kain. 10). *Nāḷ*, lit. "of the day", is lexicalized as "fresh flower (cf. TN 16, 31, Kain. 12). Note how the poem plays on the word *vēṅkai*, which means "*vēṅkai* tree" in line 1 and "tiger" in line 2 (cf. TN 26, 31).

[2] "The reason" is added by suggestion of the OC.

[3] *Taḻai*, lit. "foliage", refers to a kind of leaf skirt worn by the women in the *kuṟiñci* landscape (cf. AiAi 14). It here refers to a gift which the hero wants to present to the heroine (a conventional theme known as *kaiyuṟai*). Cf. also TN 21.

21. பொன்மெலியு மேனியாள் பூஞ்சுணங்கு மென்முலைத
ளென்மெலிய வீங்கினவே பாவமென்—றென்மெலிவிற்
கண்கண்ணி வாடாமை யானல்ல வென்றாற்றா
னுண்கண்ணி வாடா ளுடன்று.

1c பூஞ்சுணங்கு A_1, B, Irā.; பூஞ்சுணங்கின் Nacc.

1d மென்முலைக Nacc., Irā.; மென்முலைகா A_1, B*

3d-4a வென்றாற்றா னுண்கண்ணி A_1, B, Irā.; வென்றுரைத்தா லுண்கண்ணி Nacc.

* *Mulaikaḷ* is a necessary emendation of the reading *mulaikāḷ*, which is found in both mss. (also supported by Nacc.).

எ-து. ஆற்றானாய[1] தலைமகனைத் தோழி ஏன்றுகொண்டு கையுறை எதிர்ந்தது.

1 ஆற்றானாய Irā.; ஆற்றானாய்த் A_1, B

பொன் தளரும் மேனியாள் வேங்கைப்பூப் போன்ற சுணங்கினையுடைய மென்-முலைகள்[1] ஏற்றுக்கு யான் மெலியப் புடை[2] வீங்கின என்னே? பாவம் என்று சொல்லி நீ மெலிதற்குக்[3] காரணம் என்னை? நீ கொணர்ந்த[4] குறுங்கண்ணிகள் வாடாத வகை யான் கொண்டு சென்று இவை நல்ல[5] என்று காட்டினால் அவ்வுண்கண்ணி[6] தான் மாறுபட்டுத் துன்புறாள் வாங்கும் என்றவாறு.

1 மென்முலைகள் A_1, Irā.; மென்முலைகாள் B

2 புடை A_1, B; புடைத்து Irā.

3 மெலிதற்குக் A_1 corr., B, Irā.; மெலித்தற்குக் B

4 கொணர்ந்த A_1, Irā.; குணர்ந்த B

5 சென்றிவை நல்ல A_1, B, Irā.; சென்றீவ னல்ல A_1 corr.

6 அவ்வுண்கண்ணி B, Irā.; உலவ்வுண்கண்ணி A_1

பொன்	மெலியும்	மேனியாள்	பூம்	சுணங்கு	மெல்	முலைகள்
poṉ	*meliyum*	*mēṉiyāḷ*	*pūm*	*cuṇaṅku*	*mel*	*mulaikaḷ*
gold	to become weak (ip. pey.)	body (pron.n. 3.sg.f.)	flower	beauty spot	soft	breast (pl.)

என்	மெலிய	வீங்கினவே	பாவம்	என்று	என்	மெலிவிற்கு
eṉ	*meliya*	*vīṅkiṉa.v-ē*	*pāvam*	*eṉṟu*	*eṉ*	*meliviṟku*
why	to become weak (inf.)	to swell (p. 3.pl.n.) + *ē*	sin	to say (abs.)	what	weakness (obl.) (dat.)

அண் = அம்	கண்ணி	வாடாமை	யான்	நல்ல	என்றால்	தான்
aṇ = am	*kaṇṇi*	*vāṭāmai*	*yāṉ*	*nalla*	*eṉṟāl*	*tāṉ*
beautiful	chaplet	to fade (neg. abs.)	I	good (3.pl.n.)	to say (cond.)	he/she/it

உண்கண்ணி	வாடாள்	உடன்று.
uṇkaṇṇi	*vāṭāḷ*	*uṭaṉṟu.*
painted eye (pron.n. 3.sg.f.)	to fade (neg. 3.sg.f.)	to be enraged (abs.)

"The soft breasts, with flower-like beauty spots,[1] of her with a body more beautiful than gold:[2] why have they swollen, making [me] weak?[3] Alas![4]"—What is [the reason] for this weakness?
If the beautiful[5] chaplets have not withered,[6] and if I tell [her]:[7] "They are good",
then she with kajal-lined eyes[8] will not wither in anger.

(The confidante receiving the hero, who cannot endure, and accepting the present.)[9]

[1] Beauty spots (*cuṇaṅku*), particularly on the breasts, are considered a feature of female beauty (cf. TN 70, TAi 24, 28). *Pū(m)*, lit. "flowery", is often used as a semantically toned-down attribute meaning simply "beautiful", but there are parallels for beauty spots being explicitly compared to flowers (e.g. *Aiṅkuṟunūṟu* 76: *pacu malarc cuṇaṅkiṉ*, "with beauty spots like fresh blossoms"). The OC glosses *vēṅkaippūp pōṉṟa*, "like flowers of the *vēṅkai* tree".

[2] Lit. "through which gold becomes weak", a fanciful way of saying that the beauty of gold is defeated by the heroine's beauty (the wording is motivated by *etukai*).

[3] Lit. "so that I become weak".

[4] Here *pāvam*, lit. "sin" (< Skt. *pāpa*) is clearly used as an exclamation of pity (as in modern Tamil).

[5] It seems best to take *aṇ* as poetic liberty for *am*, "beauty" (*aṇkaṇṇi* rhymes with *uṇkaṇṇi*). The OC glosses "short" (*kuṟu*), which seems to be without parallels.

[6] Lit. "if I tell her … while the chaplets have not withered". Note the negative absolutive in *-āmai* (formally identical to the negative verbal noun), an innovation of late Old Tamil (cf. *vārāmai* in TN 37, *cintāmai* in TN 114, and the variant *pōkāmai* in TN 22).

[7] I split *eṉṟārṟāṉ* as *eṉṟāl* + *tāṉ* (following the OC, also the split chosen by Rāj.). *Tāṉ* is used as a metrical filler. NP splits *eṉṟu* + *āṟṟāṉ*, which I find more difficult to account for.

[8] *Uṇkaṇ* is lexicalized as "painted eyes". Eyes lined with kajal are considered a feature of female beauty (cf. TN 5, TAi 12, AiAi 44, AiE 24, Kain. 17, KārN 5, 12).

[9] For the theme of the hero's present (*kaiyuṟai*), cf. TN 20.

22. கொல்யானை வெண்மருப்புங் கொல்வல் புலியதளு
நல்யானை நின்னையர் கூட்டுண்டு—செல்வார்தா

மோரம்பி னாலெய்து போக்குவர்யான் போகாம
லீரம்பி னாலெய்தா யின்று.

1d புலியதளு B, Iḷam., Nacc., Irā.; புலியதழும் A_1; புலியதளும் A_1 corr.; புலியதழு A_2

2a நல்யானை A_1, A_2, B, Irā.; நல்யாணர் Iḷam., Nacc.

2d செல்வார்தா A_2, Iḷam., Nacc., Irā.; ெ○‡‡‡○ார்தா A_1; செல்வதா B

3b னாலெய்து A_2, B, Iḷam., Nacc.; னானெய்து A_1, Irā.*

3d-4a போகாம லீரம்பி A_1, A_2, B, Irā.; போகாமை யீரம்பி Iḷam., Nacc.

4b னாலெய்தா A_1, A_2, Iḷam., Nacc., Irā.; னானெய்தா B

* The instrumental suffixes *-āl* and *-āṉ* are in free variation. A_1 has *ampiṉāṉ* in line 3 and *ampiṉāl* in line 4, whereas B has exactly the opposite distribution. However, it seems preferable to follow A_2 and the quotations, which use the same suffix in both lines.

எ-து. பகற்குறிக்கண் தலைமகள்[1] குறிப்பன்றிச் சார்கில்லாத[2] தலைமகன் தனது ஆற்றாமை[3] சொல்லியது.

1 தலைமகள் A_1 corr., Irā.; தலைமகன் A_1, B

2 சார்கில்லாத A_1, B; சார்கிலாத Irā.

3 ஆற்றாமை A_1, Irā.; ஆற்றாமையாற் B

கொல்யானைகளினுடைய வெண்மருப்பையும் கொலை[1] வல்ல புலித் தோல்களையும் நல்யானை[2] போன்ற நின்னையர் திறைகொண்டு ஒழுகுவார். இப்புனத்தின்கண் பிறர் வருவாரை[3] ஓர் அம்பினால் எய்து[4] போக்குவர். யான் பிழைத்துப் போகாத வகை நின் கண் என்னும் இரண்டு அம்பினால்[5] எய்தாய் இன்று என்றவாறு.

1 கொலை A_1, Irā.; கொல்ல B

2 நல்யானை B, Irā.; நல்லியானை A_1

3 பிறர் வருவாரை A_1, Irā.; பிற வுயிரை B

4 எய்து Irā.; எய்துப் A_1; எது B

5 அம்பினால் A_1, Irā.; அம்பினான் B

கொல்	யானை	வெள்	மருப்பும்	கொல்	வல்	புலி	அதளும்
kol	*yāṉai*	*veḷ*	*marupp-um*	*kol*	*val*	*puli*	*ataḷ-um*
to kill	elephant	white	tusk + *um*	to kill	strong	tiger	skin + *um*

நல்	யானை	நின்	ஐயர்	கூட்டுண்டு	செல்வார்	தாம்
nal	*yāṉai*	*niṉ*	*aiyar*	*kūṭṭuṇṭu*	*celvār*	*tām*
good	elephant	you (obl.)	elder brother (pl.)	to accept tribute (abs.)	to go (ip. 3.pl.ep.)	they

ஓர்	அம்பினால்	எய்து	போக்குவர்	யான்	போகாமல்
ōr	*ampiṉāl*	*eytu*	*pōkkuvar*	*yāṉ*	*pōkāmal*
one	arrow (obl.) (instr.)	to shoot an arrow (abs.)	to cause to go (ip. 3.pl.ep.)	I	to go (neg. abs.)

ஈர்	அம்பினால்	எய்தாய்	இன்று.
īr	*ampiṉāl*	*eytāy*	*iṉṟu.*
two	arrow (obl.) (instr.)	to shoot an arrow (p. 2.sg.)	today

Your elder brothers, the good elephants, go collecting as tribute[1]

white tusks of murderous elephants and skins of murderous strong tigers.
Shooting just one arrow, they cause [people] to flee. I did not flee
as you shot two arrows today.[2]

(The hero, who cannot approach the place of the meeting at daytime without an indication by the heroine, saying that he cannot endure.)

[1] The OC's gloss *tiṟaikoṇṭu* suggests that *kūṭṭuṉ-tal* is lexicalized as "to take as tribute" or "to plunder" (besides the meaning "to dine together", which is also attested). Cf. *Kuṟuntokai* 331.3, *Akanāṉūṟu* 167.8, *Kalittokai* 68.5.

[2] Lit. "without me fleeing, you shot two arrows today". The two "arrows" stand for the heroine's glances (a beautiful woman's eyes are regularly compared to arrows, cf. TN 8, KārN 5).

23. பெருமலை தாநாடித் தேன்றுய்த்துப் பேணா
தருமலை மாய்ப்பவர் தங்கை—திருமுலைக்கு
நாணழிந்து நல்ல நலனழிந்து நைந்துருகி
யேணழிவார்க் கியாமே யினம்.

1b தாநாடித் A_1, Irā.; தானாடித் B

1d பேணா A_1 corr., B, Irā.; பேனா A_1

2a தருமலை A_1, Irā.; வருமலை B

2b மாய்ப்பவர் emend.; மாய்ப்பமவர் A_1; மாய்க்குமவர் A_1 corr., Irā.; மாயாப்பார் B*

3a நாணழிந்து B, Irā.; நாணழிந்த A_1

3c நலனழிந்து A_1 corr., B, Irā.; நலணழிந்து A_1

4a யேணழிவார்க் B; யேணழிதற் A_1, Irā.†

* I suggest the emendation *māyppavar*, based on a correction of the obviously faulty reading *māyppamavar* in A_1. The reading *māyāppār* in B is likewise faulty. It could be corrected into *māyppār*, which, however, would be metrically incorrect. The reading *māykkumavar* in Irā. is based on a correction added by a later hand in A_1.

† The reading *aḻivārkku*, is supported by the parallel in TN 33. Note that the OC also has *aḻitaṟku* in A_1, but is missing for this part of the poem in B.

நின்னாற் குறிக்கப்பட்டாளை யான் அறியேன் என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது[1]. பாங்கற்குக் கூறியதூஉமாம்[2].

1 கூறியது A_1, Irā.; சொல்லியது B

2 கூறியதூஉமாம் Irā.; கூறியதுமாம் A_1; சொல்லியதூமாம் B

பெருமலை எங்கும் தாம் புக்கு நாடித் தேன் வாங்கி நுகர்ந்து மனத்தின்கண் நுடங்கிப்[1] பாதுகாவாது அருமலை போன்றிருந்த யானைகளைப் பிணித்துக் கொள்வாருடைய[2] தங்கையுடைய[3] திருமுலைக்குத் தோற்று நாண் அழிந்து மிக்க அறிவு முதலாயின குணங்கள் நான்கும் அழிந்து தளர்ந்து உருகி வலி அழிதற்கு யாம் அமைந்தேம் என்றவாறு.

1 நுடங்கிப் A_1, Irā.; நுடகிப் B

2 கொள்வாருடைய A_1, Irā.; கொள்வார் B

3 தங்கையுடைய A_1, Irā.; தங்கை (rest of commentary missing) B*

[*] B jumps (clearly by mistake) from here to *taṅkai piṟar nōykku…* in line 3 of TN 24.

பெரு	மலை	தாம்	நாடித்	தேன்	துய்த்துப்	பேணாது
peru	*malai*	*tām*	*nāṭi.t*	*tēṉ*	*tuyttu.p*	*pēṇātu*
big	mountain	they	to seek (abs.)	honey	to enjoy (abs.)	to care for (neg. abs.)

அரு	மலை	மாய்ப்பவர்	தங்கை	திரு	முலைக்கு
aru	*malai*	*māyppavar*	*taṅkai*	*tiru*	*mulaikku*
rare	mountain	to kill (part.n. ip. 3.pl.ep.)	younger sister	splendour	breast (dat.)

நாண்	அழிந்து	நல்ல	நலன்	அழிந்து	நைந்து	உருகி
nāṇ	*aḻintu*	*nalla*	*nalaṉ*	*aḻintu*	*naintu*	*uruki*
sense of shame	to perish (abs.)	good (adj.)	goodness	to perish (abs.)	to waste away (abs.)	to melt (abs.)

ஏண்	அழிவார்க்கு	யாம்	ஏயினம்.
ēṇ	*aḻivārkku*	*yām*	*ēyiṉam.*
strength	to perish (ip.part.n.) (dat.)	we(excl.)	to be similar (p. 1.pl.)

Because of the beautiful breasts of the sister of the men,
who roam in the large mountains, eat honey, and fearlessly[1] kill the rare mountains (= elephants),[2]
shame has vanished, good virtue has vanished,[3] and we are melting away,[4]
and we are similar[5] to those who lose their strength[6].

(The hero speaking to the confidante, who says: "I do not know the one you are talking about". Also: Speaking to the companion.)[7]

[1] Lit. "without caring" (*pēṇātu*; cf. TN 33).

[2] Elephants are regularly compared to mountains. The OC glosses "elephants which are like rare mountains" (*arumalai pōṉṟirunta yāṉaikaḷai*).

[3] *Nāṇ*, "sense of shame", and *nalaṉ*, lit. "goodness", here seem to refer to the hero's lost qualities. Usually, however, both are female qualities (*nalaṉ* often referring to virginity). It is also possible to understand them as referring to the heroine's lost qualities: after *her* shame and virginity have vanished (i.e. after the heroine has lost her virginity to the hero).

[4] Lit. "wasting away and melting" (cf. TN 17, 33).

[5] It seems best to take *ēyiṉam* as "we are similar" (cf. the parallel in TN 33). This meaning is also listed for *ēy-tal* in the TL, although the strong verb *ēy-ttal* is more common. The OC glosses *yām amaintēm*. NP splits the words differently as *yāmē iṉam*, which he glosses as *nām eṭuttukkāṭṭāka amaintōm*, "we stand as examples". However, this usage of *iṉam* does not seem to be well-attested.

[6] For the rare word *ēṇ*, "strength", cf. *Ciṟupañcamūlam* 12.2, 88.2, 89.2. The OC glosses *vali*.

[7] Note the two different versions of the *kiḷavi*, which disagree over the identity of the addresse. On text-internal grounds, it is hardly possible to decide if the poem is spoken to the confidante or to the hero's companion.

24. நறுந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை
வெறும்புதல்போல் வேண்டாது வேண்டி—யெறிந்துழுது
செந்தினை வித்துவார் தங்கை பிறர்நோய்க்கு
நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு.

Missing up to 3c in B

2c வேண்டி A_1, A_2, Nam.v, Irā.; வெட்டி Iḷam, Nacc., Nam.

எ-து. தோழி குறை மறாமல் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதி சொல்லியது.

நறுவிய குளிர்ந்த தகரம் வகுளம் என்னும் இவற்றைப் பயன்படாத வெறும் புதல் போல விரும்பாது வெட்டி உழுது விரும்பிச் செந்தினையை வித்துவார் தங்கை பிறர்[1] கொண்ட நோய்க்கு நொந்து இரங்க வல்லளோ? ஆராய்ந்து பாராய் தோழி என்றவாறு.

1 பிறர் A_1, Irā.; பிறர் மனம் B

நறும்	தண்	தகரம்	வகுளம்	இவற்றை
naṟum	*taṇ*	*takaram*	*vakuḷam*	*ivaṟṟai*
fragrant	cool	*takaram* tree	*vakuḷam* tree	they(n.) (obl.) (acc.)

வெறும்	புதல்	போல்	வேண்டாது	வேண்டி	எறிந்து	உழுது
veṟum	*putal*	*pōl*	*vēṇṭātu*	*vēṇṭi*	*eṟintu*	*uḻutu*
useless	bush	like	to want (neg. abs.)	to want (abs.)	to cut (abs.)	to plough (abs.)

செம்	தினை	வித்துவார்	தங்கை	பிறர்	நோய்க்கு
cem	*tiṉai*	*vittuvār*	*taṅkai*	*piṟar*	*nōykku*
red	millet	to sow (part.n. ip. 3.pl.ep.)	younger sister	other (pron.n 3.pl.ep.)	pain (dat.)

நொந்து	இனைய	வல்லளோ	நோக்கு.
nontu	*iṉaiya*	*vallaḷ-ō*	*nōkku*.
to feel pain (abs.)	to grieve (inf.)	able (3.sg.f.) + *ō*	to look (imp.)

The sister of the men, who eagerly[1] cut down the fragrant and cool
takaram[2] and *vakuḷam* trees,[3] dismissing them like useless bushes, plough [the field],
and sow red millet: Does she have the ability
to suffer and grieve due to the pain of others? Look [at that]!

(The hero saying that he very much cannot endure, so that the confidante would not reject the request.)

[1] The sequence of negative *vēṇṭātu* ("not wishing") and positive *vēṇṭi* ("wishing") is slightly puzzling, but it seems best to take *vēṇṭi* as modifying *eṟintu* ("eagerly cut down").

[2] *Tabernaemontana divaricata*. Cf. Skt. *tagara*. This tree is valued for its wood, which is used to produce a fragrant substance, also called *takaram* (cf. TN 77). That the people cut down the *takaram* trees without regard for their value probably has to be taken as a hyperbolical image emphasizing the mountain country's richness in natural resources (cf. TN 1, 3).

[3] *Mimusops elengi*. Cf. Skt. *bakula*.

25. கொல்லியல் வேழங் குயவரி கோட்பிழைத்து
நல்லியற் றம்மின நாடுவபோ—னல்லிய
னாமவேற் கண்ணா ணடுநடுப்ப வாரலோ
வேமவே லேந்தி யிரா.

1c குயவரி A_1, A_2, Irā.; கொடுவரியாற் B

2b றம்மின A_1, A_2, Irā.; ‡ன்னின B*

2c நாடுவபோ A_1 corr., B, Irā.; னாடுவபோ A_1, A_2

* The plural form *nāṭuva* makes it clear that *vēḻam*, “elephant”, in line 1 must be an unmarked plural, ruling out the variant *[ta]ṉ iṉam*, “its herd”.

எ-து. தோழி தலைமகனை நெறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

கொல்லும் இயல்பினையுடைய[1] யானைகள் புலியினாற் கொல்லப்படுதலைத் தப்பி மிக்க இயல்பினையுடைய தம் கூட்டத்தைத் தேடுவது போலும் ஆதலான் மிக்க இயல்பினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யாநின்ற வேல் போன்ற கண்ணாள் நடுநடுங்கும்[2] வகை வாராதொழிவாயாக அரணாகிய நின் வேலை ஏந்தி இரவின்கண் என்றவாறு.

1 இயல்பினையுடைய A_1, Irā.; இயல்பினையுடை B

2 நடுநடுங்கும் A_1, Irā.; நடுநடுக்கும் B

கொல்	இயல்	வேழம்	குய	வரி	கோள்	பிழைத்து
kol	*iyal*	*vēḻam*	*kuya*	*vari*	*kōḷ*	*piḻaittu*
to kill	nature	elephant	sickle	stripe	taking	to escape (abs.)

நல்	இயல்	தம்	இனம்	நாடுவ	போல்	நல்	இயல்
nal	*iyal*	*tam*	*iṉam*	*nāṭuva*	*pōl*	*nal*	*iyal*
good	nature	they (obl.)	herd	to seek (ip. 3.pl.n.)	like	good	nature

நாம	வேல்	கண்ணாள்	நடுநடுப்ப	வாரலோ
nāma	*vēl*	*kaṇṇāḷ*	*naṭunaṭuppa*	*vāralō*
fear	spear	eye (pron.n. 3.sg.f.)	to tremble (inf.)	to come (neg. imp.) + *ō*

ஏம	வேல்	ஏந்தி	இரா.
ēma	*vēl*	*ēnti*	*irā.*
protection	spear	to hold	night

Don’t come at night, holding your spear as a protection,
making the good-natured woman with eyes like fearsome spears[1] tremble,
as if murderous elephants[2] were searching their good-natured heard
after they have escaped the grip of sickle-striped tigers.[3]

(The confidante urging the hero for marriage by discouraging from the path.)

[1] A beautiful woman’s eyes are regularly compared to spears (cf. TN 6, 19, 30, 80).

[2] Lit. “elephants of murderous nature”. Since implicit object of comparison is the hero, who is alone on his nightly journey, it would be preferable to take *vēḻam* as a single elephant. However, the predicate *nāṭuva* is in the plural, requiring us to take *vēḻam* as an unmarked plural.

[3] Both *kuyavari*, “[having] sickle-shaped stripes” and the variant reading *koṭuvari*, “[having] curved stripes”, are lexicalized as “tiger” (cf. AiE 39). The scene of the elephant that has escaped a tiger (cf. TN 7, AiAi 16, AiE 31) alludes to the dangers that await the hero on his way to the secret meetings.

26. கருங்கா லினவேங்கை கான்றபூக் கன்மே
லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கு—மருங்கான்
மழைவளருஞ் சார லிரவரின் வாழா
ளிழைவளருஞ் சாய லினி.

A_1, A_2, B, Irā.: No variants.

எது. இதுவும் அது.

கருங்காலினையுடைய இனவேங்கை கன்மேல் உகுத்த பூக்கள் பெரிய தாளினையுடைய வயப்புலியை ஒக்கின்ற மருங்கான்[1] மழை வளரும் சாரலானே இரவின்கண் நீ[2] வரின் உயிர் வாழமாட்டாள் இழை வளரும் சாயலாள் என்றவாறு.

1 மருங்கான் A_1 corr., Irā.; வருங்கான் A_1; விருங்கான் B
2 நீ A_1, Irā.; Ø B

கரும்	கால்	இன	வேங்கை	கான்ற	பூக்	கன்மேல்
karum	*kāl*	*iṉa*	*vēṅkai*	*kāṉṟa*	*pū.k*	*kaṉmēl*
black	stem	group	*vēṅkai* tree	to emit (p. pey.)	flower	stone (loc.)

இரும்	கால்	வய	வேங்கை	ஏய்க்கும்	மருங்கால் / -ன்
irum	*kāl*	*vaya*	*vēṅkai*	*ēykkum*	*maruṅkāl / -ṉ*
large	leg	power	tiger	to resemble (ip. pey.)	side (instr.)

மழை	வளரும்	சாரல்	இர	வரின்	வாழாள்
maḻai	*vaḷarum*	*cāral*	*ira*	*variṉ*	*vāḻāḷ*
cloud	to grow (ip. pey.)	slope	night	to come (cond.)	to live (neg. 3.sg.f.)

இழை	வளரும்	சாயல்	இனி.
iḻai	*vaḷarum*	*cāyal*	*iṉi.*
ornament	to grow (ip. pey.)	gracefulness	now

If [you] come at night through the mountain slopes, where rain-clouds grow,
on the side, where the flowers emitted by groups of *vēṅkai* trees[1] with dark stems
on the rocks resemble powerful tigers with large feet,[2]
then she whose beauty is increased by ornaments[3] will not live any longer.

(The same situation.)

[1] Lit. "*vēṅkai* trees in groups" (*iṉa vēṅkai*) or perhaps "[different] types of *vēṅkai* trees" (cf. TN 26). For the *vēṅkai* trees, see the notes to TN 5.

[2] The yellow and black flowers of *vēṅkai* tree are said to resemble tigers (cf. *Kuṟuntokai* 47). Note how the poem plays on the word *vēṅkai*, which means "*vēṅkai* tree" in line 1 and "tiger" in line 2 (cf. TN 20, 31). The mention of the tigers alludes to the dangers that await the hero on his way to the secret meetings.

[3] The slightly akward use of the word *vaḷarum*, lit. "growing", is motivated by *etukai*.

27. பனிவரைநீள் வேங்கைப் பயமலை நாட
வினிவரையா யென்றெண்ணிச் சொல்வேன்—முனிவரையு
ணின்றாள் வலியாக நீவர யாய்கண்டா
ளொன்றாள்காப் பீயு முடன்று.

1b வேங்கைப் A_1, Irā.; வேங்கை B
1c-d பயமலை நாட B; பயமலைநன் னாட A_1, Irā.*
2a வினிவரையா A_1, Irā.; வினிமரைவா B
2d முனிவரையு A_1 corr., B, Irā.; முனிவரை A_1
3a ணின்றாள் A_1, B, Irā., NP; ணின்றான் Rāj. †

* The reading *payamalainaṉ ṉāṭa* is not supported by the OC, which glosses simply *payamalai nāṭaṉē*.
† Rāj.'s reading *niṉṟāṉ* seems to be an attempt to emend this slightly problematic passage (see the notes to the translation), although I fail to understand how it improves the text.

எ-து. தோழி படைத்துமொழி கிளவியான் வரைவு கடாயது.

குளிர்ந்த[1] குவடுகளையும் நீண்ட வேங்கை மரங்களையுமுடைய பயமலை[2] நாடனே! இதற்கு முன்பு வரைந்திலை ஆயினும் இனி வரைந்து புகுதாய் என்று நினக்குச் சொல்லி[3] ஆராய்ந்து சொல்லாநின்றேன்[4]. வெறுக்கத்தக்க மலையின்கண் நின் தாளாண்மையே வலியாக இரவின்கண் நீ வர என்[5] அன்னை[6] கண்டாள். இனி எங்களோடு பகைத்து வெகுண்டு மிக்க காவலை எமக்குத் தரும் என்றவாறு.

1 குளிர்ந்த A_1 corr., B, Irā.; குளிந்த A_1
2 பயமலை A_1, Irā.; மலை B
3 நினக்குச் சொல்லி A_1, B; நினக்கு Irā.
4 சொல்லாநின்றேன் B; சொல்லாநின்றாள் A_1; சொல்வேன் Irā.
5 என் A_1, B; எம் Irā.
6 அன்னை A_1 corr., B, Irā.; அன்னைக் A_1

பனி	வரை	நீள்	வேங்கைப்	பய	மலை	நாட
paṉi	*varai*	*nīḷ*	*vēṅkai.p*	*paya*	*malai*	*nāṭa*
dew	mountain	to be long	*vēṅkai* tree	profit	mountain	land (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

இனி	வரையாய்	என்று	எண்ணிச்	சொல்வேன்	முனி	வரையுள்
iṉi	*varaiyāy*	*eṉṟu*	*eṇṇi.c*	*colvēṉ*	*muṉi*	*varaiyuḷ*
now	marry (imp.)	to say (abs.)	to think (abs.)	to say (ip. 1.sg.)	to hate / sage	mountain (loc.)

நின்றாள்	(or: நின்	தாள்)	வலி	அக	நீ	வர	யாய்	கண்டாள்
niṉṟāḷ	(or: *niṉ*	*tāḷ*)	*vali*	*āka*	*nī*	*vara*	*yāy*	*kaṇṭāḷ*
to stand (p. 3.sg.f.)	(or: you (obl.)	foot / energy)	strength	to be (inf.)	you	to come (inf.)	my mother	to see (p. 3.sg.f.)

ஒன்றாள்	காப்பு	ஈயும்	உடன்று.
oṉṟāḷ	*kāppu*	*īyum*	*uṭaṉṟu.*
to agree (neg. 3.sg.f.)	guarding	to give (ip. 3.)	to be enraged (abs.)

Man from the land of dewy mountains and fertile hills with large *vēṅkai* trees![1]
Having thought about it, I tell you: marry [her] now.[2]

Standing[3] on the hateful mountain,[4] mother has seen you come forcefully.
She does not consent and furiously guards [her].

or: on the mountain of the sage, …
or: mother has seen you come with the strength of your feet.
or: mother has seen you come with the strength of your perseverance.

(The confidante urging for marriage through concocted statements.)[5]

[1] For the *vēṅkai* trees, see the notes to TN 5.
[2] The verb *varai-tal*, lit. "to fix", is lexicalized as "to settle a marriage" or "to marry" (cf. TN 37, 43, 52, AiE 10).
[3] The most straightforward option seems to be to take *niṉṟāḷ* as a finite participle (*muṟṟeccam*) dependent on *yāy kaṇṭāḷ*, "mother has seen". The OC, however, suggests splitting *niṉṟāḷ* as *niṉ* + *tāḷ*. In this case, the phrase *niṉ tāḷ* would go with *valiyāka* and could be interpreted either as "with the strength of your feet" or "with the strength of your perseverance" (thus the OC, glossing *tāḷ* with *tāḷānmai*).
[4] The wording is clearly motivated by *etukai*, but why exactly is the mountain described as "hateful"? The OC glosses *veṟukkattakka*, "fit to be detested". Another possibility might be taking *muṉi* as "sage" (from Skt. *muni*, although the more usual form in Tamil seems to be *muṉivaṉ*). This could be explained as a reference to the sage Akattiyar (Agastya), whose mountain Potiyil is occasionally mentioned in *kuṟiñci* poems (cf. *Kuṟuntokai* 84.3, 376.1, *Naṟṟiṇai* 379.11, *Akanāṉūṟu* 138.7, 322.14).
[5] In the poem, the confidante tells the hero that the heroine's mother has found out about the love affair, but according to the *kiḷavi*, she has only made this up in order to pressurize the hero into marrying the heroine (a conventional theme known as *paṭaittumoḻi kiḷavi*, "concocted statements"). Cf. also TAi 10, AiAi 15, 44, AiE 7, Kain. 59.

28. மேகந்தோய் சாந்தம் விசைதிமிசு காழகி
னாகந்தோய் நாக மெனவிவற்றைப்—போக
வெறிந்துழுவார் தங்கை யிருந்தடங்கண் கண்டு
மறிந்துழல்வா னோவிம் மலை.

2a னாகந்தோய் A_1, A_2, Irā.; நாகந்தோய் B

எ-து. தலைமகன் சொன்ன குறிவழியே சென்று தலைமைகளைக் கண்டு பாங்கன் சொல்லியது.

முகிலைத் தோயாநின்ற சந்தனமும் விசைமரமும் திமிசும் காழ் அகிலும் துறக்கத்தைச் சென்று தோயாநின்ற நாகமரமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை எல்லாம் போக வெட்டிப் புனம் உழுவார் தங்கையாகிய இவளுடைய[1] இருந்தடங்கண்[2] கண்டு வைத்தும் இங்குநின்று மீண்டு அங்கு[3] வரவல்ல எம்பெருமான்[4] இத்தோன்றுகின்ற மலை போல் நிலையுடையன் என்றவாறு.

1 இவளுடைய A_1, Irā.; Ø B
2 இருந்தடங்கண் A_1, Irā.; இருந்தடங் B
3 மீண்டு அங்கு A_1, Irā.; மீண்டும் அங்கும் B
4 பெருமான் A_1, Irā.; பெருமன் B

மேகம்	தோய்	சாந்தம்	விசை	திமிசு	காழ்	அகில்
mēkam	*tōy*	*cāntam*	*vicai*	*timicu*	*kāḻ*	*akil*
cloud	to touch	sandalwood tree	*vicai* tree	*timicu* tree	hardness	eaglewood

நாகம்	தோய்	நாகம்	என	இவற்றைப்	போக
nākam	*tōy*	*nākam*	*eṉa*	*ivaṟṟai.p*	*pōka*
sky	to touch	*nākam* tree	to say (inf.)	these(n.) (obl.) (acc.)	to go (inf.)

எறிந்து	உழுவார்	தங்கை	இரும்	தடம்	கண்	கண்டும்
eṟintu	*uḻuvār*	*taṅkai*	*irum*	*taṭam*	*kaṇ*	*kaṇṭum*
to cut (abs.)	to plough (part.n. ip. 3.pl.ep.)	younger sister	large/dark	wide	eye	to see (abs.) + *um*

மறிந்து	உழல்வானோ	இம்	மலை.
maṟintu	*uḻalvāṉ-ō*	*i.m*	*malai.*
to return (abs.)	to roam about (ip. 3.sg.m.) + *ō*	this	mountain

The sister of the men who plough [the field] after they have cut down[1]
the sandalwood trees[2] touching the clouds, *vicai* trees,[3] *timicu* trees,[4] solid *akil* trees,[5]
and the *nākam* trees touching the skies[6]—will this mountain[-like man][7] return and roam about even after he has seen her large, wide eyes?

or: Will he return and roam about on this mountain?

(The companion speaking after he has gone to the place of the meeting, about which the hero has told him, and seen the heroine.)

[1] Lit. "cut so that they go".

[2] For the sandalwood trees (*cāntam*) and the image involved, see the notes to TN 1.

[3] *Vicai* tree is an ill-attested tree of unclear identification. The TL has "a tree". The OC does not gloss, but specifies *vicai* as a tree (*vicaimaram*). *Vicai* is attested as the name of a tree in *Tolkāppiyam Eḻuttatikāram* 282 and 313.

[4] *Timicu* is another ill-attested tree. The only other occurrence seems to be *Cīvakacintāmaṇi* 1901. Neither the OC nor Nacc.'s commentary on the *Cīvakacintāmaṇi* gloss *timicu*. The TL identifies *timicu* with the *vēṅkai* tree, but it is unclear how the dictionary arrives at this identification. Cf. Skt. *timiśa/timiśa*, which has been identified with *Desmodium oojeinense*.

[5] The *akil* or eaglewood tree (*Aquillaria agallocha*) is a tree valued for its scented wood. Cf. AiE 2.

[6] Note how the poem plays on the polysemy of *nākam* which can be the name of a tree (see the notes to TN 16), or mean "sky" (from Skt. *nāka*). Other meanings of *nākam* include "snake" and "elephant", making the word very suitable for word plays (cf. TN 13, 117).

[7] I am following the OC, which takes *immalai*, "this mountain", as a metonymy for the hero. Given that the point of the poem is the companion's astonishment about the hero's strength of will, this interpretation seems rather attractive. Another possibility would be to take *immalai* simply as an unmarked locative ("will he roam about on this mountain?").

29. பலாவெழுந்த பால்வருக்கைப் பாத்தி யதனேர்
நிலாவெழுந்த வார்மண னீடிச்—சுலாவெழுந்த
கான்யாறு கால்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர்
தானாறித் தாழ்ந்த விடம்.

1d யதனேர் A_1, Irā.; யகனே B*

2b வார்மண A$_1$, Irā.; வார்மண்ணி B[†]

2d சுலாவெழுந்த A$_1$, B; சுலாவெழுந்து Irā.[‡]

3a–c கான்யாறு கால்சீத்த காந்தளம்பூந் A$_1$, Irā.; கான்யாற்றுக ளிடங்களெல்லாஞ் சீத்தங் காந்தளம்பூந் A$_1$[§]

3b கால்சீத்த B, Irā.; கால்சீய்த்த A$_1$[‖]

4a தானாறித் B; தானாறத் A$_1$, Irā.[¶]

[*] The reading *ataṉēr* is supported by the OC.

[†] The reading *maṇal* is not only supported by the OC, but also preferable since *vār maṇal* is a recurring formula (cf. TN 57, AiAi 43).

[‡] Irā. replaces the *peyareccam* (adjectival participle) *eḻunta*, found in both mss., with the absolutive *eḻuntu*, probably because the OC glosses with the absolutive *tōṉṟi*. However, I do not see a reason to discard the manuscript reading.

[§] A$_1$ by mistake inserts a portion of the commentary in the root text.

[‖] The readings *kālcīttu* and *kālcīyttu* are orthographic variants (both *cī-ttal* and *cīy-ttal* are listed in the TL). Cf. also TN 49.

[¶] Both the absolutive *nāṟi*, "being fragrant", and the infinitive *nāṟa*, "so that it becomes fragrant", are possible, but the reading *nāṟi* is supported by the OC, which glosses with the absolutive *kamaḻntu*.

எ-து. பகற்குறிக்கண் இடம் காட்டியது.

பலா எழுந்த மருங்கின்கண் வருக்கைப்பலாக்களாற் பாக்கப்பட்டதன்[1] நடுவே நிலாவொளி மிக்க ஒழுகிய[2] மணல் உயர்ந்து வளைந்து தோன்றிக் கான்யாறுகள் இடங்களெல்லாம் சீத்த[3] காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர் தான் விரை கமழ்ந்து தழைத்த இடம், யாங்கள் பகலின்கண் விளையாடும் இடம்[4] என்றவாறு.

1 பாக்கப்பட்டதன் A$_1$, Irā.; பாக்கப்பட்டதின் B

2 ஒழுகிய A$_1$, Irā.; ஒழுகி B

3 சீத்த B, Irā.; சீய்த்த A$_1$

4 இடம் A$_1$, Irā.; இடங்கள் B

பலா	எழுந்த	பால்	வருக்கைப்	பாத்தி	அதன்	நேர்
palā	*eḻunta*	*pāl*	*varukkai.p*	*pātti*	*ataṉ*	*nēr*
jackfruit	to rise (p. pey.)	portion	species of jackfruit	small field	that (obl.)	straightness

நிலா	எழுந்த	வார்	மணல்	நீடிச்	சுலாவு	எழுந்த
nilā	*eḻunta*	*vār*	*maṇal*	*nīṭi.c*	*culāvu*	*eḻunta*
moonlight	to rise (p. pey.)	to overflow	sand	to be long (abs.)	whirling	to rise (p. pey.)

கான்	யாறு	கால்சீத்த	காந்தளம்	பூம்	தண்	பொதும்பர்
kāṉ	*yāṟu*	*kālcītta*	*kāntaḻam*	*pūm*	*taṇ*	*potumpar*
forest	river	to remove (p. pey.)	glory lily (adj.)	flower	cool	grove

தான்	நாறித்	தாழ்ந்த	இடம்.
tāṉ	*nāṟi.t*	*tāḻnta*	*iṭam.*
he/she/it	to be fragrant (abs.)	to stay (p. pey.)	place

On the side, where jack trees rise, a small field with *varukkai* trees.[1] In front of it,[2]
a cool grove, where flowers of the glory lily[3] are swept away[4]
by a forest river that flows over the the moonlit sand[5] and rises in whirls[6]

—[This] is the place where she stays,[7] spreading fragrance.

or: [This] is the place which sprouts, spreading fragrance.

(Showing a place for the meeting at daytime.)

[1] According to the TL, *varukkai* denotes "a species of jack-tree". The OC glosses *varukkaippalā* (cf. *palā*, "jackfruit"). Here *varukkai* and *palā* occur side by side, which suggests that they refer to two different types of jackfruit. Cf. also TN 14.

[2] *Nēr*, lit. "straightness", probably has to be taken as "straight ahead" or "opposite", although the OC glosses *naṭuvē*, "in the midst". The phrase up to *pātti* seems to be an anacoluthon, which is resumed by *ataṉ nēr* ("a small field—in front of it …"). The OC (glossing *pākkappaṭṭataṉ*), however, suggests to take *pāttiyataṉ* as one word, a participial noun of *pāttu-tal*, "to divide" ("in front of [the place] which is divided by *varukkai* trees"). The variant reading *pāttiyakaṉē*, "inside the small field", avoids the problem entirelly.

[3] *Kāntaḷ* refers to the red variety of the glory lily (*Gloriosa superba*), a flower typical for the *kuṟiñci* and *mullai* setting. Cf. TN 72, 118, TAi 2, 3, AiE 3, Kain. 9, 26, KārN 9, 26.

[4] Lit. "with flowers of the glory lily which are swept away". *Kālcī-ttal* (derived from *cī-ttal*, "to sweep off") is lexicalized as a compound verb (according to the TL, "to root out, exterminate"). The OC, however, seems to take *kāl* as a noun in the rare meaning "place" and glosses *iṭaṅkaḷellām cītta*, "where (a forest river) sweeps through all places". Cf. also TN 49.

[5] Lit. "extending over the overflown sand, where moonlight rises".

[6] *Culāvu* is only listed as "wind" in the TL, but it can be easily explained as a root noun of the verb *culavu-tal*, "to whirl". Here it seems to refer to the turbulent water. Cf. also TN 35.

[7] I take *tāṉ*, "he/she/it", as referring to the heroine and *tāḻ-tal*, lit. "to be low", as "to stay, to rest", a meaning also listed in the TL ("This is the place where she stays"). The OC, on the other hand, takes *tāṉ* as a metrical filler and glosses *tāḻ-tal* with *taḻai-ttal*, "to sprout" ("This is the place which sprouts"). This meaning is not listed in the TL, but the same gloss is found in the OC on TN 56.

30. திங்களுள் வில்லெழுதித் தேராது வேல்விலக்கித்
தங்களு ளாளென்னுந் தாழ்வினா—லிங்கட்
புனங்காக்க வைத்தார்போற் பூங்குழலைப் போந்தென்
மனங்காக்க வைத்தார் மருண்டு.

1b வில்லெழுதித் A_1, A_2, B, Nam., Irā.; வேலெழுதித் A_3
2b ளாளென்னுந் A_1, A_2, A_3, B, Irā.; ளானென்னுந் Nam.
2d லிங்கட் A_1, A_2, A_3, Nam., Irā.; லிடங்கட் B

எ-து. பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது[1].

Speech situation missing in A_3.
1 கூறியது A_1, Irā.; சொல்லியது B

ஒரு நிறைமதியின்கண்ணே இரண்டு வில்லை எழுதிப்[1] பிறர் உயிரை[2] உண்ணும் என்று ஆராயாது இரண்டு வேலினை[3] அழுத்தித் தங்கள்[4] குலத்துள்ளாள் ஒருத்தி என்று தாங்கள் கருதப்படும்[5] தாழ்வு[6] காரணத்தால் இவ்விடத்தின்கண்[7] தினைப் புனத்தைக்[8] காக்க வைத்தார் போலப் பூங்கொடியை[9] என் மனத்தைப் போந்து[10] காக்க வைத்தார் அறிவின்றி என்றவாறு.

1 ஒரு நிறைமதியின்கண்ணே இரண்டு வில்லை எழுதிப் A_1, B, Irā.; தேராது வேல்விலக்கி A_3

2 உயிரை A_1, A_3, Irā.; உயிரினை B

3 வேலினை A_1, Irā.; வேலினையும் B; வேலை A_3

4 தங்கள் A_1, A_3, Irā.; தம் B

5 என்று தாங்கள் கருதப்படும் A_1, Irā.; என்றும் தாம் கருதப்படும் B; என்னும் A_3

6 தாழ்வு A_1, A_3, Irā.; தாழ்வுக் B

7 இவ்விடத்தின்கண் A_1, B, Irā.; இவ்விடத்திற் A_3

8 புனத்தைக் A_1, B, Irā.; புனம் A_3

9 போலப் பூங்கொடியை A_1, B, Irā.; போன்று A_3

10 மனத்தைப் போந்து A_1, B, Irā.; மனத்தைக் A_3

திங்களுள்	வில்	எழுதித்	தேராது	வேல்	விலக்கித்
tiṅkaḷuḷ	*vil*	*eḻuti.t*	*tērātu*	*vēl*	*vilakki.t*
moon (loc.)	bow	to draw (abs.)	to understand (neg. abs.)	spear	to fix (abs.)

தங்களுளாள்	என்னும்	தாழ்வினால்	இங்கண்
taṅkaḷuḷāḷ	*eṉṉum*	*tāḻviṉāl*	*iṅkaṇ*
they(obl.) (loc.) (pron.n. 3.sg.f.)	to say (ip. pey.)	fault (obl.) (instr.)	here

புனம்	காக்க	வைத்தார்	போல்	பூம்	குழலைப்	போந்து	என்
puṉam	*kākka*	*vaittār*	*pōl*	*pūm*	*kuḻalai.p*	*pōntu*	*eṉ*
field	to guard (inf.)	to place (p. 3.pl.ep.)	like	flower	curling hair (acc.)	to pass (abs.)	I (obl.)

மனம்	காக்க்	வைத்தார்	மருண்டு.
maṉam	*kākka*	*vaittār*	*maruṇṭu.*
mind	to guard (inf.)	to place (p. 3.pl.ep.)	to be confused (abs.)

As if they had painted a bow on the moon and indiscriminately fixed[1] spears on it,[2]
and, because of the mistake of [thinking] that it was a woman from among them,
made it guard the field here, they[3] have made [the woman with] flowering curls pass by
and guard my heart—confused [as they are].

(The hero speaking to his companion.)

[1] The OC glosses *aḻutti*, "inserted". The meaning "to insert, to fix" is listed in the TL only with reference to this passage, but the meaning seems feasible in the context.

[2] The heroine's face is compared to the moon, her eyebrows to bows, and her eyes to spears. For the comparison of eyes with spears, cf. TN 6, 19, 25, 80.

[3] "They" refers to the heroine's parents, who have tasked her with guarding the millet field.

31. தன்குறையீ தென்னான் றழைதொணருந் தண்சிலம்ப
னின்குறை யென்னு நினைப்பினனாய்ப்—பொன்குறையு
நாள்வேங்கை நீழலு ணண்ணா னெவன்கொலோ
கோள்வேங்கை யன்னான் குறிப்பு.

1a-b தன்குறையீ தென்னான் Iḷam., Nam.; தன்குறையி தென்னான் A_1, Irā.; தன்குறைய தென்னான் Nam.v; தன்குறை யென்னான் B*

1c றழைகொணருந் A_1, Iḷam., Nam., Irā.; றழைகுணருந் B†

1d தண்சிலம்ப B, Irā.; தண்சிலம்பி A_1, Iḷam.; தார்மார்ப Nam.

2a னின்குறை A_1, Iḷam., Nam., Irā.; னன்குறை B

2b யென்னு A_1, B, Nam., Irā.; யென்று Nam.v; யேநா Iḷam.

2c–d நினைப்பினனாய்ப் பொன்குறையு A_1, Nam., Irā.; நினைப்பினனா யொன்குறையு B; னினைப்பினும் பொன்குறையு Iḷam.; நினைப்பின்னாற் பொன்குறையு Nam.v

3c ணண்ணா A_1, Irā.; நண்ணா B, Iḷam., Nam.

4b யன்னான் A_1, Iḷam., Nam., Irā.; யென்னான் B; யன்னாள் Nam.v

* The reading *īteṉṉāṉ* is more correct in terms of sandhi (*itu* becoming *īt'* before vowel). Since A_1 often does not distinguish between *i* and *ī*, the reading *iteṉṉāṉ* may be corrected to *īteṉṉāṉ*.

† *Kuṇar-* for *koṇar-* is probably a hypercorrection. Cf. also TN 85, 90.

எ-து. தோழி தலைமகளை[1] மெலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பக் கூறியது.

1 தலைமகளை B, Irā.; தலைமகனை A_1

தன் காரியம் இது என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லான் தழையைக் கொண்டுவந்தான் தண் சிலம்பையுடையான் நின்னான் முடியும் கருமம் இது என்னும் கருத்தினனாய்ப்[1] பொன்[2] நிறம் தளரும் நாண்மலர்களையுடைய வேங்கை நீழலின்கண்ணும் சிறிது பொழுதும்[3] சார்ந்திரான். என்னைகொல்லோ கோள்வேங்கை அன்னானது கருத்து என்றவாறு.

1 கருத்தினனாய்ப் A_1, Irā.; கருத்தினாய்ப் B

2 பொன் A_1, Irā.; பொன்னின் B

3 பொழுதும் A_1, Irā.; பொழும் B

தன்	குறை	இது	என்னான்	தழை	கொணரும்	தண்	சிலம்பன்
taṉ	*kuṟai*	*itu*	*eṉṉāṉ*	*taḻai*	*koṇarum*	*taṇ*	*cilampaṉ*
he/she/it (obl.)	request	this	to say (neg. 3.sg.m.)	foliage	to fetch (ip. pey.)	cool	slope (pron.n. 3.sg.m.)

நின்	குறை	என்னும்	நினைப்பின்ன	அய்ப்	பொன்	குறையும்
niṉ	*kuṟai*	*eṉṉum*	*niṉaippiṉaṉ*	*āy.p*	*poṉ*	*kuṟaiyum*
you (obl.)	request	to say (ip. pey.)	thought (obl.) (pron.n. 3.sg.m.)	to be (abs.)	gold	to diminish (ip. pey.)

நாள்	வேங்கை	நீழலுள்	நண்ணான்	எவன்கொலோ
nāḷ	*vēṅkai*	*nīḻaluḷ*	*naṇṇāṉ*	*evaṉ-kolō*
fresh flower	*vēṅkai* tree	shade (loc.)	to approach (neg. 3.sg.m.)	what + *kolō*

கோள்	வேங்கை	அன்னான்	குறிப்பு.
kōḷ	*vēṅkai*	*aṉṉāṉ*	*kuṟippu*.
killing	tiger	like (3.sg.m.)	intention

The man from the cool slope, who brings leaf skirts,[1] does not say what his request is.[2] Thinking that it is your request, he does not approach the shade of the freshly blooming *vēṅkai* trees,[3] which outshine [even] gold.[4] What might be the intention of the man who is like a murderous tiger?

(The confidante speaking gently to the heroine in order to make her long for the request).

[1] Refers to the gift which the hero wants to present to the heroine (cf. TN 20, 21).

[2] Lit. “does not say that his request is this”.

[3] For the *vēṅkai* trees, see the notes to TN 5. *Nāḷ*, lit. “of the day”, is lexicalized as “fresh flower” (cf. TN 16, 20, Kain. 12). Note how the poem plays on the word *vēṅkai*, which means “*vēṅkai* tree” in line 3 and “tiger” in line 4 (cf. TN 20, 26).

[4] Lit. “thorugh which gold diminishes” (*poṉ kuṟaiyum*), a fanciful way of saying that the beauty of gold is defeated by that of the *vēṅkai* flowers (the wording is motivated by *etukai*). Refers to the colour of the flowers of the *vēṅkai* tree (cf. TN 20, AiAi 11, AiE 6, Kain. 10).

குறிஞ்சி[1] முடிந்தது[2].

1 குறிஞ்சி A_1, B, Irā.; குறுஞ்சி A_2

2 முடிந்தது A_1; முற்றும் A_2, B; முற்றியது Irā.

End of *kuṟiñci*.

நெய்தல்
Neytal

32. பானலந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்னைமார்
நூனல நுண்வலையா னொண்டெடுத்த—கானற்
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கணோக்கங்
கடிபொல்லா வென்னையே காப்பு.

1b தண்கழிப் A_1, A_2, B, Nacc., Irā.; தண்கழுநீர் Iḷam.
1d தன்னைமார் A_1, A_2, B, Nacc., Irā.; தன்னையர் Iḷam.
2b-c நுண்வலையா னொண்டெடுத்த A_1, B, Nacc., Irā.; நுண்வலையா னொண்டெழுத்த A_2; நுண்வலையாற் கொண்டெடுத்த Iḷam.
3c படைநெடுங்க A_1, A_2, B, Iḷam., Nacc.; படைநெடுங்கண் Irā.*

* The unusual sandhi *neṭuṅka ṇōkkam* is supported by all witnesses. Irā. normalizes the sandhi. Cf. also TN 115.

எ-து. பாங்கற்குச் சொல்லியது.

நெய்தற் பூக்களையுடைய தண் கழியின்கண் மீன் பாட்டை அறிந்து தன்னைமார் நூலாற்[1] செய்யப்பட்ட நல்ல நுண்ணிய வலையான் முகந்து எடுத்த படு புலாலைக் கானலின்கண் இருந்து காப்பாள் படை நெடுங்கண் நோக்கம் படு புலாலைக் காக்க மாட்டா[2] என்னையே காக்கும் அத்துணை என்றவாறு.

1 நூலாற் A_1, Irā.; நூலார் B
2 மாட்டா Irā.; மாட்டி A_1, B*

* I am unable to explain the form *māṭṭi*, which is found in both mss. Irā.'s emendation *māṭṭā* seems reasonable.

பானலம்	தண்	கழிப்	பாடு	அறிந்து	தன்	ஐமார்
pāṉalam	*taṇ*	*kaḻi.p*	*pāṭu*	*aṟintu*	*taṉ*	*aimār*
water lily (adj.)	cool	backwater	catch	to know (abs.)	he/she/it (obl.)	elder brother (pl.)

நூல்	நல	நுண்	வலையால் / -ன்	நொண்டு	எடுத்த	கானல்
nūl	*nala*	*nuṇ*	*valaiyāl / -ṉ*	*noṇṭu*	*eṭutta*	*kāṉal*
yarn	goodness	fine	net (instr.)	to bale out (abs.)	to raise (p. pey.)	seashore grove

படு	புலால்	காப்பாள்	படை	நெடும்	கண்	நோக்கம்
paṭu	*pulāl*	*kāppāḷ*	*paṭai*	*neṭum*	*kaṇ*	*nōkkam*
to be caught	raw fish	to guard (part.n. ip. 3.sg.f.)	weapon	long	eye	look

கடி	பொல்லா	என்னையே	காப்பு.
kaṭi	*pollā*	*eṉṉai.y-ē*	*kāppu.*
protection	to be bad (3.pl.n.)	I (obl.) (acc.) + *ē*	to guard (abs.)

The glances from the weapon[-like] large eyes[1] of her, who is guarding the caught fish[2] in the seashore grove, which her brothers, well-versed in fishing[3] in the cool backwaters, [full of] water lilies[4], have baled out[5] from the fine nets made of good yarn:[6]
They are bad at protecting [the fish],[7] as they guard me.[8]

(Speaking to the companion.)

[1] A beautiful woman's eyes are regularly compared to spears (cf. TN 6, 19, 25, 30, 80) or arrows (cf. TN 8, 22, KārN 5). For the phrase *paṭai neṭum kaṇ*, cf. TN 76.

[2] The word *pulāl*, refers to fish as a food item (as opposed to fish as an animal). *Paṭu-tal* here has to be taken in the meaning "to be caught" (cf. TN 44, 51).

[3] For *pāṭu*, see above the notes about *paṭu-tal*. The OC glosses *mīṉpāṭu*, "catch of fish".

[4] The word *pāṉal* for "water lily" is not found elseswhere in the early texts, but it is well-attested in Bhakti literature (e.g. *Tēvāram* 1.56.9, 2.84.11). The OC glosses *neytal*.

[5] Lit. "baled and lifted". This is one of many cases where Tamil uses two verbs for a single action, whereas only one verb is required in English.

[6] Lit. "fine nets, good by their yarn".

[7] Though not listed as such in the TL, *pol-tal* has to be taken as a defective verb which occurs only in the negative with the meaning "to be bad" (cf. *pollāta*, "bad", *pollāmai*, "badness"). Here, *pollā* is used as a finite verb. The OC glosses *paṭu pulālaik kākka māṭṭā*, "they will not guard the caught fish". Cf. also TN 88.

[8] There is a rather obvious erotic suggestion, as the heroine seems to have something better to do than chasing away the birds from the drying fish (cf. also TN 3).

33. பெருங்கடல் வெண்சங்கு காரணமாப் பேணா
திருங்கடன் மூழ்குவார் தங்கை—யிருங்கடலுண்
முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி நைவார்க்கே
யொத்தனழ் யாமே யுளம்.

3d நைவார்க்கே A_1, B, Irā.; னைவார்க்கே A_2

4a யொத்தனம் Irā.; யொத்தன A_1, A_2, B*

* The reading *ottaṇa*, found in all three mss., is clearly faulty. Irā.'s emendation *ottaṇam* seems reasonable.

எ-து. இதுவும் அது.

பெருங் கடலுள் வெண் சங்கு பெறுதலே காரணமாகத் தங்கள் உயிரைப் பாதுகாவாது பெருங் கடலினுள்ளே குளிப்பார் தங்கையுடைய இருங் கடலின் முத்தன்ன வெண் முறு-வல் கண்டு உருகி நைவார்க்கே பொருந்தி யாம் மேவியுளம்[1] என்றவாறு.

1 மேவியுளம் A_1, Irā.; மேவியுளேம் B

பெரும்	கடல்	வெள்	சங்கு	காரணம்	ஆப் (= ஆகப்)	பேணாது
perum	*kaṭal*	*veḷ*	*caṅku*	*kāraṇam*	*ā.p* (= *āka.p*)	*pēṇātu*
big	sea	white	conch	cause	to be (inf.)	to care for (neg. abs.)

இரும்	கடல்	மூழ்குவார்	தங்கை	இரும்	கடலுள்
irum	*kaṭal*	*mūḻkuvār*	*taṅkai*	*irum*	*kaṭaluḷ*
large/dark	sea	to dive (part.n. ip. 3.pl.ep.)	younger sister	large/dark	sea (loc.)

முத்து	அன்ன	வெள்	முறுவல்	கண்டு	உருகி	நைவார்க்கே
muttu	*aṉṉa*	*veḷ*	*muṟuval*	*kaṇṭu*	*uruki*	*naivārkk-ē*
pearl	like	white	tooth	to see (abs.)	to melt (abs.)	to waste away (part.n. ip. 3.pl.ep) (dat.) + *ē*

ஒத்தனம்	யாமே	உளம்
ottaṉam	*yām-ē*	*uḷam*
to resemble (p. 1.pl.)	we + *ē*	to exist (1.pl.) / heart

The sister of the men who fearlessly[1] dive into the great sea
with the aim of [getting] white conches from the large sea—
after we have seen her brilliant smile[2], like pearls in the great sea,
we are similar[3] to those who melt away.[4]

or: We seem to melt away in our hearts.

(The same situation.)

[1] Lit. "without caring" (*pēṇātu*). The OC glosses "without cherishing their lives" (*taṅkaḷ uyiraip pātukāvātu*). Cf. TN 23.
[2] Lit. "white teeth".
[3] How to explain the construction finite verb + *uḷ-tal*, "to exist"? Another possibility is to understand *uḷam* as a noun meaning "heart/mind" used as an unmarked locative ("in our hearts").
[4] Lit. "melt and waste away" (cf. TN 17, 23).

34. தாமரை தான்முகமாத் தண்ணடையீர் மாநீலங்
காமர்கண் ணாகக் கழிதுயிற்றுங்—காமருசீர்த்
தண்பரப்ப மாலிரு ணீவரிற்றாழ் கோதையாள்
கண்பரப்பத் காணீர் கசிந்து.

3a-b தண்பரப்ப மாலிரு B; தண்பரப் பாலிரு A_1; தண்பரப்ப பாயிரு Irā.*
4a கண்பரப்பக் A_1, B, NP; கண்பரப்ப Irā., Rāj.†

* Irā.'s reading *pāy iruḷ*, "spreading darkness", is an attempt to correct the faulty reading in A_1. However, B has preserved the original reading *māl iruḷ*, "great darkness". This reading is also supported by the OC, which glosses *periya iruḷiṉkaṇ*.
† Here and in the commentary, both mss. have consonant doubling after *parappa*, which is possible if *parappa* is understood as an infinitive (thus also NP). Irā. goes against the mss. and removes the consonant doubling, probably because he takes *parappa* as a neuter plural form. Cf. also *parappa* in TN 55.

எ-து. புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நின்ற[1] தோழி வரைவு கடாயது.

1 நின்ற A_1, Irā.; நின்று B

தாமரை மலர்கள் தாமே முகமாகக் குளிர்ந்த இலையையுடைய ஈரத்தையுடைய மா நீல மலர்கள் காதலிக்கப்படும் கண்ணாக அக்கண்களைக் கழிக்கண் துயில்வியாநின்ற காமரு சீர்த் தண் பரப்பையுடையானே! பெரிய இருளின்கண் நீ வரின் தாழ்ந்த கோதை-யையுடையாள்[1] இரங்கி அவள் கண்கள்[2] நீர் பரப்பக்[3] காணாய் என்றவாறு.

1 கோதையையுடையாள் A_1, Irā.; கைதையையுடையாள் B
2 கண்கள் B, Irā.; கண் A_1
3 பரப்பக் A_1, B, NP; பரப்ப Irā.*

* See the notes to the apparatus of the poem.

தாமரை	தான்	முகம்	ஆத் (= ஆகத்)	தண்	அடை	ஈர்	மா	நீலம்
tāmarai	*tāṉ*	*mukam*	*ā.t* (= *āka.t*)	*taṇ*	*aṭai*	*īr*	*mā*	*nīlam*
lotus	he/she/it	face	to be (inf.)	cool	leaf	fresh	great/dark	blue water lily

காமர்	கண்	அகக்	கழி	துயிற்றும்	காமரு	சீர்த்
kāmar	*kaṇ*	*āka.k*	*kaḻi*	*tuyiṟṟum*	*kāmaru*	*cīr.t*
to cause desire	eye	to be (inf.)	backwater	to put to sleep (ip. pey.)	to cause desire	excellence

தண்	பரப்ப	மால்	இருள்	நீ	வரின்	தாழ்	கோதையாள்
taṇ	*parappa*	*māl*	*iruḷ*	*ni*	*variṉ*	*tāḻ*	*kōtaiyāḷ*
cool	expanse (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	great	darkness	you	to come (cond.)	to hang	garland (pron.n. 3.sg.f.)

கண்	பரப்ப	காண்	நீர்	கசிந்து.
kaṇ	*parappa*	*kāṇ*	*nīr*	*kacintu*
eye	to spread (ip. 3.pl.n.)	to see (imp.)	tear	to weep (abs.)

Man from the desireable[1] and excellent cool tract,[2] where the backwaters are put to sleep,
lotus being their face and fresh, large water lilies[3] with cool leaves being their desireable[4] eyes![5]
If you come in the great darkness, the eyes of her who has a hanging garland,
see, will spread tears and weep.

(The confidante, who has caught sight of the hero, who is leaving after he has united, urging for marriage.)

[1] The word *kāmaru* (possibly a contraction of *kāmam maruvu*, "joined with desire") is not listed in the TL, but well-attested in Caṅkam literature in the meaning "to cause desire".

[2] *Parappaṉ*, lit. "man from the expanse", is one of the rarer designations for the hero in the *neytal* setting. The other occurrences are TN 38, *Naṟṟiṇai* 254, and *Akanāṉūṟu* 200. Note the play on the homonymous *parappa*, "will spread", in line 4.

[3] More precisely blue water lilies (*nīlam*). See the notes to TN 2.

[4] *Kāmar* is listed in the TL as a noun meaning "desire", but the lack of consonant doubling suggests that it is a verbal root, probably a shortened form of *kāmaru* (see above). The OC glosses *kātalikkappaṭum*, "which are desired".

[5] Women's faces are regularly compared to lotuses (cf. TN 1, 72) and their eyes to blue water lilies (cf. TN 6, 72, 73, TAi 11, AiE 63, Kain. 51). Here we find a reversal of the usual comparison, as the flowers in the backwaters are compared to faces and eyes. For a similar image, cf. *Kuṟuntokai* 9.

35. புலாலகற்றும் பூம்புன்னைப் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நிலாவகற்றும் வெண்மணற்றண் கானற்—சுலாவகற்றிக்
கங்குஎன் வாரல் பகல்வரின்மாக் கவ்வையா
மங்குனீர் வெண்டிரையின் மாட்டு.

1b பூம்புன்னைப் A_1, A_2, Irā.; பூம்புன்னை B
3a கங்குனீ A_2, Irā.; கங்குனீர் A_1; கங்குநீர் B*
4a மங்குனீர் A_1, A_2, Irā.; மங்குநீர் B

* The reading *kaṅkuṉīr* (*kaṅkul* + *nīr*) is based on a contamination with *maṅkuṉīr* in line 4. It has to be discarded because the 2nd person plural pronoun *nīr* does not agree with the singular negative imperative *vāral*.

எ-து. இரவும் பகலும் வாரல் என்று தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது[1].

1 கடாயது A_1, Irā.; கடியது B

புலால் நாற்றத்தை நீக்கும் பூக்களையுடைய புன்னைப் பொங்கு நீர்ச் சேர்ப்பனே! நிலாவினது ஒளியை வென்று நீக்கும் வெண் மணல் தண் கானலின்கண் கங்குலின்-கண்ணே வருதலின்று[1] இவள் ஆவி வருந்தலைப் பெருக்கி நீ வாராதொழிக[2]. பகல் வருவையாகிற்[3] பிறரால் அலர் தூற்றப்படும் கவ்வை பெருகும் மங்குல் போன்ற நீரையும் வெண்டிரையையுமுடைய கடல் மருங்கின் என்றவாறு.

1 வருதலின்று A_1; ‡‡‡லின்று B; வருதலின் Irā.

2 வாராதொழிக A_1 corr., B, Irā.; வாராதொழிகப் A_1

3 வருவையாகிற் A_1, B; வருவையாயிற் Irā.

புலால்	அகற்றும்	பூம்	புன்னைப்	பொங்கு	நீர்ச்	சேர்ப்ப
pulāl	*akaṟṟum*	*pūm*	*puṉṉai.p*	*poṅku*	*nīr.c*	*cērppa*
smell of fish	to remove (ip. pey.)	flower	*puṉṉai* tree	to foam	water	seashore (pron.n 3.sg.m.) (voc.)

நிலா	அகற்றும்	வெள்	மணல்	தண்	கானல்	சுலாவு	அகற்றிக்
nilā	*akaṟṟum*	*veḷ*	*maṇal*	*taṇ*	*kāṉal*	*culāvu*	*akaṟṟi.k*
moonlight	to remove (ip. pey.)	white	sand	cool	seashore grove	whirling	to remove / to extend (abs.)

கங்குல்	நீ	வாரல்	பகல்	வரின்	மாக்	கவ்வை	ஆம்
kaṅkul	*nī*	*vāral*	*pakal*	*variṉ*	*mā.k*	*kavvai*	*ām*
night	you	come (neg. imp.)	day	to come (cond.)	great	scandal	to be (ip. 3.)

மங்குல்	நீர்	வெள்	திரையின்மாட்டு.
maṅkul	*nīr*	*veḷ*	*tiraiyiṉmāṭṭu*
cloud	water	white	wave (obl.) (loc.)

Man from the seashore with foaming waters and flowering *puṉṉai* trees, which cover up the stench of fish![1]
Remove [her] anxiety[2] in the cool seashore grove with white sands that outdo the moonlight;[3]
don't come at night. If you come at daytime, there will be great slander
at the place of white waves and waters [as dark as] rainclouds.

or: Don't extend [her] anxiety in the cool grove …; don't come at night.[4]

(The confidante urging for marriage by saying "come neither at day nor at night".)

[1] The *puṉṉai* tree, also known as mastwood tree (*Calophyllum inophyllum*), is a typical tree of the *neytal* setting (cf. TN 44, 56, 58, TAi 42, AiAi 43, AiE 58, Kain. 52, 54). Its flowers are said to be so fragrant that they cover up even the stench of the fish that has been laid out to dry (cf. TN 44). *Pulāl*, "fish", by extension also means "smell of fish" (the OC glosses *pulāl nāṟṟattai*). "Cover up" is lit. "remove" (*akaṟṟum*).

[2] The word *culāvu* is only listed as "wind" in the TL, but it can be easily explained as a root noun of the verb *culavu-tal*, "to whirl" (cf. TN 29). Here "whirling", seems to refer to the heroines agitated state of mind, thus "anxiety". The OC glosses *ivaḷ āvi varuntalai*, "the suffering of her soul".

[3] Lit. "that remove the moonlight". The OC glosses *veṉṟu nīkkum*, "defeat and remove". The point is that the sand is even brighter than moonlight.

[4] The negative force of the main verb *vāral*, "don't come", may or may not extend to the dependant absolutive *akaṟṟi* (cf. Lehmann 1989: 267 for the same problem in modern Tamil). If *akaṟṟu-tal* is taken as "to remove" (as in the two other occurrences of the verb in the poem), we have to assume that *akaṟṟi* is not negative ("Remove her anxiety; don't come at night"). *Akaṟṟu-tal* can, however, also mean "to extend" (thus the OC, which glosses *perukki*). In this case, we have to assume that the *akaṟṟi* is also negative ("Don't extend her anxiety; don't come at night").

36. முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முகைபார்ப் பென்றே
குருகுவாய்ப் பெய்திரை கொள்ளா—துருகிமிக
வின்னா வெயில்சிறக ரான்மறைக்குஞ் சேர்ப்பநீ
மன்னா வரவு மற.

1c நீண்முகைபார்ப் A_2, B, Irā.; நீண்முகைப்பார்ப் A_1

3a வின்னா Irā; மின்னா A_1, A_2, B*

3b-c வெயில்சிறக ரான்மறைக்குஞ் A_2, B; வெயில்சிற கான்மறைக்குஞ் A_1, Irā.†

3d சேர்ப்பநீ A_2, B, Irā.; சேர்ப்பநீர் A_1

4b வரவு Irā; விரவு A_1, A_2, B‡

* All mss. read *miṉṉā*, "not glittering", both in the poem and in the commentary, but this reading hardly makes sense. Irā.'s emendation *iṉṉā*, "unpleasant", seems reasonable.

† The two readings are synonymous, but *ciṟakarāṉ* is supported by the majority of mss. The same variation is found in the commentary.

‡ All mss. read *viravu* (sandhi for *iravu*, "night"), but Irā.'s emendation *varavu*, "coming", makes more sense and is moreover supported by the OC.

எ-து: தோழி வரைவு கடாயது.

விரை வாய்த்த முட்டாழையினது நீண்முகையைக் குஞ்சி[1] என்று கருதிக்[2] குருகுகள் அம்முகை வாயிலே இரையைப்[3] பெய்து தாம் அவ்விரையைக்[4] கொள்ளாது உருகி மிக இன்னாத[5] வெயிலைத்[6] தம்[7] சிறகரானே[8] மறைக்கும் சேர்ப்பையுடையானே! நீ இங்கு உரு வரும்[9] நிலையாத வரவினை மறந்து நிலைக்கும் வரவினைச்[10] செய்வாயாக என்றவாறு.

1 குஞ்சி A_1; குறிஞ்சி B; குஞ்சு Irā.*

2 கருதிக் B, Irā.; கருதி A_1

3 இரையைப் B, Irā.; விரையை A_1; விரையைப் A_1 corr.

4 அவ்விரையைக் A_1 corr, B, Irā.; அவ்விரையை A_1

5 மிக இன்னாத Irā.; மிக மின்னாத A_1; மிகவு மின்னாத B†

6 வெயிலைத் B, Irā.; வெய்யிலை A_1; வெய்யிலைத் A_1 corr.

7 தம் B, Irā.; தன் A_1

8 சிறகரானே B; சிறகான் A_1, Irā.

9 இங்கு உரு வரும் B; இங்கு இருவரும் A_1; இங்கு வரும் Irā.

10 வரவினைச் A_1 corr., B, Irā.; வரவினை A_1; வரைவினைச் Irā. corr. ‡

* Irā. reading *kuñcu* is a normalization, but *kuñci* is also attested for "young of a bird". The reading *kuṟiñci* is clearly faulty.

† As in the root text, Irā. emends *miṉṉāta*, "not glittering", to *iṉṉāta*, "unpleasant". The reading in B is ambiguous since the sandhi split allows both interpretations.

‡ In his errata (also in the second edition), Irā. changes *varaviṉai*, "coming", to *varaiviṉai*, "marriage". This reading is, however, not supported by the mss. and does not conform with the text of the poem.

முருகு	வாய்	முள்	தாழை	நீள்	முகை	பார்ப்பு	என்றே
muruku	*vāy*	*muḷ*	*tāḻai*	*nīḷ*	*mukai*	*pārppu*	*eṉṟ-ē*
fragrance	to obtain	thorn	*tāḻai* tree	to be long	bud	fledgling	to say (abs.) + *ē*

குருகு	வாய்	பெய்து	இரை	கொள்ளாது	உருகி	மிக
kuruku	*vāy*	*peytu*	*irai*	*koḷḷātu*	*uruki*	*mika*
heron	mouth	to pour (abs.)	prey	to take (neg. abs.)	to melt (abs.)	much

இன்னா	வெயில்	சிறகரால் / -ன்	மறைக்கும்	சேர்ப்ப	நீ
iṉṉā	*veyil*	*ciṟakarāl / -ṉ*	*maṟaikkum*	*cērppa*	*nī*
unpleasant	sunshine	wing (instr.)	to hide (ip. pey.)	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	you

மன்னா	வரவு	மற.
maṉṉā	*varavu*	*maṟa*.
to be permanent (neg. pey.)	coming	to forget (imp.)

Man from the seashore, where herons mistake the large buds of the fragrant,[1] thorny *tāḻai* tree
for their fledlings,[2] pour food into their mouths, fall in distress[3] when they don't take it,
and protect them from the torrid sunshine with their wings—
Forget about your unsteady coming![4]

v: Forget about the unsteady night.

(The confidante urging for marriage.)

[1] Lit. "obtaining fragrance". Note the play on the word *vāy*, which means "to obtain" in line 1 and "mouth" in line 2.

[2] The *tāḻai* tree, also known as pandan tree or screwpine (*Pandanus odorifer*), is a typical tree of the *neytal* setting (cf. TN 44, 45, 58, 59, 61, TAi 41, AiAi 49, AiE 61, Kain. 59). It produces flowers with long white bracts, which are here compared to the feathers of herons (cf. Kain. 59, *Kuṟuntokai* 226, 228). The image of the herons taking care of the *tāḻai* flowers contains the suggestion that the hero should take care of the heroine.

[3] Lit. "melt away very much". For the verb *uruku-tal*, lit. "to melt", referring to an emotional state, cf. TN 17, 23, 33, 41.

[4] "Unsteady coming" refers to the hero's and heroine's secret meetings. The statement can be understood as a request to the hero to marry the heroine. Note the variant *maṉṉā iravu*, "unsteady night", which could be understood as a more elliptical way of referring to the secret meetings (which take place at night).

37. ஓதநீர் வேலி யுரைகடியர் பாக்கத்தார்
காதனீர் வாராமைக் கண்ணோக்கி—யோதநீ

ரன்றறியு மாதலால் வாரா தலரொழிய
மன்றறியக் கொள்ளீர் வரைந்து.

1c யுரைகடியர் emend.; யுரைகடியாப் A_1, B, Irā.*

1d பாக்கத்தார் B, Irā.; பாக்கத்தார்க் A_1

2a காதனீர் Irā.; காதநீர் A_1, B

2b வாராமைக் B; வராமைக் A_1; வாராமை Irā.†

3a ரன்றறியு A_1, Irā.; ரன்றியு B

3c வாரா A_1 corr., B, Irā.; வரா A_1

* I suggest the emendation *uraikaṭiyar* (see the notes to the translation). The reading *uraikaṭiyāp* in the mss. can also be interpreted as *uraikaṭiyarp*, but the consonant doubling has to be removed.

† The reading found in both mss. contains a consonant doubling after *vārāmai*, whereas Irā. removes the doubling. There are only few parallels, but mostly negative absolutives in *-āmai* seem to trigger consonant doubling. Cf. also *cintāmai* in TN 114.

எ-து. இதுவும் அது.

ஓத நீர் வேலியையுடைய பாக்கத்தார் உரையாற்[1] கடியாது உம் மேலுள்ள[2] காதலாற் துன்புற்று இவள் கண்கள் நீர் வாராத வகை இவ்வகை[3] இவண்மாட்டு வேறுபாட்டைப் பார்த்து முன்பு நீர் அவட்குச் சொல்லிய வஞ்சினத்தை ஓத நீர் அறியும். ஆதலான் இவ்வாறு வாராது அலர் ஒழியும் வகை மன்றத்தார்[4] அறிய வரைந்து கொள்ளீர் என்றவாறு.

1 உரையாற் B, Irā.; உறையாற் A_1

2 உம் மேலுள்ள Irā.; மேலுள்ள A_1, B

3 வகை இவ்வகை A_1; வகை உவகை B; வகை Irā.

4 மன்றத்தார் A_1, Irā.; மனத்தார் B

ஓத	நீர்	வேலி	உரை	கடியர்	பாக்கத்தார்
ōta	*nīr*	*vēli*	*urai*	*kaṭiyar*	*pākkattār*
flood	water	fence	speaking	harsh (3.pl.ep.)	seaside village (pron.n. 3.pl.ep.)

காதல்	நீர்	வாராமைக்	கண்	நோக்கி	ஓத	நீர்
kātal	*nīr*	*vārāmai.k*	*kaṇ*	*nōkki*	*ōta*	*nīr*
love	tear	to come (neg. abs.)	eye	to look (abs.)	flood	water

அன்று	அறியும்	ஆதலால்	வாராது	அலர்	ஒழிய
aṉṟu	*aṟiyum*	*ātalāl*	*vārātu*	*alar*	*oḻiya*
that day	to know (ip. 3.)	to be (vb.n.) (instr.)	to come (neg. abs.)	gossip	to cease (inf.)

மன்று	அறியக்	கொள்ளீர்	வரைந்து.
maṉṟu	*aṟiya.k*	*koḷḷīr*	*varaintu.*
village commons	to know (inf.)	to take (imp. pl.)	to marry (abs.)

The people from the seaside village, fenced by the surging waters, are of harsh speech.[1] Looking at [her] eyes while no tears of love are coming,[2] [only] the surging waters know [what happened on] that day.[3] Therefore, don't come [like this], but marry [her][4]

so that the gossip ends and the village assembly gets to know.

or: While the people from the seaside village do not chase away the talk …

(The same situation.)

[1] Syntax is somewhat convoluted, but it seems necessary to take *ōta nīr vēli* as an attribute of *pākkattār* (thus the OC, which shifts the word order). I suggest reading *urai kaṭiyar*, "are of harsh speech" (cf. TAi 5), which would refer to the gossip of the villagers. The OC (glossing *uraiyāṟ kaṭiyātu*), however, understands a negative absolutive of the verb *kaṭi-tal*, "to chase away", which would presuppose a reading *kaṭiyā*. In this case, the first line would have to be understood as "while the people of the seaside village do not chase away the talk (i.e. do not stop talking)", which I find less likely.

[2] For the negative absolutive in *-āmai*, see the notes to TN 21.

[3] What is meant is that there are no witnesses for the promises the hero has made. The OC adds *nīr avaṭku colliya vañciṉattai*, "the oath you spoke to her".

[4] Here *koḷ-tal* can perhaps be taken in the modern sense as an auxiliary indicating that the action is performed for one's own benefit (cf. TN 54, AiE 54), although the word order would be unusual. It is also possible to understand two separate verbs: "fix [the marriage] and take [her as your wife]". For *koḷ-tal* in the meaning "to take as wife", cf. TN 50; for *varai-tal*, "to marry", see the notes to TN 27.

38. மாக்கடல்சேர் வெண்மணற் றண்கானற் பாய்திரைசேர்
மாக்கடல்சேர் தண்பரப்பன் மார்பணங்கா—மாக்கடலே
யென்போலத் துஞ்சா யிதுசெய்தார் யாருரையா
யென்போலுந் துன்ப நினக்கு.

2c மார்பணங்கா B, Irā.; மார்பனங்கா A_1
2d மாக்கடலே A_1 corr., B, Irā.; மக்கடலே A_1
3a யென்போலத் A_1 corr., B, Irā.; யென்போல A_1

எ-து: காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி.

பெருங் கடலினானே வந்து சேர்ந்த வெண் மணல் தண் கானலின்கண் வந்து பரவா-நின்ற[1] திரை சேர்ந்த மாக் கடலைச் சேர்ந்த தண் பரப்பினையுடையான் மார்பினான் வருத்தப்படாத[2] பெருங் கடலே! என்னைப் போலக் கண்டுஞ்சுகின்றிலை. இக் கண்-டுஞ்சாமையைச் செய்கின்ற என் போலும் துன்பத்தை நினக்குச் செய்தார் யாவர் சொல்-லாய் என்றவாறு.

1 பரவாநின்ற A_1 corr., B, Irā.; பராவாநின்ற A_1
2 வருத்தப்படாத A_1, Irā.; வருத்தபடாத B

மாக்	கடல்	சேர்	வெள்	மணல்	தண்	கானல்	பாய்	திரை	சேர்
mā.k	*kaṭal*	*cēr*	*veḷ*	*maṇal*	*taṇ*	*kāṉal*	*pāy*	*tirai*	*cēr*
great	sea	to join	white	sand	cool	seashore grove	to spread	wave	to join

மாக்	கடல்	சேர்	தண்	பரப்பன்	மார்பு	அணங்கா	மாக்	கடலே
mā.k	*kaṭal*	*cēr*	*taṇ*	*parappaṉ*	*mārpu*	*aṇaṅkā*	*mā.k*	*kaṭal-ē*
great	sea	to join	cool	expanse (pron.n. 3.sg.m.)	chest	to afflict (neg. pey.)	great	sea + *ē*

என்	போலத்	துஞ்சாய்	இது	செய்தார்	யார்	உரையாய்
eṉ	*pōla.t*	*tuñcāy*	*itu*	*ceytār*	*yār*	*uraiyāy*
I(obl.)	like	to sleep (neg. 2.sg.)	this	to do (part.n. p. 3.pl.ep.)	who	to tell (imp.)

என்	போலும்	துன்பம்	நினக்கு.
eṉ	*pōlum*	*tuṉpam*	*niṉakku.*
I(obl.)	to be like (ip. pey.)	affliction	you(obl.) (dat.)

Great sea that is not afflicted by the chest of the man from the cool tract[1] by the great sea
with waves that spread into the cool grove with white sand by the great sea!
Like me, you do not sleep. Tell [me], who caused it for you,
this suffering, which is like mine?[2]

(Speech of great distress because desire is enormous.)

[1] For *parappaṉ*, See the notes to TN 34.

[2] For the theme of the heroine relating her suffering to the sea, cf. AiE 60 and *Kuṟuntokai* 163.

39. தந்தார்க்கே யாமாற் றடமென்றோ ளின்னநாள்
வந்தார்க்கே யாமென்பார் வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே
காவா ஖ிளமணற் றண்கழிக் கானல்வாய்ப்
பூவா விளஞாழற் போது.

3b விளமணற் A_1, A_2, Nam., Irā.; வினமணற் B*

* The reading *iṉamaṇal* could be understood as "(different) varieties of sand", but there are no parallels for this expression. For *iḷamaṇal*, "tender (lit. young) sand", cf. TN 56, *Kalittokai* 98.37, and *Puṟanaṉūṟu* 262.3. The OC also supports the reading *iḷamaṇal*.

எ-து. நொதுமலர் வரைந்து[1] புகுந்த பருவத்துத்[2] தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

1 வரைந்து B, Irā.; வரைத்து A_1

2 பருவத்துத் B, Irā.; பருவத்தை A_1; பருவத்தைத் A_1 corr.

வந்து சேர்ந்தார்க்கு ஏமமாம் இள மணல் தண் கழிக் கானலிடத்து வந்து முன்பு பூவாதே பூத்த இள ஞாழல் பூவினை இவட்குத் தந்தவர்க்கே ஆமால் இவள் தட மென்றோள். இந்நாள்[1] வதுவை வரையப் புகுந்தார்க்கு ஆம் என்பாருடைய மெய்யுரையைக் காண்பாம் என்றவாறு.

1 இந்நாள் B, Irā.; இன்னாள் A_1

தந்தார்க்கே	ஆமால்	தட	மெல்	தோள்	இன்ன	நாள்
tantārkk-ē	*ām-āl*	*taṭa*	*mel*	*tōḷ*	*iṉṉa*	*nāḷ*
to give (part.n. p. 3.pl.ep.) (dat.) + *ē*	to be (ip. 3.) + *āl*	wide	soft	shoulder	such	day

வந்தார்க்கே	ஆம்	என்பார்	வாய்	காண்பாம்	வந்தார்க்கே
vantārkk-ē	*ām*	*eṉpār*	*vāy*	*kāṇpām*	*vantārkk-ē*
to come (part.n. p. 3.pl.ep.) (dat.) + *ē*	to be (ip. 3.)	to say (part.n. ip. 3.pl.ep.)	truth	to see (ip. 1.pl.)	to come (part.n. p. 3.pl.ep.) (dat.) + *ē*

கா	ஆ	இள	மணல்	தண்	கழிக்	கானல்வாய்ப்
kā	*ā*	*iḷa*	*maṇal*	*taṇ*	*kaḻi.k*	*kāṉalvāy.p*
protection	to be	young	sand	cool	backwater	seashore grove (loc.)

பூவா	இள	ஞாழல்	போது.
pūvā	*iḷa*	*ñāḻal*	*pōtu.*
to blossom (neg. pey.)	young	*ñāḻal* tree	flower

[Her] large, soft shoulders, they belong to the one who gave [her][1]
—we hear the truth[2] of the people who say that they belong to those who have come today[3]—
young flowers of the *ñāḻal* tree,[4] which have not blossomed [before],[5] in the seashore grove
by the cool backwaters with tender sand, which provides shelter[6] for those who have come
[there].

(The confidante revealing the love affair to the foster mother when strangers have entered in order to fix a marriage.)

The syntax of the poem is somewhat convoluted. The object of *tantārkkē*, "the one who gave [her]", is the phrase ending in *iḷa ñāḻal pōtu*, "young flowers of the *ñāḻal* tree". The two parts of the sentence are separated by the separate sentence *iṉṉa nāḷ vantārkkē ām eṉpār vāy kāṇpām*, "we hear the truth of the people who say that they belong to those who have come today". I have kept the word order in the translation, but marked the parethesis with hyphens.

[1] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] Lit. "we see the truth". *Vāy* can also simply mean "speech", but here the OC suggests to take *vāy* as "true words" (*meyyurai*), which would amount to an sarcastic statement.

[3] "Today" is lit. "a day like this" (*iṉṉa nāḷ*). Refers to the suitors who have come to the heroine's house to make a marriage proposal. The OC glosses *vatuvai varaiyap pukuntārkku*, "those who have entered in order to fix a marriage".

[4] The *ñāḻal* tree (*Cassia sophera*) is a typical tree of the *neytal* setting (cf. TN 44, 58, TAi 49).

[5] "Before" is added by the suggestion of the OC. The flowers stand for to the heroine's (lost) virginity. The *ñāḻal* tree seems to be more widely associated with virginity (cf. TAi 49 and *Naṟṟiṇai* 54).

[6] The noun *kā* is better attested in the meaning "grove", which, however, would be slightly pleonastic ("a seashore grove which is a grove"). It seems better to take *kā* as "protection" (cf. the well-attested *kā-ttal*, "to protect"). The OC glosses *ēmam*, "protection".

40. தன்றுணையோ டாடு மலவனையுந் தானோக்தா
வின்றுணையோ டாட வியையுமோ—வின்றுணையோ
டாடினாய் நீயாயி னென்னோய்க்கென் னொந்தென்று
போயினான் றோன்றான் புரிந்து.

1d தானோக்கா A_1, Irā.; தானோக்க B*

2c வியையுமோ A_1 corr, B, Irā.; மியையுமோ A_1

3c னென்னோய்க்கென் emend.; னன்னோய்க்கென் A_1, B; னந்நோய்க்கென் Irā.†

4b றோன்றான் emend.; றோன்றன் B; சென்றான் A_1, Irā.‡

* The reading *nōkkā* (absolutive in *-ā*) is preferable because the infinitive *nōkka* cannot be easily accounted for from the point of view of syntax.

† I suggest emending the reading *aṉṉōykku*, which is found in both mss., to *eṉṉōykku*, "my pain", which is supported by the OC. Irā.'s emendation *annōykku*, "that pain", is also possible as the letters *n* and *ṉ* are frequently confused in the mss., but seems less preferable from the point of view of content.

‡ I suggest reading *tōṉṟāṉ*, a correction of the reading *tōṉṟaṉ*, which is found in B. This reading is supported by the OC. Irā. follows A_1, which reads *ceṉṟāṉ*.

எ-து: வலிதாகச் சொல்லிக்[1] குறை நயப்பித்தது.

1 சொல்லிக் A_1, Irā.; சொல்லக் B

தன் பெடை ஞெண்டொடு இன்புற்று விளையாடும் அலவனையும் என்னையும் பார்த்து என்னுடைய இனிய துணையோடு இப்பெற்றி போல ஆட எனக்குக் கூடுமோ? நின்னுடைய இன்றுணையாகிய பெடை ஞெண்டுடனே விளையாடினாய் நீ ஆயின் பிரிவுத்[1] துன்பம் அறியாய். ஆதலான் அப்பெற்றிப்பட்ட நினக்கு என் பிரிவுத்[2] துன்பத்தைச் சொல்லி நொந்து என்னை என்று சொல்லிப் போயினவன் பின்னை வந்து மேவித் தோன்றுகின்றிலன். என் செய்தானோ என்றவாறு.

1 பிரிவுத் Irā.; பிரிவு A_1, B

2 பிரிவுத் Irā.; பிரிவு A_1, B

தன்	துணையொடு	ஆடும்	அலவனையும்	தான்	நோக்கா
taṉ	*tuṇaiyoṭu*	*āṭum*	*alavaṉai.y-um*	*tāṉ*	*nōkkā*
he/she/it(obl.)	companion (soc.)	to play (ip. pey.)	crab (acc.) + *um*	he/she/it	to look (abs.)

இன்	துணையொடு	ஆட	இையுமோ	இன்	துணையொடு
iṉ	*tuṇaiyoṭu*	*āṭa*	*iyaiyum-ō*	*iṉ*	*tuṇaiyoṭu*
pleasant	companion (soc.)	to play (inf.)	to be agreeable (ip. 3.) + *ō*	pleasant	companion (soc.)

ஆடினாய்	நீ	ஆயின்	என்	நோய்க்கு	என்	நொந்து	என்று
āṭiṉāy	*nī*	*āyiṉ*	*eṉ*	*nōykku*	*eṉ*	*nontu*	*eṉṟu*
to play (p. 2.sg.)	you	to be (cond.)	I(obl.)	pain (dat.)	what	to feel pain (abs.)	to say (abs.)

போயினான்	தோன்றான்	புரிந்து.
pōyiṉāṉ	*tōṉṟāṉ*	*purintu.*
to go (part.n. p. 3.sg.m.)	to appear (neg. 3.sg.m.)	to desire (abs.)

He looked[1] at the crab, too,[2] which played with its companion, and said:
"Wouldn't it be agreeable to play with [my] sweet companion?
If you play with [your] sweet companion, why would you suffer[3] due to my pain?".
Thus he went away, and he will not turn up readily.[4]

v: He who went away went with desire.

(Making [her] long for the request by speaking forcefully.)

[1] Note the absolutive in *-ā* (*nōkkā*). I am unable to tell if there is a difference in meaning to the regular absolutive formed on the basis of the past stem. Cf. TN 41, 60, 68, 75, 113, 135, 140, 153, Kain. 6, 24.

[2] The purpose of *-um*, "too", is not entirelly clear. The OC glosses *alavaṉaiyum eṉṉaiyum*, "the crab and me".

[3] Note the (idiomatic?) construction of *eṉ*, "why" with the absolutive. Cf. TN 74.

[4] Lit. "he who went away saying … will not show up readily". "Will not turn up" is lit. "will not appear" (*tōn̲r̲ān̲*). "Readily" is my tentative interpretation of *purintu*, lit. "with desire". Note the variant reading *ceṉr̲ān̲ purintu*, "went with desire". According to the *kiḷavi*, the confidante warns the heroine that the hero might not return at all unless she fulfills his request for further secret meetings. Cf. *Cilappatikāram* 7.31, *Pāṇṭikkōvai* 96, 97, and the illustrative stanza no. 49 in the commentary on the *Tamiḻneṟi Viḷakkam*.

41. உருகுமா லுள்ள மொருநாளு மன்றாற்
பெருகுமா னம்மலர் பேணப்—பெருகா
வொருங்குவான் மின்னோ டுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வா
னெருங்குவான் போல நெகிழ்ந்து.

3a வொருங்குவான் B, Irā.; வொடுங்குவான் A_1
3b மின்னோ A_1, Irā.; முன்னோ B

எ-து. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத்[1] தலைமகள் தனது ஆற்றாமையாற் சொல்லியது.

1 சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் B, Irā.; சொல்லெடுப்பப்பட்டுத் A_1

ஒருங்கு பெருகி வாலிய மின்னோடு உரும் உடைத்தாகிப் பெய்ய வேண்டி நெருங்குகின்ற[1] மழை போலப் பெருகாநின்றது ஏதிலார் விரும்பும்படி நம் அலரானது. ஆதலான் நம் உள்ளம் ஒரு நாளும் இன்றியே பல நாளும் நெகிழ்ந்து உருகாநின்றது[2] என்றவாறு.

1 நெருங்குகின்ற B, Irā.; நெருங்குநின்ற A_1
2 நெகிழ்ந்து உருகாநின்றது B, Irā.; நெகிழ்ந்துநின்றது A_1

உருமுமால்	உள்ளம்	ஒரு	நாளும்	அன்றால்
urukum-āl	*uḷḷam*	*oru*	*nāḷ-um*	*an̲r̲-āl*
to melt (ip. 3.) + *āl*	heart	one	day + *um*	not to be (3.sg.n.) + *āl*

பெருகுமால்	நம்	அலர்	பேணப்	பெருகா
perukum-āl	*nam*	*alar*	*pēṇa.p*	*perukā*
to increase (ip. 3.) + *āl*	we(incl.) (obl.)	gossip	to care (inf.)	to increase (abs.)

ஒருங்கு	வால்	மின்னொடு	உரும்	உடைத்து	அய்ப்	பெய்வான்
oruṅku	*vāl*	*miṉṉoṭu*	*urum*	*uṭaittu*	*āy.p*	*peyvān̲*
altogether	white	lightning (soc.)	thunder	to possess (part.n. 3.sg.n.)	to be (abs.)	to rain (inf.)

நெருங்கு	வான்	போல	நெகிழ்ந்து.
neruṅku	*vān̲*	*pōla*	*nekiḻntu.*
to approach	cloud	like	to become weak

My heart is melting,[1] not just for one day.[2]
The gossip about us is increasing, for [them] to cherish it,[3]
increasing[4] altogether like a cloud, which is approaching to pour rains,
possessing thunder and bright lightnings—becoming weak.[5]

(The heroine speaking because she cannot endure after she has been adressed by the confidante while the hero is hidden behind a hedge.)

[1] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7. For the verb *uruku-tal*, lit. “to melt”, referring to an emotional state, cf. TN 17, 23, 33, 36.

[2] The OC glosses *oru nāḷum iṉṟiyē pala nāḷum*, “not just on one day, but on many days”. Cf. *Kuṟuntokai* 176: *oru nāḷ vāralaṉ iru nāḷ vāralaṉ pal nāḷ vantu*, “he did not come on one day, he did not come on many days, he came on many days”.

[3] Not very clear. The OC glosses *ētilar virumpumpaṭi*, “so that the enemies feel desire”.

[4] For the absolutive in *-ā*, see the notes to TN 40.

[5] The connection of the postponed absolutive *nekiḻntu* to the rest of the poem is rather vague. The OC connects it with *urukumāl uḷḷam*, “my heart is melting”, in line 1, which seems to make sense, although it is not very natural from the point of view of word order. I have kept the vagueness in the translation.

42. கவழக் களிப்பியன்மால் யானைசிற் றாளி
தவழத்தா னில்லா ததுபோற்—பவழக்
கடிகை யிடைமுத்தங் காண்டொறு நில்லா
தொடிகை யிடைமுத்தந் தொக்கு.

1a கவழக் A_1, B; கவளக் A_2, Nacc., Irā.*

1b களிப்பியன்மால் Irā.; களிப்பின்மால் A_1, A_2; களியியன்மால் B, Nacc.†

2d பவழக் A_1, B, Nacc.; பவளக் A_2, Irā.‡

* Both *kavaḻam* and *kavaḷam* are listed in the TL as variants of the same word. The majority of mss. supports the reading *kavaḻak*, which is also preferable from the point of view of *etukai*. Cf. also *pavaḻam*/*pavaḷam* in line 2.

† Irā.’s emendation *kaḷippiyaṉmāl* is likely to be the common source of both variants *kaḷippiṉmāl* (ommission of the syllable *ya*) and *kaḷiyiyaṉmāl* (confusion of the graphemes *ppi* and *yi*). It is also supported by the OC.

‡ Here, too, both *pavaḻam* and *pavaḷam* are variants of the same words. Again the majority of mss. and the *etukai* speak in favour of the reading *pavaḻak*. Cf. also TN 66 and 67.

எ-து: நயப்பு. கையுறை மறையுமாம்[1].

1 கையுறை மறையுமாம் B; கையுறையுமாம் A_1, Irā.

கவளத்தையுடைய களிப்பியன்ற மால் யானை அரிமாவின் குருளை தான் நடைகற்கும் பருவத்து[1] அஞ்சி எதிர்நில்லாதது போல இவளுடைய அதரமாகிய பவழத் துண்-டத்தினிடை அரும்பும் முறுவலாகிய முத்தங்களைக் காணுந்தோறும் தோற்று நில்லா இவள் கையிடைத்[2] தொடியின்கண் அழுத்திய முத்தங்கள் திரண்டு என்றவாறு.

1 பருவத்து A_1, B; பருவத்தும் Irā.

2 கையிடைத் A_1, Irā.; கையுடைத் B

கவழக்	களிப்பு	இயல்	மால்	யானை	சிறு	ஆளி
kavaḻa.k	*kaḷippu*	*iyal*	*māl*	*yāṉai*	*ciṟu*	*āḷi*
rice ball	delight	to befall	greatness	elephant	small	lion /mythological animal

தவழத்	தான்	நில்லாதது	போல்	பவழக்
tavaḻa.t	*tāṉ*	*nillātatu*	*pōl*	*pavaḻa.k*
to creep (inf.)	he/she/it	to stand (neg. vb.n.)	like	coral

கடிகையிடை	முத்தம்	காண்டொறும்	நில்லா
kaṭikaiyiṭai	*muttam*	*kāṇṭoṟum*	*nillā*
piece cut off (loc.)	pearl	to see + whenever	to stand (neg. 3.pl.n.)

தொடி	கையிடை	முத்தம்	தொக்கு.
toṭi	*kaiyiṭai*	*muttam*	*tokku.*
bracelet	hand (loc.)	pearl	to assemble (abs.)

Like a great elephant, who is struck by the joy of rice balls,[1]
does not stand still when a young lion[2] is crawling by,
whenever [they] see those pearls between pieces of coral,[3]
the pearls on [her] bracelet[-wearing] hand[4] collectively[5] do not stand still.

(Longing. Also: Rejection of the present.)[6]

[1] *Kavaḻam* or *kavaḷam*, regularly refers to a morsel fed to elephants, according to the TL "ball of rice or other food given to an elephant".

[2] According to the TL, *āḷi* (also *yāḷi*) is either "a mythological lion-faced animal with elephantine proboscis and tusks" or simply a lion. The OC glosses *arimā*, "lion". Cf. *Naṟṟiṇai* 205.2, *Akanāṉūṟu* 78.1, 252.2, 381.1.

[3] Refers to the heroine's teeth and lips.

[4] The word order suggests to take *toṭi*, "bracelet", as an attribute of *kai*, "hand". The expected sandhi would be *toṭik kaiyiṭai*, but we might assume an irregular sandhi for the sake of *etukai*. The OC changes the word order and glosses *ivaḷ kaiyiṭait toṭiyiṉkaṇ aḻuttiya muttam*, "the pearls which are inserted on the bracelet on her hand". Another possibility would be to take *toṭi kaiyiṭai muttam* as an enumeration: "the bracelet and the pearls on her hand", which would resolve the sandhi problem.

[5] "Collectively" is my tentative suggestion for *tokku*, lit. "having assembled".

[6] The point of the poem is that the heroine's natural beauty eclipses that of her ornaments (the pearls and the bracelet are troubled by the beauty of her teeth and lips), but the situation is not very clear. Note the two alternative versions of the *kiḷavi*. The first option, "longing" (*nayappu*), suggests that the speaker is the hero who, who admires the heroine's beauty. This is also the stanze taken by Nacc., who quotes this poem. In the case of the other option, "rejecting the present" (*kaiyuṟai marai*), we would have to assume that the speaker is the confidante who tells the hero that the bracelet he wants to present to the heroine is not good enough for her (for the theme of the hero's present, cf. TN 20, 21).

43. கடற்கோ டிருமருப்பூரத் கால்பாக னாக
வடற்கோட் டியானை திரையா—வுடற்றிக்
கரைபாய்நீள் சேர்ப்ப கனையிருள் வாரல்
வரைவாய்நீ யாகவே வா.

1b டிருமருப்பாக் emend.; டிருமருப்புக் A_1, A_2, B, Irā.*

* I suggest the emendation *maruppāk*, since the suffix *-ā* seems to be necessary for the construction. Note that the OC glosses *maruppāka*.

எ-து. தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

கடலின்கண் சங்குகளே பெரிய மருப்பாகக் காற்றே பாகனாகத் திரையே அடற் கோட்டு யானையாக வருத்திக் கரையைக் குத்துகின்ற நீண்ட சேர்ப்பையுடையானே[1]! செறிந்த இருளின்கண் வாரல். இவளை வரைந்து கொள்வாயாகவே வா என்றவாறு.[2]

1 சேர்ப்பையுடையானே A_1, Irā.; சேர்ப்பையுடையவனே B

2 இருளின்கண் வாரல் இவளை வரைந்து கொள்வாயாகவே வா என்றவாறு B; இருளின் ..... ன்றவாறு A_1; இருளின்கண் வாராதொழிக ..... Irā.; இருளின்கண் வாராதொழிக [வருதலை வேண்டின் நீ வரைவாய் ஆகவே வா] NP*

* Note that B contains the OC in its entirety, whereas the final part is missing in A_1. Irā. also contains a gap. NP fills the gap, marking his additions as such.

கடல்	கோடு	இரு	மருப்பு	ஆக் (= ஆகக்)	கால்	பாகன்	அக
kaṭal	*kōṭu*	*iru*	*maruppu*	*ā.k* (= *āka.k*)	*kāl*	*pākaṉ*	*āka*
sea	conch	large	tusk	to be (inf.)	wind	elephant driver	to be (inf.)

அடல்	கோட்டு	யானை	திரை	ஆ (= ஆக)	உடற்றிக்
aṭal	*kōṭṭu*	*yāṉai*	*tirai*	*ā* (= *āka*)	*uṭaṟṟi.k*
to kill (vb.n.)	tusk (obl.)	elephant	wave	to be (inf.)	to infuriate (abs.)

கரை	பாய்	நீள்	சேர்ப்ப	கனை	இருள்	வாரல்
karai	*pāy*	*nīḷ*	*cērppa*	*kaṉai*	*iruḷ*	*vāral*
shore	to leap	to be long	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	to be intense	darkness	to come (neg. imp.)

வரைவாய்	நீ	ஆகவே	வா.
varaivāy	*nī*	*āka.v-ē*	*vā.*
to marry (part.n. ip. 2.sg.)	you	to be (inf.) + *ē*	to come (imp.)

Man from the long seashore, where the shore is violently attacked,
the conches from the sea being the large tusks, the wind being the elephant driver,
and the waves being the elephant[1] with murderous tusks![2]—Don't come in the dense darkness!
Come in order to marry [her]![3]

(The confidante urging the hero for marriage.)

[1] In the original, relation is inversed ("the elephant being the waves"), presumably for metrical reasons, but logic requires *tirai*, "waves", to be the subject.

[2] For the sea-as-army topos, cf. TN 50, 52, 53, and *Kalittokai* 149.

[3] I take *varaivāy* as a participial noun and *āka* as an infinitive, so lit. "come as one who marries [her]", although *āka* might also be taken as an optative ("May you be one who marries [her]! Come!"). For the verb *varai-tal*, "to marry", see the notes to TN 27.

44. கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ
படும்புலால் புட்கடிவான் புக்க—தடம்புலாந்
தாழைமா ஞாழற் றுணைதந்துயர்ந்த தாழ்பொழி
லேழைமா னோக்கி யிடம்.

1d துறைவ A_1, A_2, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; துரைவ B

2a படும்புலால் A_1, A_2, B; படும்புலாற் Nacc., Nam., Irā.; வடும்புலால் Iḷam.*

2b புட்கடிவான் A_1, A_2, B, Nacc., Nam., Irā.; புடிகடிவாள் Ilam.; புட்கடிவாள் Nam.v

2c புக்க A_1, A_2, B, Iḷam., Nacc., Nam., Irā.; பாக்க Nam.v

2d தடம்புலாந் A_1, A_2, B, Iḷam., Nam., Irā.; வடும்புலாந் Nacc.; துடம்புலாந் Nam.v

3c றதைந்துயர்ந்த A_1, A_2, Iḷam., Nacc., Irā.; றகைந்துயர்ந்த B, Nam.†

3d-4a தாழ்பொழி லேழைமா A_1, A_2, B, Nacc., Nam., Irā.; தாழ்பொழிலே யேழைமா Iḷam., Nam.v

* Irā. (following Nacc.) changes the sandhi from *pulāl* to *pulāṟ*, probably because he wants to understand *pulāl* as an attribute of *puḻ*. However, the sandhi is not necessary, if *pulāl* is understood as the direct object of *kaṭivāṉ* (thus the OC, which glosses *pulālai*).

† The variant *takaintu*, "being beautiful", is also meaningful, but the reading *tataintu*, "being dense", is supported by the OC, which glosses *neruṅki*.

எ-து. பகற்குறி இடம் காட்டியது.

மிக்க புலால் நாற்றத்தைப் புன்னைப் பூக்கள் நீக்கும் துறைவனே! பட்ட புலாலைப்[1] புள்ளைக் கடியவேண்டிப் புக்க ஏழை மான் நோக்கி விளையாடும் இடம் பெரிய புல்லாகிய தாழையும் ஞாழலும் நெருங்கி உயர்ந்த தாழ் பொழில் என்றவாறு.

1 பட்ட புலாலைப் A_1, B; புலாலிற் பட்ட Irā.*

* Note that Irā. changes the text of the commentary, possibly because he found the double accusative in *pulālaip puḻḻaik katiyavēṇṭi* difficult to account for.

கடும்	புலால்	புன்னை	கடியும்	துறைவ
kaṭum	*pulāl*	*puṉṉai*	*kaṭiyum*	*tuṟaiva*
harsh	smell of fish	*puṉṉai* tree	to chase away (ip. pey.)	seaport (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

படும்	புலால்	புள்	கடிவான்	பக்க	தடம்	புல்	ஆம்
paṭum	*pulāl*	*puḷ*	*kaṭivāṉ*	*pukka*	*taṭam*	*pul*	*ām*
to be caught (ip. pey.)	raw fish	bird	to chase away (inf.)	to enter (p. pey.)	wide	grass	to be (ip. pey.)

தாழை	மா	ஞாழல்	ததைந்து	உயர்ந்த	தாழ்	பொழில்
tāḻai	*mā*	*ñāḻal*	*tataintu*	*uyarnta*	*tāḻ*	*poḻil*
tāḻai tree	great	*ñāḻal* tree	to be dense (abs.)	to be high (p. pey.)	to be low / to sprout / to stay)	grove

எழை	மான்	நோக்கி	இடம்.
ēḻai	*māṉ*	*nōkki*	*iṭam.*
silly person	deer	eye (pron.n. 3.sg.f.)	place.

Man from the seaport, where the *puṉṉai* trees chase away the harsh stench of fish![1]
A low grove,[2] where *tāḻai* trees, a large kind of grass,[3] and large *ñāḻal* trees[4] grow dense and high,
which [she] has entered in order to chase away the birds from fish that was caught,
—[that] is the place of the silly girl, the one who has the eyes of a deer.[5]

(Showing a place for the meeting at daytime.)

[1] The flowers of the *puṉṉai* tree are said to be so fragrant that they cover up even the stench of the fish that has been laid out to dry (cf. TN 35).

[2] I.e., a grove with low trees. This seems to emphasize the secluded nature of the grove (cf. TN 56). Here, the OC does not gloss, but in TN 29 and 56, it glosses *tāḻ-tal* with *taḻai-ttal*, "to sprout", a meaning which is not listed in the TL, but which also seems possible. Another possibility is to take *tāḻ-tal* as "to stay, to rest" (cf. TN 29), i.e. "a grove for resting" (thus NP, who glosses *(palarum) taṅkutaṟkuriya*).

[3] For the *tāḻai* trees, see the notes to TN 36. As NP points out, *pul*, lit. "grass", is defined in the *Tolkāppiyam* as referring to plants which have a hard outer part of the stem (*Tolkāppiyam Poruḷatikāram* 631: *puṟakkāḻ uṭaiyaṉa pulleṉa moḻipa*), which apparently also includes palms and palm-like trees such as the *tāḻai* tree. The wording is motivated by *etukai*.

[4] For the *ñāḻal* tree, see the notes to TN 39.

[5] One can also understand "the one who has the eyes of a silly deer". A beautiful woman's eyes are often compared to those of a deer (cf. TN 70, 95, TAi 7, AiAi 13, Kain. 59).

45. தாழை தவழ்ந்துலாம் வெண்மணற் றண்கானன்
மாழை நுளையர் மடமக—ளேழை
யிணைநாடி லில்லா விருந்தடங்கண் கண்டுந்
துணைநாடி னன்றோ மிலன்.

1b தவழ்ந்துலாம் A_1, A_2, B, Nam., Irā.; தவழ்ந்துலாவு Nam.v

2b நுளையர் A_1, A_2, Nam., Irā.; நுழையர் B

2d ளேழை A_1, A_2, B, Irā.; னேழை Nam.

3a-b யிணைநாடி லில்லா A_2, Nam., Irā.; யிணைநாடி யில்லா A_1; யிணைநாட லில்லா B, Nam.v*

3c விருந்தடங்கண் A_2, B, Nam., Irā.; யிருந்தடங்கண் A_1; விருந்தனங்கண் Nam.v

4a-b துணைநாடி னன்றோ A_2, Nam., Irā.; துணைநாடி நன்றோ A_1; துணைநாட்ட னான்றோ B

* The reading *nāṭil* is likely to be the common source for both variants *nāṭi* and *nāṭal*. While the reading *nāṭi* has to be discarded, both *nāṭil* and *nāṭal* are grammatically possible (see the notes to the translation).

எ-து. தலைமகன் சொல்லிய குறிவழி அறிந்து தலைமகளைக்[1] கண்ட பாங்கன் தலைமகனை வியந்து சொல்லியது.

1 தலைமகளைக் B, Irā.; தலைமகனைக் A_1

தாழைகள் படர்ந்து பரக்கும்[1] வெண் மணலையுடைய தண் கானலின்கண்[2] வாழும் மாழைமையையுடைய நுளையர்[3] மட மகளாகிய இவ்வேழையுடைய ஒப்புவமை நாடில்[4] இல்லாத இருந் தடங் கண் கண்டும் துணையை நாடிய எம்பெருமான் ஒரு குற்றமும் இலன் என்றவாறு.

1 பரக்கும் Irā.; பார்க்கும் A_1, B*

2 கானலின்கண் B, Irā.; காலின்கண் A_1

3 நுளையர் A_1, Irā.; நுழையர் B

4 நாடில் A_1, Irā.; நாடல் B†

* Irā.'s reading seems to be a necessary emendation.

† See the notes to the apparatus of the poem.

தாழை	தவழந்து	உலாம் (= உலாவும்)	வெள்	மணல்	தண்	கானல்
tāḻai	*tavaḻntu*	*ulām* (= *ulāvum*)	*veḷ*	*maṇal*	*taṇ*	*kāṉal*
tāḻai tree	to spread (abs.)	to spread (ip. pey.)	white	sand	cool	seashore grove

மாழை	நுளையர்	மட	மகள்	ஏழை
māḻai	*nuḻaiyar*	*maṭa*	*makaḷ*	*ēḻai*
youth	fisherman (pl.)	ignorant	daughter	silly person

இணை	நாடில்	இல்லா	இரும்	தடம்	கண்	கண்டும்
iṇai	*nāṭil*	*illā*	*irum*	*taṭam*	*kaṇ*	*kaṇṭum*
likeness	to seek (cond.)	not to be (pey.)	large/dark	wide	eye	to see (abs.) + *um*

துணை	நாடினன்	தோம்	இலன்.
tuṇai	*nāṭiṉaṉ*	*tōm*	*ilaṉ*.
companion	to seek (part.n. p. 3.sg.m.)	fault	not to be (part.n. 3.sg.m.)

Free of any fault[1] is he who seeks his mate[2] even after he has seen
the large wide eyes, for which one one cannot find a likeness,[3]
of that girl, the youthful silly daughter of the fishermen,[4]
in the cool grove with white sands, where *tāḻai* trees[5] spread.

(The companion, who has seen the heroine as he knows the place of the meeting, which the hero has disclosed to him, speaking about the hero in amazement.)

[1] For the rare word *tōm*, "fault", cf. *Cilappatikāram* 5.152, *Maṇimēkalai* 1.43, and *Nāṉmaṇikkaṭikai* 18. The OC glosses *kuṟṟam*.

[2] *Tuṇai*, lit. "companion", is mostly used when referring to a pair of lovers, but here context suggests that the hero's companion is meant.

[3] Lit. "for which there is no likeness if one seeks". Note the rare form of the conditional in *-il*. Note also the variant reading *iṇai nāṭal illā*, lit. "for which there is no searching of a likeness".

[4] *Nuḻaiyar*, according to the TL, "fisherman, inhabitant of the maritime tract", is one of the rarer designations of the people living in the *neytal* landscape. Cf. TN 59, 60, *Akanānūṟu* 366.11.

[5] For the *tāḻai* tree, see the notes to TN 36.

46. தந்தாயல் வேண்டாவோர் நாள்கேட்டுத் தாழாது
வந்தானீ யெய்துதல் வாயான்மற்—றெந்தாய்
மறிமகர வார்குழையாள் வாழாணீ வார
லெறிமகரங் கொட்கு மிரா.

1c நாள்கேட்டுத் A_1, A_2, B; நாட்கேட்டுத் Irā.*

* Note that Irā. changes the sandhi from *nāḷ kēṭṭu* to *nāṭ kēṭṭu*. The mss. unanimously have *nāḷ kēṭṭu* in the poem, but *nāṭ kēṭṭu* in the commentary.

எ-து. தோழி நெறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

சிலரைக் கொணர்ந்து[1] ஆராயல் வேண்டுவதில்லை. நல்லதொரு நாட் கேட்டு நீட்டியா-
தே நீ வரைதற்கு வந்தால் இவளை எய்துதல் மெய்ம்மையால். எம் இறைவனே! எறி-
சுறாக்கள் கழி எங்கும் சுழலும் இரவின்கண்[2] வாரல். வரின் மறி மகர வார் குழையாள்
உயிர் வாழாள் என்றவாறு.

1 கொணர்ந் Irā.; குணர்ந்து A_1, B

2 இரவின்கண் B; இராவின்கண் A_1, Irā.

தந்து	ஆயல்	வேண்டா	ஓர்	நாள்	கேட்டுத்	தாழாது
tantu	*āyal*	*vēṇṭā*	*ōr*	*nāḷ*	*kēṭṭu.t*	*tāḻātu*
to bring (abs.)	to examine (vb.n.)	to be necessary (neg. 3.sg.n.)	one	day	to ask (abs.)	to delay (neg. abs.)

வந்தால்	நீ	எய்துதல்	வாயால்	மற்று	எந்தாய்
vantāl	*nī*	*eytutal*	*vāy-āl*	*maṟṟu*	*entāy*
to come (cond.)	you	to approach (vb.n.)	truth + *āl*	*maṟṟu*	my father (voc.)

மறி	மகர	வார்	குழையாள்	வாழாள்	நீ	வாரல்
maṟi	*makara*	*vār*	*kuḻaiyāḷ*	*vāḻāḷ*	*nī*	*vāral*
young one	*makara*	to be long	earring (pron.n. 3.sg.f.)	to live (neg. 3.sg.f.)	you	to come (neg. imp.)

எறி	மகரம்	கொட்கும்	இரா.
eṟi	*makaram*	*koṭkum*	*irā.*
to attack	*makara* / shark	to roam (ip. pey.)	night

There is no need to bring and examine.[1] If you come without delay
after you have asked for an [auspicious] day,[2] approaching [her] will be right.[3] Otherwise,[4] my lord,
the woman with large earrings [in the shape of] young *makara*s[5] will not live. Don't come
at night, when pouncing *makara*s (or: sharks)[6] roam about.

(The confidante urging for marriage by discouraging from the path.)

[1] This passage is slightly unclear because the object of *tantu* and *āyal* is not mentioned. The OC addes *cilarai*, "some people". Another possibility is to take the verb *āy-tal* as "to drape" (as in TN 2), in which case the implied object would be flowers, which the hero has brought as a gift in order to drape them on the heroine's hair. For the situation of the confidante refusing the hero's gift, cf. TN 20.

[2] "Auspicious" is added by suggestion of the OC, which glosses *nallatoru nāḷ*. What is implied is that the hero should consult astrologers to ascertain an auspicious date for the marriage (cf. TN 52, 54).

[3] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[4] *Maṟṟu*, though traditionally explained as a meaningless "expletive", is used as a contrastive particle in Old Tamil (see Wilden 2006: 115–118). It often has a rather loose connective sense, but here *maṟṟu* implies a strong constrast between the two sentences and can be translated with "otherwise".

[5] *Makaram* (Skt. *makara*) refers to a mythical sea-creature, usually depicted as half fish, half elephant, or the like. For *makara*-shaped earrings, cf. TN 77.

[6] Here, the OC takes *makaram* as "shark" (*cuṟā*), a meaning also listed in the TL (cf. *eṟi cuṟa* in TAi 47 and AiE 65).

47. பண்ணாது பண்மேற்றேன் பாடுங் கழிக்கான
லெண்ணாது கண்டார்க்கே யேரணங்கா—லெண்ணாது
சாவார்சான் றாண்மை சலித்திலர் மற்றிவளைக்
காவார் கயிறுரீவிட் டார்.

1b பண்மேற்றேன் A_1, B, Nacc., Ira.$_2$, Rāj.; பண்மேற்றே Irā.$_1$, NP*

2b–d கண்டார்க்கே யேரணங்கா லெண்ணாது A_1, B, Irā.; கண்டாருக் கேரணங்கா மெண்ணாது Nacc.

3a சாவார்சான் A_1, Nacc., Irā.; சார்வார்சான் B

3c சலித்திலர் A_1; சலித்திலா Irā.; ‡‡த்திலார் B; திரிந்திலார் Nacc. †

3b மற்றிவளைக் A_1, B, Irā.; மற்றிவனைக் Nacc.

4b-c கயிறுரீவிட் டார் A_1, B; கயிறுரீஇ விட்டார் Irā.; கயிறுரீஇ விட்டு Nacc.‡

* The reading *tēṉ*, which is supported by all witnesses, is found in Irā.'s second edition, whereas the first edition reads *tē*. NP follows the first edition, Rāj. the second.

† I propose to interpret the ambiguous reading in A_1 as *calittilar* (a third person plural form) whereas Irā. understands it as *calittilā* (a negative *peyareccam*). The reading *calittilar* is indirectly supported by the reading [*cali*]*ttilār* in A_1 (different ending, but also third person plural) and by Nacc.'s reading *tirintilār* (different verb, but third person plural). See also the notes to the translation.

‡ Irā. normalizes the form *urī* (absolutive of *uruvu-tal*) to *urīi*. However, this leads to an unmetrical line. Cf. also *kūuy*/*kūy* in TN 54.

எ-து. பாங்கன் தலைமகளைக்[1] கண்டு தலைமகனை[2] வியந்து சொல்லியது.

1 தலைமகளைக் B; தலைமகனைக் A_1, Irā.

2 தலைமகனை B; தமைமகளை A_1, Irā.*

* The confusion of *talaimakaṉ*, "hero", and *talaimakaḷ*, "heroine", is a frequent mistake in the manuscripts due to the similarity of the letters for *ṉ* and *ḷ*. In this case, a comparison with TN 28 and 45 suggests that the reading found in B is correct.

யாழினைப் பண்ணாது பண்மேற்[1] சேரத் தேன்கள் பாடும் கழிக் கானலின்கண் ஆரா-யாதே வந்து கண்டார்க்கே அழகிய தெய்வங்கள் ஆம். ஆதலான் அறிவினான் ஆராயாது இறந்துபடுவார் சான்றாண்மையின்கண் வேறுபட்டிலர்[2]. மற்று இவளைக் காவாது கயிறுரீஇ[3] விட்டார் சான்றாண்மையின் வேறுபட்டார் என்றவாறு.

1 பண்மேற் A_1, Irā.; பண்மேர் B

2 வேறுபட்டிலர் A_1, B; வேறுபட்டிலா Irā.*

3 கயிறுரீஇ A_1, Irā.; கயிறுரீ B

* As in the poem, the reading is ambiguous, but I propose interpreting it as *vēṟupaṭṭilar*, rather than *vēṟupaṭṭilā*. See the notes to the apparatus of the poem.

பண்ணாது	பண்மேல்	தேன்	பாடும்	கழிக்	கானல்
paṇṇātu	*paṇmēl*	*tēṉ*	*pāṭum*	*kaḻi.k*	*kāṉal*
to tune (neg. abs.)	melody type (loc.)	bee	to sing (ip. pey.)	backwater	seashore grove

எண்ணாது	கண்டார்க்கே	ஏர்	அணங்கால்	எண்ணாது
eṇṇātu	*kaṇṭārkk-ē*	*ēr*	*aṇaṅk-āl*	*eṇṇātu*
to think (neg. abs.)	to see (part.n. 3.pl.ep.) (dat.) + *ē*	beauty	divine woman + *āl*	to think (neg. abs.)

சாவார்	சான்றாண்மை	சலித்திலர்	மற்று	இவளைக்
cāvār	*cāṉṟāṉmai*	*calittilar*	*maṟṟu*	*ivaḷai.k*
to die (part.n. ip. 3.pl.ep.)	nobleness	to be weary (neg. 3.pl.ep.)	*maṟṟu*	she (acc.)

காவார்	கயிறு	உரீ	விட்டார்.
kāvār	*kayiṟu*	*urī*	*viṭṭār.*
to guard (neg. 3.pl.ep.)	rope	to unleash (abs.)	to let (p. 3.pl.ep.)

For those who see [her] without thinking in the grove by the backwaters,
where bees sing in melodies without being tuned,[1] [she] is a beautiful deity.[2]
They are not troubled[3] by the nobleness of those who will die without thinking.
Moreover they do not guard her, but have unleashed her from the rope.[4]

(The companion speaking about the hero in amazement after he has seen the heroine.)[5]

[1] *Paṇ* is the designation for the ancient Tamil melody types. There are several references to bees buzzing in a specific melody (cf. TN 63, 95, 106, 120, TAi 16, KārN 15). I take *paṇṇu-tal* as "to tune" (one of the meanings listed in the TL). The point seems to be that the sound of the bees is harmonious by nature, as opposed to an instrument, which has to be tuned.

[2] For the word *aṇaṅku*, see Hart 1976: 321, Zvelebil 1979, Rajam 1986. Originally meaning "affliction", *aṇaṅku* refers to an impersonal malevolent force in the early texts. In later times, the meaning shifted to "divine woman". In this poem, the latter meaning seems more appropriate, although there might still be a connotation of danger. Cf. also TN 135, AiAi 20, 47. For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[3] For the rare word *cali-ttal*, "to be weary", cf. *Ciṟupañcamūlam* 42 and *Ēlāti* 60. The OC glosses with *vēṟupaṭu-tal*, "to become altered" or "to be affected". Note the negation formed by the perfective stem and the negative auxiliary *il* (cf. *paṭṭiṉṟu* in TN 103 and *aṟintilēm* in Kain. 45). Irā. reads *calittilā* (see the notes to the apparatus), which has to be understood as a negative *peyareccam* modifying *ivaḷai* ("her who is not troubled"), but in this case the position of the adversative particle *maṟṟu* (on which see the notes to TN 46) would be very odd.

[4] Note the non-standard form *urī* for *urīi* (absolutive of *uruvu-tal*; cf. the notes to the apparatus). The verb *viṭu-tal*, "to let go", probably has to be taken in the modern sense as an auxiliary denoting the completion of an action (cf. TN 64, 75, AiAi 34). "They" presumably refers to the heroine's relatives, who allow her to roam freely (cf. TN 30). Cf. *Cīvakacintāmaṇi* 2457.

[5] According to the *kiḷavi*, the poem is spoken by the hero's companion, but on text-internal grounds one could as well assume that the speaker is the hero.

48. திரைமேற்போந் தெஞ்சிய தெண்கழிக் கானல்
விரைமேவும் பாக்கம் விளக்காக்—கரைமேல்
�விடுவாய்ப் பசும்புற விப்பிகான் முத்தம்
படுவா யிருளகற்றும் பாத்து.

2a விரைமேவும் A_1, A_2, B, Irā.; விரைமேவு Nacc.

2d-3a கரைமேல் விடுவாய்ப் Nacc., Irā.; கரைமே லிடுவாய்ப் A_1, A_2, B*

4c பாத்து A_1, A_2, B, Irā.; பார்த்து Nacc.

* The reading *iṭu vāy*, which is found in all mss., is difficult to account for. It seems reasonable to follow Irā., who adopts Nacc.'s reading *viṭu vāy*. The OC is ambiguous, since the gloss *viṭṭa* can also be interpreted as a sandhi form of *iṭṭa*.

எ-து. தலைமகற்கு[1] இரவுக்குறி மறுத்தது.

1 தலைமகற்கு B, Irā.; தலைமகட்கு A_1

திரைமேற் போந்து கரைமேல் ஒழிந்த விட்ட[1] வாயையும் பசும் புறத்தையுமுடைய இப்பி
கான்ற முத்தம் தெண் கழிக் கானலின் விரை மேவும் பாக்கம் ஒளி உண்டாம் வகை இருள்
படும் இடமெல்லாம் அவ்விருளைப் பகுத்து அகற்றும் என்றவாறு.

1 விட்ட B; விடு Irā.; விட A_1

திரைமேல்	போந்து	எஞ்சிய	தெள்	கழிக்	கானல்
tiraimēl	*pōntu*	*eñciya*	*teḷ*	*kaḻi.k*	*kāṉal*
wave (loc.)	to pass (abs.)	to remain (p. pey.)	clear	backwater	seashore grove

விரை	மேவும்	பாக்கம்	விளக்கு	ஆக் (= ஆகக்)	கரைமேல்
virai	*mēvum*	*pākkam*	*viḷakku*	*ā.k* (= *āka.k*)	*karaimēl*
fragrance	to join (ip. pey.)	seaside village	lamp	to be (inf.)	shore (loc.)

விடு	வாய்ப்	பசும்	புற	இப்பி	கால்	முத்தம்
viṭu	*vāy.p*	*pacum*	*puṟa*	*ippi*	*kāl*	*muttam*
to let go	mouth	fresh	outside	pearl oyster	to emit	pearl

படு	வாய்	இருள்	அகற்றும்	பாத்து.
paṭu	*vāy*	*iruḷ*	*akaṟṟum*	*pāttu.*
to happen	place	darkness	to remove (ip. pey.)	to distribute

On the shore, pearls spit out by pearl oysters with gaping mouths and greenish shells,[1]
which have been left behind after they came with the waves,
are lights for the fragrant sea-side village near the grove next to the lucid backwaters
and remove the darkness wherever [it] appears.[2]

(Refusing the hero the meeting at night time.)[3]

[1] Lit. “green/fresh/tender outside”.

[2] Here, *vāy* has to be taken in the meaning “place” (cf. TN 17), so lit. “in the places where it appears”. The postponed absolutive *pāttu*, lit. “having distributed” or “distributively”, is slightly problematic. It probably means that the pearls remove the darkness in various different places, which I have rendered with “wherever” in the translation. Cf. also *pāttu* in TN 114.

[3] The point of the poem is that the numerous pearls scattered on the beach are so radiant that they light up the surroundings, rendering a secret meeting between the hero and the heroine impossible (cf. TN 49). For other variations of the hyperbolical image of pearls being washed ashore, see TAi 45, 50, AiAi 46, 48.

49. எங்கு வருதி யிருங்கழித் தண்சேர்ப்ப
பொங்கு திரையுதைப்பப் போந்தொழிந்த—சங்கு
நரன்றுயிர்த்த நித்தில நள்ளிருள்கால் சீக்கும்
வரன்றுயிர்த்த பாக்கத்து வந்து.

1a எங்கு B, Irā.; எங்கும் A_1

2a பொங்கு B, Irā.; பொங்குத் A_1

2b திரையுதைப்பப் B, Irā.; திரையுதைப்ப A_1

2d சங்கு B, Irā.; சங்குகள் A_1[*]

3d சீக்கும் B, Irā.$_2$, NP, Rāj.; சீக்கு Irā.$_1$; சீய்க்கும் A_1[†]

[*] The reading *caṅkukaḷ* in A_1 (with the plural suffix *-kaḷ*) is unmetrical. It is probably based on the gloss in the commentary, which has mistakenly found entry into the text of the poem.

[†] The reading *cīkku* in Irā.'s first edition is likely to be a simple misprint. In the second edition it is changed to *cīkkum*. Note also the orthographical variation between *cīkkum* and *cīykkum* in the manuscripts (cf. TN 29).

எ-து. இதுவும் அது.

எவ்விடத்தானே[1] வருவாய் இருங் கழித் தண் சேர்ப்பனே! பொங்கு திரைகளானே உதைக்கப்பட்டுப் போந்து கரையின்கண் தங்கிய சங்குகள் கதறிப் பொறை உயிர்த்த முத்தங்கள் செறிந்த இருளை இடங்களினின்றும் சீயாநிற்கும். திரை கொணர்ந்து[2] போதவிட்டனவற்றைக் கண்டார் வரன்றாநின்ற பாக்கத்தின்கண் என்றவாறு.

1 எவ்விடத்தானே B, Irā.; எவ்விடத்தனே A_1

2 கொணர்ந்து Irā.; குணர்ந்து A_1, B

எங்கு	வருதி	இருங்	கழித்	தண்	சேர்ப்ப
eṅku	*varuti*	*irum*	*kaḻi.t*	*taṇ*	*cērppa*
where	to come (subj. 2.sg.)	large/dark	backwater	cool	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

பொங்கு	திரை	உதைப்பப்	போந்து	ஒழிந்த	சங்கு
poṅku	*tirai*	*utaippa.p*	*pōntu*	*oḻinta*	*caṅku*
to foam	wave	to beat (inf.)	to pass (abs.)	to stay behind (p. pey.)	conch

நரன்று	உயிர்த்த	நித்திலம்	நள்	இருள்	கால்சீக்கும்
naraṉṟu	*uyirtta*	*nittilam*	*naḷ*	*iruḷ*	*kālcīkkum*
to sound (abs.)	to give birth (p. pey.)	pearl	dense	darkness	to remove (ip. 3.)

வரன்று	உயிர்த்த	பாக்கத்து	வந்து.
varaṉṟu	*uyirtta*	*pākkattu*	*vantu.*
to gather up	to live (p. pey.)	seaside village (obl.)	to come (abs.)

Where will you come, man from the cool seashore with dark backwaters?
Pearls noisily set forth by conches,[1] which come as the foaming waves dash
and are then left behind, remove[2] the intense darkness,
as they have come to the village that lives from gathering.[3]

(The same situation.)

[1] What is implied by *naraṉṟu*, lit. "making noise"? The OC glosses *kataṟi*, "screaming". Is this part of the image of the conches literally "giving birth" (*uyir-ttal*) to the pearls?

[2] For the compound verb *kālcī-ttal*, see the notes to TN 29. The OC takes *kāl* as a noun in the rare meaning "place" and glosses *iṭaṅkaḷiṉiṉṟum cīyāniṟkum*, "removes from [all] places".

[3] The construction involving a verbal root (*varaṉṟu*) followed by another verbal form (*uyirtta*) is rare, but the wording might be motivated by *etukai*. The OC glosses *tirai koṇarntu pōtaviṭṭaṉavaṟṟaik kaṇṭār varaṉṟāniṉṟa*, "where people see and gather what has been brought by the waves".

50. திமில்களி றாகத் திரைபறையாப் பல்புட்
டுயில்கெடத் தோன்றும் படையாத்—துயில்போற்
குறியா வரவொழிந்து கோலநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறியானீ கொள்வது நேர்.

1c திரைபறையாப் A_1, A_2, Irā.; திரைபறையாகப் B*

4a நெறியானீ A_2, Irā.; நெறியாநீ A_1, B

* The suffixes *-ā* and *-āka* are in free variation, but the reading *paṟaiyāka* has to be discarded for metrical reasons.

எ-து. தோழி வரைவு கடாயது.

திமிலே களிறாகத் திரையே பறையாகத் துயில் கெடத் தோன்றும் படை புட்களாகக் கனாக் கண்டால்[1] போலத் தேற முடியாத களவின்கண் தனியே வரும் வரவினை ஒழிந்து, கோல நீர் சேர்ப்பனே! நெறியானே வரைந்து இவளைக் கொள்வது நினக்குத் தகுதி என்றவாறு.

1 கண்டால் B, Irā.; காண்டால் A_1

திமில்	களிறு	அகத்	திரை	பறை	ஆப் (= ஆகப்)	பல்	புள்
timil	*kaḷiṟu*	*āka.t*	*tirai*	*paṟai*	*ā.p* (= *āka.p*)	*pal*	*puḷ*
boat	elephant bull	to be (inf.)	wave	drum	to be (inf.)	many	bird

துயில்	கெடத்	தோன்றும்	படை	ஆத் (= ஆகத்)	துயில்	போல்
tuyil	*keṭa.t*	*tōṉṟum*	*paṭai*	*ā.p* (= *āka.p*)	*tuyil*	*pōl*
sleep	to perish (inf.)	to appear (ip. pey.)	army	to be (inf.)	sleep	like

குறியா	வரவு	ஒழிந்து	கோல	நீர்ச்	சேர்ப்ப
kuṟiyā	*varavu*	*oḻintu*	*kōla*	*nīr.c*	*cērppa*
to intend (neg. pey.)	coming	to cease (abs.)	beauty	water	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

நெறியால் / -ன்	நீ	கொள்வது	நேர்.
neṟiyāl / -ṉ	*nī*	*koḷvatu*	*nēr.*
path (instr.)	you	to take (ip. vb.n.)	rightness

The boats as war elephants, the waves as drums, the many birds
as an army which appears spoiling sleep[1]—Man from the seashore of beautiful waters!
That you stop coming without intentions, like in a dream,[2]
and take [her] according to the path is right.[3]

(The confidante urging for marriage.)

[1] For the sea-as-army topos, cf. TN 43, 52, 53, and *Kalittokai* 149.

[2] *Tuyil*, lit. "sleep", here has to be taken as "dream". The OC glosses *kaṉāk kaṇṭāl pōla*, "as if dreaming".

[3] What is meant is that the hero should marry the heroine.

51. கடும்புலால் வெண்மணற் கானலுறு மீன்கட்
படும்புலால் பார்த்தும் பகர்து—மடும்பெலாஞ்
சாலிகை போல்வலை சாலப் பலவுணங்கும்
பாலிகை பூக்கும் பயின்று.

1c-d கானலுறு மீன்கட் A_1, Irā.; கான லுறுமீன் B*

3b போல்வலை B, Irā.; போல்வளை A_1†

* Here there is hardly a way to choose between the readings *mīṉkaḷ* (with the plural suffix *-kaḷ*) and *mīṉ* (with an unmarked plural). Both readings are metrically possible, although they entail different splits of the metrical feet.

† The variant *vaḷai*, "bracelets", does not make sense in the context. The OC also supports the reading *valai*, "nets".

எ-து. தலைமகற்குத் தோழி குறை நேர்ந்து பகற்குறி இடம்[1] அறியச் சொல்லியது.

1 இடம் B, Irā.; இடத்தும் A_1

கடும் புலாலையுடைய வெண் மணல் தண் கழிக் கானலின்கண் இருந்து ஆங்கு[1] அடுத்த மீனாகிய படு புலாலின்கண் புள் திரியாமல் பார்ப்பேம். அவற்றை விற்பதும் செய்வேம். அக்கானலின்கண் அடும்பெல்லாம் பாலிகை போலப் பூக்கும். சாலிகை விரிந்தால் போல வலைகளும் உணங்கும் என்றவாறு.

1 ஆங்கு A_1, B; யாங்கள் ஆங்கு Irā.

கடும்	புலால்	வெள்	மணல்	கானல்	உறு	மீன்கள்
kaṭum	*pulāl*	*veḷ*	*maṇal*	*kāṉal*	*uṟu*	*mīṉkaḷ*
harsh	smell of fish	white	sand	seashore grove	to happen	fish (pl.)

படும்	புலால்	பார்த்தும்	பகர்தும்	அடும்பு	எலாம்
paṭum	*pulāl*	*pārttum*	*pakartum*	*aṭumpu*	*elām*
to be caught (ip. pey.)	raw fish	to look (subj. 1.pl.)	to barter (subj. 1. pl.)	*aṭumpu* flower	all

சாலிகை	போல்	வலை	சால	பல	உணங்கும்
cālikai	*pōl*	*valai*	*cāla*	*pala*	*uṇaṅkum*
armour	like	net	very much	many (3.pl.n.)	to dry (ip. 3.)

பாலிகை	பூக்கும்	பயின்று.
pālikai	*pūkkum*	*payiṉṟu*
earthen pot	to blossom (ip. 3.)	to be dense (abs.)

Let us watch and sell (?)[1] the fish that has been caught, the fish in the seashore grove[2]
with white sand and harsh stench of fish.[3] All the *aṭumpu* plants[4]
—very many nets are drying like armours[5]—
are flowering densely like *pālikai* pots.[6]

(The confidante granting the hero's request and showing a place for the meeting at daytime.)

[1] Note the double subjunctive in *pārttum pakartum*. If the subjunctive is taken seriously, it has to be understood as a hortative. This in turn seems to suggest that the confidante is speaking to the heroine. The OC glosses with a regular imperfective (*pārppēm … viṟpatum ceyvēm*).

[2] For the difference between *pulāl* for "fish" as a food item and *mīṉ* for "fish" as the animal, see the notes to TN 32.

[3] By extension, *pulāl* also means "stench of fish" (cf. TN 35, 44).

[4] *Aṭumpu* (*Ipomoea pes-caprae*, *I. biloba*), is a flowering creeper, which grows on beaches. Cf. AiE 62, Kain. 53.

[5] *Cālikai*, according to the TL "armour, coat of mail", seems to refer to a chain armour (cf. Skt. *jālikā*, lit. "web"), which of course is an apt object of comparison for nets. The syntax of the poem is slightly convoluted, but it seems best to take line 3 (*cālikai pōl valai cāla pala uṇaṅkum*, "very many nets are drying like armours") as a searate sentence which is inserted between the two parts of the sentence *aṭumpu elām pālikai pūkkum payiṉṟu*, "all the *aṭumpu* plants are flowering densely like *pālikai* pots". Note that the OC rearranges the word order.

[6] According to the TL, *pālikai* is an "earthen pot in which *nava-tāṉiyam* [nine kinds of grain] is sown in marriage and other ceremonies". Cf. *Cilappatikāram* 1.54, 5.153, *Maṇimēkalai* 1.44. Presumably the *aṭumpu* plants that spread over the beach are compared to the sprouts growing in the pot.

52. திரைபாக னாகத் திமில்களி றாகக்
கரைசேர்ந்த கானல் படையா—விரையாது
வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலைநீர்ச் சேர்ப்பநா
ளாய்ந்து வரைத லறம்.

1c-d திமில்களி றாகக் A_1 corr., A_2, B, Irā.; திமில்களி றாக் A_1

2b கானல் Irā.; கானற் A_1, A_2, B*

2d விரையாது A_2, B, Irā.; வரையாது A_1†

4b வரைத B, Irā.; வருத A_1, A_2‡

* Irā. goes against the mss. and changes the sandhi from *kāṉaṟ* to *kāṉal*. This seems justified because *kāṉal* is a nominative and should therefore not undergo the sandhi change from *l* to *ṟ*.

† The reading *viraiyātu*, "without haste", is slightly difficult to account for, but *varaiyātu*, "without marrying", makes even less sense. The OC also supports the reading *viraiyātu*.

‡ Both readings *varaital*, "marrying", and *varutal*, "coming", are meaningful, but the former reading is supported by the OC.

எ-து. தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

திரையே பாகனாகத் திமிலே களிறாகக்[1] கரை சேர்ந்த கானலின்கண் உள்ள பல புட்களே படையாக வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலை நீர்ச் சேர்ப்பனே! விரையாதே நல்ல நாள் ஆராய்ந்து அறிந்து வரைந்து இவளைக் கோடல் நினக்கு அறமாவது என்றவாறு.

1 களிறாகக் A_1 corr., B, Irā.; களிறாக் A_1

திரை	பாகன்	அகத்	திமில்	களிறு	அகக்
tirai	*pākaṉ*	*āka.t*	*timil*	*kaḷiṟu*	*āka.k*
wave	elephant driver	to be (inf.)	boat	elephant bull	to be (inf.)

கரை	சேர்ந்த	கானல்	படை	ஆ (= ஆக)	விரையாது
karai	*cērnta*	*kāṉal*	*paṭai*	*ā* (= *āka*)	*viraiyātu*
shore	to join (p. pey.)	seashore grove	army	to be (inf.)	to be swift (neg. abs.)

வேந்து	கிளர்ந்து	அன்ன	வேலை	நீர்ச்	சேர்ப்ப	நாள்
vēntu	*kiḷarntu*	*aṉṉa*	*vēlai*	*nīr.c*	*cērppa*	*nāḷ*
king	to emerge (abs.)	like	sea	water	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	day

ஆய்ந்து	வரைதல்	அறம்.
āyntu	*varaital*	*aṟam*.
to examine (abs.)	to marry (vb.n.)	duty

Man from the shore by the waters of the ocean, like a king advancing without haste,[1]
waves being the elephant drivers, boats being the elephants,
and the grove near the shore being the army![2]
Selecting an [auspicious] day[3] and marrying [her][4] is [your] duty.

v: … coming after having selected an [auspicious] day is [your] duty

(The confidante urging the hero for marriage.)

[1] The OC connects the absolutive *viraiyātu* with *nāḷ āyntu* in line 4, i.e. "selecting an [auspicious] day without haste", which seems less natural from the point of view of word order. The wording is motivated by *etukai*, but "without haste" probably suggests a dignified action.

[2] The OC explains "grove" (*kāṉal*) as a metonymy for the birds staying in the grove (*kāṉaliṉkaṇ uḷḷa pala puṭkaḷē*). Cf. TN 50 and 53, where birds are compared to an army. For the sea-as-army topos, cf. TN 43, 50, 53, and *Kalittokai* 149.

[3] I.e. a day fit for marriage. "Auspicious" is added by suggestion of the OC, which glosses *nalla nāḷ*. Cf. TN 46, 54.

[4] For the verb *varai-tal*, "to marry", see the notes to TN 27. Note the variant reading *varutal*, "coming".

53. பாறு புரவியாப் பல்களிறு நீடிமிலாத்
தேறு திரைபறையாப் புட்படையாத்—தேறாத
மன்கிளர்ந்த போலுங் கடற்சேர்ப்ப மற்றெமர்
முன்கிளர்ந் தெய்தன் முடி.

1d நீடிமிலாத் A_3, B, Irā.; நீடிமிலாய்த் A_1, A_2
3a மன்கிளர்ந்த A_1, A_3, B, Irā.; மன்கிளர்ந்தன்ன A_2
4a முன்கிளர்ந் A_1, A_2, Irā.; முன்கிளர்ந்த B; முன்கிளந் A_3

எ-து. இதுவும் அது.

பாறே[1] குதிரையாக நீண்ட திமிலே[2] பல களிறாகத் தெளிந்த திரையே[3] பறையாகப் புட்களே படையாகத் தேறாத வேந்துகள் படை எழுந்து கிளர்ந்தன போலும் கடற் சேர்ப்பனே! எமருடைய முன்னே சென்று இவளை நீயே புணர்தலை முடிப்பாயாக[4] என்றவாறு.

1 பாறே A_3, B, Irā.; பாறை A_1
2 திமிலே A_1, A_3, Irā.; திமில்களே B
3 திரையே A_1, A_3, Irā.; திரைகளே B
4 முடிப்பாயாக A_1, B, Irā.; முடிப்பாக A_3

பாறு	புரவி	ஆப் (= ஆகப்)	பல்	களிறு	நீள்	திமில்	ஆத் (= ஆகத்)
pāṟu	*puravi*	*ā.p* (= *āka.p*)	*pal*	*kaḷiṟu*	*nīḷ*	*timil*	*ā.t* (= *āka.t*)
kite	horse	to be (inf.)	many	elephant bull	to be long	boat	to be (inf.)

தேறு	திரை	பறை	ஆப் (= ஆகப்)	புள்	படை	ஆத் (= ஆகத்)	தேறாத
tēṟu	*tirai*	*paṟai*	*ā.p* (= *āka.p*)	*puḷ*	*paṭai*	*ā.t* (= *āka.t*)	*tēṟāta*
to be clear	wave	drum	to be (inf.)	bird	army	to be (inf.)	to trust (neg. pey.)

மன்	கிளர்ந்த	போலும்	கடல்	சேர்ப்ப	மற்று	எமர்
maṉ	*kiḷarnta*	*pōlum*	*kaṭal*	*cērppa*	*maṟṟu*	*emar*
king	to emerge (p. 3.pl.n.)	to be like (ip. 3.)	sea	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	*maṟṟu*	we(excl.) (pron.n.)

முன்	கிளர்ந்து	எய்தல்	முடி.
muṉ	*kiḷarntu*	*eytal*	*muṭi.*
before	to emerge (abs.)	to approach (vb.n.)	to end (imp.)

Man from the shore of the sea, which is as if enemy[1] kings were advancing,[2]
kites being the horses, long boats being many elephants,
clear waves being the drums, and birds being the army[3]—
appear in front of our people and stop approaching [her like this].[4]

(The same situation.)

[1] Lit. "untrustworthy kings" (*tēṟāta maṉ*). Cf. the noun *tēṟār*, which is lexicalized as "enemies".

[2] The neuter plural in *kiḷarnta* is puzzling because it does not agree with *maṉ*, "king(s)". The OC solves the problem by glossing *maṉ* with *vēntukaḷ paṭai*, "armies of kings".

[3] For the sea-as-army topos, cf. TN 43, 50, 52, and *Kalittokai* 149.

[4] For the adversative particle *maṟṟu*, see the notes to TN 46. The statement could also be understood as "stop appearing before our people and approaching [them]", but it seems better to understand it as a request for the hero to visit the heroine's relatives to make a marriage proposal.

54. வாரல் வரினீர்க் கழிக்கான னுண்மணன்மேற்
றேரின்மா காலாழுந் தீமைத்தே—யோரிலோர்
கோணாடல் வேண்டா குறியறிவார்க் கூய்க்கொண்டோர்
நாணாடி நல்குத னன்று.

1a வாரல் A_1, B; வாராய் Irā.*

1b வரினீர்க் Irā.; வரிநீர்க் A_1, B

2b காலாழுந் Irā.; காலாளுந் A_1, B†

2d யோரிலோர் A_1, Irā.; போரிலோர் B

3d கூய்க்கொண்டோர் A_1; கூய்க்கொண்டார் B; கூஉய்க்கொண்டோர் Irā.‡

* It is unclear why Irā. changes the reading *vāral*, which is found in both mss., to *vārāy*. The negative imperative *vāral* is much easier to account for than *vārāy*, which would have to be understood either as a negative indicative or as a positive imperative.

† Irā.'s reading *āl̲um* is a necessary emendation of the reading *āḷum*, which is found in both mss. The letters *l̲* and *ḷ* are often confused in the mss.

‡ Irā. normalizes the form *kūy* (absoltuive of *kūvu-tal*) to *kūuy*. However, this leads to an unmetrical line (cf. *urīi/urī* in TN 47). The variant *koṇṭār*, which would have to be taken as a third person plural pronominal noun, which is difficult to account for.

எ-து. இதுவும் அது.

வாராதொழிவாயாக. வருவை ஆயின் நீர்க் கழிக் கானல் தான் நுண்[1] மணன்மேல் நின் தேர் பூண்ட குதிரை[2] கால் ஆழும்[3] தீமையுடைத்து[4]. ஆதலான் ஒத்த குலத்தார்க்குத் தொடர்ச்சி கோடலை[5] ஐயுற்று ஆராய்தல் வேண்டா[6]. நிமித்தம் அறிவாரை அழைத்து நல்லதொரு நாளை நாடி இவட்கு நல்குதல் நன்று என்றவாறு.

1 நுண் Irā.; நீண் A_1, B*

2 குதிரை A_1, Irā.; மா B

3 ஆழும் Irā.; ஆளும் A_1, B†

4 தீமையுடைத்து A_1, Irā.; தீமையையுடைத்து B

5 கோடலை A_1, Irā.; கோலை B

6 வேண்டா B, Irā.; உண்டா A_1

* Irā.'s emendation is reasonable and corresponds to *nuṇ*, "fine", in the text of the poem. Both mss. have the reading *nīṇ* (< *nīḷ*, "long").

† See the notes to the apparatus of the poem.

வாரல்	வரின்	நீர்க்	கழிக்	கானல்	நுண்	மணன்மேல்
vāral	*variṉ*	*nīr.k*	*kaḻi.k*	*kāṉal*	*nuṇ*	*maṇaṉmēl*
to come (neg. imp.)	to come (cond.)	water	backwater	seashore grove	fine	sand (loc.)

தேரின்	மா	கால்	ஆழும்	தீமைத்தே	ஓர்	இலோர்
tēriṉ	*mā*	*kāl*	*āḻum*	*tīmaitt-ē*	*ōr*	*ilōr*
chariot (obl.)	horse / large)	leg / wheel	to sink (ip. pey.)	fault (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*	one	house (pron.n. 3.pl.ep.)

கோள்	நாடல்	வேண்டா	குறி	அறிவார்க்	கூய்க்	கொண்டு	ஓர்
kōḷ	*nāṭal*	*vēṇṭā*	*kuṟi*	*aṟivār.k*	*kūy.k*	*koṇṭu*	*ōr*
planet	to seek (vb.n.)	to be necessary (neg. 3.sg.n.)	sign	to know (part.n. 3.pl.ep.)	to call (abs.)	to take (abs.)	one

நாள்	நாடி	நல்குதல்	நன்று.
nāḷ	*nāṭi*	*nalkutal*	*naṉṟu.*
day	to seek (abs.)	to grant (vb.n.)	good (3.sg.n.)

Don't come! If you come, there is the danger that the legs of the horses on your chariot[1] will sink in the fine sand in the grove next to the backwaters [full of] water. There is no need to look for the horoscope[2] of people from an equal house.[3] Calling[4] those who know the signs,[5] looking for an [auspicious] day,[6] and granting [her wish] is good.

or: The large wheels of your chariot will sink.

(The same situation.)

[1] Thus the OC, which glosses *niṉ tēr pūṇṭa kutirai kāl*. One could also understand *kāl* as "wheel" and *mā* as "large", i.e. "the large wheels of your chariot".

[2] Lit. "planet" (*kōḷ*). What is meant is the constellation of planets during a persons birth, which is consulted to determine a marriage match.

[3] I follow Rāj. in splitting the words as *ōr ilōr*. NP splits the words as *ōril ōr* and takes *ōril* as "if you consider" (conditional of *ōr-ttal*), which, however, does not seem to be morphologically possible (*ōr-ttal* is a strong verb).

"People from an equal house" (*ōr ilōr*, lit. "people from one house" or "people from the same house") seems to refer to a person of equal status, who is fit for marriage (thus the OC, which glosses *otta kulattār*, "people from an equal family"). The point is that the hero should not look for another marriage match, but marry the heroine.

[4] The verb *koḷ-tal* is used in the modern sense as an auxiliary indicating that the action is performed for one's own benefit (cf. TN 37, AiE 54).

[5] I.e. astrologers, who should be consulted to fix the date of the marriage.

[6] I.e. a day fit for marriage. "Auspicious" is added by suggestion of the OC, which glosses *nallatoru nāḷ*. Cf. TN 46, 52.

55. கண்பரப்பக் காணாய் கடும்பனி கால்வறேர்
மண்பரக்கு மாலிருண் மேற்கொண்டு—மண்பரக்கு
மாறுநீர் வேலைநீ வாரல் வரினாற்றா
ளேறுநீர் வேலை யெதிர்.

1a கண்பரப்பக் A_1, B, NP; கண்பரப்ப Irā., Rāj.*

2b மாலிருண் B; மாயிருண் A_1, Irā.†

4a ளேறுநீர் A_1, Irā.; னேறுநீர் B

* Here and in the commentary, both mss. have consonant doubling after *parappa*, which is possible if *parappa* is understood as an infinitive (thus also NP). Irā. goes against the mss. and removes the consonant doubling, probably because he takes *parappa* as a neuter plural form. Cf. also *parappa* in TN 34.

† Here it is difficult decide between the synonymous variants *māl iruḷ* and *māy iruḷ* (< *mā* + *iruḷ*), but *māl iruḷ* is supported by a parallel in TN 34.

எ-து. இதுவும் அது.

இவருடைய கண்களும் மிக்க நீர் பரப்பக்[1] காணாய். கால் வலிய தேரின் மண்ணெல்லாம் பரக்கும் பெரிய இருளின்கண்[2] மேற்கொண்டு உலகமெல்லாம் நிவந்த[3] அலர் பரக்கு-மாறு நீருண்ட வேலையையுடையாய்! வாரல். வருவாயாயின்[4] இவள் உயிர் வாழாள் ஓதம் ஏறாநின்ற நீர் வேலையின் எதிரே என்றவாறு.

1 பரப்பக் A_1, B, NP; பரப்ப Irā.*

2 இருளின்கண் B; இருள்கண் A_1; இருள் Irā.

3 நிவந்த A_1, Irā.; நிவந்து B

4 வருவாயாயின் B; வருவையாயின் A_1, Irā.

* See the notes to the apparatus of the poem.

கண்	பரப்பக்	காணாய்	கடும்	பனி	கால்	வல்	தேர்
kaṇ	*parappa.k*	*kāṇāy*	*kaṭum*	*paṉi*	*kāl*	*val*	*tēr*
eye	to spread (inf.)	to see (imp.)	harsh	dew	wheel	strong	chariot

மண்	பரக்கும்	மால்	இருள்	மேற்கொண்டு	மண்	பரக்கும்
maṇ	*parakkum*	*māl*	*iruḷ*	*mēṟkoṇṭu*	*maṇ*	*parakkum*
earth	to spread (ip. pey.)	greatness	darkness	to mount (abs.)	earth	to spread (ip. pey.)

மாறு	(or: ஆறு)	நீர்	வேலை	நீ	வாரல்	வரின்	ஆற்றாள்
māṟu	(or: *āṟu*)	*nīr*	*vēlai*	*nī*	*vāral*	*variṉ*	*āṟṟāḷ*
enmity / to change	(or: way)	water	sea	you	to come (neg. imp.)	to come (cond.)	to endure (neg. 3.sg.f.)

ஏறு	நீர்	வேலை	எதிர்.
ēṟu	*nīr*	*vēlai*	*etir.*
to rise	water	sea	in front

See, [her] eyes will spread heavy dew.[1]
Don't come to the ocean[2] with hostile waters, which spread on the earth,[3]
mounting your strong-wheeled chariot in the great darkness, which spreads on the earth.
If you come, she won't endure in front of the ocean with rising waters.

or: Don't come to the ocean with waters in such a way that [gossip] spreads on the earth.

(The same situation.)

[1] I.e. tears. Cf. TN 76.

[2] The OC takes *vēlai*, "ocean", as an attribute of *nī*, "you", (glossing *vēlaiyaiyuṭaiyāy*, "you who possess the ocean"), but it seems more natural to understand it as an unmarked locative depending on *vāral*, "don't come".

[3] I suggest splitting the sandhi as *maṇ parakkum māṟu*. In this case, *māṟu nīr* has to be understood as "hostile waters" (cf. the image of the sea attacking the shore in TN 43), or perhaps "changing waters" (referring to high and low tide). It is also possible to split the sandhi as *maṇ parakkum āṟu* (thus NP and Rāj.), which would have to be understood as an adverbial clause ("in such a way that …"). Note that that the OC supplies *nivanta alar*, "big gossip", as the subject ("in such a way that big gossip spreads on the earth"), but this seems less likely.

56. கடற்கானற் சேர்ப்ப கழியுலாய் நீண்ட
வடற்கானற் புன்னைதாழ்ந் தாற்ற—மடற்கான
லன்றி லகவு மணிநெடும் பெண்ணைத்தே
முன்றி லிளமணன்மேன் மொய்த்து.

1c-d கழியுலாய் நீண்ட B, Nacc.; கழிப்புலா னீண்ட A_1; கழியுலாஅய் நீண்ட Irā.*

3d பெண்ணைத்தே A_1, B, Nacc.; பெண்ணைத்தெம் Irā.†

4b லிளமணன்மேன் B, Nacc., Irā.; லிளமணன்மேல் A_1

* Irā. changes the form *ulāy* (absolutive of *ulāvu-tal*) to *ulāay*, but the parallels in the TN suggest that the extra lengthening is optional (cf. *viṇāy* in TN 9, *vāy* in TN 19, *kūy* in TN 54; but cf. *tūuy* in TN 10). I have adopted the reading supported by B and Nacc. The variant *pulāl* in A_1 is also meaningful, but not supported by the OC.

† The reading *peṇṇaittē* is supported by all witnesses. Irā.'s emendation *peṇṇaitt' em* is possible, but not necessary.

எ-து. தலைமகற்கு இரவுக்குறி நேர்ந்த[1] தோழி இடம் காட்டியது.

1 நேர்ந்த B, Irā.; நோகத் A_1

கடற் கானற் சேர்ப்பனே! கழிகள் சூழ்ந்து நீண்ட[1] மீன் கொலைகளையுடைய கானலின்-கண் மிகவும் புன்னை தழைக்கப்பட்டுப்[2] பூவிதழையுடைய[3] இக்கானலின்கண்[4] உள்ள அன்றில்கள் அழையாநின்ற[5] அழகிய நெடும் பெண்ணையை[6] உடைத்து எமது[7] இல்லத்-தின் முன் இளமணல்களும் மொய்த்து என்றவாறு.

1 நீண்ட B, Irā.; நீன் A_1

2 தழைக்கப்பட்டுப் A_1, Irā.; தழைக்கப்பட்ட B

3 பூவிதழையுடைய A_1, Irā.; பூக்களையுடைய B
4 இக்கானலின்கண் A_1, Irā.; அக்கானலின்கண் B
5 அழையாநின்ற B, Irā.; அமையாநின்ற A_1
6 பெண்ணையை A_1, Irā.; பெண்ணை B
7 எமது A_1, B; எம் Irā.

கடல்	கானல்	சேர்ப்ப	கழி	உலாய்	நீண்ட
kaṭal	*kāṉal*	*cērppa*	*kaḻi*	*ulāy*	*nīṇṭa*
sea	seashore grove	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	backwater	to surround (abs.)	to be long (p. pey.)

அடல்	கானல்	புன்னை	தாழ்ந்து	ஆற்ற	மடல்	கானல்
aṭal	*kāṉal*	*puṉṉai*	*tāḻntu*	*āṟṟa*	*maṭal*	*kāṉal*
to kill (vb.n.)	seashore grove	*puṉṉai* tree	to be low / to sprout (abs.)	greatly	palm stem	seashore grove

அன்றில்	அகவும்	அணி	நெடும்	பெண்ணைத்தே
aṉṟil	*akavum*	*aṇi*	*neṭum*	*peṇṇaitt-ē*
aṉṟil bird	to call (ip. pey.)	to be adorned	long	palmyra palm (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*

முன்றில்	இள	மணன்மேல்	மொய்த்து.
muṉṟil	*iḷa*	*maṇaṉmēl*	*moyttu*.
foreyard	young	sand (loc.)	to crowd (abs.)

Man from the shore with groves by the sea! In the large murderous[1] grove,
surrounded by backwaters, *puṉṉai* trees[2] are very low,[3] and in [our] foreyard
there are beautiful tall palm trees,[4] on which the *aṉṟil* birds[5] from the palm grove[6] call,
crowding on the tender sands.[7]

v: In the large killing grove with fish from the backwaters.
or: *Puṉṉai* trees sprout very much.

(The confidante, who has granted the hero a meeting at night time, showing the place.)

[1] The OC glosses *mīṉkolaikaḷaiyuṭaiya kāṉaliṉkaṇ*, "in the grove where killing of fish takes place". The wording seems to be motivated by *etukai*.

[2] For the *puṉṉai* tree, see the notes to TN 35.

[3] I take *tāḻ-tal* in its regular meaning as "to be low", which seems to emphasize the secluded nature of the grove (cf. TN 44). The OC, however, takes *tāḻ-tal* as "to sprout" (*taḻai-ttal*), a meaning which is not listed in the TL, but which also seems possible. The same gloss is found in TN 29.

[4] Lit. "[our] foreyard has palm trees". More specifically, *peṇṇai* stands for the palmyra palm (*Borassus flabellifer*), a typical tree of the *neytal* setting (cf. Kain. 50, 57, AiE 64).

[5] The *aṉṟil* bird is said to always long for the company of its mate and therefore serves as a symbol of love and fidelity, just like the *cakravāka* bird in Sanskrit literature (see Pieruccini 2001). The *cakravāka* bird has been identified with the Ruddy shelduck (*Tadorna ferruginea*). Cf. TN 121, AiE 64, Kain. 50, 57.

[6] Lit. "grove of palm stems" or "grove of palm leaves". The usual meaning of *maṭal* is "palm stem" or "palm leaf", but the OC glosses it with *pūvitaḻ*, "flower petal", a meaning also listed in the TL. The same gloss is found in TN 98.

[7] The syntax is not very clear, but it seems best to take the palm trees as the subject of the postponed absolutive *moyttu*, "crowding".

57. வருதிரை தானுலாம் வார்மணற் கான
லொருதிரை யோடா வளவை—யிருதிரை
முன்வீழுங் கானன் முழங்கு கடற்சேர்ப்ப
வென்வீழல் வேண்டா வினி.

2c வளவை B, Rāj.; வளமை A_1, Irā., NP*

* The reading *vaḷavai* (< *aḷavai*, "measure") is preferable to *vaḷamai* fertility, because it solves the problem of how to construe *ōṭā* (see the notes to the translation). Moreover, *vaḷamai* would have to be taken as an attribute of *iru tirai*, "two waves", which is problematic both semantically (why should waves be described as "fertile"?) and metrically (there should be a caesura before *iru tirai*).

எ-து. தோழி வரைவு கடாயது.

வரு[1] திரை தான் வந்து உலாவாநின்ற[2] ஒழுகிய மணற் கானலின்கண் ஒரு திரை வந்து பெய்வதற்கு முன்னே இரண்டு திரை வந்து வீழாநின்ற கானலின்கண் வந்து முழங்கு கடற் சேர்ப்பனே! என்னால் வந்து இப்புணர்ச்சியை விரும்பல்[3] வேண்டா. இனி வரைந்து கொள்வாய்[4] என்றவாறு.

1 வரு B, Irā.; வரை A_1

2 உலாவாநின்ற A_1, B; உலவாநின்ற Irā.

3 விரும்பல் A_1, Irā.; விரும்ப B

4 கொள்வாய் A_1, Irā.; கொள்வாயாக B

வரு	திரை	தான்	உலாம்	வார்	மணல்	கானல்
varu	*tirai*	*tāṉ*	*ulām*	*vār*	*maṇal*	*kāṉal*
to come	wave	he/she/it	to spread (ip. pey.)	to overflow	sand	seashore grove

ஒரு	திரை	ஓடா	அளவை	இரு	திரை
oru	*tirai*	*ōṭā*	*aḷavai*	*iru*	*tirai*
one	wave	to run (neg. pey.)	measure	two	wave

முன்	வீழும்	கானல்	முழங்கு	கடல்	சேர்ப்ப
muṉ	*vīḻum*	*kāṉal*	*muḻaṅku*	*kaṭal*	*cērppa*
before	to fall (ip. pey.)	seashore grove	to roar	sea	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

என்	வீழல்	வேண்டா	இனி.
eṉ	*vīḻal*	*vēṇṭā*	*iṉi.*
I (obl.)	to fall (vb.n.)	to be necessary (neg. 3.sg.n.)	now

Man from the shore of the roaring sea with groves,
where two waves hit down before one wave has retreated[1]
in the grove with sands overflown by the oncoming waves![2]
You must not fall at my [feet][3] any longer.

(The confidante urging for marriage).

[1] Note the construction with negative *peyareccam* to express anteriority (cf. TN 124, 125, 143, 149, AiE 21). A more literal translation might be "hit down before while one wave has not [yet] retreated". Note that the received

reading for *aḻavai* is *vaḻamai*; this requires connecting *ōṭā* with *muṉ* in line 3, which is much more awkward from the point of view of syntax.

[2] Lit. "overflown sand on which the oncoming waves spread". Note that the formulaic *vār maṇal* can be understood either as "overflown sand" or "high sand" (cf. TN 29, AiAi 43). Here and in TN 29, the OC glosses *vār* with *oḻukiya*, "overflown", but in AiAi 43 with *uyarnta*, "high".

[3] I take *vīḻ-tal*, lit. "to fall", in the sense of "to fall at someone's feet" or "to lie prostrate" (a meaning also listed in the TL). This has to be understood as an request to the hero not to beseech the confidante's help any longer. Another possibility is to take *vīḻ-tal* as "to desire", a meaning that is not listed in TL, although it is well-attested in the texts (cf. TN 96, 101). In this case *eṉ* would have to be understood elliptically as "my [help]". The OC glosses *eṉṉāl vantu ippuṇarcciyai virumpal vēṇṭā*, "you must not desire this union, coming through me [i.e. through my help]". According to the *kiḻavi*, the confidante is urging the hero to marry the heroine, but this is not evident from the poem itself (but cf. TN 27, 36, 37, 43, 46, 50, 52, 53, 54).

58. மாயவனுந் தம்முனும் போலு மறிகடலுங்
கானலுஞ்சேர் வெண்மணலுங் காணாயோ—கான
லிடையெலா ஞாழலுந் தாழையு மார்ந்த
புடையெலாம் புன்னை புகன்று.

1c போல A_2, B, Nacc.; போலே A_1, Irā.*

2a கானலுஞ்சேர் A_1, A_2, B, Irā.; கானல்சேர் Nacc.

4a புடையெலாம் A_1, A_2, Nacc., Irā.; புடையெல்லாம் B

* The majority of the mss. supports the reading *pōla*. Also, the combination of *pōl* and the particle *-ē* does not seem to be attested elsewhere in Old Tamil.

எ-து. தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி நேர்ந்து இடம் காட்டியது.

மாயவனும் அவன் முன்னேனும் போல மறி கடலும் கடற்[1] சோலையும் அச்சோலை-யைச்[2] சேர்ந்த வெண் மணலும் பாராயோ? அக்கடற்சோலையின் நடுவெல்லாம்[3] ஞாழலும் தாழையும் ஆயிருக்கும். நிறைந்த மருங்கெல்லாம்[4] புன்னை ஆயிருக்கும். இவற்றையும் விரும்பிப் பாராய் என்றவாறு.

1 கடற் B, Irā.; கடி A_1

2 அச்சோலையைச் A_1, Irā.; அச்சோலை B

3 நடுவெல்லாம் A_1, Irā.; நடுவெலாம் B

4 மருங்கெல்லாம் A_1, Irā.; மருங்கெலாம் B

மாயவனும்	தம்முனும்	போல	மறி	கடலும்
māyavaṉ-um	*tammuṉ-um*	*pōla*	*maṟi*	*kaṭal-um*
Māyavaṉ + *um*	elder brother + *um*	like	to return	sea + *um*

கானலும்	சேர்	வெள்	மணலும்	காணாயோ	கானல்
kāṉal-um	*cēr*	*veḷ*	*maṇal-um*	*kāṇāy-ō*	*kāṉal*
seashore grove + *um*	to join	white	sand + *um*	to see (neg.2.sg.) + *ō*	seashore grove

இடை	எலாம்	ஞாழலும்	தாழையும்	ஆர்ந்த
iṭai	*elām*	*ñāḻal-um*	*tāḻai.y-um*	*ārnta*
middle	all	*ñāḻal* tree + *um*	*tāḻai* tree + *um*	to be full (p. pey.)

புடை	எலாம்	புன்னை	புகன்று.
puṭai	*elām*	*puṉṉai*	*pukaṉṟu*.
side	all	*puṉṉai* tree	to rejoice (abs.)

Don't you see[1] the retreating sea, the seashore grove,
and the adjoining white sand, like Māyavaṉ and his brother,[2]
rejoicing at the *ñāḻal* trees[3] and the *tāḻai* trees[4] all over the middle of the seashore grove
and at the *puṉṉai* trees[5] all over its dense sides.

(The confidante granting the hero a meeting at daytime and showing a place.)

[1] The form *kāṇāy* can be understood either as a negative indicative (*-ō* expressing a rhetorical question) or as a positive imperative (*-ō* expressing a polite request).
[2] The dark complexion of Māyavaṉ (Kṛṣṇa) is compared to the dark colour of the sea, and the light complexion of his brother Balarāma to the white sand (cf. TN 96, 97).
[3] For the *ñāḻal* tree, see the notes to TN 39.
[4] For the *tāḻai* tree, see the notes to TN 36.
[5] For the *puṉṉai* tree, see the notes to TN 35.

59. பகல்வரிற் தவ்வை பலவாம் பரியா
திரவரி னேதமு மன்ன—புகவரிய
தாழை தவழுந் தரங்கநீர்ச் சேர்ப்பிற்றே
யேழை நுளைய ரிடம்.

1b கவ்வை B, Irā.; கௌவை A_1*
2b-c னேதமு மன்ன A_1, Irā.; னேதம முன்ன B
3b தவழுந் B; துவழுந் A_1; துவளுந் A_1 corr., Irā.†
3c தரங்கநீர்ச் B, Irā.; தரங்கநீர் A_1

* *Kavvai* and *kauvai* are merely orthographical variants. Cf. TN 73.
† The reading *tavaḻum*, found in B, is likely to be the original one (cf. *tāḻai tavaḻnt' ulām* in TN 45). Irā.'s reading *tuvaḻum* seems to be an attempt to correct the reading *tuvaḻum*, a copying mistake found in A_1. It is more difficult to account for, since the regular meaning of the verb *tuvaḻ-tal* is "to tremble". The meaning "to be dense" in the TL is based on this passage.

எ-து. இப்பொழுது[1] வாரல் என்று வரைவு கடாயது.

1 இப்பொழுது A_1, Irā.; இரு பொழுதும் B

பகல் வருவாயாயின்[1] அலர் பலவும்[2] உளவாம். அவ்வலர்க்கு இரங்காதே இரவு[3] வருவையாயின் ஊறு வரும். ஏதமும்[4] பல உளவாம். உன்[5] புகுதற்கு அரிய தாழை படர்ந்த[6] திரை நீர்ச்[7] சேர்ப்பையுடைத்து எங்கள் ஏழை நுளையர் வாழும் இடம் என்றவாறு.

1 வருவாயாயின் A_1, Irā.; வருவையாயின் B
2 பலவும் A_1, Irā.; பல B
3 இரவு A_1, Irā.; இரவும் B

4 ஏதமும் A_1, Irā.; ஏதம் B

5 உன் A_1, B; உள் Irā.

6 படர்ந்த B; அடர்ந்த A_1, Irā.

7 திரை நீர்ச் A_1, Irā.; திரைச் B

பகல்	வரின்	கவ்வை	பல	ஆம்	பரியாது
pakal	*varin̲*	*kavvai*	*pala*	*am*	*pariyātu*
daytime	to come (cond.)	scandal	many (3.pl.n.)	to be (ip. 3.)	to be affectionate (neg. abs.)

இர	வரின்	ஏதமும்	அன்ன	புக	அரிய
ira	*varin̲*	*ētam-um*	*an̲n̲a*	*puka*	*ariya*
night	to come (cond.)	suffering + *um*	such (3.pl.n.)	to enter (inf.)	difficult (adj.)

தாழை	தவழும்	தரங்க	நீர்ச்	சேர்ப்பிற்றே
tāl̲ai	*taval̲um*	*taraṅka*	*nīr.c*	*cērppiṟṟ-ē*
tāl̲ai tree	to spread (ip. pey.)	wave	water	seashore (obl.) (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*

ஏழை	நுளையர்	இடம்.
ēl̲ai	*nuḷaiyar*	*iṭam.*
silly person	fisherman (pl.)	place

If you come at daytime, there will be much scandal. If you are without affection
and come at night, [her] suffering will also be like that.
The place of the silly fishermen[1] has a seashore with wavy waters,
difficult to enter, where *tāl̲ai* trees[2] spread.

(Urging for marriage by saying: "Do not come now".)

[1] For "fishermen" (*nuḷaiyar*), see the notes to TN 45.

[2] For the *tāl̲ai* tree the notes to TN 36.

60. திரையலறிப் பேரத் தெழியாத் திரியாக்
கரையலவன் காலினாற் காணாக்—கரையருகே
நெய்தன் மலர்கொய்யு நீணெடுங் கண்ணினாண்
மைய னுளையர் மகள்.

1b பேரத் B; பேராத் A_1, Irā.*

3b மலர்கொய்யு A_1 corr., B, Irā.; மலர்க்கொய்யு A_1

3d கண்ணினாண் B, Irā.; கண்ணினாள் A_1

4a மைய A_1, Irā.; மய B

4b னுளையர் B, Irā.; நுளையர் A_1

* The reading *pēra* (infinitive of *pēr-tal*) is supported by the OC, which glosses *peyarumvakai*. The reading *pērā* (absolutive in *-ā*) creates problems for the construction of the syntax of the poem.

எ-து. பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது[1].

1 கூறியது A_1, Irā.; சொல்லியது B

திரைகள் அலறிப் பெயரும் வகை தெழித்துத் திரிந்து கரையின்கண் அலவன்களைத் தன் காலினால் ஆராய்ந்து காணாக்[1] கரைருகே நின்ற நெய்தல் மலர்களைக் கொய்யாநிற்கும் நீளிய நெடுங் கண்ணினாள் நுளையருடைய மையல் மகள் என்றவாறு.

1 காணாக் A_1, B; Ø Irā.

திரை	அலறிப்	போரத்	தெழியாத்	திரியாக்
tirai	*alaṟi.p*	*pēra.t*	*teḻiyā.t*	*tiriyā.k*
wave	to roar (abs.)	to return (inf.)	to sound (abs.)	to move about (abs.)

கரை	அலவன்	காலினால் / -ன்	காணாக்	கரை	அருகே
karai	*alavaṉ*	*kāliṉāl / -ṉ*	*kāṇā.k*	*karai*	*aruk-ē*
shore	crab	leg (obl.) (instr.)	to see (abs.)	shore	vicinity + *ē*

நெய்தல்	மலர்	கொய்யும்	நீள்	நெடும்	கண்ணினாள்
neytal	*malar*	*koyyum*	*nīḷ*	*neṭum*	*kaṇṇiṉāḷ*
water lily	blossom	to pluck (ip. pey.)	to be long	long	eye (obl.) (pron.n. 3.sg.f.)

மையல்	நுளையர்	மகள்.
maiyal	*nuḷaiyar*	*makaḷ.*
infatuation	fisherman (pl.)	daughter

While the waves roar and retreat,[1] she makes noise, roams about,[2]
feels the crabs on the shore with her foot,[3] and plucks
the blossoms of the water lily near the shore—The woman with large, large eyes
is the infatuating daughter of the fishermen.[4]

(The hero speaking to the companion.)

[1] I take *pēra* as a temporal infinitive. The OC understands it as a final infinitive (glossing *tiraikaḷ alaṟip peyarumvakai*, "so that the waves roar and retreat"), which seems less likely.

[2] Note the sequence of absolutives in *-ā* (cf. the notes to TN 40).

[3] "Feels" is lit. "sees" (*kāṇā*). What is meant is that the heroine is playfully trying to catch the crabs that run around on the beach (cf. *Kuṟuntokai* 303, 316, *Naṟṟiṇai* 363, *Aiṅkuṟunūṟu* 197, *Paṭṭiṉappālai* 101).

[4] For "fishermen" (*nulaiyar*), see the notes to TN 45.

61. அறிதலரி தியார்க்கு மரவநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறிதிரிவா ரின்மையா லில்லை—முறிதிரிந்த
கண்டலந்தண் டில்லை கலந்து கழிசூழ்ந்த
மிண்டலந்தண் டாழை பிணைந்து.

1a-b அறிதலரி தியார்க்கு B; அறிதரிதி யார்க்கு A_1; அறிகரிதி யார்க்கு Irā.*

2c லில்லை A_1, Irā.; னில்லை B†

4a மிண்டலந்தண் B, Irā.; மிண்டிலந்தண் A_1

4c பிணைந்து B; யிணைந்து A_1, Irā. ‡

* The reading *aṟital aritu*, found in B, is supported by the OC. Irā's reading *aṟik' aritu* seems to be an attempt to correct the faulty reading *aṟitaritu* in A_1 (a copying mistake based on the omission of the letter *la*).

† Since the instrumental suffixes *-āl* and *-āṉ* are in free variation, it is practically impossible to decide between the variants *iṉmaiyāl* and *iṉmaiyāṉ*. The same variation is found in the commentary.

‡ The reading *piṇaintu*, "being entwined", in B is supported by the OC, which glosses *iṭaippaṭṭu*. Irā. follows the reading *iṇaintu*, "joining", which is found in A_1.

எ-து. தலைமகற்குத் தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

யார்க்கும் அறிதல் அரிது, ஓசையையுடைய நீர்ச்சேர்ப்பனே! எங்கும்[1] திரிவார் இல்லா-மையால்[2] வழி இல்லை. தளிர்[3] சுருண்டிருந்த கண்டலும் அழகிய தண் தில்லைகளும் தம்முள் மிடைந்து கழியைச் சூழ்ந்த மிண்டன் மரங்களும் தாழைகளும் இடைப்பட்டு என்றவாறு.

1 எங்கும் A_1, Irā.; அங்குத் B

2 இல்லாமையால் A_1; இல்லாமையான் B; இல்லாமல் Irā.

3 தளிர் A_1, Irā.; தளி B

அறிதல்	அரிது	யார்க்கும்	அரவ	நீர்ச்	சேர்ப்ப
aṟital	*aritu*	*yārkkum*	*arava*	*nīr.c*	*cērppa*
to know (vb.n.)	difficult (3.sg.n.)	everybody (dat.)	noise	water	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)

நெறி	திரிவார்	இன்மையால்	இல்லை	முறி	திரிந்த
neṟi	*tirivār*	*iṉmaiyāl*	*illai*	*muṟi*	*tirinta*
path	to move about (part.n. ip. 3.pl.ep.)	not to be (vb.n.) (instr.)	not to be (3.pl.n.)	sprout	to be twisted (p. pey.)

கண்டல்	அம்	தண்	தில்லை	கலந்து	கழி	சூழ்ந்த
kaṇṭal	*am*	*taṇ*	*tillai*	*kalantu*	*kaḻi*	*cūḻnta*
kaṇṭal tree	beautiful	cool	tillai tree	to mingle (abs.)	backwater	to surround (p. 3.pl.n.)

மிண்டல்	அம்	தாழை	பிணைந்து.
miṇṭal	*am*	*tāḻai*	*piṇaintu*
to throng (vb.n.)	beautiful	screwipine	to be entwined (abs.)

It is difficult to know for anyone, man from the seashore with noisy waters.
Because there are no wanderers, there are no paths. The *kaṇṭal* trees[1]
with twisted sprouts mingle with the beautiful cool *tillai* trees[2] and surround the backwaters,
being entwined with the densely-growing[3] beautiful *tāḻai* trees.[4]

(The confidante refusing the hero the meeting at night time.)

[1] The *kaṇṭal* tree (*Rhizophora mucronata*) is a species of mangrove.

[2] The *tillai* tree (*Excoecaria agallocha)* is another species of mangrove.

[3] The OC takes *miṇṭal* as the name of a tree, which would lead to a different interpretation ("while *miṇṭal* trees join the beautiful *tāḻai* trees"), but this tree is not attested anywhere else, nor is it listed in the TL. It seems better to take *miṇṭal* as a verbal noun (here functioning as an attribute) of the verb *miṇṭu-tal*, "to throng" (thus NP, who glosses *nerukkamāṉa*, "dense".

[4] For the *tāḻai* tree, see the notes to TN 36.

62. வில்லார் விழவினும் வேலாழி சூழ்லகி
னல்லார் விழவகத்து நாங்காணே—நல்லா
யுவர்க்கத் தொரோவுதவிச் சேர்ப்பனோ டொப்பார்
சுவர்க்கத் துளராயிற் சூழ்.

2c நாங்காணே B, Nacc., Irā.; நான்காணேன் A_1*

3b தொரோவுதவிச் A_1, Irā.; தெரோவுதவி B; தெறிதிரைச் Nacc.

3c-d சேர்ப்பனோ டொப்பார் B, Nacc.; சேர்ப்ப னொப்பார் A_1; சேர்ப்பனொப் பாரைச் Irā.†

4a சுவர்க்கத் A_1 corr., Nacc., Irā.; சுவற்கத் A_1, B‡

4b துளராயிற் A_1, Nacc., Irā.; துள்ளாராயிற் B

* The reading *nāṉ kāṇēṉ*, "I do not see", for *nām kāṇēm*, "we do not see", is theoretically possible, but the modern pronoun *nāṉ* (for *yāṉ*) is otherwise not attested in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works.

† Both mss. and Nacc. read a nominative *oppār*. Irā. changes this into an accusative *oppārai*, probably on the basis of the gloss found in the OC. It is, however, possible to account for a nominative, if *oppār* is not taken as the postponed direct object of *nām kāṇēm*, "we do not see", (as the OC suggests), but as the subject of *cuvarkkatt' uḷar āyiṉ*, "if he is in heaven". Note also the variation between *cērppaṉoṭu* (with sociative suffix), which is supported by B and Nacc., and *cērppaṉ* (no case marking), which is only supported by A_1.

‡ *Cuvaṟkam* is a misspelling for *cuvarkkam* (from Skt. *svarga*). The sequences *-ṟk-* and *-rkk-* are often confused in the manuscripts.

எ-து. தலைமகளை ஒரு நாள் கோலம் செய்து அடியிற் கொண்டு முடிகாறு[1] நோக்கி இவட்குத் தக்கான் யாவன் ஆவன்கொல்லோ[2] என்று ஆராய்ந்த செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

1 முடிகாறு Irā.; முடிதாறி A_1; முடிதாறு B

2 யாவன் ஆவன்கொல்லோ A_1, Irā.; யாவன்கொல்லோ B

வில்லுழவர் காரணமாகத் தொடங்கிய[1] விழவகத்தும்[2] நல்லாராகிய[3] வனிதையர் காரணமாகத் தொடங்கிய[4] விழவகத்தும்[5] எல்லா மாந்தரும் திரள்வர் ஆதலால் நாங்கள் அங்குக்[6] கண்டு அறியேம் எமக்கு ஓர் உதவி பண்டு ஒரு நாள் செய்த சேர்ப்பனோடு ஒப்பாரை. மற்றவனே இவட்குத் தக்கான். அவனைப் போலும் ஆடவர் சுவர்க்கத்து[7] உளராயின் ஆராய்வாய் என்றவாறு.

உவர்க்கம்[8] என்பது[9] கடற்கரை. வேலாழி என்பது கடல்.*

1 தொடங்கிய Irā.; துடங்கிய A_1, B

2 விழவகத்தும் B, Irā.; விழாவகத்தும் A_1

3 நல்லாராகிய A_1, Irā.; நல்லோராகிய B

4 தொடங்கிய Irā.; துடங்கிய A_1, B

5 விழவகத்தும் Irā.; விழாவகத்தும் A_1, B

6 நாங்கள் அங்குக் Irā.; நாங்கழங்குக் A_1; நாங்கள் B

7 சுவர்க்கத்து Irā.; சுவற்கத்து A_1, B

8 உவர்க்கம் Irā.; உவர்க்கத்தும் A_1, B

9 என்பது B, Irā.; எனப்பது A_1

* The OC is followed by two additional glosses of the words *uvarkkam* and *vēlāḻi*.

வில்லார்	விழவினும்	வேலாழி	சூழ்	உலகின்
villār	*viḻaviṉ-um*	*vēlāḻi*	*cūḻ*	*ulakiṉ*
bow (pron.n. 3.pl.ep.)	festival (obl.) + *um*	sea	to surround	world (obl.)

நல்லார்	விழவகத்தும்	நாம்	காணேம்	நல்லாய்
nallār	*viḻavakatt-um*	*nām*	*kāṇēm*	*nallāy*
good (3.pl.ep.)	festival (loc.) + *um*	we(incl.)	to see (neg. 1.pl.)	good (2.sg.) (voc.)

உவர்க்கத்து	ஒரோ	உதவிச்	சேர்ப்பனொடு	ஒப்பார்
uvarkkattu	*or-ō*	*utavi.c*	*cērppaṉoṭu*	*oppār*
seashore (obl.)	one + *ō*	aid	seashore (pron.n. 3.sg.m.) (soc.)	to resemble (part.n. 3.pl.ep.)

சுவர்க்கத்து	உளர்	ஆயின்	சூழ்.
cuvarkkattu	*uḷar*	*āyiṉ*	*cūḻ*
heaven (obl.)	to exist (3.pl.ep.)	to be (cond.)	to consider (imp.)

Neither at the festival of the bowmen, nor at the festival of the women[1]
do we on [this] sea-girt earth[2] see [him],[3] good one.
If someone resembling the man from the seashore, [who provided] one help[4] on the beach,[5]
is found in heaven, consider [him].

(The confidante revealing the love affair to the foster mother, who on one day dressed the heroine, looked at her from head to toe, and wondered: “Who is the one who fits her?”.)

[1] *Nallār*, lit. “good ones”, is a regular expression for “women” (cf. TN 127, 141 AiAi 4).

[2] The earth is regularly said to be “surrounded by the sea” (cf. TN 15, 150). *Vēlāḻi* is a rare word (the only other occurrence being *Paṭṭiṉappālai* 119). The additional gloss added to the OC explains it as “sea” (*kaṭal*), which seems reasonable (cf. *vēlai*, “sea”, and *āḻi*, “depth”).

[3] Cf. *Kuṟuntokai* 31: *maḷḷar kuḻīiya viḻaviṉāṉum / makaḷir taḻīiya tuṇaṅkaiyāṉum / yāṇṭum kāṇēṉ māṇ takkōṉai*, “Neither at the festival crowded by warriors, nor at the *tuṇaṅkai* dance, where women embrace [each other], do I anywhere see the famous man who is fit [for me]”.

[4] Refers to the convention, according to which the hero has wins the heroine’s heart by rescuing her from a danger (e.g. by chasing away a wild elephant or rescuing her from drowning, cf. TN 2, 12, 14).

[5] *Uvarkkam* is not attested elsewhere, but the additional gloss added to the OC defines it as “seashore” (*kaṭaṟkarai*), which seems reasonable (cf. *uvar*, “saltishness, brackishness”).

நெய்தல் முடிந்தது[1].

1 முடிந்தது A_1, B; முற்றும் A_2; முற்றிற்று Irā.

End of *neytal*.

பாலை
Pālai

63. எரிநிறநீள் பிண்டி யிணரின்மே லெல்லாம்
வரிநிறநீள் வண்டிளி பாடப்—புரிநிறநீள்
பொன்னணிந்த கோங்கம் புணர்முலையாய் பூந்தொடித்தோ
ளென்னணிந்த வீடில் பசப்பு.

1a எரிநிறநீள் A_1, A_2, Irā.; எரிநிறப் B

1c-d யிணரின்மே லெல்லாம் B; யிணரின மெலாம் A_1; யிணரின மெல்லாம் A_2, Irā. *

2a-c வரிநிறநீள் வண்டிளி பாடப் A_2, B; வரிநிறநீள் வண்டளி பாடப் A_1; வரிநிற நீள்வண்டர் பாடப் A_1 corr., Irā.†

3d பூந்தொடித்தோ A_1, A_2, Irā.; பூங்கொடித்தோ B‡

* Here it is difficult to decide between the two readings *iṇariṉmēl ellām*, "on all flower clusters" and *iṇariṉam ellām*, "[on] all groups (or: types) of flower clusters". The same variation is found in the OC. Note that in the mss., the difference lies only in the presence or absence of the syllable *le*. The omission of the letter seems to be more easy to explain than its addition.

† The reading *vaṇṭ' iḷi* is supported by the majority of the mss. and by the OC. Irā.'s reading *vaṇṭar* is based on an attempt to correct the faulty reading found in A_1.

‡ Theoretically, both variants *pūn toṭit tōḷ*, "shoulders with flowering armlets", and *pūṅ koṭit tōḷ*, "shoulders [like] flowering creepers", are possible, but there are several parallels for "shoulders with armlets" (cf. *vaḷait tōḷ* in AiAi 45 and TAi 30), whereas the comparison of shoulders to creepers would be highly unusual. The reading *pūn toṭit tōḷ* is also supported by the OC.

எ-து. தலைமகளைத் தோழி பருவம் காட்டி வற்புறீஇயது[1].

1 வற்புறீஇயது A_1 corr., Irā.; வற்புறீயது A_1; வற்புறுத்தியது B

எரி நிறத்தையுடைய அசோகின் பூங் கொத்தின்மேலெல்லாம்[1] வரி நிறத்தையுடைய வண்டுகள் இளி என்னும் பண்ணைப்[2] பாட விரும்பப்படுகின்ற[3] நீண்ட மிக்க பொன் போன்ற மலர்களை அணிந்தன கோங்கம் எல்லாம். ஆதலாற் பொருந்திய முலையினை-யுடையாய்! நின்னுடைய பூந் தொடித் தோள்கள் யாதின் பொருட்டு அணிந்தன தமக்குத்[4] தகுதி இல்லாத[5] பசப்பினை என்றவாறு.

1 கொத்தின்மேலெல்லாம் B; கொத்தினமெல்லாம் A_1, Irā.*

2 பண்ணைப் A_1, Irā.; பண்ணை B

3 விரும்பப்படுகின்ற A_1, Irā.; விரும்பப்படு நிற B

4 தமக்குத் Irā.; தனக்குத் A_1; Ø B

5 இல்லாத A_1, Irā.; இல்லாப் B

* See the notes to the apparatus of the poem.

எரி	நிற	நீள்	பிண்டி	இணரின்மேல்	எல்லாம்
eri	*niṟa*	*nīḷ*	*piṇṭi*	*iṇariṉmēl*	*ellām*
fire	colour	to be long	ashoka tree	flower cluster (obl.) (loc.)	all

வரி	நிற	நீள்	வண்டு	இளி	பாடப்	புரி	நிற	நீள்
vari	*niṟa*	*nīḷ*	*vaṇṭu*	*iḷi*	*pāṭa.p*	*puri*	*niṟa*	*nīḷ*
stripe	colour	to be long	bee	N of a melody type	to sing (inf.)	to desire	colour	to be long

பொன்	அணிந்த	கோங்கம்	புணர்	முலையாய்	பூம்	தொடித்	தோள்
poṉ	*aṇinta*	*kōṅkam*	*puṇar*	*mulaiyāy*	*pūm*	*toṭi.t*	*tōḷ*
gold	to be adorned (p. 3.pl.n.)	*kōṅkam* tree	to unite	breast (pron.n. 2.sg.) (voc.)	flower	bracelet	shoulder

என்	அணிந்த	ஈடு	இல்	பசப்பு.
eṉ	*aṇinta*	*īṭu*	*il*	*pacappu.*
why	to be adorned (p. 3.pl.n.)	appropriateness	not to be	paleness

On all the clusters of large ashoka flowers[1] of fire-colour
large bees of striped colours sing the *iḷi* melody,[2] and the *kōṅkam* trees[3]
are adorned with large gold of desirable colour. You with close-set breasts!
Why are [your] shoulders with their flowering armlets adorned with inappropriate[4] pallor?

(The confidante comforting the heroine by showing her the season.)

[1] The ashoka tree (*piṇṭi*, also *ceyalai* or *acōku*; *Saraca asoca*) is not a standard element of spring poems in classical Tamil literature, but its blossoming is strongly associated with spring in Sanskrit poetry (Syed 1990: 77-85). The ashoka tree produces red flower clusters, which are here compared to fire.

[2] *Iḷi* is the name of one of the ancient Tamil melody types. For bees humming in a specific melody, cf. TN 95, 106, 120, TAi 16, KārN 15.

[3] The *kōṅkam* tree (*Cochlospermum religiosum*) is a typical tree of the *pālai* setting, said to blossom during spring (cf. TN 65, 70). It produces yellow flowers, which are here compared to gold.

[4] The recurring phrase *īṭ' il* (cf. TN 18, 64, 68, 75, 129) can mean either "inappropriate" (cf. *īṭu*, "appropriateness") or "incomparable" (cf. *īṭu*, "equal"). Here the meaning "inappropriate" seems natural. The OC glosses *takuti illāta*.

64. பேணா யிதன்றிறத் தென்றாலும் பேணாதே
நாணாய நல்வளையாய் நாணின்மை—காணா
யெரிசிதறி விட்டன்ன வீர்முருக் கீடில்
பொரிசிதறி விட்டன்ன புன்கு.

3c வீர்முருக் A_2, B, Irā.; வீர்முரிக் A_1

எ-து. இதுவும் அது.

நீ உறுகின்ற துன்பத்தைப் பாதுகாவாய் என்று யான் சொன்னாலும் பாதுகாவாதே நாணத் தகும் ஆற்றாமை செய்த நல் வளையாய்! நீயும்[1] முன்பு நாண் இன்மை செய்தாய் என்பதனை இனி அறிந்துகொள்ளாய். எரியைச்[2] சிதறிவிட்டால் போல இருந்த ஈர் முருக்குக்கள். கனம் இல்லாத பொரி[3] சிதறிவிட்டால் போலப் பூத்தன புன்குகள். ஆதலான் அவர்[4] சொல்லிய பருவம் இது காண் என்றவாறு.

1 நீயும் A_1, Irā.; நீ B

2 எரியைச் A_1, Irā.; எறியைச் B

3 பொரி B, Irā.; பொரிச் A_1

4 அவர் B, Irā.; வரச் A_1

பேணாய்	இதன்	திறத்து	என்றாலும்	பேணாதே
pēṇāy	*itaṉ*	*tiṟattu*	*eṉṟāl-um*	*pēṇāt-ē*
to care for (imp.)	this (obl.)	reason (obl.)	to say (cond.) + *um*	to care for (neg. abs.) + *ē*

நாண்	ஆய	நல்	வளையாய்	நாண்	இன்மை	காணாய்
nāṇ	*āya*	*nal*	*vaḷaiyāy*	*nāṇ*	*iṉmai*	*kāṇāy*
sense of shame	to be (p. pey.)	good	bracelet (pron.n. 2.sg.) (voc.)	sense of shame	not to be (vb.n.)	to see (imp.)

எரி	சிதறி	விட்டு	அன்ன	ஈர்	முருக்கு	ஈடு	இல்
eri	*citaṟi*	*viṭṭu*	*aṉṉa*	*īr*	*murukku*	*īṭu*	*il*
fire	to scatter (abs.)	to let (abs.)	like	fresh	*murukku* tree	appropriateness	not to be

பொரி	சிதறி	விட்டு	அன்ன	புன்கு.
pori	*citaṟi*	*viṭṭu*	*aṉṉa*	*puṉku.*
parched grain	to scatter (abs.)	to let (abs.)	like	*puṉku* tree

Although [I] said: "Take care on account of this",[1] you did not take care,
[but] became ashamed.[2]—You with good bracelets! See that there is no [reason] to be ashamed!
The fresh *murukku* trees[3] [look] as if they had dispersed[4] fire, and the *puṉku* trees[5]
[look] as if they had dispersed incomparable[6] puffed rice[7].

(The same situation.)

[1] The exact force of *pēṇu-tal*, lit. "to care for" is not clear, but the point seems to be that the confidante urges the heroine to stay composed during the hero's absence. The OC glosses *nī uṟukiṉṟa tuṉpattaip pātukāvāy*, "protect [yourself against] the affliction you are experiencing".

[2] "Became ashamed" suggests that the heroine lost her self-composure, which should be prohibited by her sense of shame (*nāṇ*). Note that in the original *nāṇ āya* modified *nal vaḷaiyāy*, so lit. "you with good bracelets, who felt ashamed …". For the sake of readability, the sentence has been split into two in the translation.

[3] The *murukku* or *murukkam* tree, also known as palas tree (*Butea monosperma*), is a typical tree of the *pālai* setting, said to blossom during spring (cf. TN 66, 67, AiAi 31). It produces red flowers, which are here compared to fire.

[4] The verb *viṭu-tal*, "to let go", in *citaṟi viṭṭu* probably has to be taken in the modern sense as an auxiliary denoting the completion of an action (cf. TN 47, 75, AiAi 34).

[5] The *puṉku* tree, also known as Indian beech (*Pongamia pinnata*), is a typical tree of the *pālai* setting, said to blossom during spring (cf. TAi 14).

[6] The recurring phrase *īṭ' il* (cf. TN 18, 63, 68, 75, 129) can mean either "inappropriate" (cf. *īṭu*, "appropriateness") or "incomparable" (cf. *īṭu*, "equal"). Here, the meaning "incomparable" seems natural. The OC suggests another interpretation, glossing *kaṉam illāta*, "without weight", which, however, seems to be without parallels.

[7] The white flowers of the *puṉku* tree are regularly compared to puffed rice (*pori*). Cf. TAi 14, *Kuṟuntokai* 53, 341, *Naṟṟinai* 9, *Akanāṉūṟu* 116, *Aiṅkuṟunūṟu* 347, 368.

65. தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே—யீன்றாண்

மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றாள் சென்ற
வழிகாட்டா யீதென்று வந்து.

1c தளர்ந்து A_1, A_2, A_3, B, Nacc., Nam., Irā.; தளரா Iḷam.
2d யீன்றாண் A_1, A_2, A_3, B, Iḷam., Nam., Irā.; யீன்றார் Nacc.
4a-b வழிகாட்டா யீதென்று A_1, A_2, A_3, Nacc., Nam., Irā.; வழிகாட்டா யீதென்ற B; வழிகாட்டாய் நீயெனக்கு Iḷam.

எ-து. சுரத்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் குரவொடு புலம்பியது.

கோங்கம் தான் தாயாகத் தாழ்ந்து முலை கொடுத்து[1] வளர்ப்ப நீ பாவையினை ஈன்ற இத்துணையே[2] ஆதலான்[3], இருங் குரவே! யான் ஈன்றாள் நினக்குச் சொல்லிய சொல்லை எனக்குச் சொல்லாயாயினும்[4] முள் எயிற்றாள் போயின வழியையாயினும்[5] சொல்லிக் காட்டாய் வந்து இது என்று சொல்லி[6] என்றவாறு.

1 கொடுத்து A_1, A_3, Irā.; கொடுப்ப B
2 இத்துணையே A_1, A_3, Irā.; அத்துணையே B
3 ஆதலான் B, Irā.; அதலான் A_1, A_3
4 சொல்லாயாயினும் A_1, B, Irā.; சொல்லா‡‡‡ாது A_3
5 வழியையாயினும் A_1, A_3, Irā.; வழியாயினும் B
6 சொல்லி A_1, B; Ø A_3, Irā.

தான்	தாய்	ஆக் (= ஆகக்)	கோங்கம்	தளர்ந்து	முலை	கொடுப்ப
tāṉ	*tāy*	*ā.k* (= *āka.k*)	*kōṅkam*	*taḷarntu*	*mulai*	*koṭuppa*
he/she/it	mother	to be (inf.)	*kōṅkam* tree	to droop (abs.)	breast	to give (inf.)

ஈன்றாய்	நீ	பாவை	இருங்	குரவே	ஈன்றாள்
īṉṟāy	*nī*	*pāvai*	*irum*	*kurav-ē*	*īṉṟāḷ*
to bring forth (p. 2.sg.)	you	doll	large/dark	*kuravu* tree + *ē*	to bring forth (part.n. p. 3.sg.f.)

மொழி	காட்டாய்	ஆயினும்	முள்	எயிற்றாள்	சென்ற
moḻi	*kāṭṭāy*	*āyiṉ-um*	*muḷ*	*eyiṟṟāḷ*	*ceṉṟa*
speech	to show (neg. 2.sg.)	to be (cond.) + *um*	thorn	tooth (obl.) (pron.n. 3.sg.f.)	to go (p. pey.)

வழி	காட்டாய்	இது	என்று	வந்து.
vaḻi	*kāṭṭāy*	*itu*	*eṉṟu*	*vantu*.
way	to show (imp.)	this	to say (abs.)	to come (abs.)

Great *kuravu* tree, you gave birth to a doll,[1] so that the *kōṅkam* tree,
being a mother itself, feels troubled and gives it the breast.[2]
Even if you do not disclose the words of her to whom [I] gave birth,[3] come[4] and show [me]
the way she who has sharp teeth[5] has gone, saying: “it is this”.

(The foster mother, who has gone to the desert, lamenting with the *kuravu* tree.)[6]

[1] The *kuravu* or *kuravam* tree, also known as bottle-flower tree (*Tarenna asiatica*), is a typical tree of the *pālai* setting, normally associated with spring (cf. TN 70). It produces large flowers, which are called *pāvai*, lit. “doll” or “girl”.

[2] For the *kōṅkam* tree, see the notes to TN 63. The flowers of the *kōṅkam* tree are regularly compared to women's breasts, and vice versa (cf. e.g. *Akanāṉūṟu* 99, 240).

[3] *Īṉṟāḷ* could also be understood as "she who gave birth", but context suggests to take it as "she to whom [I] gave birth" (thus the OC, which glosses *yāṉ īṉṟāḷ*). Note that the *kiḷavi* ascribes the poem to the foster mother, whereas the wording suggests that the speaker is the real mother (the real mother and the foster mother do not seem to be clearly differentiated in the poems themselves).

[4] The connection of the postponed absolutive *vantu*, "having come", at the end of the poem is not very clear, but it seems best to connect it with *kāṭṭāy*, "show [me]".

[5] Lit. "thorn[-like] teeth". Sharp teeth are considered a feature of beauty (cf. TAi 16, Kain. 25, KārN 21).

[6] The theme of the foster mother speaking to a *kuravu* tree has no parallels in the Caṅkam works, but is later taken up in the *kōvai* genre (e.g. *Pāṇṭikkōvai* 188–190). Cf. also TN 81.

66. வல்வுருவர் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வர் சிறார்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவழக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றாலி பாஅய்த்
திகழக்கான் றிட்டன தேர்ந்து.

1a வல்வருவர் B, Iḷam.; வல்வருவ A_1; வல்வருங் Irā.[*]

1c வயங்கி B, Iḷam., Irā.; வயங்க A_1[†]

1d முருக்கெல்லாஞ் A_1, Iḷam., Irā.; முருக்கெலாஞ் B

2a செல்வர் A_1, B, Irā.; செல்வச் Iḷam.

2b சிறார்க்குப்பொற் Iḷam., Irā.; சிறார்க்குப்பொன் A_1; சிறார்க்குப்பெ‡‡B[‡]

3a பவழக் A_1, B; பவளக் Iḷam., Irā.[§]

3d பாஅய்த் Irā.; பாய்த் A_1, B; பாய்த்தித் Iḷam.[‖]

4a திகழக்கான் A_1, B, Irā.; திவளக்கான் Iḷam.

[*] Ira's reading seems to be an attempt to correct the faulty reading found in A_1. The original reading *varuvar* has been preserved in B.

[†] The absolutive *vayaṅki* seems more natural from the point of view of syntax than the infinitive *vayaṅka*. The OC also glosses with an absolutive (*viḷaṅki*).

[‡] The reading *poṉ* in A_1 has to be discarded because *poṟkollar*, "goldsmiths", forms a (lexicalized) compound. B cannot be read.

[§] Both *pavaḻam* and *pavaḷam* are listed in the TL as variants of the same word. The mss. support the reading *pavaḻak*, which is also preferable from the point of view of *etukai*. Cf. also TN 42 and 67.

[‖] Irā. changes the form *pāy* (absolutive of *pāvu-tal*) to *pāay*. Parallels in the TN suggest that the extra lengthening is optional (cf. *viṉāy* in TN 9, *vāy* in TN 19, *kūy* in TN 54, *ulāy* in TN 56; but cf. *tūuy* in TN 10), but in this case only *pāay* is metrical. Iḷam.'s reading *pāytti* (absolutive of the synonymous *pāyttu-tal*) is also worth considering, as the manuscript reading *pāyt* might be a copying mistake created by the omission of the syllable *ti* (note that the next line also begins with *ti-*).

எ-து. தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது[1].

1 வற்புறுத்தியது A_1, Irā.; வற்பறுதகுதியது B

நம் காதலர் விரைந்து வருவர். காணாய்[1]! விளங்கி[2] முருக்குக்களெல்லாம்[3] செல்வ-முடையார் புதல்வர்க்குப் பொற்கொல்லர்[4] ஐம்படைத் தாலி செய்தால்[5] போல மிக்க பவழக்[6] கொழுந்தின் அடியிலே பொற்றாலியைப் பதித்து வைத்தால் போல் விளங்கக் கான்றன[7]. ஆதலாற் தேர்ந்து பாராய் என்றவாறு.

1 காணாய் A_1, B; Ø Irā.

2 விளங்கி B, Irā.; விளங்கிய A_1

3 முருக்குக்களெல்லாம் A_1, Irā.; முருக்கெல்லாம் B

4 பொற்கொல்லர் B, Irā.; பொன்கொல்லர் A_1

5 செய்தால் B, Irā.; சொய்தால் A_1

6 பவழக் A_1; பவளக் B, Irā.

7 கான்றன A_1, Irā.; கான்ற B

வல்	வருவர்	காணாய்	வயங்கி	முருக்கு	எல்லாம்
val	*varuvar*	*kāṇāy*	*vayaṅki*	*murukku*	*ellām*
quickly	to come (ip. 3.pl.ep.)	to see (imp.)	to shine (abs.)	*murukku* tree	all

செல்வர்	சிறார்க்குப்	பொன்	கொல்லர்	போல்	நல்ல
celvar	*ciṟārkku.p*	*poṉ*	*kollar*	*pōl*	*nalla*
wealth (pron.n. 3.pl.ep.)	children (dat.)	gold	blacksmith (pl.)	like	good (adj.)

பவழக்	கொழுந்தின்மேல்	பொன்	தாலி	பாஅய்த்
pavaḻa.k	*koḻuntiṉmēl*	*poṉ*	*tāli*	*pāay.t*
coral	tenderness? (obl.) (loc.)	gold	neck ornament	to spead (abs.)

திகழக்	கான்று	இட்டன	தேர்ந்து.
tikaḻa.k	*kāṉṟu*	*iṭṭaṉa*	*tērntu*.
to shine (inf.)	to emit (abs.)	to place (p. 3.pl.n.)	to examine (abs.)

He will come quickly. See, all the *murukku* trees[1] glitter,
and, laying a golden necklet[2] on tender pieces[3] of good coral,[4]
like the goldsmiths [do] for the children of the rich,[5]
they emit[6] [flowers] with deliberation,[7] so that they shine.

(The confidante comforting by showing the season.)

[1] For the *murukku* trees, see the notes to TN 64.

[2] *Tāli* nowadays refers to a neck-ornament tied by the bridegroom around the bride's neck as part of the marriage ceremony, but here it seems to be an ornament worn by children. The TL also lists "a child's necklet" and "amulet tied on a child's neck" as possible meanings. The OC glosses *aimpaṭait tāli*, according to the TL, "a gold pendant worn by children in a necklace wearing in relief the five weapons of Viṣṇu, as an amulet". Cf. *Kuṟuntokai* 161, *Akanāṉūṟu* 7, 54.

[3] According to the TL, *koḻuntu* means "tenderness" or "tender twig", "tender leaf", etc., but here it seems to refer to pieces of coral used for inlaying. It seems more likely, however, that the coral is laid into gold. NP therefore suggests to change the order of the elements.

[4] The red flowers of the *murukku* tree are compared to corals. As for the other part of the comparison, NP suggests that the golden ornaments stand for the yellow outer petals of the *murukku* flowers (cf. TN 67).

[5] For the reference to golden ornaments worn by the children of the rich, cf. *Kuṟuntokai* 148.

[6] The verb *iṭu-tal*, lit. "to place", in *kāṉṟ' iṭṭaṉa* probably has to be taken as a resultative auxiliary (cf. TN 146, TAi 4, 45, AiE 51, 65, 67, Kain. 2, 11).

[7] The connection of the postponed absolutive *tērntu*, "having examined" or "with deliberation", is not very clear. Syntactically, it seems most straightforward to connect it with *kāṉṟ' iṭṭaṉa*. That the *murukku* trees produce flowers "with deliberation" might be taken as part of the comparison between the trees and the goldsmiths.

67. வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றாற்பொறுக்க லாமோ—வொறுப்பபோற்
பொன்னு ளுறுபவழம் போன்ற புணர்முருக்க
மென்னு ளுறுநோய் பெரிது.

1d தோன்றார் A_1, A_2, Iḷam., Nam., Irā., தேன்றார் B

2b றாற்பொறுக்க A_1, A_2, B, Iḷam., Nam.v, Irā.; றார்பொறுக்க Nam.

2d வொறுப்பபோற் A_1, A_2, Iḷam., Nam., Irā.; வொறுப்பவோற் B

3b ளுறுபவழம் A_1, B; ளுறுபவளம் A_2, Iḷam., Nam., Irā.*

* Both *pavaḻam* and *pavaḷam* are listed in the TL as variants of the same word. The majority of the mss. supports the reading *pavaḻam*. Cf. also TN 42 and 66.

எ-து. பருவம் கண்டு ஆற்றாளாகிய[1] தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

1 ஆற்றாளாகிய A_1, Irā.; ஆற்றாளாய B

மிக்க பொருள் பொருட்டுச் சென்றார், விளங்கிழையாய்[1]! வந்து தோன்றுகின்றிலர். இப் பருவத்தின்கண் நீ என்னை[2] ஆற்று என்றால் எனக்கு ஆற்றலாமோ? என்னை ஒறுப்பன போலப் பொன்னின் உள்ளுற வைத்த[3] பவழம்[4] போன்ற[5] பொருந்திய முருக்கம்பூக்கள். ஆதலான்[6] என் உள்ளத்து[7] உற்ற நோய் பெரிது என்றவாறு.

1 விளங்கிழையாய் A_1, Irā.; விளங்கிழாய் B

2 என்னை A_1, Irā.; எனவனை B

3 பொன்னின் உள்ளுற வைத்த Irā.; பொன்னினுள்ளுத்தைத்த A_1; பொன்னுளுதைத்த B*

4 பவழம் A_1, B; பவளம் Irā.

5 போன்ற A_1, Irā.; போன்றன B

6 ஆதலான் A_1, B; ஆதலால் Irā.

7 உள்ளத்து B, Irā.; உள்ளுளத்து A_1

* Irā.'s reading seems to be a reasonable emendation.

வெறுக்கைக்குச்	சென்றார்	விளங்கு	இழாய்	தோன்றார்
veṟukkaikku.c	*ceṉṟār*	*viḷaṅku*	*iḻāy*	*tōṉṟār*
abundance (dat.)	to go (part.n. p. 3.pl.ep.)	to shine	ornament (voc.)	to appear (neg. 3.pl.ep.)

பொறுக்க	என்றால்	பொறுக்கல்	ஆமோ	ஒறுப்ப	போல்
poṟukka	*eṉṟāl*	*poṟukkal*	*ām-ō*	*oṟuppa*	*pōl*
to bear (opt.)	to say (cond.)	to bear (vb.n.)	to be (ip. 3.) + *ō*	to punish (ip. 3.pl.n.)	like

பொன்னுள்	உறு	பவழம்	போன்ற	புணர்	முருக்கம்
poṉṉuḷ	*uṟu*	*pavaḻam*	*pōṉṟa*	*puṇar*	*murukkam*
gold (loc.)	to be	coral	to be like (p. 3.pl.n.)	to unite	murukku flower

என்னுள்	உறு	நோய்	பெரிது.
eṉṉuḷ	*uṟu*	*nōy*	*peritu.*
I (loc.)	to be	pain	big (3.sg.n.)

He who went away for wealth[1] does not appear, you with shining ornaments.

If [you] tell me to endure, [how] can I endure?[2] As if to punish [me],
the close-set *murukku* flowers resemble corals set in gold.[3]
The pain within me is great.

(The heroine, who cannot endure at the sight of the season, speaking to the confidante.)

[1] Lit. "for abundance". The choice of the word *veṟukkai*, rather than the usual *poruḷ*, "wealth", is motivated by *etukai*.

[2] Note the construction verbal noun + *ām* for "can" (as in modern Tamil). Cf. TN 87, 108, 151.

[3] For the *murukku* tree, see the notes to TN 64. For the comparison, cf. TN 66.

68. சென்றக்காற் செல்லும்வா யென்னோ விருஞ்சுரத்து
நின்றக்கா னீடூ ரொளிவிடா—நின்ற
விழைக்கமர்ந்த வேஎ ரிளமுலையா ளீடில்
குழைக்கமர்ந்த நோக்கின் குறிப்பு.

1c யென்னோ Irā.; யென்னா A_1; யென்றோ B*

1d விருஞ்சுரத்து A_1, Irā.; வருஞ்சுரத்து B†

2b-c னீடூ ரொளிவிடா B; னீடி ரொளிவிடா A_1; னீடி யொளிவிடா A_1 corr., Irā.‡

3a விழைக்கமர்ந்த A_1, Irā.; விழைக்கமர்த்த B§

3b வேஎ B; வேயே A_1, Irā.‖

4a குழைக்கமர்ந்த A_1, Irā.; குழைக்கமர்த்த B

* Irā.'s reading *eṉṉō* is a reasonable emendation, as it can be posited as the common source of the manuscript readings *eṉṉā* and *eṉṟō*, neither of which is satisfactory.

† Both variants *iruñ curattu*, "in the large desert", and *aruñ curattu*, "in the difficult desert", are meaningful, but *iruñ curattu* is supported by the OC.

‡ The reading *nīṭā voḷiviṭā*, which is found in B, is likely to be the original one, as can be seen from the fact that A_1, which replaces *nīṭā* (absolutive in *-ā*) with the regular form *nīṭi*, has retained the glide *v* before correction.

§ The letter combinations *nt* and *tt* are often confused in the manuscripts, but in this case, both variants are meaningful (see the notes to the translation).

‖ The reading *vēer* (< *ēer*, metrical lengthening of *ēr*, "beauty"), is supported by the OC, which glosses *aḻakaiyuṭaiya*, "beautiful". The reading *vēyēr* is more difficult to account for. NP splits the words as *amarntavē ēr* and explains *-ē* as a meaningless "expletive", but it would be highly unusual to have the particle *-ē* added to a *peyareccam*. Rāj. splits the words as *amarnta ēy ēr*, but *ēy*, "to resemble", is difficult to explain in this position.

எ-து. பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவு அழுங்கியது.

பொருளின் பொருட்டு நாம் இவளை நீங்கிப் போயக்கால் போம் வகை எங்ஙனேயோ[1]? நெஞ்சே! மன்னிய அணிகட்குத்[2] தக்க அழகையுடைய இள முலையாளுடைய ஒப்பு இலாத[3] குழைக்கு அமர்ந்த[4] நோக்கின் குறிப்புக்கள் நம் முன்னே வந்து நீடி ஒளிவிட்டு இருஞ் சுரத்திடையே தோன்றி நின்றக்கால் என்றவாறு.

1 எங்ஙனேயோ A_1, Irā.; எங்ஙமோ B

2 அணிகட்குத் A_1 corr., B, Irā.; அணிகடத A_1

3 இலாத A_1; இலாக் B; இல்லாத Irā.

4 அமர்ந்த A_1, Irā.; அமர்த்த B

சென்றக்	கால்	செல்லும்	வாய்	என்னோ	இரும்	சுரத்து
ceṉṟa.k	*kāl*	*cellum*	*vāy*	*eṉ.ṉ-ō*	*irum*	*curattu*
to go (p. pey.)	time	to go (ip. pey.)	means	what + *ō*	large	desert (obl.)

நின்றக்	கால்	நீடா	ஒளிவிடா	நின்ற
niṉṟa.k	*kāl*	*nīṭā*	*oḷiviṭā*	*niṉṟa*
to stay (p. pey.)	time	to be long (abs.)	to shine (abs.)	to stand (p. pey.)

இழைக்கு	அமரந்த	ஏஎர் = ஏர்	இள	முலையாள்	ஈடு	இல்
iḻaikku	*amarnta*	*ēer* = *ēr*	*iḷa*	*mulaiyāḷ*	*īṭu*	*il*
ornament (dat.)	to abide (p. pey.)	beauty	young	breast (pron.n. 3.sg.f.)	equality	not to be

குழைக்கு	அமர்ந்த	நோக்கின்	குறிப்பு.
kuḻaikku	*amarnta*	*nōkkiṉ*	*kuṟippu*.
earring (dat.)	to abide (p. pey.)	eye (obl.)	intention

When [I] have gone, how can [I] go,[1] when it stays [in front of me]
in the large desert, thriving and shining:[2] the thought about the eyes,
which reach up to the incomparable[3] earrings,[4] of her who has beautiful young breasts,
which are suitable[5] for lasting[6] ornaments.

v: Which compete with the incomparable earrings.
v: Which compete with [her] ornaments.

(The hero speaking to the heart, which presses for wealth, and desisting from going.)[7]

The syntax of the poem is not very clear. I have followed the OC, which takes *niṉṟak kāl*, "when it stays", as a postponed temporal clause depending on *cellum vāy eṉṉō*, "how can I go". The OC also takes the absolutives *nīṭā* and *oḷiviṭā*, "thriving and shining", as postponed elements of the *niṉṟak kāl* clause, and *kuṟippu*, "thought", as its (likewise postponed) subject. Although the word order cannot exactly be described as natural, this seems to be the only meaningful way to construe the sentence.

[1] Lit. "what is the way [for me] to go". For *vāy* in the meaning "way" or "means", cf. TN 17.

[2] Note the two absolutives in *-ā* (see the notes to TN 40).

[3] The recurring phrase *īṭ' il* (cf. TN 18, 63, 64, 75, 129) can mean either "inappropriate" (cf. *īṭu*, "appropriateness") or "incomparable" (cf. *īṭu*, "equal"). Here, the meaning "incomparable" seems natural. The OC glosses *oppu ilāta*.

[4] Lit. "which rest on the incomparable earrings". The heroine's eyes are said to be so long that they reach up to her ears (elongated eyes are considered a feature of beauty). For the image, cf. TN 76, 77. Note the variant reading *kuḻaikk' amartta*, "which are at strife with the peerless earrings", which would suggest that the heroine's eyes and her ornaments compete in beauty.

[5] The OC suggests to take *amar-tal*, lit. "to abide", as "to be suitable" (*taku-tal*), a meaning also listed in the TL. The wording is motivated by *etukai*. Note the variant reading *iḻaikk' amartta*, "which are at strife with [her] ornaments", which would again suggest that the heroine's natural beauty competes with her ornaments.

[6] The attribute "lasting" (*niṉṟa*, lit. "staying") is slightly odd, but the wording seems to be motivated by *etukai*. The OC glosses *maṉṉiya*. Another possibility would be to take *niṉṟa* as belonging together with the preceding *oḷiviṭā*, which would amount to an early instance of the present tense formed in *-āniṉṟ-*. However, this does not seem likely because the metre requires a hiatus between *oḷiviṭā* and *niṉṟa*.

[7] The point of the poem seems to be that the hero is expecting the vision of the heroine's eyes to haunt him when he is separated from her. For the theme of the heroine appearing before the hero's inner eye during his journey through the desert, cf. TN 77, *Akanāṉūṟu* 83, *Aiṅkuṟunūṟu* 324.

69. அத்த நெடிய வழற்கதிரோன் செம்பாக
மத்த மறைந்தா னணியிழையோ—டொத்த
தகையினா லெஞ்சீறூர்த் தங்கினிராய் நாளை
வகையினிராய்ச் சேறல் வனப்பு.

2a-c மத்த மறைந்தா னணியிழையோ B; மத்தமறைந் தானிவ் வணியிழையோ A_1, Irā.*

3a-b தகையினா லெஞ்சீறூர்த் A_1, Irā.; தகையிலெஞ் சீறூர்த் B†

3c-d தங்கினிராய் நாளை NP, Rāj.; தங்கினிரா னாளை A_1, Irā.; தங்கினிரா நாளை B‡

4a வகையினிராய்ச் A_1, Irā.; வகையினிராச் B

* The reading *ivvaṇiyiḻai* for *aṇiyiḻai* is possible, but requires a very akward metrical split of the line. It seems more likely that the demonstrative *iv-* is a part of the gloss in the commentary, which has found entry into the text of the poem by mistake.

† The reading *takaiyil* for *takaiyiṉāl* has to be discarded because it creates a metrically incorrect line. Besides, the locative suffix *-il* is otherwise not attested in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works.

† NP's emendation *taṅkiṉirāy nāḷai* seems reasonable. The reading *taṅkiṉirā ṉāḷai* (< *taṅkiṉirāl* + *nāḷai*) is more difficult to account for. The suffix *-āl* would have to be taken either as the assertive particle (see the notes to TN 7) or as a rare way to form the conditional (cf. AiAi 41), neither of which is very satisfactory. Note that there are two different readings for the gloss in the OC: *taṅkiṉīrāy*, which would support the emendation, and *taṅkiṉīrāyiṉ*, which would support the conditional.

எ-து. இடைச்சுரத்துக் கண்டார் செலவு விலக்கியது.

வழிகளும் நெடிய. அத்த மலையின்கண்ணே அழற்[1] கதிரோனும் செம்பாகம் மறைந்-தான். இவ்வணியிழையோடு நீரும்[2] எம்மோடு ஒத்த[3] தகையினால்[4] எம் சீறூரிலே இன்று தங்கினீராய்[5] நாளை எங்களின் நீங்கிப் போதல் அழகு என்றவாறு.

1 அழற் A_1 corr., B, Irā.; பிழற் A_1

2 நீரும் A_1, Irā.; நீயிரம் B

3 ஒத்த A_1 corr., B, Irā.; எத்த A_1

4 தகையினால் A_1, Irā.; தகைமையான் B

5 தங்கினீராய் A_1, Irā.; தங்கினீராயின் B*

* See the notes to the apparatus of the poem.

அத்தம்	நெடிய	அழல்	கதிரோன்	செம்பாகம்
attam	*neṭiya*	*aḻal*	*katirōṉ*	*cempākam*
path	long (3.pl.n.)	fire	ray (pron.n. 3.sg.m.)	half

அத்தம்	மறைந்தான்	அணி	இழையொடு	ஒத்த
attam	*maṟaintāṉ*	*aṇi*	*iḻaiyoṭu*	*otta*
N of a mountain	to be hidden (p. 3.sg.m.)	to be adorned	ornament (soc.)	to be similar (p. pey.)

தகையினால்	எம்	சிறு	ஊர்த்	தங்கினிர்	அய்	நாளை
takaiyiṉāl	*em*	*ciṟu*	*ūr.t*	*taṅkiṉir*	*āy*	*nāḷai*
fitness (obl.) (instr.)	we(excl.) (obl.)	small	village	to stay (part.n. p. 2.pl.)	to be (abs.)	tomorrow

வகையினிர்	அய்ச்	சேறல்	வனப்பு.
vakaiyiṉir	*āy.c*	*cēral*	*vaṉappu*
manner (obl.) (pron.n. 2.pl.)	to be (abs.)	to go (vb.n.)	beauty

The paths are long. The firy sun is half[1] hidden
behind the Attam mountain.[2] That you suitably[3] stay
in our small village together with [this woman with] beautiful ornaments,
and leave tomorrow in [proper] manner is beautiful.

(The onlookers in the middle of the desert discouraging from going.)

[1] For the word *cempākam*, "(exact) half" (*cem* + *pākam*, < Skt. *bhāga*), cf. *Kalittokai* 86 and *Tirukkuṟaḷ* 1092.
[2] The OC suggests that *attam* here has to be taken as the name of a mountain. According to the TL, *attam* (< Skt. *asta-giri*) is "the Western mountain behind which the sun is supposed to set". Cf. TN 120. Note the play on the homonymous *attam*, "path" (< Skt. *adhvan*), in line 1.
[3] Lit. "with similar suitability" (*otta takaiyiṉāl*).

70. நின்னோக்கங் கொண்டமான் றண்குரவ நீழல்காண்
பொன்னோக்கங் கொண்டபூங் கோங்கங்காண்—பொன்னோக்கங்
கொண்ட சுணங்கணி மென்முலைக் கொம்பன்னாய்
வண்ட லயர்மணன்மேல் வந்து.

A_1, B, Irā: No variants.

எ-து. புணர்ந்து உடன்போய[1] தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டு போவான் சொல்லியது.

1 உடன்போய B, Irā.; உடன்போய்த் A_1

நின்னுடைய நோக்கின் தன்மையைக் கொண்ட மான்களைப் பாராய். குளிர்ந்த[1] குரவ நீழலைப்[2] பாராய்[3]. பொன்னினது காட்சியைக் கொண்ட பூங் கோங்குகளைப் பாராய். பொன்னினது காட்சியைக் கொண்ட சுணங்கு அணிந்த மெல் முலையையுடைய[4] கொம்-பன்னாய்! மணன்மேல் வந்து விளையாட்டை[5] விரும்பாய் என்றவாறு.

1 குளிர்ந்த A_1, Irā.; குளிந்த B
2 நீழலைப் A_1, Irā.; நீழல்களைப் B
3 பாராய் B, Irā.; பாராய்ப் A_1
4 முலையையுடைய B, Irā.; முலையுடைய A_1
5 விளையாட்டை A_1 corr., B, Irā.; விழையாட்டை A_{10}

நின்	நோக்கம்	கொண்ட	மான்	தண்	குரவ	நீழல்	காண்
niṉ	*nōkkam*	*koṇṭa*	*māṉ*	*taṇ*	*kuravа*	*nīḻal*	*kāṇ*
you (obl.)	eye	to take (p. pey.)	deer	cool	*kuravam* tree	shade	to see (imp.)

பொன்	நோக்கம்	கொண்ட	பூம்	கோங்கம்	காண்	பொன்	நோக்கம்
poṉ	*nōkkam*	*koṇṭa*	*pūm*	*kōṅkam*	*kāṇ*	*poṉ*	*nōkkam*
gold	look	to take (p. pey.)	flower	*kōṅkam* tree	to see (imp.)	gold	look

கொண்ட	சுணங்கு	அணி	மெல்	முலைக்	கொம்பு	அன்னாய்
koṇṭa	*cuṇaṅku*	*aṇi*	*mel*	*mulai.k*	*kompu*	*aṉṉāy*
to take (p. pey.)	beauty spot	to be adorned	soft	shoulder	twig	like (2.sg.) (voc.)

வண்டல்	அயர்	மணன்மேல்	வந்து.
vaṇṭal	*ayar*	*maṇaṉmēl*	*vantu*
toy house	to make (imp.)	sand (loc.)	to come (abs.)

Look at the deer, which have eyes like yours,[1] and at the shade of the cool *kuravam* trees![2]
Look the flowering *kōṅkam* trees,[3] which have the look of gold! You who are like a twig[4]
with soft breasts adorned with beauty spots,[5] which have the look of gold!
Build sand castles,[6] after you reached the sand!

(The hero, who has eloped after he has united, comforting the heroine by telling her to go.)

[1] A beautiful woman's eyes are often compared to those of a deer. Cf. TN 44, 95, TAi 7, AiAi 13, Kain. 59.
[2] For the *kuravam* tree, see the notes to TN 65.
[3] For the *kōṅkam* tree, see the notes to TN 63.
[4] Refers to the heroine's slenderness. Cf. TN 4, where the heroine's waist is compared to a twig.
[5] Beauty spots (*cuṇaṅku*) on the breasts, are considered a feature of female beauty (cf. TN 21, TAi 24, 28).
[6] Building sand castles (*vaṇṭal*) is a conventional pastime of girls in Tamil poetry. Cf. AiAi 44, 46.

71. அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழையு மாறிலா
வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும் போதரக்கண்—டஞ்சி
யொருசுடரு மின்றி யுலகுபா ழாக
விருசுடரும் போந்தனவென் றார்.

1c தாயிழையு B, Nacc., Irā.; தாயிழையை A_1
1d மாறிலா A_1, Irā.; மாறில்லா B; மாசிலா Nacc.
2b வேலானும் A_1, B, Irā.; வேலனும் Nacc.
2c-d போதரக்கண் டஞ்சி A_1, Nacc., Irā.; போதரக்க ணஞ்சி B
3c யுலகுபா B, Nacc., Irā.; யிலகுபா A_1, Irā.v*
* The reading *ilaku* for *ulaku*, "world", does not seem to make much sense, but it is nevertheless reported by Irā. as a variant.

எ-து. சுரத்திடைச்[1] சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையும் தலைமகளையும் கண்டார் சொல்லிய வார்த்தையைத் தாங்கள் கேட்டார்க்குச்[2] சொல்லி ஆற்றுவித்தது[3].

1 சுரத்திடைச் B, Irā.; சுரத்திடை A_1
2 தாங்கள் கேட்டார்க்குச் A_1 corr., Irā., Rāj.; தாங்கள் கேட்டாற்குச் A_1; தாம் கேட்டாராகச் B; கேட்டாராகச் சிலர் NP
3 சொல்லி ஆற்றுவித்தது A_1, Irā., Rāj.; சொல்லி ஆற்றுவித்திது B; சொல்லியது NP

அழகிய மதி போன்ற நீண்ட ஒளியையுடைய முகத்து ஆய் இழையும் எதிர் இல்லாத[1] வெஞ் சுடர் நீள்[2] வேலானும் இச் சுரத்தின்கண்ணே போதரக் கண்டு அஞ்சி இரு சுடரும்[3] ஒரு சுடரும்[4] இன்றியே உலகம்[5] பாழாம் வகை இரு சுடரும் அச்சுரத்தே[6] போந்தன என்று கண்டார் சிலர் சொன்னார் என்றவாறு.

1 இல்லாத A_1, Irā.; இல்லா B

2 நீள் A_1 corr., B, Irā.; நீழ் A_1

3 சுடரும் A_1, Irā.; சுடரி‡‡ B

4 சுடரும் A_1, Irā.; சுடர் B

5 உலகம் B; உதையம் A_1; உதயம் A_1 corr., Irā.

6 அச்சுரத்தே A_1, Irā.; அச்சுரத்திலே B

அம்	சுடர்	நீள்	வாள்	முகத்து	ஆய்	இழையும்	மாறு	இலா
am	*cuṭar*	*nīḷ*	*vāḷ*	*mukattu*	*āy*	*iḻai.y-um*	*māṟu*	*ilā*
beautiful	light	to be long	brightness	face (obl.)	to choose	ornament + *um*	enmity	not to be (pey.)

வெம்	சுடர்	நீள்	வேலானும்	போதரக்	கண்டு	அஞ்சி
vem	*cuṭar*	*nīḷ*	*vēlāṉ-um*	*pōtara.k*	*kaṇṭu*	*añci*
hot	light	to be long	spear (pron.n. 3.sg.m.) + *um*	to pass (inf.)	to see (abs.)	to be afraid (abs.)

ஒரு	சுடரும்	இன்றி	உலகு	பாழ்	ஆக
oru	*cuṭar-um*	*iṉṟi*	*ulaku*	*pāḻ*	*āka*
one	light + *um*	without	world	ruin	to be (inf.)

இரு	சுடரும்	போந்தன	என்றார்.
iru	*cuṭar-um*	*pōntaṉa*	*eṉṟār.*
two	light + um	to pass (p. 3.pl.n.)	to say (p. 3.pl.ep.)

After they had seen [the woman with] choice ornaments and a large bright face [like] the beautiful moon[1]
and the foeless man with a long spear [like] the hot sun[2] pass by, they became afraid,
and they said: "Sun and moon[3] have passed
so that the world will be ruined without any light[4] at all."

(Those who have seen the hero and the heroine comforting those who ask them by telling them the words that they had said to the foster mother, who has gone to the desert.)

[1] The word *cuṭar*, lit. "light", can refer to any celestial object. "Beautiful light" (*am cuṭar*) refers to the moon.

[2] Lit. "the hot light" (*vem cuṭar*). See above the notes about *cuṭar*. For the comparison of the hero and the heroine to the sun and the moon, cf. TN 89.

[3] Lit. "the two lights" (*iru cuṭarum*). See above the notes about *cuṭar*.

[4] See above the notes about *cuṭar*.

72. முகந்தா மரைமுறுவ லாம்பல்கண் ணீல
மிகந்தார் விரல்காந்த ளென்றென்—றுகந்தியைந்த
மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே
யேழைதான் செல்லு மினிது.

2d றுகந்தியைந்த A_1, A_2, Irā.; றுவந்தியைந்த B*

3b வண்டிற்கா A_1, A_2, Irā.; வண்டிற்கு B

4a யேழைதான் A_1, A_2, Irā.; யேழைநான் B

* *Uka-ttal* and *uva-ttal* are variants of the same word, but the reading *ukantu* is preferable from the point of view of *etukai*.

எ-து. சுரத்திடைச் சென்ற செவிலியைத் தலைமகனளக் கண்டார் சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இவள்[1] முகம் தாமரை மலர், இவள்[2] முறுவலையுடைய வாய் ஆம்பல் மலர், இவள் கண் நீல மலர், ஒன்றை ஒன்று ஒவ்வாது கடந்து ஆர்ந்த[3] விரல்கள்[4] காந்தள் அரும்பு[5] என்று கருதிக்[6] காதலித்துப் பொருந்திய மாழை மா வண்டிற்குத் தக்க நீழலிலே[7] வருத்தம் இன்றி நின்னுடைய ஏழை செல்லாநின்றாள் இனிதாக என்றவாறு.

1 இவள் A_1, Irā.; வெண் B

2 இவள் A_1, Irā.; இள B

3 ஆர்ந்த A_1, Irā.; ஆர் B

4 விரல்கள் A_1, Irā.; விரல் B

5 அரும்பு A_1, Irā.; அறும்பு B

6 கருதிக் B, Irā.; கருதி A_1

7 வண்டிற்குத் தக்க நீழலிலே Irā.; வண்டிற்கு கனீழலிலே A_1; வண்டிற்குத் தகனீழலிலே A_1 corr.; வண்டிற்கு நீழலிலே B*

* The reading in A_1 is clearly faulty. The reading *vaṇṭiṟkut takka* might be reasonable, depending on the interpretation of the text of the poem (see the notes to the translation). The reading *vaṇṭiṟku* in B mirrors the variant found in the text of the poem.

முகம்	தாமரை	முறுவல்	ஆம்பல்	கண்	நீலம்
mukam	*tāmarai*	*muṟuval*	*āmpal*	*kaṇ*	*nīlam*
face	lotus	tooth	water lily	eye	blue water lily

இகந்து	ஆர்	விரல்	காந்தள்	என்று	என்று	உகந்து	இயைந்த
ikantu	*ār*	*viral*	*kāntaḷ*	*eṉṟu*	*eṉṟu*	*ukantu*	*iyainta*
to transgress (abs.)	to be full	finger	glory lily	to say (abs.)	to say (abs.)	to rejoice (abs.)	to harmonise (p. pey.)

மாழை	மா	வண்டிற்கு	ஆம்	நீழல்	வருந்தாதே
māl̲ai	*mā*	*vaṇṭiṟku*	*ām*	*nīl̲al*	*varuntāt-ē*
youth	great	bee (obl.) (dat.)	to be (ip. pey.)	shade	to suffer (neg. abs.) + *ē*

ஏழை	தான்	செல்லும்	இனிது.
ēl̲ai	*tāṉ*	*cellum*	*iṉitu.*
silly person	he/she/it	to go (ip. 3.)	pleasant (3.sg.n.)

The silly girl[1] is going pleasantly without distress
towards the shade, which belongs to the youthful large bees,[2] which joyfully associate [with her],
thinking[3] that her face is a lotus,[4] her teeth [white] water lilies,[5] her eyes blue water lilies,[6]
and her full fingers, which surpass [each other?],[7] glory lilies.[8]

(Those who have seen the heroine speaking to the foster mother, who has gone to the desert, and comforting her.)

[1] *Tāṉ* seems to be used as a metrical filler.

[2] I split the sandhi as *vaṇṭiṟ' ām nīl̲al* (thus also NP and Rāj.). One could also split *vaṇṭiṟ kā nīl̲al*, which can be understood as "the shade of the grove with bees" or "the protective shade with bees". Note the variant reading *vaṇṭiṟku nīl̲al*. The reading of the OC is inconclusive.

[3] Note the distributive reduplication of *enṟu*.

[4] Women's faces are regularly compared to lotus flowers. Cf. TN 1, 34.

[5] The comparison of women's teeth to (presumably white) water lilies (*āmpal*) is slightly unusual, as teeth are more frequently compared to jasmine flowers.

[6] For the blue water lily (*nīlam*), see the notes to TN 2. They are a regular object of comparison for women's eyes (cf. TN 6, 34, 73, TAi 11, AiE 63, Kain. 51).

[7] The phrase *ikant' ār viral*, lit. "fingers which transgress and are full", is not very clear. The OC glosses *oṉṟai oṉṟu ovvātu kaṭantu ārnta*, "which go beyond each other and are full". The point might be that the fingers are of different length. The wording seems to be motivated by *etukai*.

[8] Women's fingers are regularly compared to glory lilies (*kāntaḷ*), and vice versa. The comparison is based on the elongated form of the petals of the glory lily. Cf. TN 111, 118, 119, TAi 2, Kain. 9.

73. செவ்வாய்க் கரியகட் சீரினாற் கேளாதுங்
கவ்வையாற் காணாது மாற்றாமை—யவ்வாயந்
தார்த்தத்தை வாய்மொழியுந் தண்கயத்து நீலமு
மோர்த்தொழிந்தா ளென்பேதை யூர்ந்து.

2a கவ்வையாற் B, Nam., Irā.; கௌவையாற் A_1[*]

2c-d மாற்றாமை யவ்வாயந் B; மாற்றாது மவ்வாயந் A_1, Nam., Irā.; மாற்றாமெய் வார்த்தகை Nam.v[†]

3a தார்த்தத்தை A_1, B, Nam., Irā.; தார்த்தத்தை A_1 corr.

3d-4a நீலமு மோர்த்தொழிந்தா B, Nam., Irā.; நீலமு மொத்தொழிந்தா A_1

[*] *Kavvaiyār* and *kauvaiyār* are merely orthographical variants. Cf. TN 59.

[†] The reading *āṟṟāmai* is preferable, because *āṟṟātum* creates problems for the construction of the syntax. It is also supported by the OC, which glosses *āṟṟātu oḻivataṉai*.

எ-து. முன்னைஞான்று[1] உடன்போக்கு[2] வலித்துத் தலைமகனையும் தலைமகளையும் உடன்படுவித்துப் பின்னை அறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்பட்டமையால் தலைமக-ளைக்[3] கண்டு தோழி உடன்போக்கு அழுங்குவித்தது[4].

1 முன்னைஞான்று Irā.; முன்னைநான்று A_1, B

2 உடன்போக்கு B, Irā.; உடன்போக_ B

3 தலைமகளைக் A_1, Irā.; தலைமகனைக் B

4 அழுங்குவித்தது B, Irā.; அழுங்கிவித்தது A_1

செவ்வாயின்கண் தார்த்தத்தை வாய்மொழியைக் கேளாதும்[1] கரிய கண்ணின்கண் தண்கயத்து நீலங்களின் தன்மைகளைக் காணாதும் அவ்வாயம் ஆற்றாது ஒழிவதனை ஓர்த்துப் பின்பு உடன்போக்கை ஒழிந்தாள் என் பேதை அலர் காரணத்தான்[2] முன்பு உடன்போக்கை மேற்கொண்டு என்றவாறு.

1 கேளாதும் B, Irā.; கேளாது A_1

2 காரணத்தான் A_1, Irā.; காணத்தான் B

செவ்	வாய்க்	கரிய	கண்	சீரினால் / -ன்	கேளாதும்
ce.v	*vāy.k*	*kariya*	*kaṇ*	*cīriṉāl* / *-ṉ*	*kēḷāt-um*
red	mouth	black (adj.)	eye	excellence (obl.) (instr.)	to hear (neg. abs.) + *um*

கவ்வையால் / -ன்	காணாதும்	ஆற்றாமை	அவ்	ஆயம்
kavvaiyāl / -ṉ	*kāṇāt-um*	*āṟṟāmai*	*a.v*	*āyam*
affliction (instr.)	to see (neg. abs.) + *um*	to endure (neg. vb.n.)	that	group of girls

தார்த்	தத்தை	வாய்	மொழியும்	தண்	கயத்து	நீலமும்
tār.t	*tattai*	*vāy*	*moḻi.y-um*	*taṇ*	*kayattu*	*nīlam-um*
garland	parrot	mouth	speech + *um*	cool	pond (obl.)	blue water lily + *um*

ஓர்த்து	ஒழிந்தாள்	என்	பேதை	ஊரந்து.
ōrttu	*oḻintāḷ*	*eṉ*	*pētai*	*ūrntu.*
to consider (abs.)	to stay behind (p. 3.sg.f.)	I (obl.)	ignorant person	to mount (abs.)

Because of the excellence of [her] red mouth and black eyes[1] [and] because of the affliction,[2]
she considered that that group of girls[3] would not endure without hearing and without seeing[4]
the speech of the garlanded parrot[5] and the blue water lilies from the cool pond[6]
and my silly girl stayed behind,[7] after she had tried [to go?].[8]

(The confidante seeing the heroine and making her desist from elopement because of the greatness of revealing the love affair after she has previously pressed for elopement and made the hero and the heroine consent.)

The syntax of the poem is rather convoluted and requires some rearrangement of the word order. The OC rearranges the syntax even more extensively, but I have tried to keep the word order as close to the original as possible.

[1] "Because of the excellence of [her] red mouth and black eyes", connects with the heroine's friends hearing her speech and seeing her eyes.

[2] *Kavvai*, normally "scandal", can also mean "affliction" (cf. e.g. *Kuṟuntokai* 34), which seems more appropriate here. We have to understand "because of the affliction [it would cause for her friends]". The OC takes *kavvai* as "gossip" (*alar*) and connects it with *oḻintāḷ*, "she stayed behind", which seems less natural from the point of view of word order.

[3] "That group of girls" (*av āyam*) has to be taken as the postponed subject of *āṟṟāmai*, "that they would not endure". *Āyam* refers to the group of girls attending the heroine. Cf. TN 9, AiAi 33.

[4] The absolutives *kēḷātu*, "not hearing", and *kāṇātu*, "not seeing", are coordinated by the particles *-um … -um* and have to be taken together. Both of them are dependant on *āṟṟāmai*, "that they would not endure".

[5] "The speech of the garlanded parrot" (*tārt tattai vāy moḻiyum*) and "the blue water lilies from the cool pond" (*taṇ kayattu nīlamum*) have to be taken as the objects of *kēḷātu*, "not hearing", and *kāṇātu*, "not seeing", respectively. "The speech of the garlanded parrot" refers to the heroine's speech. A woman's voice is regularly compared to that of a parrot (cf. TN 3). *Vāy moḻi*, lit. "speech from the mouth", is lexicalized simply as "speech" (cf. AiAi 21). "Garlanded parrot" (*tārt tattai*) refers to the dark ring which the Indian parrots (*Psittacula krameri*, also known as "ring-necked parakeet") have around their neck.

[6] "Blue water lilies from the cool pond" refers to the heroine's eyes. For the blue water lily (*nīlam*), see the notes to TN 2. They are a regular object of comparison for women's eyes (cf. TN 6, 34, 72, TAi 11, AiE 63, Kain. 51).

[7] "Stayed behind" suggests that the heroine gave up her plans to elope (thus the OC, which adds *uṭaṉpōkkai*, "elopement", for clarification).

[8] The exact force of *ūr-tal*, lit. "to mount" or "to creep", is unclear. The OC understands *ūrntu* as "after she had previously attempted to elope" (*muṉpu uṭanpōkkai mēṟkoṇṭu*).

74. புன்புறவே சேவலோ டுடல் பொருளன்றா
லன்புற வேயுடையா ராயினும்—வன்புற்

றதுகா ணகன்ற வழிநோக்கிப் பொன்போர்த்
திதுகாணென் வண்ண மினி.

2b வேயுடையா A_1, A_2, Irā.; வேயுடைய B

2c-d ராயினும் வன்புற் Irā.; ராயினு மன்புற் A_1, A_2, B*

* Irā.'s emendation *vaṉpu*, "strength", for *aṉpu*, "love", is reasonable. It is supported by the OC, which glosses *valiyarāṉa taṉmai*.

எ-து. காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி. நிலத்தாற் பாலை, ஒழுக்கத்தால்[1] நெய்தல்.

1 ஒழுக்கத்தால் A_1, A_2, Irā.; ஒழுக்கந்தால் B

புல்லிய நிறத்தையுடைய பேடைப் புறவே! நின் சேவலோடு ஊடல்[1] நினக்குக் காரியம் அன்றால்[2]. எம் காதலர் எமக்கு அன்பு மிக உடையார்[3] ஆயினும் அவர் மனநெகிழாது வலியரான தன்மையைப் பாராய். அவர் தேரோடும் வந்து நீங்கிய வழிச் சுவடு நோக்கிப்[4] பொன் நிறம் போர்க்க வந்த வண்ணம் இதனைப் பாராய் இப்பொழுது என்றவாறு.

1 சேவலோடு ஊடல் A_1, Irā.; சேவலோடெல் B

2 அன்றால் B, Irā.; இன்றால் A_1

3 உடையார் A_1, Irā.; உடையர் B

4 நோக்கி B, Irā.; நீக்கி A_1

புல்	புரவே	சேவலொடு	ஊடல்	பொருள்	அன்றால்
pul	*purav-ē*	*cēvaloṭu*	*ūṭal*	*poruḷ*	*aṉṟ-āl*
small	dove + *ē*	male bird (soc.)	to quarrel (vb.n.)	meaning	not to be (3.sg.n.) + *āl*

அன்பு	உறவே	உடையார்	ஆயினும்	வன்பு	உற்றது
aṉpu	*uṟa.v-ē*	*uṭaiyār*	*āyiṉ-um*	*vaṉpu*	*uṟṟatu*
love	to happen + *ē*	to possess (part.n. 3.pl.ep.)	to be (cond.) + *um*	strength	to happen (p. vb.n.)

காண்	அகன்ற	வழி	நோக்கிப்	பொன்	போர்த்து
kāṇ	*akaṉṟa*	*vaḻi*	*nōkki.p*	*poṉ*	*pōrttu*
to see (imp.)	to leave (p. pey.)	way	to look (abs.)	gold	to cloak (abs.)

இது	காண்	என்	வண்ணம்	இனி.
itu	*kāṇ*	*eṉ*	*vaṇṇam*	*iṉi*.
this	to see (imp.)	what	colour	now

Small dove! There is no sense[1] in quarrelling with [your] male.
See that although [he] possesses much love,[2] [he] has a strong will.[3]
See this! Why is my complexion now cloaked in gold,[4]
as [I] look on the way on which [he] left?

(Speech of great distress. Place: *pālai*, conduct: *neytal*.)

[1] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] The OC suggests taking *uṟavē* adverbially, glossing *mika*, "much". One could also read *uṟavu*, "relationship": "although he has a love relationship [with me]", but in this case, it would be more difficult to account for the emphatic particle *-ē*.

[3] "Strong will" is lit. "strength" (*vaṉpu*). What is suggested is that the hero will undertake his journey in search of wealth in spite of the love he has for the heroine.

[4] Syntax is not very clear, but it seems best to take *eṉ* as the interrogative pronoun "what, why", and connect it with the absolutive *pōrttu*, "cloaked". For the construction *eṉ* + absolutive, cf. TN 40. "Cloaked in gold" suggests a pale complexion, which is considered a symptom of lovesickness (cf. Kain. 60).

75. எரிந்து சுடுமிரவி யீடில் கதிரான்
விரிந்து விடுகூந்தல் வெஃகாப்—புரிந்து
விடுகயிற்றின் மாசுணம் வீயுநீ ளத்த
மடுதிறலான் பின்சென்ற வாறு.

A_1, B, Irā.: No variants.

எ-து. மகட் போக்கிய தாய் சொல்லியது.

அழன்று சுடாநின்ற பகலோனது ஒப்பு இலாக் கதிரானே[1] மாசுணங்கள்[2] முறுக்கிவிட்ட கயிறு போலப் புரண்டு அழியும் அத்தம் விரிந்துவிட்ட[3] கூந்தலையுடையாள் அடு திறலான் பின் விரும்பிச் சென்ற வழி என்றவாறு.

1 கதிரானே A_1 corr., B; கதிரோனே A_1; கதிரான் Irā.
2 மாசுணங்கள் Irā.; மாசுணங்கி A_1, B; மாசுணங்கிள் A_1 corr.
3 விரிந்துவிட்ட A_1, Irā.; விரித்துவிட்ட B

எரிந்து	சுடும்	இரவி	ஈடு	இல்	கதிரான்
erintu	*cuṭum*	*iravi*	*īṭu*	*il*	*katirāṉ*
to burn (abs.)	to burn (ip. pey.)	sun	equality	not to be	ray (instr.)

விரிந்து	விடு	கூந்தல்	வெஃகாப்	புரிந்து
virintu	*viṭu*	*kūntal*	*veḵkā.p*	*purintu*
to expand (abs.)	to let	woman's hair	to desire (abs.)	to be twisted (abs.)

விடு	கயிற்றின்	மாசுணம்	வீயும்	நீள்	அத்தம்
viṭu	*kayiṟṟiṉ*	*mācuṇam*	*vīyum*	*nīḷ*	*attam*
to let	rope (obl.)	python	to perish (ip. pey.)	to be long	path

அடு	திறலான்	பின்	சென்ற	ஆறு.
aṭu	*tiṟalāṉ*	*piṉ*	*ceṉṟa*	*āṟu.*
to kill	strength (pron.n. 3.sg.m.)	after	to go (p. pey.)	way

A long path, where pythons perish like twisted[1] ropes
because of the incomparable[2] rays of the hotly burning sun
—[that] is the way to which [she whose] hair is spread out[3]
has desirously[4] followed the man of murderous strength.

(The mother, whose daughter has been made go, speaking.)

[1] The verb *viṭu-tal*, "to let go", in *purintu viṭu* probably has to be taken in the modern sense as an auxiliary denoting the completion of an action (cf. TN 47, 64, AiAi 34)

[2] The recurring phrase *īṭ' il* (cf. TN 18, 63, 64, 68, 129) can mean either "inappropriate" (cf. *īṭu*, "appropriateness") or "incomparable" (cf. *īṭu*, "equal"). Here, the OC glosses *oppu ilā*, "incomparable". One could also understand "inappropriate (i.e. unpleasant) rays".

[3] For the auxiliary *viṭu-tal* in *virintu viṭu*, see above.

[4] The OC connects the absolutive *veḵkā*, "desiring", in line 2 with *ceṉṟa*, "on which … has gone". While this is not very natural from the point of view of word order, it seems to be the only meaningful way to construe the sentence. For the absolutive in *-ā*, see the notes to TN 40.

76. நெஞ்ச நினைப்பினு நெற்பொரியு நீளத்த
மஞ்ச லெனவாற்றி னஞ்சிற்றா—லஞ்சிப்
புடைநெடுங் காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட
படைநெடுங்கண் கொண்ட பனி.

1a-b நெஞ்ச நினைப்பினு B, Irā.; நெஞ்சி னினைப்பினு A_1; நெஞ்சி நினைப்பினு A_2*

3a புடைநெடுங் A_1, B, Irā.; புடைநெடுங்கண் A_2

* The reading *neñca* (< *neñcam*) is preferable because syntax seems to require a nominative.

எ-து. பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவு அழுங்கியது.

என் நெஞ்சமே! இவளை ஆற்றுவிக்கும் சில சொற்களைச் சொல்ல[1] நினைக்கின்றா-யாயின்[2] இவணோதான்[3] நெற் பொரியும் நீள் அத்தத்தைச் சொல்ல நினைப்பதற்கு முன்னே பிரிவினை அஞ்சிற்றால்[4]. புடை நெடுங் காது உறப் போழ்ந்து அகன்று நீண்ட படை நெடுங் கண்களும்[5] பிரிவினை அஞ்சிப் பனி கொண்டன. ஆதலான் நமக்கு இவளைப் பிரிய முடியாது[6] என்றவாறு.

1 சொல்ல B, Irā.; சொல்லி A_1

2 நினைக்கின்றாயாயின் A_1, Irā.; நினைக்கின்றாயான் B

3 இவணோதான் Irā.; இவணோந்தான் B; இவணோத்தான் A_1

4 அஞ்சிற்றால் A_1, Irā.; அஞ்சிற்றாறால் B

5 கண்களும் A_1, Irā.; கண்கள் உற்ற B

6 முடியாது A_1, Irā.; முடியாவாதலான் B

நெஞ்சம்	நினைப்பினும்	நெல்	பொரியும்	நீள்	அத்தம்
neñcam	*niṉaippiṉ-um*	*nel*	*poriyum*	*nīḷ*	*attam*
heart	to think (cond.) + *um*	paddy	to be parched (ip. pey.)	to be long	path

அஞ்சல்	என	ஆற்றின்	அஞ்சிற்றால்	அஞ்சிப்
añcal	*eṉa*	*āṟṟiṉ*	*añciṟṟ-āl*	*añci.p*
to be afraid (neg. imp.)	to say (inf.)	to endure (cond.)	to be afraid (p. 3.sg.n.) + *āl*	to be afraid (abs.)

புடை	நெடும்	காது	உறப்	போழ்ந்து	அகன்று	நீண்ட
puṭai	*neṭum*	*kātu*	*uṟa.p*	*pōḻntu*	*akaṉṟu*	*nīṇṭa*
side	long	ear	to come in contact (inf.)	to be cleft (abs.)	to be wide (abs.)	to be long (p. pey.)

படை	நெடும்	கண்	கொண்ட	பனி.
paṭai	*neṭum*	*kaṇ*	*koṇṭa*	*paṉi.*
weapon	long	eye	to hold (p. 3.pl.n.)	dew

[My] heart:[1] Even(?) when it thinks[2] about the long path, [so hot that] rice is puffed,[3]
when [I] am strong, saying: "Don't be afraid",[4] it [still] is afraid.[5] Being afraid,
[her] weapon[-like] long eyes,[6] large and so wide that they touch [her] long ears on the sides,[7]
are filled with dew.[8]

(The hero speaking to the heart, which presses for wealth, and desisting from going.)

[1] The OC understands a vocative, which would require reading *neñca* (another possible way of splitting the sandhi). However, *añciṟṟāl*, "it is afraid", seems to require a nominative *neñcam* as its subject (thus also NP).

[2] The function of *-um* in *niṉaippiṉum* is unclear. It seems to suggest a concessive ("although it thinks"), which, however, does not make much sense in the context. The OC glosses *niṉaippataṟku muṉṉē*, "before thinking", which I find difficult to account for.

[3] Lit. "where rice is parched". For the image, cf. *Akanāṉūṟu* 1. For puffed rice (*pori*), cf. TN 64, TAi 14.

[4] The wording is not very clear, but the poem seems to describe the hero's inner conflict. The OC understands it in a different way and glosses *ivaḷai āṟṟuvikkum cila coṟkaḷai colla niṉaikkiṉṟāyāyiṉ*, "if you think about speaking a few words that would comfort her".

[5] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[6] A beautiful woman's eyes are regularly compared to spears (cf. TN 6, 19, 25, 30, 80) or arrows (cf. TN 8, 22, KārN 5). For the phrase *paṭai neṭum kaṇ*, cf. TN 32.

[7] "So wide" is lit. "gaping and wide" (*pōl̲ntu akaṉṟu*). For the hyperbolical image of the heroine's eyes reaching up to her ears, cf. TN 68, 77.

[8] Lit. "have taken dew". "Dew" refers to tears (cf. TN 55).

77. வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடையாய் வார்கதிரால்
வெந்தாற்போற் றோன்றுநீள் வேயத்தந்—தந்தார்
தகரக் குழல்புரளத் தாழ்துகில்கை யேந்தி
மகரக் குழைமறித்த நோக்கு.

1a வந்தாற்றான் Nacc., Irā.; வந்தாற்றாச் A_1; வந்தாற்றாற் B*

2b றோன்றுநீள் A_1, B, Irā.; றோன்றுநீர் Nacc.

2c-d வேயத்தந் தந்தார் Irā..; வேயத்தந்த தந்தார் A_1; வேயத் தந்தார் B; வேய்தரத் தந்தாய் Nacc.†

3c தாழ்துகில்கை Nacc., Irā.; தாழ்கலையை A_1, Irā.v; தாழ்கு‡‡B‡

* Irā. adopts Nacc.'s reading *vantāṟṟāṉ* (< *vantāl* + *tāṉ*), which seems reasonable, as none of the two manuscript readings is satisfactory.

† Irā.'s emendation seams reasonable based on the two different manuscript readings, both of which are clearly faulty. Nacc. has a different reading, which is difficult to account for.

‡ Nacc.'s reading *tāl̲ tukil kai* is also supported by the OC, which glosses *tāl̲nta tukilaik kaiyāṉē*. The reading *tāl̲ kalaiyai*, which is found in A_1 and reported as a variant by Irā., is also possible, since *kalai*, according to the TL, can also mean "cloth". B cannot be read.

எ-து. வினை முற்றிய தலைமகன் தலைமகளை நினைத்தவிடத்துத்[1] தலைமகள் வடிவு தன்முன் நின்றால் போல வந்து தோன்ற அவ்வடிவை நோக்கிச் சொல்லி ஆற்றுவிக்-கின்றது.

1 நினைத்தவிடத்துத் A_1, B; நினைந்தவிடத்துத் Irā.

கொண்டு அணிந்து நிறையப்பட்ட தகரத்தையுடைய குழல்கள் அசையத்[1] தாழ்ந்த[2] துகிலைக்[3] கையானே[4] ஏந்தி மகரக் குழை மறித்த நோக்குடனே நீ வந்தால் இனி யாம்[5] போகோமோ? அரிய இடையினையுடையாய்! நீ இரங்க வேண்டா[6] என்றவாறு.

1 அசையத் A_1, Irā.; அலையத் B
2 தாழ்ந்த B; தாழ்ந்து A_1, Irā.
3 துகிலைக் A_1 corr. B, Irā.; துகிலை A_1
4 கையானே A_1, Irā.; கையயானே B
5 இனி யாம் B; இயாம் A_1; யாம் Irā.;
6 வேண்டா B, Irā.; வேண்டாம் A_1

வந்தால்	தான்	செல்லாமோ	ஆர்	இடையாய்	வார்	கதிரால்
vantāl	*tāṉ*	*cellām-ō*	*ār*	*iṭaiyāy*	*vār*	*katirāl*
to come (cond.)	he/she/it	to go (neg. 1.pl.) + *ō*	rare	waist (pron.n. 2.sg.) (voc.)	to be long	ray (instr.)

வெந்தால்	போல்	தோன்றும்	நீள்	வேய்	அத்தம்	தந்து	ஆர்
ventāl	*pōl*	*tōṉṟum*	*nīḷ*	*vēy*	*attam*	*tantu*	*ār*
to be hot (cond.)	like	to apprear (ip. pey.)	to be long	bamboo	path	to give (abs.)	to be full

தகரக்	குழல்	புரளத்	தாழ்	துகில்	கை	ஏந்தி
takara.k	*kuḻal*	*puraḷa.t*	*tāḻ*	*tukil*	*kai*	*ēnti*
fragrant substance	curling hair	to roll (inf.)	to hang	fine cloth	hand	to hold (abs.)

மகரக்	குழை	மறித்த	நோக்கு.
makara.k	*kuḻai*	*maṟitta*	*nōkku.*
makara	earring	to return (p. 3.pl.n.)	eye

If [you] come,[1] we will not go, will we?[2]—you with a rare waist![3]
—to the path with long bamboo, which appears as if it was burnt by the long sun rays, holding[4] a hanging cloth in [your] hand, while [your] curls, satiated with perfume,[5] flow, with [your] eyes that reach up to your *makara*[-shaped] earrings.[6]

(The hero, who has finished his task, looking at the figure of the heroine, which has appeared as if it stood before him when he was thinking about the heroine, and comforting it by speaking to it.)[7]

[1] *Tāṉ* seems to be used as a metrical filler.
[2] Note that *-ō* forms a rhetorical question. The more literal translation "will we not go?" would be misleading, since it implies a positive answer, whereas *cellāmō* implies a negative answer.
[3] "Rare" can be understood either in the sense of "precious" or as "difficult [to see]" (thus NP, who glosses *kāṇutaṟkariya*). An exceedingly slim waist, considered a feature of beauty for women, is often the subject of hyperbolic comparisons (cf. TN 4, 17).
[4] Syntax is not very clear, but it seems best to follow the OC, which takes *ēnti* as a postponed absolutive dependant on *vantāl*, "if [you] come".
[5] "Curls satiated with perfume" is lit. "curls with perfume that has been given (i.e. applied) and is full" (*tant' ār takarak kuḻal*). The wording is motivated by *etukai*. "Perfume" is *takaram* (cf. Skt. *tagara*), according to the TL, an "aromatic unguent for the hair". This fragrant substance is apparently produced from the tree of the same name (cf. TN 24).

[6] Again it seems best to follow the OC, which takes *nōkku* as an unmarked sociative dependant on *vantāl*, "if [you] come". "Reach up to" is lit. probably "return from" (*maṟitta*). For the hyperbolical image of the heroine's eyes reaching up to her ears, cf. TN 68, 76. For *makara*-shaped earrings, cf. TN 46.

[7] For the theme of the heroine appearing before the hero's inner eye during his journey through the desert, cf. TN 68, *Akanāṉūṟu* 83, *Aiṅkuṟunūṟu* 324.

78. ஒருகை யிருமருப்பின் மும்மதமால் யானை
பருகுநீர் பைஞ்சுனையிற் காணா—தருகல்
வழிவிலங்கி வீழும் வரையத்தஞ் சென்றா
ரழிவில ராக வவர்.

A_1, B, Irā.: No variants.

எ-து. ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பது படச் சொல்லியது.

ஒரு கையினையும் இரு கோட்டினையும் மூன்று மதத்தினையுமுடைய மால் யானைகள் பருகும் நீரைப் பைஞ் சுனையின்கண் காணாவாய் மருங்கே வழி விலங்கித் தளர்ந்து வீழும் வரைகளையுடைய அத்தத்தைச் சென்ற அவர்[1] இடையூறின்றி[2] அழிவு இலராக என்றவாறு என்றவாறு.

1 சென்ற அவர் A_1, B; சென்றவ்வழி A_1 corr.; சென்ற அவர் அவ்வழி Irā.
2 இடையூறின்றி A_1, Irā.; இடையூரின்ரி B

ஒரு	கை	இரு	மருப்பின்	மும்	மத	யானை
oru	*kai*	*iru*	*maruppiṉ*	*mu.m*	*mata*	*yāṉai*
one	trunk	two	tusk (obl.)	three	musth	elephant

பருகு	நீர்	பைம்	சுனையின்	காணாது	அருகல்
paruku	*nīr*	*paim*	*cuṉaiyiṉ*	*kāṇātu*	*arukal*
to drink	water	fresh	pool (obl.)	to see (neg. abs.)	vicinity

வழி	விலங்கி	வீழும்	வரை	அத்தம்	சென்றார்
vaḻi	*vilaṅki*	*vīḻum*	*varai*	*attam*	*ceṉṟār*
way	to obstruct (abs.)	to fall (ip. pey.)	mountain	path	to go (part.n. p. 3.pl.ep.)

அழிவு	இலர்	ஆக	அவர்.
aḻivu	*ilar*	*āka*	*avar.*
perishing	not to be (part.n. 3.pl.ep.)	to be (opt.)	he (hon.)

He who has gone to a mountain path, where great elephants with one trunk,
two tusks, and threefold musth[1] do not find water to drink in the fresh pool
and fall down nearby, obstructing the way
—may he be without ruin.[2]

(Speaking to the confidante, who is worried that she would not endure, to make clear: "I will endure".)

[1] Elephants are said to discharge secretions from three different places (their temples, their trunk, and their penis) during musth, a rut-like period of agressive behaviour.
[2] I follow the OC in taking *āka*, "may he go" (optative of *āku-tal*), as the main verb and *ceṉṟār*, "he who has gone", as a participial noun in apposition to the subject *avar*, "he".

79. சென்றார் வருதல் செறிதொடி சேய்த்தன்றா
னின்றார்சொற் றேறாதாய் நீடின்றி—வென்றா
ரெடுத்த கொடியி னிலங்கருவி தோன்றுங்
கடுத்த மலைநாடற் காண்.

2a னின்றார்சொற் B, Irā.; நின்றார்சொற் A_1
4a கடுத்த B, Irā.; கடுத்து A_1
4b மலைநாடற் B; மலைநாடி A_1; மலைநாடு Irā.*

* The reading *nāṭaṟ* (< *nāṭu* + *al*) in B is supported by the OC, which glosses *al*, "night", with *iraviṉkaṇ*. The reading *nāṭi* in A_1 is clearly faulty. Irā.'s emendation *nāṭu* is an attempt to correct the faulty reading in A_1.

எ-து. பருவம் காட்டித் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

நம்மைப் பிரிந்து போயினார் வருதல், செறி தொடி[1]! சேய்த்து அன்றால். நின்மாட்டு நின்று ஒழுகுகின்றாருடைய சொற்களைத் தெரியாதாய்! போரின்கண் வென்றார் எடுத்த கொடிகள் போலத் தெளிந்து இலங்கருவி தோன்றாநின்றது மிக்க மலை நாடு. ஆதலால்[2] நீடின்றி இன்றே இரவின்கண் காண்பாயாக[3] என்றவாறு.

1 தொடி B, Irā.; தொடிச் A_1
2 ஆதலால் A_1, Irā.; ஆதலால் அவரை B
3 காண்பாயாக B, Irā.; காண்பாராக A_1

சென்றார்	வருதல்	செறி	தொடி	சேய்த்து	அன்றால்
ceṉṟār	*varutal*	*ceṟi*	*toṭi*	*cēyttu*	*aṉṟ-āl*
to go (part.n. p. 3.pl.ep.)	to come (vb.n.)	to be tight	bracelet	distance (pron.n. 3.sg.n.)	not to be (3.sg.n.) + *āl*

நின்றார்	சொல்	தேறாதாய்	நீடு	இன்றி	வென்றார்	
niṉṟār	*col*	*tēṟātāy*	*nīṭu*	*iṉṟi*	*veṉṟār*	
to stay (part.n. p. 3.pl.ep.)	word	to trust (part.n. neg. 2.sg.) (voc.)	long time	without	to overcome (part.n. p. 3.pl.ep.)	

எடுத்த	கொடியின்	இலங்கு	அருவி	தோன்றும்
eṭutta	*koṭiyiṉ*	*ilaṅku*	*aruvi*	*tōṉṟum*
to raise (p. pey.)	flag (obl.)	to shine	waterfall	to appear (ip. pey.)

கடுத்த	மலை	நாடு	அல்	காண்.
kaṭutta	*malai*	*nāṭu*	*al*	*kāṇ.*
to be full (p. pey.)	mountain	country	night	see (imp.)

The return of him who has gone away—[you with] tight bangles!—is not far.[1]
You who does not trust the words of him who has been steadfast![2]
Without delay, look tonight at the flourishing[3] hill country,
where shining waterfalls appear like flags raised by the victors.[4]

(The confidante comforting the heroine by showing her the season.)[5]

[1] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] I take *niṉṟār* as "he who is steadfast", referring to the hero (as suggested by the OC, which glosses *niṉmāṭṭu niṉṟu oḻukukiṉṟār*, "he who behaves in a steady way towards you"). One could perhaps also understand *niṉṟār* as "people who have stayed back" (i.e. the people at the heroine's place, who are trying to console her).

[3] Lit. "full". For the verb *kaṭu-ttal* in the meaning "to be full", cf. e.g. *Tirukkuṟaḷ* 706. The OC glosses *mikka.*

[4] It seems most natural to take *malai nāṭu*, "hill country", as the object of *kāṇ*, "look", and *tōṉṟum* as a *peyareccam* describing *malai nāṭu* ("where … appears"). The OC takes *tōṉṟum* as a finite verb with *malai nāṭu* as is subject and *kāṇ* as a separate sentence, but in this case, it would be more difficult to integrate the phrase *nīṭ' iṉṟi*, "without delay".

[5] While the theme of the heroine's waiting for the hero's return is also typical spring poems of the *pālai tiṇai*, the description of the waterfalls in full spate seems to point towards the rainy season, which would, in fact, make this poem belong to the *mullai tiṇai*.

80. உருவவேற் கண்ணா யொருகாற்றேர்ச் செல்வன்
வெருவிவீந் துக்கநீ ளத்தம்—வருவர்
சிறந்து பொருடருவான் சேட்சென்றா ரின்றே
யிறந்துகண் ணாடு மிடம்.

2a வெருவிவீந் B, Irā.; வெருவிவீய்ந் A_1

2c-d ளத்தம் வருவர் B, Irā.; ளத்த மருவர் A_1

4b ணாடு B, Irā.; ணோடு A_1*

* The reading *āṭum* is supported by the OC and by the parallel in AiE 41.

எ-து. இதுவும் அது.

அஞ்சத் தக்க வேல் போன்ற கண்ணையுடையாய்[1]! ஒரு காலையுடைய தேர்ச் செல்வனார்[2] பிறர் கண்டார்[3] வெருவும் வகை வீந்து[4] அவிந்த[5] கானம்[6] தானே முயற்சியாற் சிறந்து பொருள் தருவான் வேண்டிச் சென்றவர்[6] இன்றே வருவர். மிக்குக் கண் இடம் ஆடாநின்றது என்றவாறு.

1 கண்ணையுடையாய் A_1, B; கண்களையுடையாய் Irā.

2 செல்வனார் B, Irā.; செல்வனாற் A_1

3 கண்டார் A_1, Irā.; கண்டால் B

4 வீந்து B, Irā.; வீய்ந்து A_1

5 அவிந்த A_1, Irā.; அவிந்தக் B

6 கானம் A_1 corr., B, Irā.; காணம் A_1

6 சென்றவர் A_1, Irā.; சேண் சென்றவர் B

உருவ	வேல்	கண்ணாய்	ஒரு	கால்	தேர்ச்	செல்வன்
uruva	*vēl*	*kaṇṇāy*	*oru*	*kāl*	*tēr.c*	*celvaṉ*
fear (adj.)	spear	eye (pron.n. 2.sg.) (voc.)	one	wheel	chariot	lord

வெருவி	வீந்து	உக்க	நீள்	அத்தம்	வருவர்
veruvi	*vīntu*	*ukka*	*nīḷ*	*attam*	*varuvar*
to be frightened (abs.)	to perish (abs.)	to be shed (p. pey.)	to be long	path	to come (ip. 3.pl.ep.)

சிறந்து	பொருள்	தருவான்	சேண்	சென்றார்	இன்றே
ciṟantu	*poruḷ*	*taruvāṉ*	*cēṇ*	*ceṉṟār*	*iṉṟ-ē*
to excel (abs.)	wealth	to bring (inf.)	distance	to go (part.n. p. 3.pl.ep.)	today + *ē*

இறந்து	கண்	ஆடும்	இடம்.
iṟantu	*kaṇ*	*āṭum*	*iṭam.*
to go beyond (abs.)	eye	to dance (ip. 3.)	left side

You who have eyes like fearsome spears![1] He who has gone far away
in order to excel and bring wealth will return today from the long path,[2]
where [one] perishes out of fear of the lord who rides on an one-wheeled chariot.[3]
[My] eye moves very much[4] on the left side.[5]

(The same situation.)

[1] A beautiful woman's eyes are regularly compared to spears (cf. TN 6, 19, 25, 30). I follow the OC in taking *uru* as fear (cf. *nāma vēl kaṇṇāḷ*, "she who has eyes like fearsome spears", in TN 25). One could also understand *uru* as "[beautiful] shape".

[2] The OC connects *nīḷ attam*, "long path", with *ceṉṟār*, "we who went away", which is perhaps more straightforward in terms of content, but less natural from the point of view of word order.

[3] I.e. the sun. The sun-god is said to drive a chariot with one wheel. Cf. TN 112, AiAi 7.

[4] I take *iṟantu*, the absolutive of *iṟa-ttal*, "to go beyond", in an adverbial sense (following the OC, which glosses *mikka*).

[5] Twitching of the left eye is considered a good omen (cf. AiE 41). For the theme of the confidante telling the heroine about a good omen she has notices, cf. also AiE 40, Kain. 18.

81. கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடிநீர்
நின்றீ ரறிந்தே னெடுங்கண்ணாள்—சென்றாளுக்
கென்னுரைத்தீர்க் கென்னுரைத்தாட் கென்னுரைத்தீர்க் கென்னுரைத்தாண்
மின்னிரைத்த பூண்மிளிர விட்டு.

1d-2b வாடிநீர் நின்றீ ரறிந்தே B; வாடினீர் நின்றே னறிந்தே A_1, A_2, A_3, Nam., Irā.*

2c னெடுங்கண்ணாள் A_1, A_2, A_3, Nam., Irā.; னெடுங்கணாள் B

4a மின்னிரைத்த A_3, B, Nam., Irā.; மின்னுரைத்த A_1, A_2

4b பூண்மிளிர A_2, A_3, B, Nam., Irā.; புண்மிளிர A_1

* Both readings are meaningful, but the reading *vāṭi nīr niṉṟīr* is supported by the OC.

எ-து. தலைமகள் இற்செறிப்புக் கண்டபின்னை[1] அவள் நீங்கிய புனம் கண்டு ஆற்றானாய் மீள்கின்ற தலைமகன் சொல்லியது. சுரத்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் சொல்லியதூஉமாம்[2].

1 இற்செறிப்புக் கண்டபின்னை A_1, A_3, Irā.; இற்செறிப்புண்டபின்னை B

2 சொல்லியதூஉமாம் A_1, A_3, Irā.; சொல்லியதூமாம் B

கொன்றாய்! குருந்தே! கொடி முல்லாய்! நீர் வாடி நின்றீர். இதற்குக்[1] காரணம் யான் அறிந்தேன். நெடுங் கண்ணாள் இங்குநின்றும்[2] போகின்றாட்கு[3] நீர் என் உரைத்தீர்? நுமக்கு அவள் என் உரைத்தாள்? அவட்கு[4] நீர்[5] பின்னை என் உரைத்தீர்? அவள் நுமக்குப்[6] பின்னை[7] என் உரைத்தாள்? மின்னிரைத்த பூண் விட்டு மிளிராநின்று என்றவாறு.

1 இதற்குக் A_1, A_3, Irā.; அதற்குக் B
2 இங்குநின்றும் B; இங்குநின்று A_1, A_3, Irā.
3 போகின்றாட்கு A_1, A_3, Irā.; போகாநின்றாட்கு B
4 அவட்கு A_1, B, Irā.; அவருக்கு A_3
5 நீர் A_1, A_3, Irā.; நீ B
6 நுமக்குப் A_1, A_3; நுமக்கு B; உமக்குப் Irā.
7 பின்னை A_1, A_3, Irā.; Ø B

கொன்றாய்	குருந்தே	கொடி	முல்லாய்	வாடி	நீர்
koṉṟāy	*kurunt-ē*	*koṭi*	*mullāy*	*vāṭi*	*nīr*
laburnum tree (voc.)	*kuruntu* + *ē*	creeper	jasmine (voc.)	to fade (abs.)	you(pl.)

நின்றீர்	அறிந்தேன்	நெடும்	கண்ணாள்	சென்றாளுக்கு
niṉṟīr	*aṟintēṉ*	*neṭum*	*kaṇṇāḷ*	*ceṉṟāḷukku*
to stay (p. 2.pl)	to know (p. 1.sg.)	long	eye (pron.n. 3.sg.f.)	to go (part.n. p. 3.sg.f.) (dat.)

என்	உரைத்தீர்க்கு	என்	உரைத்தாட்கு	என்	உரைத்தீர்க்கு	என்	உரைத்தாள்
eṉ	*uraittīrkku*	*eṉ*	*uraittāṭku*	*eṉ*	*uraittīrkku*	*eṉ*	*uraittāḷ*
what	to tell (part.n. p. 2.pl.) (dat.)	what	to tell (part.n. 3.sg.f.) (dat.)	what	to tell (part.n. p. 2.pl.) (dat.)	what	to tell (p. 3.sg.f.)

மின்	நிரைத்த	பூண்	மிளிர	விட்டு.
miṉ	*niraitta*	*pūṇ*	*miḷira*	*viṭṭu*
lightning	to be in a row (p. pey.)	ornament	to shine (inf.)	to let (abs.)

Laburnum tree,[1] *kuruntu* tree,[2] creeping jasmine![3] You are withering.[4]
I know [why]. She who has long eyes, what did she say to you?
What did you say to her? What did she say to you? What did you say to her, who has gone away,[5]
letting [her] ornaments, which emit flash after flash,[6] shine.[7]

(The hero, who returns, unable to endure as he sees the field, from which she has left, after he has noticed the confinement to the house, speaking. Also: The foster mother, who has gone to the desert, speaking.)[8]

[1] The Indian laburnum also (*koṉṟai*; *Cassia fistula*), is normally associated with the *mullai* setting. It is said to blossom during the rainy season. Cf. TN 98, 104, 109, 116, 120, AiE 18, 22, Kain. 30, KārN 4.

[2] The *kuruntu* (also *kuruntam*) or wild lime tree (*Atalantia racemosa*) is normally associated with the *mullai* setting. It is said to blossom during the rainy season. Cf. TN 93, 105, 112, 114, 116, TAi 13, AiE 28, Kain. 25, 29, 36, KārN 15.

[3] The jasmine (*mullai*; *Jasminum sambac*) is normally associated with the eponymous *mullai* setting. It is said to blossom during the rainy season. Cf. TN 105, 106, 108, 112, 116, TAi 22, 26, 29, AiAi 3, 6, 9, AiE 15, 20, 21, 24, Kain. 25, 34, KārN 14, 21.

[4] In *vāṭi niṉṟīr*, the verb *nil-tal*, lit. "to stay", seems to be used as an auxiliary. Parallels in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works (cf. TAi 33, 34, AiAi 10, 17, Kain. 19, 24) suggest that the construction absolutive + *nil-tal* might be used for continuous actions. That the laburnum tree, the *kuruntu* tree, and the jasmine (all of which blossom during the rainy season) have withered suggests that the poem deals with the hot season, appropriate for the *pālai tiṇai*. The speaker of the poem, however, seems to believe that the plants have faded because they have met the heroine (the point being that the flowers envy the heroine for her beauty).

[5] The original contains four questions nested into each other: "What did she say to you, who said what to her, who said what to you, who said what to her who has gone away?". This construction cannot be reproduced in the translation.

[6] Lit. "on which lightnings follow in succession".

[7] The verb *miḷir-tal* usually means "to roll", but the meaning "to shine" is also listed in the TL. For the construction infinitive + *vitu-tal*, cf. TN 144, TAi 35.

[8] Note the two different versions of the *kiḷavi*. The first situation belongs to the *kuṟiñci tiṇai* and does not seem appropriate here. For the situation of the foster mother speaking to trees while she is searching the heroine, who has eloped to the desert, cf. TN 65.

82. ஆண்கட னாமாற்றை யாயுங்கா லாடவர்க்குப்
பூண்கடனாப் போற்றிப் புரிந்தமையாற்—பூண்கடனாச்
செய்பொருட்குச் செல்வராற் சின்மொழி நீசிறிது
நைபொருட்கட் செல்லாமை நன்று.

1d லாடவர்க்குப் A_1 corr., B, Irā.; லாடவற்குப் A_1, A_3
2a பூண்கடனாப் B, Irā.; பூண்கடனாய்ப் A_1, A_3
2d பூண்கடனாச் B, Irā.; பூண்கடனாய்ச் A_1, A_3
3a செய்பொருட்குச் A_1, A_3, Irā.; செய்பொருட்கட் B
3b செல்வராற் A_1, A_3, Irā.; செல்வர்நற் B

(A_1, B, Irā.:) எ-து. தலைமகனது செலவுக்குறிப்பு[1] அறிந்து ஆற்றாளாய[2] தலைமகளைத் தோழி உலகினது இயற்கை கூறி ஆற்றுவித்து[3] உடன்படுத்துவித்தது[4].

1 செலவுக்குறிப்பு A_1, Irā.; செலவுகுறிப்பு A_1
2 ஆற்றாளாய Irā.; ஆற்றாளாய்த் A_1; ஆற்றாறாகிய B
3 ஆற்றுவித்து B; ஆற்றாறு A_1; ஆற்றாது A_1 corr., Irā.
4 உடன்படுத்துவித்தது A_1, Irā.; உடன்படுவித்தது B

(A_3:) எ-து. தலைமகன் செலவுக்கு ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தோழி உலகு இயற்கை கூறி ஆற்றுவித்தது.

ஆள் வினைக்[1] கடனாகிய நெறியை ஆராயுங்கால் ஆடவர்க்குப் பூணும் கடனாகப் பாதுகாத்து நல்லார் சொல்லி மேவினமையாற்[2] தமக்கு அவ்வாள்வினை[3] பூணும் கடனாகத் தேடும் பொருட்குச்[4] செல்வர் நம் காதலர். ஆதலாற் சின்மொழியையுடையாய்! நீ அதற்கு மனன் அழியும் திறத்தின்கண்[5] செல்லாமை நன்று என்றவாறு.

1 வினைக் B, Irā.; வினை A_1, A_3
2 சொல்லி மேவினமையாற் A_1, B, Irā.; சொல்லினமையாற் A_3
3 அவ்வாள்வினை Irā.; அவ்வாள்வினைப் A_1; அவ்வாழ்வினை A_3; அவ்வா‡‡‡ B

4 பொருட்குச் A_1, A_3, B; பொருட்டுச் Irā.

5 திறத்தின்கண் A_1, B, Irā.; திறத்து A_3

ஆண்	கடன்	ஆம்	ஆற்றை	ஆயும்	கால்	ஆடவர்க்குப்
āṇ	*kaṭaṉ*	*ām*	*āṟṟai*	*āyum*	*kāl*	*āṭavarkku.p*
male	duty	to be (ip. pey.)	way (acc.)	to examine (ip. pey.)	time	man (pl.) (dat.)

பூண்	கடன்	ஆப் (= ஆகப்)	போற்றிப்	புரிந்தமையால் / -ன்	பூண்	கடன்	ஆச் (= ஆகச்)
pūṇ	*kaṭaṉ*	*ā.p* (= *āka.p*)	*pōṟṟi.p*	*purintamaiyāl / -ṉ*	*pūṇ*	*kaṭaṉ*	*ā.c* (= *āka.c*)
to put on	duty	to be (inf.)	to praise (abs.)	to desire (p. vb.n.) (instr.)	to put on	duty	to be (inf.)

செய்	பொருட்குச்	செல்வரால்	சில்	மொழி	நீ	சிறிது
cey	*poruṭku.c*	*celvar-āl*	*cil*	*moḻi*	*nī*	*ciṟitu*
to do	wealth (dat.)	to go (ip. 3.pl.ep.) + *āl*	few	speech	you	little (3.sg.n.)

நை	பொருட்கண்	செல்லாமை	நன்று.
nai	*poruṭkaṇ*	*cellāmai*	*naṉṟu.*
to waste away	object (loc.)	to go (neg. vb.n.)	good (3.sg.n.)

When [you] look at the way that is a man's duty:
Because he praises and desires it as the duty to be assumed by men,
he will go away[1] for wealth that is to be made as a duty that is assumed. [You of] little words!
That you do not go the extent[2] of grieving [even] a little, is good.

(The confidante comforting the heroine, who cannot endure as she has noticed the hero's intention to go, by telling her about the nature of the world and making her consent.)

[1] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] Lit. "object". Note how the poem plays on the word *poruḷ*, which means "wealth" in line 3.

83. செல்பவோ சிந்தனையு மாகாதா னெஞ்செரியும்
வெல்பவோ சென்றார் வினைமுடிய—நல்லாய்
மயிடி கரையுங்கன் மாபோலத் தோன்றிச்
சிதடி கரையுந் திரிந்து.

1b சிந்தனையு A_1 corr., Irā.; சிந்தினையு A_1, B

2d-3a நல்லாய் மயிடி A_1, B; நல்லா யிதடி Irā.*

3c-d மாபோலத் தோன்றிச் A_1, Irā., NP; மலர்ப்போற் றோன்றிச் B; மாபோலத் தோன்றும் Rāj.†

* Irā.'s reading is based on a copying mistake in the paper ms. UVSL 553, which omits the syllable *ma*. Irā. tries to correct this fauty reading on the basis of *etukai*, leading to the reading *itaṭi*. This word is, however, not attested anywhere else. The primary witnesses contain the reading *mayiṭi*, which contains an imperfect *etukai*, but is otherwise perfectly plausible (see the notes to the translation).

† The reading *malar*, "blossom", has to be discarded for metrical reasons. The OC also supports the reading *mā*. Rāj. emends the absolutive *tōṉṟi* to the finite verb *tōṉṟum*, but I see nothing wrong with the absolutive.

எ-து. தலைமகன் செலவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

இப்பெற்றித்தாகிய சுரத்தின்கண் செல்வார் உளரோ[1]? நினைத்தலும்[2] ஆகாதால். நினைத்த நெஞ்சும் எரியும். மாறிச்[3] சுரத்தின்கண் சென்றார்[4] சுரத்தை வெல்ல வல்லரோ, தாம்[5] எடுத்துக்கொண்ட வினை முடியும்படி? நல்லாய்! காட்டெருமைப்[6] போத்துக்-களைப் பிரிந்த பெண்ணெருமைகள் கதறாநிற்கும். அங்குப் பலவாய்க் கிடந்த கற்களும்[7] மா பரந்தால்[8] போலத் தோன்றும். சிள்வீடுகளும் திரிந்து கதறாநிற்கும் ஆதலான் என்றவாறு.

1 உளரோ A_1, B; உளரே Irā.

2 நினைத்தலும் A_1 corr., B, Irā.; னினைத்தலும் A_1

3 மாறிச் A_1, Irā.; மாலச் B

4 சென்றார் A_1, Irā.; சென்றார்ச் B

5 தாம் A_1, Irā.; நாம் B

6 காட்டெருமைப் A_1, Irā.; கட்டெருமைப் B

7 கற்களும் B, Irā.; கல்களும் A_1

8 மா பரந்தால் A_1, NP; மா பறந்தால் Irā.; மாய்ந்தால் B

செல்பவோ	சிந்தனையும்	ஆகாதால்	நெஞ்சு	எரியும்
celpa.v-ō	*cintaṉai.y-um*	*ākāt-āl*	*neñcu*	*eriyum*
to go (ip. 3.pl.ep.) + *ō*	thought + *um*	to be (neg. 3.sg.n.) + *āl*	heart	to burn (ip. 3.)

வெல்பவோ	சென்றார்	வினை	முடிய	நல்லாய்
velpa.v-ō	*ceṉṟār*	*viṉai*	*muṭiya*	*nallāy*
to overcome (ip. 3.pl.ep) + *ō*	to go (part.n. p. 3.pl.ep.)	action	to end (inf.)	good (2.sg.) (voc.)

மயிடி	கரையும்	கல்	மா	போலத்	தோன்றிச்
mayiṭi	*karaiyum*	*kal*	*mā*	*pōla.t*	*tōṉṟi.c*
female buffalo	to sound (ip. 3.)	stone	animal	like	to appear (abs.)

சிதடி	கரையும்	திரிந்து.
citaṭi	*karaiyum*	*tirintu.*
cricket	to sound (ip. 3.)	to move about (abs.)

Would [anyone] go?[1] There is no thought [about it].[2] [My] heart is burning.
Would [anyone] who has gone away be victorious,[3] finishing their task?[4]—Good one!
She-buffaloes bellow.[5] Rocks appear like animals,[6]
and crickets chirp, moving about.

(The heroine telling the confidante, who has informed her about the hero's going, that she does not consent.)

[1] Note the suffix *-pa* in *celpa*. This suffix is usually explained as a simple alternative for the regular formation of the 3rd person plural imperfective, and it therefore might also be possible to take the form as an honorific referring to the hero ("will he go?"). However, *-pa* seems to be often used for general statements in the sense of "people do X" (cf. the usage of *eṉpa*, "they say", in theoretical literature). The OC glosses *celvār uḷarō*, "are there people who go?". Cf. also *celpavō* in TN 84 and 92 and *naṇṇupa* in TN 91 (but cf. *āpa* in TN 89, where the suffix *-pa* is used for a regular 3rd person plural).

[2] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[3] For the suffix *-pa*, see above. Again, it might be possible to understand the plural as an honorific referring to the hero ("will he who has gone away be victorious").
[4] Lit. "so that the task finishes".
[5] The word *mayiṭi* is not attested elsewhere, but can be easily explained as a loan from Skt. *mahiṣī*, "she-buffalo". The OC glosses *peṇṇerumai*. See also the notes to the apparatus.
[6] NP understands "animals" (*mā*) as "elephants" (*yāṉaikaḷ*), which is plausible, as elephants are regularly compared to rocks.

84. கள்ளியங் காட்ட கடமா விரிந்தோடத்
தள்ளியுஞ் செல்பவோ தம்முடையார்—கொள்ளும்
பொருளில ராயினும் பொங்கெனப்போந் தெய்யு
மருளின் மறவ ரதர்.

4b-c மறவ ரதர் Irā.; மறவா தவர் A_1 A_2, B*

* Irā.'s emendation seems reasonable and is supported by the OC.

எ-து. இதுவும் அது.

கள்ளியங் காட்டின்கண்[1] கடமாக்கள் இரிந்து ஓடும்[2] வகை மறந்தும்[3] செல்வரோ தம் அறிவையுடையார்? வழி போம் வம்பலர்பாற்[4] கொள்ளும் பொருள் இலர் ஆயினும் கதுமெனப் போந்து[5] எய்கின்ற அருள் இல்லாத[6] மறவர் வாழும் வழியை[7] என்றவாறு.

1 காட்டின்கண் A_1, Irā.; காட்டின் B
2 ஓடும் A_1 corr., B, Irā.; ஓடு A_1
3 மறந்தும் B, Irā.; மறந்து A_1
4 வம்பலர்பாற் B; வம்பலராற் A_1, Irā.
5 போந்து B, Irā.; பொருந்து A_1
6 இல்லாத A_1, Irā.; இல் B
7 வழியை A_1, Irā.; அதரை B

கள்ளியம்	காட்ட	கடமா	இரிந்து	ஓடத்
kaḷḷiyam	*kāṭṭa*	*kaṭamā*	*irintu*	*ōṭa.t*
kaḷḷi tree (adj.)	forest (obl.) (adj.)	wild cow	to flee (abs.)	to run (inf.)

தள்ளியும்	செல்பவோ	தம்	உடையார்	கொள்ளும்
taḷḷi.y-um	*celpa.v-ō*	*tam*	*uṭaiyār*	*koḷḷum*
to be forgetful? (abs.) + *um*	to go (ip. 3.pl.ep.) + *ō*	they (obl.)	to possess (part.n. 3.pl.ep.)	to take (ip. pey.)

பொருள்	இலர்	ஆயினும்	பொங்கெனப்	போந்து	எய்யும்
poruḷ	*ilar*	*āyiṉ-um*	*poṅkeṉa.p*	*pōntu*	*eyyum*
wealth	not to be (part.n. 3.pl.ep.)	to be (cond.) + *um*	quickly	to pass (abs.)	to shoot an arrow (ip. pey.)

அருள்	இல்	மறவர்	அதர்.
aruḷ	*il*	*maṟavar*	*atar.*
mercy	not to be	N of a desert tribe	path

While the wild cows[1] in the forest of *kaḷḷi* trees[2] flee and run away,

would [anyone] who is in possession of their [senses][3] go,[4] even if they are forgetful (?),[5]
to the path of the merciless Maṟavar,[6] who pass by quickly[7] and shoot arrows
even if one does not have any wealth in one's possession.[8]

(The same situation.)

[1] The wild cow (*kaṭamā*), more precisely the gaur or Indian bison (*Bos gaurus*), is a typical animal of the *pālai* setting. Cf. AiE 4, 32, Kain. 17, 18.

[2] The *kaḷḷi* tree (*Euphorbia* sp.) is a cactus-like tree growing in arid areas. It is a typical plant of the *pālai* setting. Cf, TN 91.

[3] *Tam uṭaiyār* seems to be an idiomatic expression. I am following the OC, which glosses *tam aṟiviṉai uṭaiyār*, "those who possess their senses". Cf. *taṉ ilaṉ* in AiE 63.

[4] The suffix *-pa* seems to suggest a general statement (see the notes in TN 83).

[5] Not very clear. The OC glosses *taḷḷu-tal*, lit. "to push away", with *maṟa-ttal*, "to forget". The meaning "to be forgetful" is also listed for *taḷḷu-tal* in the TL. One could perhaps also understand "although [I] reject [it]".

[6] *Maṟavar*, presumably the name of a desert tribe, is one of the standard designations of the people living in the *pālai* landscape.

[7] *Poṅkeṉa* is not listed in the TL, but cf. *poṅku-tal*, "to boil up, to shoot up". The OC glosses *katumeṉa*, "quickly".

[8] Lit. "wealth that is held".

85. பொருள்பொரு ளென்றார்சொற் பொன்போலப் போற்றி
யருள்பொரு ளாகாமை யாக—வருளான்
வளமை கொணரும் வகையினான் மற்றோ
ரிளமை கொணர விசை.

1a பொருள்பொரு A_2, B, Irā.; பொருள்பொருள் A_1

1c-d பொன்போலப் போற்றி A_1, A_2, Irā.; பொன்போலத் தோன்றி B*

3a வளமை A_1, A_2, Irā.; வகைமை B†

3b கொணரும் Irā.; குணரும் A_1, A_2, B‡

4b கொணர Irā.; குணர A_1, A_2, B

* Both readings are meaningful, but the reading *pōṟṟi*, "praising", is supported by the OC, which glosses *virumpit teḷitalāṉ*.

† The reading *vaḷamai*, "prosperity", is preferable from the point of view of *etukai*. It is also supported by the OC, which glosses *poruḷ*, "wealth".

‡ Note that Irā. normalizes the spelling *kuṇar-* (probably a hypercorrection) to *koṇar-*. Cf. also TN 31, 90.

எ-து. தலைமகனைத் தோழி செலவு அழுங்குவித்தது.

பொருள் பொருளாவது என்று சொன்னார் சொல்லைப் பொன்[1] போல விரும்பித் தெளிதலான் அருள் உடைமை[2] பொருள் ஆகாமை ஆவதாயினும் ஆக[3]. பொருளைக் கொணரும்[4] வகைமை போல நின் அருளினாலே[5] வேறோர் இளமை கொணர்தற்கு[6] எமக்கு உடன்படுவாயாக[6] என்றவாறு.

1 பொன் A_1, Irā.; பொருள் B

2 உடைமை B, Irā.; உடமை A_1

3 ஆக B, Irā.; ஆகப் A_1

4 கொணரும் A_1, Irā.; குணரும் B

5 அருளினாலே A_1, Irā.; அருளினான் B

6 கொணர்தற்கு Irā.; குணர்தற்கு A_1, B

7 உடன்படுவாயாக A_1, Irā.; உடன்டுவாயாக B

பொருள்	பொருள்	என்றார்	சொல்	பொன்	போலப்	போற்றி
poruḷ	*poruḷ*	*eṉṟār*	*col*	*poṉ*	*pōla.p*	*pōṟṟi*
wealth	object	to say (part.n. p. 3.pl.ep.)	word	gold	like	to praise (abs.)

அருள்	பொருள்	ஆகாமை	ஆக	அருளான்
aruḷ	*poruḷ*	*ākāmai*	*āka*	*aruḷāṉ*
mercy	object	not to be (neg. vb.n.)	to be (opt.)	mercy (instr.)

வளமை	கொணரும்	வகையினால் / -ன்	மற்றோர்
vaḷamai	*koṇarum*	*vakaiyiṉāl / -ṉ*	*maṟṟōr*
prosperity	to fetch (ip. pey.)	manner (obl.) (instr.)	other (3.pl.ep.)

இளமை	கொணர	இசை.
iḷamai	*koṇara*	*icai.*
youth	to fetch (inf.)	to consent (imp.)

Praising like gold the words of those who say that wealth is the goal,[1]
if compassion[2] is not the goal, then let it be. Out of compassion,
you should agree to bring [back] the youthfullness of others[3]
in the [same] way in which you bring riches.

(The confidante making the hero desist from going.)

[1] Note the play on *poruḷ*, which can mean either "wealth" or "object". One could also understand *poruḷ poruḷ* as a reduplication ("those who say 'wealth, wealth'" or "those who only say 'wealth'").

[2] For the contrast between *aruḷ*, "compassion", and *poruḷ*, "wealth", cf. *Kuṟuntokai* 20, 174, *Tirukkuṟaḷ* 241, 246, 247, 248.

[3] "Others" or "someone else" (*maṟṟōr*) indirectly refers to the heroine. The point is that the heroine has lost her beauty because of her fear that the hero might abandon her.

86. ஒல்வா ருளரே லுரையா யொழியாது
செல்வாரென் றாய்நீ சிறந்தாயே—செல்லா
தசைந்தொழிந்த யானை பசியாலாட் பார்த்து
மிசைந்தொழியு மத்தம் விரைந்து.

1c லுரையா A_1 corr., B, Irā.; னுரையா A_1

1d யொழியாது B, Rāj.; யொளியாது A_1, Irā., NP*

3c பசியாலாட் B, Irā.; பசியாலாடப் A_1

* The reading *oḻiyātu*, "not staying behind" seems preferable. The reading *oḷiyātu* is difficult to account for, as the usual meaning of *oḷi-tal* is "to hide" (the meaning "to fail" in the TL is based on this passage). Note that the letters *ḻ* and *ḷ* are frequently confused in the manuscripts.

எ-து. தலைமகள் தோழிக்குச் செலவு உடன்படாது சொல்லியது.

ஆற்றுவார் உளராயின் அவர் பிரிவினை[1] அவர்கட்கு[2] உரையாய். தவிராதே நம் காதலர் செல்வார் என்றாய். ஆதலால் நீ எனக்கு மெய்யாகச்[3] சிறந்தாயே அன்றோ? போக-மாட்டாதே வருந்தி இறந்து வீழ்ந்த யானைகளை அங்கு உள்ளவர்கள் தம் பசியானே எங்கும் பார்த்துத் தின்று போம் அத்தத்தினை[4] விரைந்து என்றவாறு.

1 பிரிவினை A_1, B, NP; பிரிவின் A_1 corr., Irā.

2 அவர்கட்கு A_1 corr., B, Irā.; அவட்கடக்கு A_1

3 மெய்யாகச் A_1, Irā.; மெய்யாக்கச் B

4 அத்தத்தினை Irā.; அத்ததினை A_1, B

ஒல்வார்	உளரேல்	உரையாய்	ஒழியாது
olvār	*uḷar-ēl*	*uraiyāy*	*oḻiyātu*
to be possible (part.n. ip. 3.pl.ep.)	to exist (3.pl.ep.) + cond.	to tell (imp.)	to stay behind (neg. abs.)

செல்வார்	என்றாய்	நீ	சிறந்தாயே	செல்லாது
celvār	*eṉṟāy*	*nī*	*ciṟantāy-ē*	*cellātu*
to go (ip. 3.pl.ep.)	to say (p. 2.sg.)	you	to excel (p. 2.sg.) + *ē*	to go (neg. abs.)

அசைந்து	ஒழிந்த	யானை	பசியால்	ஆள்	பார்த்து
acaintu	*oḻinta*	*yāṉai*	*paciyāl*	*āḷ*	*pārttu*
to be weary (abs.)	to stay behind (p. pey.)	elephant	hunger (instr.)	man	to look (abs.)

மிசைந்து	ஒழியும்	அத்தம்	விரைந்து.
micaintu	*oḻiyum*	*attam*	*viraintu.*
to eat (abs.)	to stay behind (ip. pey.)	path	to be swift (abs.)

If there is [anyone] who is able,[1] then tell me. You have excelled,
saying that he will go, and not stay behind,[2] hurrying on the path,
where people look out for elephants,[3] which have stayed behind,[4] being too exhausted to go,[5]
eat them out of hunger, and stay behind.[6]

(The heroine telling the confidante that she does not consent to going.)

[1] What is meant is probably "if there is anyone who is able to endure separation".

[2] The OC glosses *tavirātu*, "without fault".

[3] The wording is ambiguous, but context suggests that *āḷ*, "people", has to be the subject, and *yāṉai* the object (thus also the OC, which glosses *yāṉaikaḷai*). For the image of hungry people eating dead elephants in the desert, cf. *Akanāṉūṟu* 169.

[4] The OC glosses *oḻinta*, "which have stayed behind", with *iṟantu vīḻnta*, "which have died and fallen down". The meaning "to die" is also listed for *oḻi-tal* in the TL.

[5] Lit. "being [so] exhausted that they did not go".

[6] If *oḻi-tal* is understood as "to die" in line 3, one could understand here: "eat them out of hunger, [but finally] die [themselves]".

87. ஒன்றானு நாமொழிய லாமோ செலவுதான்
பின்றாது பேணும் புகழான்பின்—பின்றா

வெலற்கரிதா வில்வலான் வேல்விடலை பாங்தாச்
செலற்கரிதாச் சேய சுரம்.

Text displaced in B (on fol. 184v, 3a fuses into the commentary, the missing parts are found inserted in TN 92 on fol. 185v).

2a பின்றாது A_1 Irā.; மின்றாது B

2c பேணும் A_1, Irā.; பேணு B

2d பின்றா A_1, Irā.; பின்றான் B*

3a வெலற்கரிதா emend.; வெலற்கரிதோ A_1; வெலற்கறி... B (text displaced); வெலற்கரிதாம் Irā.†

3d-4a பாங்காச் செலற்கரிதாச் Irā.; பாங்காய்ச் செலற்கரிதாய்ச் A_1 corr.; B; பாங்கரிதாய்ச் A_1‡

* Both readings are meaningful: the participial noun *piṉṟāṉ* can be understood understood as an apposition of *valāṉ*, but the OC, which glosses *piṟaḻāta*, supports the *peyareccam piṉṟā*.

† The reading *aritō* is clearly faulty, but my proposed emendation *aritā* (*ā* being the contracted form of the verbal root *āku*) is closer to the manuscript reading than Irā.'s *aritām*.

‡ Irā.'s emendations *pāṅkā* and *aritā* for *pāṅkāy* and *aritāy* are reasonable, as syntax requires *ā* (contracted form of the infinitive *āka* or of the verbal root *āku*), rather than the absolutive *āy*.

எ-து. புணர்ந்து உடன்போக்கு நயப்பித்த தோழிக்குத்[1] தலைமகள் உடன்பட்டுச் சொல்லியது.

1 தோழிக்குத் Irā.; தோழிக்கு A_1; தோழி B

பிறழாத வெலற்கு[1] அரிதாகிய வில்லினை வல்லனாகிய வேல் விடலை தான் துணை-யாகச் சுரத்தைச் செலற்கு அரிதாக யாதானும் சொல்லலாமோ[2]? அப் பேணும்[3] புகழான் பின் சேறல்[4] ஒழுக்கத்திற் பிறழாது காண் என்றவாறு.

1 வெலற்கு A_1 corr., B, Irā.; வெலற்க்கு A_1

2 சொல்லலாமோ Irā.; சொல்லாமோ A_1, B

3 பேணும் A_1, Irā.; பேணு B

4 சேறல் A_1, Irā.; சென்றல் B

ஒன்றானும்	நாம்	மொழியல்	ஆமோ	செலவு	தான்
oṉṟāṉ-um	*nām*	*moḻiyal*	*ām-ō*	*celavu*	*tāṉ*
one (instr.) + *um*	we(incl.)	to speak (vb.n.)	to be (ip. 3.) + *ō*	going	he/she/it

பின்றாது	பேணும்	புகழான்	பின்	பின்றா
piṉṟātu	*pēṇum*	*pukaḻāṉ*	*piṉ*	*piṉṟā*
to retreat (neg. abs.)	to care for (ip. pey.)	fame (pron.n. 3.sg.m.)	after	to retreat (neg. pey.)

வெலற்கு	அரிது	ஆ	வில்	வலான்	வேல்	விடலை	பாங்கு	ஆச் (= ஆகச்)
velaṟku	*aritu*	*ā*	*vil*	*valāṉ*	*vēl*	*viṭalai*	*pāṅku*	*ā* (= *āka*)
to overcome (vb.n.) (dat.)	difficult (3.sg.n.)	to be	bow	strong (3.sg.m.)	spear	warrior	companionship	to be (inf.)

செலற்கு	அரிது	ஆச்	சேய	சுரம்.
celaṟku	*aritu*	*ā.c*	*cēya*	*curam.*
to go (vb.n.) (dat.)	difficult (3.sg.n.)	to be	distance (adj.)	desert

Can we name it[1] even with one [word]: going[2]

after the famous man, for whom [I] care, without turning back[3]—the strong man with the bow that is difficult to overcome, who does not turn back, the warrior with the spear as [my] companion—
to the distant desert, which is difficult for going?[4]

(The heroine telling the confidante, who has made her long for elopement after she has united, that she agrees.)

[1] Note the construction verbal noun + *ām* for "can" (as in modern Tamil). Cf. TN 67, 108, 151.

[2] *Tāṉ* seems to be used as a metrical filler.

[3] *Pukaḻāṉ piṉ*, "after the famous man", has to be connected with *celavu*, "going". I take *celavu* as the object of *moḻiyalāmō*, "can we name", and *piṉṟātu* as a negative absolutive. The OC, however, seems to understand *piṉṟātu* as a finite verb and *celavu* as its subject.

[4] I take *ā* as a verbal root (contracted form of *āku*, cf. TN 39) modifying *cēya curam*. The OC, however, takes *ā* as an infinitive (contracted form of *āka*) and connects the phrase *celaṟk' aritāc cēya curam* with *moḻiyalāmō* in line 1: "can we say that the desert is diffcult for going" (*curattaic celaṟku aritāka yātāṉum collalāmō*).

88. அல்லாத வென்னையுந் தீரமற் றையன்மார்
பொல்லாத தென்பது நீபொருந்தா—யெல்லார்க்கும்
வல்லி யொழியின் வகைமைநீள் வாட்கண்ணாய்
புல்லி யொழிவான் புலந்து.

2c நீபொருந்தா A_1 corr., B, Irā.; நீய்பொருந்தாய் A_1
2d யெல்லார்க்கும் A_1 corr., B, Irā.; யெல்லாற்கும் A_1
4c புலந்து B, Irā.; புலர்ந்து A_1

எ-து. புணர்ந்து உடன்போவான் ஒருப்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எம் பெருமானோடு பொருந்தி இங்குநின்றும் ஒழிந்து போதற்கு முன்பு வேறுபட்டு மற்றதன்கண் அல்லாத என்னை நீ[1] இங்கே இருந்து நம் ஐயன்மார் பொல்லாதது என்று கொள்ளும் மனத்தின்கண் உள்ள கோளினையும் திருத்தி நீ பொருந்தாய் எல்லார்க்கும்[2] தத்தம் மனத்தின்கண் உள்ள வேறுபாடு[3] ஒழியும் ஆயின் வல்லி போன்றிருந்த[4] வாட் கண்ணாய் என்றவாறு.

அல்லதூஉம்[5] உடன்போகின்ற என்னைப் புல்லிக்கொண்டு ஒழிவான் வேண்டி மனத்-தின்கண் புலந்து நீங்குதற்கு வல்லையாய் ஒழியின் வகைமையையுடைய நீண்ட[6] வாட் கண்ணாய்! நன்மை[7] அல்லாத உரைகளை என்னை நீக்கி நம் ஐயன்மைர் பொல்லாதது என்னும் கருத்தினையும் நீக்கி எல்லார்க்கும் பொருந்துவாயாக என்றவாறுமாம்.

1 நீ A_1, Irā.; Ø B
2 எல்லார்க்கும் A_1 corr., B, Irā.; எல்லாற்கும் A_1
3 வேறுபாடு A_1, Irā.; வேறுபட்டு B
4 போன்றிருந்த B; போன்றிருது A_1 ; போன்றிரு A_1 corr., Irā.
5 அல்லதூஉம் A_1 corr., Irā.; அல்லதூம் A_1; அல்லாதாம் B
6 நீண்ட A_1, Irā.; Ø B

7 நன்மை B; ஆன்மை A_1; ஆண்மை Irā.

அல்லாத	என்	ஐயும்	தீர	மற்று	ஐயன்மார்
allāta	*eṉ*	*ai.y-um*	*tīra*	*maṟṟu*	*aiyaṉmār*
not to be (neg. pey.)	I(obl.)	lord + *um*	to leave (inf.)	*maṟṟu*	elder brother (pl.)

பொல்லாதது	என்பது	நீ	பொருந்தாய்	எல்லார்க்கும்
pollātatu	*eṉpatu*	*nī*	*poruntāy*	*ellārkkum*
to be bad (part.n. neg. 3.sg.n.)	to say (ip. vb.n.)	you	to consent (imp.)	everybody (dat.)

வல்லி	ஒழியின்	வகைமை	நீள்	வாள்	கண்ணாய்
valli	*oḻiyiṉ*	*vakaimai*	*nīḷ*	*vāḷ*	*kaṇṇāy*
strong (3.sg.f.)	to stay behind (cond.)	manner	to be long	brightness	eye (pron.n. 2.s.g) (voc.)

புல்லி	ஒழிவான்	புலந்து.
pulli	*oḻivāṉ*	*pulantu.*
to embrace (abs.)	to stay behind (inf.)	to sulk (abs.)

While[1] my lord, too,[2] who is not [like that],[3] leaves,[4] you please agree
for everybody [to hear] with my brothers saying: “It is a bad thing”[5]
when you stay behind, being strong[6]—you with beautiful long bright eyes![7]—
being displeased with staying behind after [you] have embraced [me].[8]

(The heroine, who has agreed to elope after she has united, speaking to the confidante.)

The interpretation of this poem is not at all clear, as can be seen from the fact that the OC contains two different versions of the commentary, neither of which is very satisfactory. The translation has to be considered tentative.

[1] For the adversative particle *maṟṟu*, see the notes to TN 46.

[2] I read *eṉ ai*, “my lord” (referring to the hero), as an accusative *eṉṉai*, “me”, would be difficult to construe. “My lord, too”, seems to suggest “my lord and myself”.

[3] What exactly is impied by *allāta*, lit. “who is not”, is unclear.

[4] For *tīr-tal* in the meaning “to leave”, cf. KārN 15.

[5] For the defective verb *pol-tal* (only occurring in the negative), see the notes to TN 32.

[6] What seems to be suggested is that the confidante will stay behind when the heroine elopes. That the heroine asks her side with her relatives, who will be unhappy about the elopement, might be an sarcastic statement referring to the fact that the confidante disagrees with the heroine’s plan to elope (as the last line seems to suggest).

[7] *Vāḷ*, “brightness”, can also mean “sword” (women’s eyes are often compared to weapons). In this formulaic phrase, it is nearly impossible to decide which meaning is intended. Cf. TN 111, 112, AiAi 9, 28, 34, Kain. 25.

[8] The connection of the last line with the rest of the poem is not very clear, but it seems best to take it as referring to the confidante, who is unhappy when she has to bid the eloping heroine farewell. *Oḻivāṉ* has to be understood as an infinitive in *-vāṉ*.

89. நண்ணிநீர் சென்மி னமரவ ராபவே
லெண்ணிய வெண்ண மெளிதரோ—வெண்ணிய
வெஞ்சுட ரன்னானை யான்கண்டேன் கண்டாளாந்
தண்சுட ரன்னாளைத் தான்.

3d கண்டாளாந் A_1 corr., A_3, B, Nam., Irā.; கண்டளாந் A_1
4b ரன்னாளைத் A_1, A_3, Nam., Irā.; ரன்னானைத் B

எ-து. சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையும் தலைமகளையும் கண்டமை எதிர்ப்பட்டார் சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

பொருந்தி நீர் சென்மின். அவரும் நமக்குச்[1] சுற்றத்தார் ஆயின் நீர் அவரைச் சென்று எய்த வேண்டும்[2] என்று எண்ணிய எண்ணம் எளிது. நீர் கருதிய வெய்ய பகலோன் அன்னா-னை யான் கண்டேன்[3]. கண்டாளாம் தண் மதி[4] அனையாளை இவள் தான் என்றவாறு.

1 அவரும் நமக்குச் A_1, A_3, Irā.; அவர் உமக்குச் B
2 சென்று எய்த வேண்டும் A_1, Irā.; செய்த வேண்டும் B; செ……ண்டும் A_3 [broken margin]
3 கண்டேன் A_1, A_3, Irā.; கண்டான் B
4 மதி A_1, A_3, Irā.; சுடர் B

நண்ணி	நீர்	சென்மின்	நமர்	ஆபவேல்
naṇṇi	*nīr*	*ceṉmiṉ*	*namar*	*āpa.v-ēl*
to approach (abs.)	you (pl.)	to go (imp. pl.)	we(incl.) (pron.n. 3.pl.ep.)	to be (ip. 3.pl.ep.) + cond.

எண்ணிய	எண்ணம்	எளிதரோ	எண்ணிய
eṇṇiya	*eṇṇam*	*eḷit-arō*	*eṇṇiya*
to think (p. pey.)	thought	easy (3.sg.n.) + *arō*	to think (p. pey.)

வெம்	சுடர்	அன்னானை	யான்	கண்டேன்	கண்டாளாம்
vem	*cuṭar*	*aṉṉāṉai*	*yāṉ*	*kaṇṭēṉ*	*kaṇṭāḷ-ām*
hot	light	like (3.sg.m.) (acc.)	I	to see (p. 1.sg.)	to see (p. 3.sg.f.) + *ām*

தண்	சுடர்	அன்னாளைத்	தான்.
taṇ	*cuṭar*	*aṉṉāḷai.t*	*tāṉ.*
cool	light	like (3.sg.f.) (acc.)	he/she/it

Go and reach [them]! If they are our people,[1]
the thought [you] had is easy.[2] I saw him
who is like the hot sun,[3] whom [you] are thinking about.
She is supposed to have seen[4] her who is like the cool moon.

(The people whom [she] has encountered comforting the foster mother, who has gone to the desert, by telling her that they have seen the hero and the heroine.)

[1] "Our people" probably means "the people whom we have seen". Although the suffix *-pa* in *āpa* often seems to be used for general statements (see the notes to TN 83), it is used for the regular 3rd person plural imperfective.

[2] The particle *-arō* is explained as a meaningless "expletive". The only other occurrence in the *Kīḻkkaṇakku Akam* works is found in TN 149. Because of the small number of occurrences, it is difficult to say anything about the function of *-arō*. The OC ignores it.

[3] For the comparison of the hero and the heroine to the sun and the moon, cf. TN 71.

[4] Note the particle *-ām*, which seems to be used as a reportative particle (as in modern Tamil). Cf. also *muralumām* in TN 143 and *cēntaṉavām* in AiAi 16.

90. வேறாக நின்னை வினவுவேன் றெய்வத்தாற்
கூறாயோ கூறுங் குணத்தினனாய்—வேறாக
வென்மனைக் கேற்பக் கொணருமோ வெல்வளையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்.

1b நின்னை A_1, A_3, B, Iḷam., Irā.; நின்று Nam.v
2a கூறாயோ A_1, A_3, Irā., Iḷam; கூறாய் B*
2c குணத்தினனாய் A_1, A_3, Iḷam., Nam., Irā.; குணத்தினான் B†
3a-b வென்மனைக் கேற்பக் B; வென்மனைக் கேறக் A_1, A_3, Iḷam., Nam., Irā.‡
3c கொணருமோ Iḷam., Nam., Irā.; குணருமோ A_1, B; கொணரு…… A_3 [broken margin]$

* The reading *kūṟāy* has to be discarded for metrical reasons.
† Both readings are meaningful, but the reading *kuṇattiṉaṉāy* is supported by the OC, which glosses *kuṇattiṉai-yuṭaiyaṉāy*.
‡ The reading *ēṟpa*, "in order to receive [her]" seems preferable to *ēṟa*, "in order to rise".
$ *Kuṇar-* for *koṇar-* is probably a hypercorrection. Cf. also TN 35, 85.

எ-து. தன்னும் அவனும் என்பதனுள் நன்மை தீமை[1] என்பதனால் நற்றாய் படிமத்தாளை வினாயது.

(Speech situation and commentary missing in B.)
1 நன்மை தீமை A_3, Irā.; நன்மைத் தின்மை A_1

நிமித்தம்[1] சொல்வார் பலருள்ளும்[2] நின்னை வேறாகக் கொண்டு வினவாநின்றேன். நின்னுடைய[3] தெய்வத்தன்மையுடைய கழங்காற் பார்த்துக்[4] கூறாய். உலகத்தார் கூறும் நல்[5] குணத்தினையுடையனாய் எல் வளையை உடன்கொண்டு போனவன் என் மனைக்கே மணம் செய்வதாகக் கொண்டுவருமோ? அஃது அன்றி யாம் வேறாகத் தன் மனைக்கே மணம் செய்யக் கொண்டு போமோ தான் என்றவாறு.

1 நிமித்தம் A_1 corr., A_3, Irā.; நிமத்தம் A_1
2 பலருள்ளும் A_3, Irā.; பலருளும் A_1
3 நின்னுடைய emend.; உன்னுடைய Irā.; னுடைய A_1; உடைய A_3*
4 கழங்காற் பார்த்துக் Irā.; கழங்கார்ப் பயார்த்துக் A_1; கழ…பார்த்துக் A_3 [broken margin]
5 கூறும் நல் A_1, Irā.; கூறுதல் A_3

* The reading in both ms. is clearly faulty. Irā. corrects to *uṉṉuṭaiya*, "your". The original reading is, however, likely to be *niṉṉuṭaiya*, since the OC regularly uses *niṉ*, rather than the more modern *uṉ*, as the oblique stem of the personal pronoun *nī*.

வேறு	அக	நின்னை	வினவுவேன்	தெய்வத்தால் / -ன்
vēṟu	*āka*	*niṉṉai*	*viṉavuvēṉ*	*teyvattāl / -ṉ*
other	to be (inf.)	you (acc.)	to ask (ip. 1.sg.)	divinity (instr.)

கூறாயோ	கூறும்	குணத்தினன்	அய்	வேறு	அக
kūṟāy-ō	*kūṟum*	*kuṇattiṉaṉ*	*āy*	*vēṟu*	*āka*
to speak (imp.) + *ō*	to speak (ip. pey.)	quality (obl.) (pron.n. 3.sg.m.)	to be (abs.)	other	to be (inf.)

என்	மனைக்கு	ஏற்பக்	கொணருமோ	எல்	வளையைத்
eṉ	*maṉaikku*	*ēṟpa.k*	*koṇarum-ō*	*el*	*vaḷaiyai.t*
I (obl.)	house (dat.)	to receive (inf.)	to fetch (ip. 3.) + *ō*	light	bracelet (acc.)

தன்	மனைக்கே	உய்க்குமோ	தான்.
taṉ	*maṉaikk-ē*	*uykkum-ō*	*tāṉ.*
he/she/it (obl.)	house (dat.) + *ē*	to guide (ip. 3.) + *ō*	he/she/it

I question you specifically.[1] Please speak through [your] divine powers.[2]
Being one of asserted[3] qualities, will he bring
[her who has] shining bracelets to my house specifically,[4] for [me] to receive [them],[5]
or will he guide her to his house?

(The real mother questioning the soothsayer woman on the basis of [the provision] "*naṉmai tīmai*" in [the sūtra] "*taṉṉum avaṉum*".)[6]

[1] *Vēṟu*, "other", is here used in the sense of "distinct". The OC adds *nimittam colvār palaruḷḷum*, "among the many people who tell the omens", for clarification.

[2] "Divine powers" refers to the soothsayer woman's divination skills. The OC glosses *teyvattaṉmaiyuṭaiya kaḷaṅkāl*, "through your molucca beans [used for divination], which have divine qualities".

[3] *Kūṟum*, lit. "spoken about", is here used in the sense of "asserted" or "famous". The OC glosses *ulakattār kūṟum*, "which the people of the world speak about".

[4] For *vēṟāka*, lit. "specifically", see above. What seems to be implied is "to my house, rather than to any other house".

[5] I read *ēṟpa* (infinitive of *ēl-tal*, "to receive"). The OC glosses *maṇam ceyvatāka*, "in order to marry".

[6] The *kiḷavi* refers to *Tolkāppiyam Poruḷatikāram* 39, which defines the expressions of sorrow of the mother whose daughter has eloped, one of which is looking for omens. For the situation of the heroine's mother questioning a soothsayer, cf. *Akanāṉūru* 195, on which this poem seems to be modelled.

91. கள்ளிசார் காரோமை நாரில்பூ நீண்முருங்கை
நள்ளியவேய் வாழ்பவர் நண்ணுபவோ—புள்ளிப்
பருந்து கழுகொடு வம்பலர்ப் பார்த்தாண்
டிருந்துறங்கி வீயு மிடம்.

1a கள்ளிசார் A_2, B, Irā.; கள்ளிச்சார் A_1

3b கழுகொடு A_1, A_2, Irā.; கழுகாடும் B

3c வம்பலர்ப் B, Irā.; வம்பலர் A_1, A_2*

* The consonant doubling is required if *vampalar* is taken as an unmarked accusative (as is suggested by the gloss *vaḻi pōvārai* in the OC).

எ-து. தலைமகன் செலவு[1] உடன்படாத தலைமகள்[2] தோழிக்குச் சொல்லியது.

1 செலவு B, Irā.; சிலவு A_1

2 தலைமகள் A_1, Irā.; Ø B

புள்ளிப் பருந்துகள் கழுகுடனே வழி போவாரைப் பார்த்து அங்கு இருந்து உறங்கப்பட்டுக் கள்ளியும்[1] சாரும் கார் ஓமையும்[2] நார் இல் பூ நீண் முருங்கையும் வேயும் பொருந்தி அமர்ந்து வீயும் இடத்தை உயிர் வாழ்வார்[3] நண்ணுவரோ என்றவாறு.

1 கள்ளியும் A_1, Irā.; கள்ளியம் B

2 ஓமையும் A_1 corr, Irā.; உமையும் A_1; ஓமை B

3 வாழ்வார் A_1, B; வாழ்பவர் Irā.

கள்ளி	சார்	கார்	ஓமை	நார்	இல்	பூ	நீள்	முருங்கை
kaḷḷi	*cār*	*kār*	*ōmai*	*nār*	*il*	*pū*	*nīḷ*	*muruṅkai*
kaḷḷi tree	*cār* tree / to depend	black	*ōmai* tree	affection / fibre	not to be	flower	to be long	*muruṅkai* tree

நள்ளிய	வேய்	வாழ்பவர்	நண்ணுபவோ	புள்ளிப்
naḷḷiya	*vēy*	*vāḻpavar*	*naṇṇupa.v-ō*	*puḷḷi.p*
dense (adj.)	bamboo	to live (part.n. ip. 3.pl.ep.)	to approach (ip. 3.pl.ep.) + *ō*	dot

பருந்து	கழுகொடு	வம்பலர்ப்	பார்த்து	ஆண்டு
paruntu	*kaḻukoṭu*	*vampalar.p*	*pārttu*	*āṇṭu*
kite	vulture (soc.)	wayfarer (pl.)	to look (abs.)	there

இருந்து	உறங்கி	வீயும்	இடம்.
iruntu	*uṟaṅki*	*vīyum*	*iṭam.*
to sit (abs.)	to sleep (abs.)	to perish (ip. pey.)	place

Kaḷḷi trees,[1] *cār* trees (?),[2] dark *ōmai* trees,[3] tall *muruṅkai* trees[4] with inaffectionate(?) flowers,[5]
dense bamboo—will living people ever approach[6] [this] place,
where dotted kites along with vultures are looking out for wayfarers,
sit there, fall asleep, and perish?[7]

(The heroine, who does not agree to the hero's going, speaking to the confidante.)

[1] For the *kaḷḷi* tree, see the notes to TN 84.

[2] The OC takes *cār* as part of the enumeration of trees. The *cār* tree is attested in *Tolkāppiyam Eḻuttatikāram* 363. Its identification is unclear (the TL has "a tree"). Another possibility is to take *cār* as the verbal root of the verb *cār-tal*, "to depend": "dark *ōmai* trees depending on (i.e. being near to) *kaḷḷi* trees" (thus NP, who glosses *kaḷḷic ceṭikaḷai aṭutta*).

[3] The *ōmai* tree, also known as toothbrush tree (*Salvadora persica*), is a tree growing in arid areas. It is a typical plant of the *pālai* setting. Cf. AiE 37, Kain. 19.

[4] The *muruṅkai* tree, also known as horseradish tree or drumstick tree (*Moringa pterygosperma*), is also associated with the *pālai* setting.

[5] The attribute *nār il* is not entirelly clear, and the OC does not gloss. It seems best to take *nār* as "affection" (cf. e.g. *Kuṟuntokai* 118, 219, *Naṟṟiṇai* 98; thus also NP, who glosses *nārākiya paṟṟutalillāta*). There is a strong parallel in *Akanāṉūṟu* 1.16 (*nār il muruṅkai*), where extant commentaries and translations have taken *nār* as "fibre", but it is not clear to me why the flowers of the *muruṅkai* tree should be described as "fibreless".

[6] The suffix *-pa* seems to suggest a general statement (see the notes in TN 83).

[7] *Uṟaṅku-tal*, "to sleep", according to the TL, can also mean "to feel drowsy, on account of want of food". "Perish" (*vīyum*) probably means that the birds die out of hunger because there are no wayfarers on whose dead bodies they could feed. The OC takes the trees enumerated at the beginning of the poem as the subject of *vīyum*, which seems less natural from the point of view of word order.

92. செல்பவோ தம்மடைந்தார் சீரழியச் சிற்றுவன்றிக்
கொல்பபோற் கூப்பிடும் வெங்கதிரோன்—மல்கிப்
பொடிவெந்து பொங்கிமேல் வான்சுடுங் கீழா
லடிவெந்து கண்சுடு மாறு.

1d சிற்றுன்றிக் A_1, A_2, B, Irā.v; சிஃடுவன்றிக் Irā.*

2a கொல்பபோற் A_1, A_2, Irā.; கொல்பபோர் B

* Irā. emends the reading *cir̲ruvaṉr̲i* (< *cil* + *tuvaṉr̲i*), which is found in all mss., to *cik̲ṭuvaṉr̲i* (< *ciḷ* + *tuvaṉr̲i*), but reports the manuscript reading as a variant. Since both *cil* and *ciḷ* are attested for "cricket" (cf. the entries *cil-vaṇṭu* and *ciḷ-vaṇṭu* in the TL), the emendation is not necessary.

எ-து. இதுவும் அது.

(Speech situation missing in A_1.)

தம்மை அடைந்தார் சீர்மை அழிய நல்லார் செல்வரோ? சிள்வீடுகள் நெருங்கிக் கடிய ஓசையாற் பிறரைக் கொல்வன போலக் கூப்பிடாநிற்கும் வெய்ய வெயிலோன் மிக்குப் பொடிகள் வெந்து பொங்கி மேல்[1] விசும்பினைச் சுடாநிற்கும் கீழின்கண் வழி போவார் அடி வேவ அவர் கண்களைச் சுடாநிற்கும் இப்பெற்றிப்பட்ட அவ்வழியினை[2] என்ற-வாறு.

1 மேல் A_1, B; மேலே Irā.

2 அவ்வழியினை A_1, Irā.; அவ்வழிவன B

செல்பவோ	தம்	அடைந்தார்	சீர்	அழியச்	சில்	துவன்றிக்
celpa.v-ō	*tam*	*aṭaintār*	*cīr*	*aḻiya.c*	*cil*	*tuvaṉr̲i.k*
to go (ip. 3.pl.ep.) + *ō*	they (obl.)	to reach (part.n. p. 3.pl.ep.)	excellence	to perish (inf.)	cricket	to fill up (abs.)

கொல்ப	போல்	கூப்பிடும்	வெம்	கதிரோன்	மல்கிப்
kolpa	*pōl*	*kūppiṭum*	*vem*	*katirōṉ*	*malki.p*
to kill (ip. 3.pl.n.)	like	to call (ip. pey.)	hot	ray (pron.n. 3.sg.m.)	to increase (abs.)

பொடி	வெந்து	பொங்கி	மேல்	வான்	சுடும்	கீழால்
poṭi	*ventu*	*poṅki*	*mēl*	*vāṉ*	*cuṭum*	*kīḻāl*
dust	to be hot (abs.)	to shoot up (abs.)	above	sky	to burn (ip. pey.)	below (instr.)

அடி	வெந்து	கண்	சுடும்	ஆறு.
aṭi	*ventu*	*kaṇ*	*cuṭum*	*āṟu.*
foot	to be hot (abs.)	eye	to burn (ip. pey.)	way

Would [anyone] go,[1] making their next ones'[2] greatness vanish, to the way
where crickets swarm and chirp as if to kill,[3] where the hot sun increases,
burns the dust, shoots up,[4] and scorches the sky above,
and where it burns the feet below and scorches the eyes?

(The same situation.)

[1] The suffix *-pa* seems to suggest a general statement (see the notes in TN 83).

[2] Lit. “the ones who reach (are close to?) them”.

[3] The form *kolpa* is slightly problematic. If it is understood as a neuter plural (as one would expect), the expected form would be *kolva*. The form *kolpa* seems to be poetic liberty for the sake of *etukai.*

[4] The exact force of *poṅku-tal*, lit. “to boil up, to shoot up”, is not clear, but it seems to imply a very rash movement.

பாலை முடிந்தது[1].

1 முடிந்தது A_1; முற்றும் A_2, B; முற்றியது Irā.

End of *pālai*.

முல்லை
Mullai

93. கருங்கடன் மாந்திய வெண்டலைக் கொண்மூ
விருங்கடன்மா கொன்றான்வேன் மின்னிப்—பெருங்கட
றன்போன் முழங்கித் தளவங் குருந்தணைய
வென்கொல்யா னாற்றும் வகை

1a கருங்கடன் A_2, B, Irā.; கருங்கடல் A_1

1d கொண்மூ A_2, Irā.; கொண்மு A_1, B

2d பெருங்கட B, Irā., Rāj.; பொருங்கட A_1, A_2, Irā.v, NP*

3d குருந்தணைய A_2, Irā.; குருந்தனைய A_1, B†

* Both readings are meaningful, but the reading *peruṅ* is supported by the OC.

† The reading *aṉaiya*, "similar", does not make sense in the context. The OC also supports the reading *aṇaiya*. The letters *ṉ* and *ṇ* are often confused in the mss.

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குக் கூறியது[1].

1 கூறியது A_1; சொல்லியது B; உரைத்தது Irā.

கருங் கடலைப் பருகிய வெண்டலை முகில்கள் இருங் கடலின்கண்ணே[1] புக்கு மா-வினைக் கொன்ற முருகன் வேல்[2] போல மின்னிப்[3] பெருங் கடல் தன்னைப்[4] போல முழங்குதலால்[5] முல்லைக் கொடிகளெல்லாம் குருந்தமரத்தின்மேல்[6] சென்று அணையக் கண்டு யான் ஆற்றும் திறம் என்னைகொல்லோ என்றவாறு.

1 இருங்கடலின்கண்ணே A_1, Irā.; இருங்கடலின்கண் B

2 முருகன் வேல் A_1, Irā.; முருகவே B

3 மின்னிப் A_1, Irā.; மின்னிய B

4 கடல் தன்னைப் A_1, Irā.; கறன்னைப் B

5 முழங்குதலால் A_1, Irā.; முழங்குதலான் B

6 குருந்தமரத்தின்மேல் A_1, Irā.; குருந்தமரத்தின்மேலே B

கரும்	கடல்	மாந்திய	வெள்	தலைக்	கொண்மூ
karum	*kaṭal*	*māntiya*	*veḷ*	*talai.k*	*koṇmū*
black	sea	to drink (p. pey.)	white	head	cloud

இரும்	கடல்	மா	கொன்றான்	வேல்	மின்னிப்	பெரும்	கடல்
irum	*kaṭal*	*mā*	*koṉṟāṉ*	*vēl*	*miṉṉi.p*	*perum*	*kaṭal*
large/dark	sea	mango tree	to kill (part.n. p. 3.sg.m.)	spear	to flash (abs.)	big	sea

தன்	போல்	முழங்கித்	தளவம்	குருந்து	அணைய
taṉ	*pōl*	*muḻaṅki.t*	*taḷavam*	*kuruntu*	*aṇaiya*
he/she/it (obl.)	like	to roar (abs.)	golden jasmine	*kuruntu* tree	to approach (inf.)

என்கொல்	யான்	ஆற்றும்	வகை.
eṉ-kol	*yāṉ*	*āṟṟum*	*vakai.*
what + *kol*	I	to endure (ip. pey.)	manner

When white-headed clouds that have drunk from the dark sea[1]
flash like the spear of the one who killed the mango tree in the great sea,[2]
and roar like the large sea,[3] and the golden jasmine[4] clings to the *kuruntu* tree,[5]
then how can I endure?[6]

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking to the confidante.)

[1] Clouds are regularly said to drink from the sea. Cf. TN 100, 104, 109, 114, TAi 23, 26, 27, 28, KārN 17, 34.
[2] Refers to the god Murukaṉ, who is said to have killed the demon Sūrapadma, who had taken the form of a mango tree, in the ocean. For the comparison of lightnings to Murukaṉ's spear, cf. also AiAi 1.
[3] *Taṉ* in *perum kaṭal taṉ pōl* is used for purely metrical reasons, here to create a rhyme with *eṉ*.
[4] The golden jasmine (*taḷavam*; *Jasminum humile*) is a species of jasmine with yellow flowers. Like the regular (white) jasmine (*mullai*), it is a typical plant of the *mullai* setting. Cf. TN 105, 110, 116, AiE 24, KārN 36.
[5] The *kuruntu* tree (*Atalantia racemosa*.) is a typical plant of the *mullai* setting. Cf. TN 81, 105, 112, 114, 116, TAi 13, AiE 28, Kain. 25, 29, 36, KārN 15.
[6] Lit. "what is the way for me to endure".

94. பகல்பருதிப் பல்கதிர் ஞாயிறுகல் சேர
விகல்கருதித் திங்க ளிருளைப்—பகல்வர
வெண்ணிலாக் காலு மருண்மாலை வேய்த்தோளா
யுண்ணிலா தென்னாவி யூர்ந்து.

1a பகல்பருகிப் A_1, A_2, Irā.; பகல்கருதிப் B*
1c-d ஞாயிறுகல் சேர A_1, A_2, Irā.; ஞாயிற்று கல்சேர B
3d வேய்த்தோளா A_1, A_2, Irā.; வேய்தோளா B

* The reading *pakalparuki* is preferable from the point of view of content. The variant *pakalkaruti* is probably based on interference by *ikalkaruti* in line 2. The same variation is found in the OC.

எ-து. இதுவும் அது.

பகல் பொழுதைப் பருகிப்[1] பல் கதிர் ஞாயிறு மலையின்கண் சேரத் திங்களானது இருளைப் பகை என்று கருதிப் பகலின் தன்மை வர வெண்ணிலாவை உகாநின்ற மருள் மாலையின்கண் வேய்த்[2] தோளாய் என்னிடத்து நிற்கின்றதில்லை[3] என் உயிர் சென்று என்றவாறு.

1 பருகிப் A_1, Irā.; கருதிப் B
2 வேய்த் A_1, Irā.; வேய் B
3 நிற்கின்றதில்லை B; நினைகின்றதித்தை A_1; நிலைகின்றதில்லை Irā.

பகல்	பருகிப்	பல்	கதிர்	ஞாயிறு	கல்	சேர
pakal	*paruki.p*	*pal*	*katir*	*ñāyiṟu*	*kal*	*cēra*
daytime	to eat (abs.)	many	ray	sun	mountain	to join (inf.)

இகல்	கருதித்	திங்கள்	இருளைப்	பகல்	வர
ikal	*karuti.t*	*tiṅkaḷ*	*iruḷai.p*	*pakal*	*vara*
enmity	to think (abs.)	moon	darkness (acc.)	daytime	to come (inf.)

வெள்	நிலாக்	காலும்	மருள்	மாலை	வேய்த்	தோளாய்
veḷ	*nilā.k*	*kālum*	*maruḷ*	*mālai*	*vēy.t*	*tōḷāy*
white	moonlight	to disgorge (ip. pey.)	confusion	evening	bamboo	shoulder (pron.n. 2.sg.) (voc.)

உள்	நிலாது	என்	ஆவி	ஊர்ந்து.
uḷ	*nilātu*	*eṉ*	*āvi*	*ūrntu.*
inside	to stay (neg. 3.sg.n.)	I (obl.)	breath / soul	to creep (abs.)

When the the many-rayed sun devours the daylight and reaches the mountains,[1]
the moon considers darkness its foe and spits out white moonlight
so that the day re-appears—In the bewildering evening, o you with bamboo shoulders,[2]
my soul does not remain inside, but escapes with a sigh.[3]

(The same situation.)

In the original, the poem consists of a single sentence with the phrase up to *kālum* in line 2 being a *peyareccam* clause desribing the evening, so lit. “in the bewildering evening, when …”. For the sake of readability, the poem was split into two sentences in the translation.

[1] For a very similar image, cf. *Kalittokai* 119.1-2. The opposite image of the sun devouring the darkness in the morning is found in *Perumpāṇāṟṟuppaṭai* 1-2.

[2] Women’s shoulders are regularly compared to bamboo. Cf. TN 12, 103, 115, 116, TAi 8, 9, 34, AiE 16.

[3] Lit. “my soul/breath does not remain inside, but creeps out”. The poem plays with the word *āvi*, which can mean both “breath” and “soul”. To account for this double meaning, “with a sigh” has been added in the translation.

95. மேனோக்கி வெங்கதிரோன் மாந்தியநீர் கீழ்நோக்கிக்
கானோக்கங் கொண்டழகாக் காண்மடவாய்—மானோக்கி
போதாரி வண்டெலா நெட்டெழுத்தின் மேற்புரியச்
சாதாரி நின்றறையுஞ் சார்ந்து.

3b வண்டெலா A_1, A_2, Irā.; வண்டெலாம் B
3d மேற்புரியச் A_2, B, Irā.; மேற்புரிய A_1
4c சார்ந்து A_1 corr., A_2, B Irā.; சாந்து A_1

எ-து. தோழி தலைமகளைப் பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது.

வெங் கதிரோன் மேல் நோக்கிப் பருகிய நீர் கீழ் நோக்குதலாற் காடெல்லாம் ஓக்கம் கொண்டு அழகாகப் போதுதோறும் அரி[1] வண்டுகள் நெட்டெழுத்து ஓசைமேல் மேவிச் சாதாரி என்னும் பண்ணினைச் சார்ந்து ஒலியாநின்றன. மான் நோக்கி! இதனைக்[2] காணாய் என்றவாறு.

அல்லதூஉம்[3] போதாரி வண்டெலாம்[4] என்பது போதினை அருந்தி வண்டெல்லாம்[5] என்றவாறு.*

1 அரி A_1, Irā.; திரி B
2 இதனைக் B, Irā.; இதனை A_1
3 அல்லதூஉம் A_1, Irā.; அல்லதூம் B

4 வண்டெலாம் B, Irā.; வண்டெல்லாம் A_1

5 போதினை அருந்தி வண்டெல்லாம் emend.; போதினைப் பரந்திவ்வண்டெல்லாம் A_1; போதினைப் பரத்திவ்வண்டெலாம் B; போதினைப் பரந்து இவ்வண்டெல்லாம் Irā.†

* The OC is followed by an additional note, which records an alternative interpretation of a phrase in the poem: "Alternatively, '*pōtāri vaṇṭelām*' means 'feeding on the flowers, all the bees …'".

† I suggest the emendation *pōtiṉai arunti vaṇṭelām*, which is much more plausible than the accepted reading *pōtiṉaip parantu ivvaṇṭelām* (see the notes to the translation). Note that in sandhi, the glide *y* would be added between *pōtiṉai* and *arunti*, which, in Tamil script, can be easily confused with *pp*.

மேல்	நோக்கி	வெம்	கதிரோன்	மாந்திய	நீர்	கீழ்	நோக்கிக்
mēl	*nōkki*	*vem*	*katirōṉ*	*māntiya*	*nīr*	*kīḻ*	*nōkki.k*
above	to look (abs.)	hot	ray (pron.n. 3.sg.m.)	to drink (p. pey.)	water	below	to look (abs.)

கான்	ஓக்கம்	கொண்டு	அழகு	ஆக் (= ஆகக்)	காண்	மடவாய்	மான்	நோக்கி
kāṉ	*ōkkam*	*koṇṭu*	*aḻaku*	*ā.k* (= *āka.k*)	*kāṇ*	*maṭavāy*	*māṉ*	*nōkki*
forest	increase	to take (abs.)	beauty	to be (inf.)	to see (imp.)	ignorant (2.sg.) (voc.)	deer	eye (pron.n. 3.sg.f.)

போது	ஆரி (= அரி?)	வண்டு	எலாம்	நெட்டு	எழுத்தின்மேல்	புரியச்
pōtu	*āri* (= *ari*?)	*vaṇṭu*	*elām*	*neṭṭu*	*eḻuttiṉmēl*	*puriya.c*
flower	line? / to eat (abs.)?	bee	all	length	letter (obl.) (loc.)	to desire (inf.)

சாதாரி	நின்று	அறையும்	சார்ந்து.
cātāri	*niṉṟu*	*aṟaiyum*	*cārntu.*
N of a melody type	to stay (abs.)	to sound (ip. 3.)	to depend (abs.)

When the water that the hot sun has sucked up[1] heads downwards,
when the forest flourishes and becomes beautiful,—look, innocent one, woman with the eyes of a deer![2]—
when, on the flowers, all the striped bees[3] are dwelling on the long vowels,[4]
[then] the *cātāri* melody[5] constantly sounds alongside.[6]

or: When, feeding on flowers, all the bees dwell on the long vowels.

(The confidante comforting the heroine by showing her the season.)

[1] Here, *nōkki*, lit. "looking", has to be taken in an adverbial sense as "in the direction of". The wording is motivated by *etukai*. For the idea of the sun creating rainclouds by absorbing water, cf. TN 105.

[2] A beautiful woman's eyes are often compared to those of a deer. Cf. TN 44, 70, TAi 7, AiAi 13, Kain. 59.

[3] There are at least two ways to understand the phrase *pōt' āri vaṇṭ' elām*. The first is to take *āri* as a metrical lengthening of *ari*, "line, stripe" (i.e. "striped bees"). *Ari* is usually used in the specific meaning "line in the white of the eye", but it is also attested in the more general meaning "line" or "stripe" (cf. Kain. 19: *ari paṭu nīḻal*, "shade falling in stripes", *Akanāṉūṟu* 236.2-3: *peru mīṉ ari niṟak koḻum kuṟai,* "rich, lined pieces of fish"). The other possibility is to take *āri* as an irregular absolutive (employing the suffix *-i* rather than the regular *-ntu*) of the verb *ār-tal*, here "to eat" (cf. AiAi 22: *pōt' ār vaṇṭu*, "bees that feed on flowers"). In either case we have to account for metrical licence due to the rhyme with *cātāri*. The OC glosses *āri* with *ari*, suggesting the interpretation "striped bees", but also gives an alternative gloss, for which I propose the emendation *pōtiṉai arunti vaṇṭelām* (see the notes to the apparatus), which would conform with the interpretation "feeding on flowers". The accepted reading of the alternative gloss is *pōtiṉaip parantu ivvaṇṭelām*, "spreading over flowers, all these bees …". This is would require taking *ār-tal* as "to spread" (*para-ttal*), which is altogether unplausible, as this meaning is not listed elswhere (the TL lists it only with reference to this passage.

[4] *Neṭṭeḻuttu*, lit. "long letter" is the technical term for "long vowel" (cf. e.g. *Tolkāppiyam Eḻuttatikāram* 41). I have rendered *puri-tal*, which can mean either "to desire" or "to make" with "to dwell on". The idea seems to be that the bees, when buzzing, create elongated sounds.

[5] *Cātāri* is the name of one of the ancient Tamil melody types. For references to bees humming in a specific melody, cf. TN 63, 106, 120, TAi 16, KārN 15.

[6] I take the absolutive *niṉru* in an adverbial sense as "constantly". The postponed absolutive *cārntu* probably has to be understood as "depending [on the humming of the bees]"; I have rendere it with "alongside". Note that the preceding infinitive *puriya* suggests a subject change, thus *cātāri* ought to be the subject of *aṟaiyum*, "sounds". The OC, however, glosses *puriya* with an absolutive and takes the bees as the subject and *cātāri* as the object of *aṟaiyum* ("dwelling on long vowels, the bees sound in the *cātāri* melody").

96. இருள்பரந் தாழியான் றன்னிறம்போற் றம்மு
னருள்பரந்த வாய்நிறம் போன்று—மருள்பரந்த
பால்போலும் வெண்ணிலவும் பையர வல்குலாய்
வேல்போலும் வீழ்துணையி லார்க்கு.

1a இருள்பரந் Irā.; இருள்பரந்த A_1, B*

1c றன்னிறம்போற் B, Irā.; தன்னிறம்போற் A_1

* Irā.'s reading *parantu* is a necessary emendation.

எ-து. மாலைப் பொழுது கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

சக்கரத்தையுடைய மாயவன் நிறம் போல எங்கும் இருள் பரந்து அம்மாயவன்[1] முன்னோ-னுடைய நிறம் போன்று வியப்பு மிக்க பால் நிறமும்[2] போன்ற[3] வெண்ணிலாவும் பையரவு அல்குலாய் இவை விரும்பப்படும் துணை இல்லாதார்க்கு வேல் போலும் என்றவாறு.

1 பரந்து அம்மாயவன் A_1, Irā.; பரந்த மாயவன் B

2 மிக்க பால் நிறமும் Irā.; மிக்கப் பால் நிறமும் A_1 மிக்க மானிறமும் B

3 போன்ற A_1, Irā.; போன்றது B

இருள்	பரந்து	ஆழியான்	தன்	நிறம்	போல்	தம்முன்
iruḷ	*parantu*	*āḻiyāṉ*	*taṉ*	*niṟam*	*pōl*	*tammuṉ*
darkness	to spread (abs.)	discus (pron.n 3.sg.m.)	he/she/it (obl.)	colour	like	elder brother

அருள்	பரந்த	ஆய்	நிறம்	போன்று	மருள்	பரந்த
aruḷ	*paranta*	*āy*	*niṟam*	*pōṉṟu*	*maruḷ*	*paranta*
mercy	to spread (p. pey.)	to choose	colour	to be like (abs.)	confusion	to spread (p. pey.)

பால்	போலும்	வெள்	நிலவும்	பை	அர	அல்குலாய்
pāl	*pōlum*	*veḷ*	*nilav-um*	*pai*	*ara*	*alkulāy*
milk	to be like (ip. pey.)	while	moonlight + *um*	hood	snake	hip (pron.n. 2.sg.) (voc.)

வேல்	போலும்	வீழ்	துணை	இலார்க்கு.
vēl	*pōlum*	*vīḻ*	*tuṇai*	*ilārkku.*
spear	to be like (ip. 3.)	to desire	companion	not to be (part.n. 3.pl.ep.) (dat.)

Even moonlight, white like milk,—you with hips like a hooded snake![1]—
which spreads bewilderment like his brother's beautiful colour,
which spreads mercy while darkness spreads like the colour of the discus bearer,[2]
is like [being pierced by] a spear[3] for those who are without their lover.[4]

(The heroine, who cannot endure at the sight of the time of the evening, speaking to the confidante.)

[1] *Alkul* is a controversial word because it later came to denote the female genital, but in Old Tamil, *alkul* seems to mean something like "hip" or "loins". Cf. TAi 34, 45, AiAi 14, KārN 13. The comparison with a cobra's hood (cf. also TAi 45) probably refers to the contours of a woman's broad hips.

[2] The night is compared to the dark complexion of Kṛṣṇa (here termed "the discus-bearer", *āḻiyāṉ*), and the moonlight to the bright complexion of his brother Balarāma. Cf. TN 58 and TN 97.

[3] For the image, cf. AiAi 7, where the effect of the cowherds' flute-play on the heroine is compared to her being attacked with a spear.

[4] Lit. "desired companion". The meaning "to desire" for *vīḻ-tal* is not listed in the TL, but well-attested e.g. in *Tirukkuṟaḷ* 1103, 1108, 1111, and 1123.

97. பாழிபோன் மாயவன்றன்ன் பற்றார் களிற்றெறிந்த
வாழிபோன்ன் ஞாயிறு கல்சேரத்—தோழியோ
மான்மாலை தம்மு னிறம்போன் மதிமுளைப்ப
யான்மாலை யாற்றே னினைந்து.

1a பாழிபோன் A_2, B, Irā.; பாழிபோல் A_1

1b மாயவன்றன் A_1, B, Irā.; மாயவன் A_2

1c பற்றார் A_2, B, Irā.; பற்றார்க் A_1

1d-2a களிற்றெறிந்த வாழிபோன் emend.; களிற்றெ‡‡‡‡ழி○‡○ான் B களிற்றெறிந்த வாழிபோல் A_1, A_2, Irā.*

3a மான்மாலை A_1, A_2, Irā.; மான்மலை B

* I have normalized the sandhi *pōl* + *ñāyiṟu* to *pōṉ ñāyiṟu*. This is probably the reading found in B, although some of the letters cannot be read. A_1 and A_2 (followed by Irā.) do not apply the sandhi.

எ-து. இதுவும் அது.

தனக்கு வலி போலக் கருதி மாயோன் தன்[1] பற்றார் களிற்றின் முகத்து எறிந்த சக்கரம் போல ஞாயிறு குடமலையைச் சேரத் தோழி மருள் மாலையின்கண் அம்மாயவன் முன்னோன் நிறம் போல மதி தோன்றுதலான் யான் கொண்ட மயலை ஆற்ற மாட்டுகில்லேன்[2] வருந்தி என்றவாறு.

1 தன் A_1, B; Ø Irā.

2 மாட்டுகில்லேன் A_1, Irā.; மாட்டுகின்றிலேன் B

பாழி	போல்	மாயவன்	தன்	பற்றார்	களிற்று	எறிந்த
pāḻi	*pōl*	*māyavaṉ*	*taṉ*	*paṟṟār*	*kaḷiṟṟu*	*eṟinta*
strength?	like	Māyavaṉ	he/she/it (obl.)	enemies	elephant bull (obl.)	to throw (p. pey.)

ஆழி	போல்	ஞாயிறு	கல்	சேரத்	தோழியோ
āḻi	*pōl*	*ñāyiṟu*	*kal*	*cēra.t*	*tōḻi.y-ō*
discus	like	sun	mountain	to join (inf.)	female friend + *ō*

மால்	மாலை	தம்முன்	நிறம்	போல்	மதி	முளைப்ப
māl	*mālai*	*tammuṉ*	*niṟam*	*pōl*	*mati*	*muḷaippa*
confusion	evening	elder brother	colour	like	full moon	to appear (inf.)

யான்	மாலை	ஆற்றேன்	இனைந்து.
yāṉ	*mālai*	*āṟṟēṉ*	*iṉaintu.*
I	confusion (acc.)	to endure (neg. 1.sg.)	to grieve (abs.)

When the sun reaches the mountains,—friend!—like the discus
hurled by Māyavaṉ, as if he was strong (?),[1] at his enemy's elephant,[2]
and when the moon appears in the bewildering evening, like his brother's colour,[3]
then I cannot endure the bewilderment,[4] [but] I grieve.

(The same situation.)

[1] The word *pāḻi* poses a problem. The OC understands it as "strength" (*vali*), glossing *taṉakku vali pōlak karuti*, "thinking that he had strength". The meaning "strength" for *pāḻi* is attested in *Cilappatikāram* 29.26.4 and *Paḻamoḻi Nāṉūṟu* 338 (the two only other occurrences of the word in the early corpus, disregarding the toponym *Pāḻi*). However, it remain unclear what "as if he was strong" is supposed to mean in the context.

[2] Māyavaṉ is one of the Tamil names for Kṛṣṇa. The sun is compared to Kṛṣṇa's discus and the mountains to an elephant (the latter being a standard comparison). For a very similar image, cf. *Kalittokai* 134.3. The mention of the elephant probably refers to the slaying of the elephant Kuvalayāpīḍa, whom Kṛṣṇa's evil uncle Kaṃsa had dispatched to kill him.

[3] The moon is compared to Kṛṣṇa's brother Balarāma, who is said to be of bright complexion. Cf. TN 96.

[4] Note how the poem plays on the word *mālai*, which means "evening" in line 3, but is the accusative of *māl*, "confusion, bewilderment", in line 4.

98. வீயும் வியன்புறவின் வீழ்துளியான் மாக்கடுக்கை
நீயும் பிறரொடுங்கா ணீடாதே—யாயுங்
கழலாகிப் பொன்வட்டாய்த் தாராய் மடலாய்க்
குழலாகிக் கோற்சுரியாங் கூர்ந்து.

1b வியன்புரவின் B, வியப்புறவின் A_1, A_2, Irā.*

3b-c பொன்வட்டாய்த் தாராய் Irā.; பொன்வட்டாய் தாராய் A_1, A_2; பொன்வட் பாய்த்தார் B

3d மடவாய்க் A_1, B, Irā.; டாராக் A_2

4b கோற்சுரியாங் B; கோ‡‡ரயாங் A_1; கோர்ச்சுரியாங் A_2; கோல்சுரியாங் Irā.; கோல்சுரியாய்க் NP, Rāj.†

* Both readings are possible (*viyaṉ* and *viyam* are synonyms), but *viyaṉ* is supported by the OC.

† Since *kōl* and *curi* form a compound, the expected sandhi is *kōṟcuri*. This is the reading found in B and the probable source for the misspelling *kōrccuri* in A_2. A_1 cannot be read. Irā. has *kōlcuri*. Note also that NP (followed by Rāj.) changes the finite verb *ām* into the absolutive *āy*.

எ-து. பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்திய தோழிக்குத் தலைமகள்[1] வன்புறை[2] எதிர் அழிந்து சொல்லியது.

1 தலைமகள் A_1, Irā.; தலைமகன் B

2 வன்புறை Irā.; வன்பொறை A_1, B*

* Note that Irā. normalizes the spelling *vaṉpoṟai* (reflecting a colloquial pronunciation) to *vaṉpuṟai*. Cf. also the speech-situations of TN 106 and TN 118.

ஆயப்படும் கழல் போல அரும்பிப்[1] பொன் வட்டுப் போல முதிர்ந்து பின்னைப் பூ மாலையாய் இதழாய் விரிந்து மடவார் குழல் போலக் காய்த்துப் பின்னைத்[2] துளையை-யுடைய கோலாய் மிக்கு அழியாநின்றன வியன் புறவின்கண்ணே வீழ் துளியானே பெருங் கொன்றைகள். இதனைப்[3] பிறரோடே நீ[4] போய் நீயும் காணாய் நீடியாதே[5] என்றவாறு.

1 அரும்பிப் A_1 Irā.; விரும்பிப் B

2 காய்த்துப் பின்னைத் A_1; காய்த்துத் B: காய்த்து பின்னைத் Irā.

3 இதனைப் A_1, Irā.; இதனைதனை B

4 நீ A_1 corr., Irā.; நீய A_1; Ø B

5 நீடியாதே A_1, Irā.; நீட்டியாதே B

வீயும்	வியன்	புறவின்	வீழ்	துளியால் / -ன்	மாக்	கடுக்கை
vīyum	*viyaṉ*	*puṟaviṉ*	*vīḻ*	*tuḷiyāl / -ṉ*	*mā.k*	*kaṭukkai*
to perish (ip. 3.)	width	forest (obl.)	to fall	raindrop (instr.)	great	laburnum tree

நீயும்	புறரொடும்	காண்	நீடாதே	ஆயும்
nī.y-um	*piṟaroṭ-um*	*kāṇ*	*nīṭāt-ē*	*āyum*
you + *um*	other (3.pl.ep.) + *um*	to see (imp.)	to delay (neg. abs.) + *ē*	to choose (ip. pey.)

கழல்	ஆகிப்	பொன்	வட்டு	ஆய்த்	தார்	ஆய்	மடல்	ஆய்க்
kaḻal	*āki.p*	*poṉ*	*vaṭṭu*	*āy.t*	*tār*	*āy*	*maṭal*	*āy.k*
molucca bean	to be (abs.)	gold	dice	to be (abs.)	garland	to be (abs.)	palm leaf	to be (abs.)

குழல்	ஆகிக்	கோல்	சுரி	ஆம்	கூர்ந்து.
kuḻal	*āki.k*	*kōl*	*curi*	*ām*	*kūrntu.*
curling hair	to be (abs.)	stick	hole?	to be (ip. 3.)	to be abundant (abs.)

In the vast forest, the great laburnum trees[1] are withering[2] because of the falling raindrops.
—You too, look at it with the others without delay!—They become
choice molucca beans, then golden dice, then garlands, then palm leaves (?),
then women's hair, then very much hollow sticks (?).[3]

(The heroine speaking in despair, in spite of the comforting, to the confidante, who has comforted her by saying: "It is not the season".)

[1] The Indian laburnum (*Cassia fistula*), here called *kaṭukkai*, but more commonly *koṉṟai*, is a typical tree of the *mullai* setting. It is said to bloom at the beginning of the rainy season (cf. TN 104, 109, 116, 120, AiAi 1, AiE 18, KārN 4).

[2] I have followed the OC in taking *vīyum* as a finite verb, which means that the poem contains two separate sentences, both of which have the laburnum trees as their logical subject. This is slightly akwards, because the poem thus begins with the end point ("are withering") of the process it describes (the blooming of the laburnum

trees). The OC reads the whole poem as one sentence (with *ām* replaced by the absolutive *āy*) and shifts *vīyum* (glossed with *aḻiyāniṉṟaṉa*) to the end. This induces NP (followed by Rāj.) to replace *ām* with *āy* in the root text.

[3] This poem contains a rather elaborate description of the blossoming of the laburnum trees in its successive stages (cf. a similar description of the blooming of the while glory lily in TN 119). The individual stages of the blossoming are compared to various objects, not all of which are immediately obvious: 1) molucca beans (*kaḻal*): refers to the closed buds; 2) golden dice (*poṉ vaṭṭu*): probably refers to slightly larger, unfolding buds (the laburnum flowers are yellow in colour); 3) garlands (*tār*): refers to the trailing flower clusters (cf. TN 109, 116); 4) palm leaves (?) (*maṭal*): the word usually means "palm stem" or "palm leaf", but here the OC glosses *itaḻ*, "petal" (thus also on TN 56); in either case, the point of the comparison is unclear; 5) women's hair (*kuḻal*, lit. "curls"): refers to the long, dark seedpods of the laburnum tree (cf. *Kuṟuntokai* 21); 6) hollow sticks (?): the OC takes *curi* as "hole" (*tuḷai*), a meaning that does not seem to be attested elsewhere, and inverts the logical order of the elements in the compound (i.e. "sticks with holes" or "hollow sticks"). This might refer to flutes (for flutes made from the seedpods of the laburnum tree, cf. *Naṟṟiṇai* 364, *Akanāṉūṟu* 54, *Kalittokai* 106, AiE 22, Kain. 30).

99. பொன்வாளாற் காடில் கருவரைபோழ் போர்த்தாலு
மென்வாளா வென்றி யிலங்கெயிற்றா—யென்வாள்போல்
வாளிழந்த கண்டோள் வனப்பிழந்த மெல்விரலு
நாளிழந்த வெண்மிக்கு நைந்து.

1c கருவரைபோழ் A_1, B; கருவரை Irā.*

1d போர்த்தாலு A_1, Irā.; போத்தாலு B

3a வாளிழந்த B, Irā.; வாளிழிந்த A_1

* The reading *karuvaraipōḻ*, is supported by both mss. Irā. omits the word *pōḻ*, perhaps because of the problems involved with interpretation (see the notes to the translation).

எ-து. இதுவும் அது.

பொன் போன்ற வெயில் ஒளியால் வெந்து[1] காடு இன்றியிருந்த[2] கரு வரைகள் கார்ப் பருவம் செய்து மலரிதழ்களான் மூடப்பட்டாலும் இதனால்[3] பயன் என்ன? பருவம் அன்று என்று சொல்லி வாளாநின்றாய்,[4] இலங்கெயிற்றையுடையாய்! என் மேனியின்-கண் உள்ள ஒளி போல ஒளி இழந்தன என் கண்களும். போய் இழந்த நாள்களின் எண்[5] மிகுதலான் எண்ணி என் விரல்களும் தேய என் தோள்களும் வனப்பு[6] இழந்தன என்றவாறு.

இதனுள் வாளா என்பது பயன் இன்மையைக் காட்டுவதோர் இடைச்சொல்.*

1 வெந்து B, Irā.; வந்து A_1

2 இன்றியிருந்த A_1, Irā.; இன்றி_ருந்த B

3 இதனால் A_1, B; அதனால் Irā.

4 வாளாநின்றாய் emend.; வாளாநின்றய் A_1; நின்றாய் B; வாளாநின்றி Irā.†

5 எண் A_1, Irā.; எண்ணம் B

6 வனப்பு A_1, Irā.; வனபு B

* The commentary is followed by an additional note stating: "Herein, *vāḷā* is a particle expressing uselesness".

† I propose the emendation *vāḷāniṉṟāy*, which takes into account both manuscrpt readings *vāḷāniṉṟay* in A_1 (where the ending is clearly misspelled) and *niṉrāy* in B (where *vāḷā* is ommitted). Irā.'s emendation *vāḷaniṉṟi* seems less likely.

பொன்	வாளால் / -ன்	காடு	இல்	கரு	வரை	போழ்	போர்த்தாலும்
poṉ	*vāḷāl / -ṉ*	*kāṭu*	*il*	*karu*	*varai*	*pōḻ*	*pōrttāl-um*
gold	brightness (instr.)	forest	not to be	black	mountain	tender leaf?	to cloack (cond.) + *um*

என்	வாளா	என்றி	இலங்கு	எயிற்றாய்	என்	வாள்	போல்
eṉ	*vāḷā*	*eṉṟi*	*ilaṅku*	*eyiṟṟāy*	*eṉ*	*vāḷ*	*pōl*
why	in vain	to say (subj. 2.sg.)	to shine	tooth (obl.) (pron.n. 2.sg.) (voc.)	I (obl.)	brightness	like

வாள்	இழந்த	கண்	தோள்	வனப்பு	இழந்த	மெல்	விரலும்
vāḷ	*iḻanta*	*kaṇ*	*tōḷ*	*vaṉappu*	*iḻanta*	*mel*	*viral-um*
brightness	to lose (p. 3.pl.n.)	eye	shoulder	beauty	to lose (p. 3.pl.n.)	soft	finger + *um*

நாள்	இழந்த	எண்	மிக்கு	நைந்து.
nāḷ	*iḻanta*	*eṇ*	*mikku*	*naintu.*
day	to lose (p. 3.pl.n.)	number	to be much (abs.)	to waste away (abs.)

"What if the the dark mountains, [which previously were] unforested because of the golden light,[1]
are [now] covered with leaves?",[2] you say in vain,[3] you with a shining smile. Like my splendour,
[my] eyes have lost their splendour. [My] shoulders have lost their beauty. [My] soft fingers, too,
have lost count of the days, being very much worn out.

(The same situation.)

[1] What is suggested is that the landscape that was barren during the hot season flourishes again due to the rains. "Golden light" refers to sunshine.

[2] I have taken *pōḻ* as "tender leaf". This meaning is not listed in the TL, but the *Tamiḻ Ilakkaṇap Pērakarāti* gives the meaning "palmyra leaf" (*paṉai olai*). Nacciṉārkkiṉiyār (ad *Kalittokai* 117.8) glosses *pōḻ* as "tender palmyra leaf" (*paṉaṅkuruttu*). Cf. also *Naṟṟiṇai* 169.8 and 271.9. Here, the generic meaning "tender leaf" seems approriate. The OC glosses *malaritaḻ*, "flower-petals". Note that Irā. omits the word *pōḻ*.

[3] For *vāḷā*, cf. the note to the OC.

100. பண்டியையச் சொல்லிய சொற்பழுதான் மாக்கடல்
கண்டியைய மாந்திக்கால் வீழ்த்திருண்—டெண்டிசையுங்
கார்தோன்றக் காதலர் தேர்தோன்றா தாகவே
பீர்தோன்றி நீர்தோன்றுங் கண்.

1a பண்டியையச் A_1, Irā.; பண்டியைச் B

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது.

தாம் முன்பு நம்மைப் பிரிகின்ற நாட்[1] குறிப்படச்[2] சொல்லிய சொல் பழுதாயிற்றால். பெருங் கடல் சென்று கண்டு நிரம்பப் பருகிக் கால் வீழ்த்தே[3] இருண்டு திசை எட்டும் மழை தோன்றக் காதலர் தேர் தோன்றுகின்றதில்லை[4]. ஆதலால்[5] என் கண்கள் பீர்[6] தோன்ற நீர் தோன்றாநின்றன[7] என்றவாறு.

1 நாட் A_1, Irā.; நாட்ட B

2 குறிப்படச் A_1, Irā.; குதிப்படச் B

3 வீழ்த்தே A_1, Irā.; வீழ்த்து B

4 தோன்றுகின்றதில்லை A_1, Irā.; தோன்றுகின்ற நிலமை B

5 ஆதலால் A_1, Irā.; ஆதலான் B

6 பீர் A_1, Irā.; பீர் நிறம் B

7 தோன்றாநினறன B, Irā.; தோன்றாநினறது A_1

பண்டு	இயையச்	சொல்லிய	சொல்	பழுதால்	மாக்	கடல்
paṇṭu	*iyaiya.c*	*colliya*	*col*	*paḻut-āl*	*mā.k*	*kaṭal*
former time	to be agreeable (inf.)	to say (p. pey.)	word	fault + *āl*	great	sea

கண்டு	இயைய	மாந்திக்	கால்	வீழ்த்து	இருண்டு	எண்	திசையும்
kaṇṭu	*iyaiya*	*mānti.k*	*kāl*	*vīḻttu*	*iruṇṭu*	*eṇ*	*ticai.y-um*
to see (abs.)	to be agreaable (inf.)	to drink (abs.)	wind	to cause to fall (abs.)	to become dark (abs.)	eight	direction + *um*

கார்	தோன்றக்	காதலர்	தேர்	தோன்றாது	ஆகவே
kār	*tōṉṟa.k*	*kātalar*	*tēr*	*tōṉṟātu*	*āka.v-ē*
cloud	to appear (inf.)	lover (pl.)	chariot	to appear (neg. 3.sg.n.)	to be (inf.) + *ē*

பீர்	தோன்றி	நீர்	தோன்றும்	கண்.
pīr	*tōṉṟi*	*nīr*	*tōṉṟum*	*kaṇ.*
pīr flower	to appear (abs.)	water	to appear (ip. 3.)	eye

The words that [he] once said to make [me] agree[1] were all false.[2] While the clouds see the great sea, drink from it agreeably,[3] fall due to the wind, become dark, and appear in the eight directions, [my] lover's chariot does not appear. Therefore [the colour of] *pīr* flowers appears,[4] and tears appear in [my] eyes.

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking to the confidante.)

[1] Lit. "so that it was agreeable [for me]".

[2] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[3] For the image of the clouds drinking from the sea, see the notes to TN 93.

[4] The pale-yellow flowers of the *pīr* or sponge gourd (*Luffa actangulata*) are a frequent object of comparison for a pale complexion (being a standard symptoms of lovesickness) (cf. AiAi 2, 116, 118). One wonders if this is already a dead metaphor. A more straightforward translation might be just "pallour appears".

101. வண்டினம் வெளவாத வாம்பலும் வாரிதழான்
வண்டினம் வாய்வீழா மாலையும்—வண்டின
மாராத பூந்தா ரணிதேரான் றான்போகி
வாராத நாளே வரும்.

3c ரணிதேரான் A_1, A_2, A_3, Irā.; ரணிதேரன் B

3d றான்போகி B; றான்போக A_1, A_2, A_3; றான்போத Irā.*

4a வாராத A_1, A_2, A_3, Irā.; வாராதே B

* *Pōki*, "having gone away", seems the most satisfactory reading. The infinitive *pōka* is is grammatically impossible. Irā. emends to *pōta*, "adequately(?)", which does not seem very convincing. The OC omits the word.

எ-து. இதுவும் அது.

வண்டினங்கள் விரும்பாத ஆம்பல் என்னும் பெயரையுடைய[1] குழலும் ஒழுகிய மலர்-களிற் புக்கு வண்டினங்கள் வாய்வீழாத அந்தியாகிய மாலையும் வண்டினங்கள் புக்கு ஒலியாத[2] பூச்செயல்களையுமுடைய புரவி பூண்ட தார்மணிகளையுடைய[3] புரவிகளாலே[4] ஒப்பிக்கப்பட்ட[5] தேரினையுமுடையான் வாராத[6] நாளே வந்து என்னை நலியும் என்ற-வாறு.

1 பெயரையுடைய A_1, Irā.; பேரையுடைய A_3, B

2 ஒலியாத A_1, A_3, Irā.; ஒலிட்டாத B

3 தார்மணிகளையுடைய A_1, Irā.; கார்மணிகளையுடைய B; ‡ார்மணிகளையுடைய A_3

4 புரவிகளாலே A_1, A_3, Irā.; புரவிகளான் B

5 ஒப்பிக்கப்பட்ட A_1, A_3, Irā.; அணியப்பட்ட B

6 வாராத A_1, A_3, Irā.; வாராதே B

வண்டு	இனம்	வெளவாத	ஆம்பலும்	வார்	இதழான்
vaṇṭu	*iṉam*	*vauvāta*	*āmpal-um*	*vār*	*itaḻāṉ*
bee	group	to seize (neg. pey.)	flute + *um*	to be long	petal (instr.)

வண்டு	இனம்	வாய்	வீழா	மாலையும்	வண்டு	இனம்
vaṇṭu	*iṉam*	*vāy*	*vīḻā*	*mālai.y-um*	*vaṇṭu*	*iṉam*
bee	group	mouth	to desire (neg. pey.)	evening + *um*	bee	group

ஆராத	பூம்	தார்	அணி	தேரான்	தான்	போகி
ārāta	*pūm*	*tār*	*aṇi*	*tērāṉ*	*tāṉ*	*pōki*
to sound (neg. pey.)	flower	string of bells	to be adorned	chariot (pron.n. 3.sg.m.)	he/she/it	to go (abs.)

வாராத	நாளே	வரும்.
vārāta	*nāḷ-ē*	*varum.*
to come (neg. pey.)	day + *ē*	to come

The *āmpal* which is not seized by bee-swarms (= the flute-play),[1]
and the *mālai* whose long[2] petals are not frequented[3] by bee-swarms (= the evening),[4]
they come on the days when the man with the chariot adorned with a beautiful *tār*
in which bee-swarms do not buzz (= a string of bells)[5] does not come after he has gone away.

(The same situation.)

The poem includes three instances of an untranslateable word play in which an ambiguous word in disambiguated through an attribute. In all three cases, the disambiguating attribute contains the phrase *vaṇṭ' iṉam*, "bee swarms" and draws on the common knowledge that bees are attracted by flowers. The same type of word play is found in TN 4 and possibly in TN 129.

[1] The word *āmpal* can mean both "water lily" or "flute". Per convention, the heroine is tormented by the flute-play of the cowherds, who return to the village in the evening, as their sound reminds her of her loneliness. Cf. TN 112, 121, 122, 123, TAi 27, AiAi 7, AiE 22, Kain. 30, 35.

[2] The OC understands *vār* as "arranged in order" (*oḻukiya*), a meaning which is also listed in the TL, but the regular meaning "long" seems more appropriate.

[3] The exact meaning of *vāy vīlā* is not entirelly clear. It can be literally understood either as "on which bee-swarms do not fall with their mouths", or as "which bee-swarms do not desire with their mouths". The OC does not gloss.

[4] The word *mālai* can mean both "flower garland" or "evening".

[5] The word *tār* can mean both "flower garland" or "string of bells for a horse". Note that *pūm*, lit. "flowering" is used in a rather loose sense as "beautiful", since the *tār* which is described here is precisely *not* flowering. The OC takes *ār-tal* as "to sound" (glossing *ārāta* with *oliyāta*). Equally possible meanings are "to be full" ("which is not full with bee-swarms") and "to eat" ("on which bee-swarms do not feed").

102. மானெங்குந் தம்பிணையோ டாட மறியுகள
வானெங்கும் வாய்த்து வளங்கொடுப்பக்—கானெங்குந்
தேனிறுத்த வண்டொடு தீதா வெனத்தேரா
தியானிறுத்தே னாவி யிதற்கு.

1d மறியுகள A_1, B, Irā.; மறியுகழ A_2

3a தேனிறுத்த A_2, Irā.; தேனறுத்த A_1; தேனுறுத்த B

3b வண்டொடு A_1, A_2, B; வண்டோடு Irā.*

4c யிதற்கு A_1, A_2, Irā.; யதற்கு B

* The reading in the mss. is ambiguous, but the sociative suffix should be *-oṭu* before consonants.

எ-து. இதுவும் அது.

மான்கள்[1] தம் பிணையொடு[2] கூடி எங்கும் விளையாட அவற்றின் மறிகளும்[3] உகள மழை எங்கும் பெய்து வாய்த்து வளம் கொடுப்பக் காடெங்கும் தேன்களும் தம்மொடு சார்ந்த வண்டுகளோடு தீதா என்று ஒலித்தலான் ஆராயாதே மயங்கிப்[4] பருவத்துக்கு[5] என் ஆவி-யைக் கடனாகக் கொடுத்தேன்[6] என்றவாறு.

1 மான்கள் A_1, Irā.; மான் பிணைகள் B

2 பிணையொடு B; பினைக் A_1 corr.; பிணை A_1; பிணைகளைக் Irā.

3 மறிகளும் A_1, Irā.; மறிகள் B

4 மயங்கிப் A_1, Irā.; மயங்கியப் B

5 பருவத்துக்கு A_1, Irā.; பருவத்து B

6 கொடுத்தேன் Irā.; கொடுத்ததென் A_1; கெடுத்தேன் B

மான்	எங்கும்	தம்	பிணையொடு	ஆட	மறி	உகள
māṉ	*eṅkum*	*tam*	*piṇaiyoṭu*	*āṭa*	*maṟi*	*ukaḷa*
deer	everywhere	they (obl.)	doe (soc.)	to play (inf.)	young one	to jump (inf.)

வான்	எங்கும்	வாய்த்து	வளம்	கொடுப்பக்	கான்	எங்கும்
vāṉ	*eṅkum*	*vāyttu*	*vaḷam*	*koṭuppa.k*	*kāṉ*	*eṅkum*
cloud	everywhere	to flourish (abs.)	fertility	to give (inf.)	forest	everywhere

தேன்	இறுத்த	வண்டொடு	தீதா	எனத்	தேராது
tēṉ	*iṟutta*	*vaṇṭoṭu*	*tītā*	*ena.t*	*tērātu*
bee	to tarry (p. pey.)	bee (soc.)	(onom.)	to say (inf.)	to understand (neg. abs.)

யான்	இறுத்தேன்	ஆவி	இதற்கு.
yāṉ	*iṟuttēṉ*	*āvi*	*itaṟku.*
I	to pay (p. 1.sg.)	soul	this (obl.) (dat.)

When the deer play everywhere with their does, when their young ones jump around,
when the clouds are full everywhere and give abundance, when, everywhere in the forest,
bees make *tītā* together with the drones[1] tarrying [with them]—without knowing,
then I have paid[2] with my soul for this.

(The same situation.)

[1] It is not clear if *vaṇṭu* and *tēṉ* refer to different species of bees, or if they are imagined as male and female bees, respectively.

[2] Note that *iṟu-ttal* is used in two differen meanings in lines 3 and 4, respectively. Here, the OC glosses "I gave my soul as a debt" (*eṉ āviyaik kaṭaṉakak koṭuttēṉ*). Cf. also TN 103.

103. ஒருவந்த மன்றா லுறைமுதிரா நீராற்
கருமந்தான் கண்டழிவு கொல்லோ—பருவந்தான்
பட்டின்றே யென்றி பணைத்தோளாய் கண்ணீரா
லட்டினே னாவி யதற்கு.

2a கருமந்தான் A_1, Irā.; கருமகதான் B
3a பட்டின்றே A_1, Irā.; பட்டின்மே B
4c யதற்கு A_1, Irā.; யிதற்கு B

எ-து. பருவம அன்று என்று வற்புறுத்தின[1] தோழிக்குத் தலைமகள் பருவமே என்று அழிந்து சொல்லியது.

1 வற்புறுத்தின A_1, Irā.; வற்புறுத்தும் B

ஒருவந்த மன்றால் என்பது இது பருவம் என்பது மெய்ம்மை[1] அன்றால் என்றவாறு. உறை[2] முதிரா நீரால் என்பது மழை பெயல்[3] நிரம்பாத நீரால் என்றவாறு. வம்பமழை[4] என்றவாறாம். கருமந்தான் கண்டழிவு கொல்லோ என்பது கருமமாவது பருவம் அல்லாத பருவத்தைக்[5] கண்டு அழிவதோ என்றவாறு. பருவந்தான் பட்டின்றே என்பது பருவம் வந்து பட்டதில்லை என்றவாறு. என்றி என்பது இவை எல்லாம் சொல்லி என்னைத் தேற்றாநின்றாய் என்றவாறு. பணைத்தோளாய் கண்ணீரா லட்டினே னாவி யதற்கு[7] என்பது கண்ணீரே நீராக வார்த்து என் உயிரைப் பருவத்துக்குக் கொடுத்தேன் பணைத் தோளாய் என்றவாறு.*

1 மெய்ம்மை Irā.; மெய்மை A_1, B
2 உறை A_1, Irā.; உரை B

3 பெயல் A_1, Irā.; பெய்ய B

4 வம்பமழை A_1, B; வம்புமழை Irā.

5 பருவத்தைக் A_1, Irā.; பருத்தைக் B

7 யதற்கு A_1, Irā.; யிதற்கு B

* Note the different format of the commentary, where the text of the poem is quoted phrase by phrase. Cf. also the commentary on TN 106 and 108.

ஒருவந்தம்	அன்றால்	உறை	முதிரா	நீரால்
oruvantam	*aṉṟ-āl*	*uṟai*	*mutirā*	*nīr-āl*
certainty	not to be (3.sg.n.) + *āl*	rain	to ripen (neg. pey.)	water + *āl*

கருமம்	தான்	கண்டு	அழிவுகொல்லோ	பருவம்	தான்
karumam	*tāṉ*	*kaṇṭu*	*aḻivu-kollō*	*paruvam*	*tāṉ*
action	he/she/it	to see (abs.)	perishing + *kollō*	season	he/she/it

பட்டின்றே	என்றி	பணைத்	தோளாய்	கண்ணீரால்
paṭṭiṉṟ-ē	*eṉṟi*	*paṇai.t*	*tōḷāy*	*kaṇṇīrāl*
to happen (neg. 3.sg.n.) + *ē*	to say (subj. 2.sg.)	bamboo	shoulder (pron.n. 2.sg.) (voc.)	tear (instr.)

அட்டினேன்	ஆவி	அதற்கு.
aṭṭiṉēṉ	*āvi*	*ataṟku*.
to pour (p. 1.sg.)	soul	that (obl.) (dat.)

"It is not certain.[1] It is [just] water that has not developed into [full] rains.[2]
Should [you] be desolate after [you] have seen the action?
The season has not set in"[3]—thus you say, you with bamboo shoulders.[4]
With my tears, I have poured out my soul for that.

(The heroine speaking in despair, saying: "It is the season" to the confidante, who has comforted her by saying: "It is not the season".)

[1] For *oruvantam*, "certainty", cf. *Tirukkuṟaḷ* 563, 593. For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[2] The confidante is trying to make the heroine believe that the rainshowers they are witnessing are not a sign of the actual rainy season. Cf. AiAi 9, *Kuṟuntokai* 66.

[3] Note the rare type of negation in *paṭṭiṉṟē*, formed by the perfective stem and the negative auxiliary *il.* Cf. *calittilar* in TN 47 and *aṟintilēm* in Kain. 45.

[4] Women's shoulders are regularly compared to bamboo. Cf. TN 12, 94, 115, 116, TAi 8, 9, 34, AiE 16.

104. ஐந்துருவின் வில்லெழுதி நாற்றிசைக்கு முந்நீரை
யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ—முந்துருவி
னொன்றா யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வான்போற் பூக்கென்று
கொன்றாய்கொன் றாயெற் குழைத்து.

1b வில்லெழுதி A_1, A_2, B, Irā.; வில்லெழு A_3

1d முந்நீரை A_3, B, Irā.; முன்னீரை A_1, A_2

2a யிந்துருவின் A_1, A_2, B, Irā.; யிருந்துருவின் A_3

2d முந்துருவி A_2, A_3, B, Irā.; முந்துருவின் A_1

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்தி கொன்றைக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி[1] கேட்பச்[2] சொல்லியது.

(Speech situation missing in A_3.)
1 தோழி A_1, Irā.; தோளி B
2 கேட்பச் B, Irā.; கேட்ப A_1

ஐந்து நிறத்தினையுமுடைய[1] வில்லை எழுதினால் போலக் கோலி முந்நீரைப்[2] பருகி ஈந்தின் கனி போன்று[3] அருந்துகின்ற[4] உருவோடு இருங் கொண்மூ[5] நால் திசைக்கண்ணும் ஒன்றாய் உரும் உடைத்தாய்ப்[6] பெய்யப்படுகின்ற[7] வானம் என்னைக் கொல்கின்றாற்[8] போலத் தழைத்துப்[9] பூப்பேன் என்று என்னைக் கொன்றாய் கொன்றைமரமே என்றவாறு.

[Only A_3:] ஈந்து இந்து என விகாரம் ஆயிற்று.*

1 நிறத்தினையுமுடைய A_1, A_3, Irā.; நிறத்தையுமுடைய B
2 முந்நீரைப் A_3, B, Irā.; முன்னீரைப் A_1
3 போன்று A_1, A_3, Irā.; யொன்று B
4 அருந்துகின்ற A_1, A_3, Irā.; அழுந்துகின்ற B
5 இருங்கொண்மூ Irā.; இருங்கொண்மு A_1, A_3; இருங்கண்மூ B
6 உடைத்தாய்ப் A_1, A_3, Irā.; உறைத்தாய்ப் B
7 பெய்யப்படுகின்ற A_1, A_3; பொயப்படுகின்ற B; பெய்யப்படுகின்றன Irā.
8 கொல்கின்றாற் A_3, B, Irā.; கொல்கின்றாப் A_1
9 தழைத்துப் B; தளைத்தும் A_1; தழைந்து A_3; தழைத்தும் Irā.

* The commentary is followed by an additional note (only in A_3) stating: "*Īntu* has undergone mutation to *intu*".

ஐந்து	உருவின்	வில்	எழுதி	நால்	திசைக்கும்	முந்நீரை
aintu	*uruviṉ*	*vil*	*eḻuti*	*nāl*	*ticaikk-um*	*munnīrai*
five	shape (obl.)	bow	to paint (abs.)	four	direction (dat.) + *um*	sea (acc.)

இந்து = ஈந்து?	உருவின்	மாந்தி	இருங்	கொண்மூ	முந்து	உருவின்
intu = īntu?	*uruviṉ*	*māṉti*	*irum*	*koṇmū*	*muntu*	*uruviṉ*
date?	shape (obl.)	to drink (abs.)	large/dark	cloud	antiquity?	shape (obl.)

ஒன்று	அய்	உரும்	உடைத்து	அய்	பெய்	வான்	போல்	பூக்கு	என்று
oṉṟu	*āy*	*urum*	*uṭaittu*	*āy*	*pey*	*vāṉ*	*pōl*	*pūkku*	*eṉṟu*
one	to be (abs.)	thunder	to possess (part.n. 3.sg.n.)	to be (abs.)	to rain	sky	like	to blossom (subj. 1.sg.)	to say (abs.)

கொன்றாய்	கொன்றாய்	என்	குழைத்து.
koṉṟāy	*koṉṟāy*	*eṉ*	*kuḻaittu*.
laburnum tree (voc.)	to kill (p. 2.sg.)	I (obl.)	to sprout (abs.)

Just like the sky, where dark clouds with the colour of dates(?)[1]
paint a five-coloured bow, drink up the sea[2] in the four directions,
become one in the shape of old (?),[3] thunder, and pour rains—
by saying "I will flower", you kill me, laburnum tree,[4] as you sprout.[5]

or: … you kill me, laburnum tree, crushing me [to death].

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking for the confidante to hear by speaking to the laburnum tree.)

[1] The phrase *int' uruviṉ* has to be taken as an attribute of *irum koṇmū*, "dark clouds", despite the slightly akward word order. The OC explains *intu* as metrical shortening of *īntu*, "date" (the fruit). A parallel is found in KārN 40 (*intiṉ karu vaṇṇam koṇṭaṉṟu eḻil vāṉam*, "the beautiful clouds have taken the dark colour of dates [?]"), where the OC also explains *intu* as shortening of *īntu*. I do not find dates a particularly obvious object of comparison for rainclouds, and I am not aware of any parallels. Other meanings listed for *intu* in the *Tamil Lexicon*, include "charcoal" and "black bear". Although they are only attested in a very late lexicographical work (the *Akarāti Nikaṇṭu*), these meanings might be worth considering.

[2] For the image of the clouds drinking from the sea, see the notes to TN 93.

[3] I take *muntu* as "antiquity", although I am not sure how to understand "appearance of old". The OC omits the whole phrase.

[4] For the laburnum tree, see the notes to TN 98. Note the word play based on the homophony of *koṉṟāy* (vocative of *koṉṟai*, "laburnum tree") and *koṉṟāy*, "you kill".

[5] I take *kuḻai-ttal* as "to sprout", following the OC's gloss *taḻaittu*. Another possibility is to take *kuḻai-ttal* in the meaning "to mash" or "to crush" (cf. *Naṟṟiṇai* 51.8, *Kalittokai* 73.12, 112.23, *Cilappatikāram* 2.58).

105. எல்லை தருவான் கதிர்பருகி யீன்றகார்
கொல்லைதரு வான்கொடிக ளேறுவகாண்—முல்லை
பெருந்தண் டளவொடுதங் கேளிரைப்போற் காணாய்
குருந்தங் கொடுங்கழுத்தங் கொண்டு.

2c ளேறுவகாண் A_1, Irā.; ளேறுங்காண் B
3b டளவொடுதங் B; Irā.; டளவொதெங் A_1
3d காணாய் B, Irā.; காணா A_1

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பகலினைத்[1] தரும் கதிரோனுடைய கதிர்கள் நீரை நிலத்தின்கண்[2] பருகி ஈன்ற காரானே கொல்லைகள் தருகின்ற வாலிய கொடிகள் மரந்தோறும் சென்று ஏறுவனவற்றைக்[3] காணாய். அன்றியேயும் முல்லைகள் பெருந்தண்[4] தளவுடனே குருந்தம் கொடும் கழுத்தம் கொண்டு தம் கேளிரைப் போல்[5] ஏறுவன[6] காணாய்[7] என்றவாறு.

1 பகலினைத் A_1, Irā.; பகலிதிரினைத் B
2 நீரை நிலத்தின்கண் A_1, Irā.; நிலத்த நீரைப் B
3 ஏறுவனவற்றைக் A_1, Irā.; ஏற்றுவனவற்றைக் B
4 பெருந்தண் A_1, Irā.; பெரும் Ø B
5 போல் A_1, Irā.; போல B
6 ஏறுவன A_1, Irā.; ஏற்றுவன B
7 காணாய் A_1, Irā.; காணா B

எல்லை	தருவான்	கதிர்	பருகி	ஈன்ற	கார்
ellai	*taruvāṉ*	*katir*	*paruki*	*īṉṟa*	*kār*
daytime	to give (part.n. ip. 3.sg.m.)	ray	to drink (abs.)	to bring forth (p. pey.)	cloud

கொல்லை	தரு	வால்	கொடிகள்	ஏறுவ	காண்	முல்லை
kollai	*taru*	*vāl*	*koṭikaḷ*	*ēṟuva*	*kāṇ*	*mullai*
clearing	to give	white	creeper (pl.)	to rise (ip. 3.pl.n.)	to see (imp.)	jasmine

பெரும்	தண்	தளவொடு	தம்	கேளிரைப்	போல்	காணாய்
perum	*taṇ*	*taḷavoṭu*	*tam*	*kēḷirai.p*	*pōl*	*kāṇāy*
big	cool	golden jasmine (soc.)	they (obl.)	relatives (acc.)	like	to see (imp.)

குருந்தம்	கொடும்	கழுத்தம்	கொண்டு.
kuruntam	*koṭum*	*kaḻuttam*	*koṇṭu*.
kuruntu tree	curved	neck	to take (abs.)

Because of the clouds, which the the day-bringer's rays have created by sucking up [the water][1]
the white creepers yielded by the clearing climb.—Look! The jasmine[2]
along with the large cool golden jasmine[3]—look!—take the bent neck
of the *kuruntu* tree[4] as if it was their beloved.

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking to the confidante.)

[1] For the idea of the sun creating rainclouds by absorbing water, cf. TN 95.

[2] The jasmine (*mullai*, *Jasminum sambac*) is the eponynous plant of the *mullai* setting. It is said to bloom at the beginning of the rainy season. Cf. TN 106, 108, 112, 116, TAi 22, 26, 29, AiAi 3, 6, 9, AiE 15, 20, 21, 24, Kain. 25, 34, KārN 14, 21.

[3] For the golden jasmine (*taḷavu*), see the notes to TN 93.

[4] For the *kuruntu* tree (also *kuruntam*), see the notes to TN 93.

106. என்னரே யேற்ற துணைபிரிந்தா ராற்றென்பா
ரன்னரே யாவ ரவரவர்க்கு—முன்னரே
வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்தீந்தேன்
கந்தாரம் பாடுங் களித்து.

1c துணைபிரிந்தா A_1, A_2, A_3, B, Nam.; துணைப்பிரிந்தா Irā.*

2c ரவரவர்க்கு A_1, A_2, A_3, B, Nam., Irā.; ரவர்க்கு Nam.v

* Irā. adds the doubling of *p*, probably because he feels that the unmarked accusative *tuṇai* should trigger consonant doubling. However, this is not necessary for neuter nouns (*tuṇai*, lit. "company", here refers to a human being, but grammatically is a neuter).

எ-து. வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை[1] எதிர் அழிந்து சொல்லியது.

1 வன்புறை A_3, Irā.; வன்பொறை A_1, B*

* See the notes to the *kiḷavi* of TN 98.

என்னரே யேற்ற துணைபிரிந்தார் என்பது எப்பெற்றியர்[1] அவர் தமக்கு அன்புபட்ட காதலரைப் பிரிந்தார் என்றவாறு. ஆற்றென்பா ரன்னரே[2] யாவ ரவரவர்க்கு[3] என்பது அக்

காதலித்தாரைப்[4] பிரிந்தாரோடு ஒப்பர் பிரியப்பட்டார்க்கு[5] ஆற்றி இறந்துபடாது இருக்கச்[6] சொல்லுவார் என்றவாறு. முன்னரே வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்தீந்தேன்[7] கந்தாரம் பாடுங் களித்து என்பது எனக்கு முன்னே வந்து சந்தனப் பொழிலையும் தேங்காவின்கண் வளர் முல்லைகளையும் சேர்ந்த[8] தீம் தேன்கள் கந்தாரம் என்னும் பண்ணினைக் களித்துப் பாடாநின்றன என்றவாறு.*

1 எப்பெற்றியர் A_1, A_3, Irā.; எப்பெற்றியார் B

2 ரன்னரே A_3, B, Irā.; ரின்னரே A_1

3 ரவரவர்க்கு A_1, A_3, Irā.; ரவரலர்க்கு B

4 காதலித்தாரைப் B, Irā.; காதலித்தாரை A_1; காலித்தாரைப் A_3

5 ஒப்பர் பிரியப்பட்டார்க்கு B, Irā.; ஒப்பர் பிரிவப்பட்டார்க்கு A_1; ஒ...டார்க்கு A_3 [broken margin]

6 இருக்கச் A_1, A_3, Irā.; இருத்தச் B

7 சேர்தீந்தேன் A_3, Irā.; சேர்திர்ந்தேன் A_1; சேர்திந்தேன் B

8 சேர்ந்த Irā.; சேரத் A_1, A_3, B

* Note the different format of the commentary, where the text of the poem is quoted phrase by phrase. Cf. also the commentary on TN 103 and 108.

என்னரே	ஏற்ற	துணை	பிரிந்தார்	ஆற்று	என்பார்
eṉṉar-ē	*ēṟṟa*	*tuṇai*	*pirintār*	*āṟṟu*	*eṉpār*
what (3.pl.ep.) + *ē*	to be suitable (p. pey.)	companion	to be separated (part.n. p. 3.pl.ep.)	to endure (imp.)	to say (part.n. p. 3.pl.ep.)

அன்னரே	ஆவர்	அவர்	அவர்க்கு	முன்னரே
aṉṉar-ē	*āvar*	*avar*	*avarkku*	*muṉṉar-ē*
such (3.pl.ep.) + ē	to be (ip. 3.pl.ep.)	they	they (dat.)	before + *ē*

வந்து	ஆரம்	தேம்	கா	வரு	முல்லை	சேர்	தீம்	தேன்
vantu	*āram*	*tēm*	*kā*	*varu*	*mullai*	*cēr*	*tīm*	*tēṉ*
to come (abs.)	sandalwood	sweetness	grove	to come	jasmine	to join	sweet	bee

கந்தாரம்	பாடும்	களித்து.
kantāram	*pāṭum*	*kaḷittu*.
N of a melody type	to sing (ip. 3.)	to rejoice (abs.)

What kind of person is someone who leaves their agreeable[1] lover?
Those who tell [me] to endure are just like those for them.[2] Coming before [me],
sweet bees that join the sandal trees and the jasmine growing in the sweet grove[3]
joyfully hum in the *kantāram* melody.[4]

(The heroine speaking in despair, in spite of the comforting, to the confidante, who is comforting her.)

[1] I take *ēl-tal*, normally "to receive", as an intransitive verb meaning "to be suitable" (a meaning also listed in the TL). The OC glosses *aṉpupaṭṭa*, "beloved". The meaning "to love" for *ēl-tal* is also listed in the TL, but only with reference to this passage

[2] I.e. just like those who leave their lover for those who are left.

[3] The OC reads *varu mullai* and glosses *varu*, lit. "coming", with *vaḷar*, "growing". One could also split the sandhi as *aru mullai*, "rare jasmine".

[4] *Kantāram* is the name of one of the ancient Tamil melody types. For bees humming in a specific melody, cf. TN 63, 95, 120, TAi 16, KārN 15.

107. கருவுற்ற காயாக் கணமயிலென் றஞ்சி
யுருமுற்ற பூங்கோட லோடி—யுருமுற்ற
வைந்தலை நாகம் புரையு மணிக்கார்தா
னென்னலையே வந்த தினி.

3d மணிக்கார்தா A_2, B, Irā.; மணிக்காராதா A_1

4a னென்றலையே A_1, A_2, B; னெந்தலையே Irā.*

* Irā.'s emendation of *ennalaiyē* (< *en talaiyē*), "upon me", to *entalaiyē* (< *em talaiyē*) is probably based on the OC, which glosses *emmuṭaiya māṭṭē*.

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த கிழத்தி தோழிக்கு[1] சொல்லியது.

1 கிழத்தி தோழிக்கு emend.; கிழவி தோழிக்கு B; கிழத்திக்குத் தோழி A_1, Irā.*

* Note that the two mss. disagree over the identity of the speaker and the listener. Based on the poem itself, it seems more plausible that the speaker is the heroine. I have therefore adopted the reading of B, but emended *kiḻavi* to *kiḻatti*.

கருக் கொண்டு பூத்த காயாம்பூவினைத்[1] தொகுதியையுடைய[2] மயில் என்று அஞ்சி உருமுற்ற ஐந்தலை நாகங்கள் உருமுற்ற பைங்[3] கோடல்களை ஒவ்வாநின்ற அழகிய இக் கார்ப் பருவம் தான் எம்முடைய மாட்டே நலிய வந்தது இப்பொழுது என்றவாறு.

1 காயாம்பூவினைத் B, Irā.; காயம்பூவினைத் A_1

2 தொகுதியையுடைய B, Irā.; தொகுதியுடைய A_1

3 பைங் A_1, B; பூங் Irā.

கரு	உற்ற	காயாக்	கண	மயில்	என்று	அஞ்சி
karu	*uṟṟa*	*kāyā.k*	*kaṇa*	*mayil*	*eṉṟu*	*añci*
pregnancy / dark colour	to happen (p. pey.)	ironwood tree	group	peacock	to say (abs.)	to be afraid (abs.)

உரும்	உற்ற	பூம்	கோடல்	ஓடி	உரும்	உற்ற
urum	*uṟṟa*	*pūm*	*kōṭal*	*ōṭi*	*urum*	*uṟṟa*
thunder	to happen (p. pey.)	flower	white glory lily	to run (abs.)	fear	to happen (p. pey.)

ஐம்	தலை	நாகம்	புரையும்	அணிக்	கார்	தான்
aim	*talai*	*nākam*	*puraiyum*	*aṇi.k*	*kār*	*tāṉ*
five	head	snake	to resemble (ip. pey.)	ornament	rainy season	he/she/it

என்	தலையே	வந்தது	இனி.
eṉ	*talai.y-ē*	*vantatu*	*iṉi.*
I (obl.)	head + *ē*	to come (p. 3.sg.n.)	now

Afraid of the pregnant[1] *kāyā* trees, mistaking them for a flock of peacocks,[2]
a frightened five-headed snake[3] runs to a flowering glory lily,[4] which has experienced thunder,[5]
and resembles it.[6]—The beautiful rainy season

has now come upon me.

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking to the confidante.)

In the original, the poem consists of a single sentence with everything up to *puraiyum* in line 3 being a *peyareccam* clause desribing *kār*: "the beautiful rainy season, when a frightened five-headed snake …". For the sake of readability, the sentence has been split into two in the translation.

[1] The noun *karu* usually means "pregnancy". This seems to be also the interpretation of the OC, which glosses *karuk koṇṭa*. That the *kāyā* trees are described as "pregnant" implies that they bear flowers. One could perhaps also understand *karu* as "darkness" (cf. the adjective *karu*, although the noun usually is *kār*), which then would refer to the dark-blue colour of the *kāyā* flowers.

[2] The *kāyā* tree (*Memecylon edule*) has dark-blue flowers, which are here compared to peacocks. Cf. TAi 21, KārN 8.

[3] For five-headed snakes, cf. TN 13.

[4] *Kōṭal* refers to the white variety of the glory lily (*Gloriosa superba*), whereas the red variety is known as *kāntaḷ*. Particularly the white variety is associated with the *mullai* setting. Cf. TN 111, 119, TAi 21, 29, AiE 17, KāN 11.

[5] Note how the poem plays on the word *urum*, which can mean both "fear" or "thunder".

[6] The flowers of the glory lily are regularly compared to snakes (cf. TN 119, TAi 3, 29, KārN 11). The comparison is based on the elongated form of the petals.

108. கண்ணுள வாயின் முலையல்லை காணலா
மெண்ணுள வாயி னிறவாவா—லெண்ணுளவா
வன்றொழிய நோய்மொழிசார் வாகா துருமுடைவா
னொன்றொழிய நோய்செய்த வாறு.

2c னிறவாவா B, Irā.; னிறவவா A_1

3b நோய்மொழிசார் B; நோய்மொழிச்சார் A_1, Irā.*

3d துருமுடைவா A_1, Irā.; துருமுடையா B

* The reading *nōymoḻi* (without consonant doubling) is preferable because *nōymoḻi* is the subject of *cārv' ākātu*. It is also found in the OC in both mss.

எ-து. பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தும்[1] தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாது சொல்லியது.

1 வற்புறுத்தும் A_1, Irā.; வற்புறத்தும் B

உருமுடைவா னொன்றொழிய நோய்செய்தவாறு[1] கண்ணுள வாயின் முல்லையல்லை[2] காணலாம் என்பது உருமுடைய மழை இறந்துபாடு[3] ஒன்றையும்[4] ஒழிய மற்றைக்[5] குறிப்புக்கள் ஒன்பதும் எனக்கு உளவாம்படி என்னை நோய் செய்தவாற்றை நினக்கும் கண்ணுளவாயின் முல்லை அல்லை[6] ஆதலின்[7] நினக்குக் காணலாம்[8] என்றவாறு. எண்ணுள வாயி னிறவாவால் என்பது அவர் குறித்த இத்துணை[9] நாளுள் வருகின்றேன் என்ற எண் பழுதுபடா[10] ஆயின் அவர் சொன்ன நாளைக் கடவா அன்றோ[11] என்றவாறு. எண்ணுளவா வன்றொழிய[12] நோய்மொழிசார்[13] வாகாது என்பது என்னை ஆற்றுவிக்க வேண்டி நின் மனத்தின்கண் எண்ணின எண்ணின்கண் உள்ளவாவன்றி என்-னோயொழிதற்கு நீ ஆற்றுவிக்கின்ற நின் மொழி எனக்குச் சார்வு ஆகாது என்றவாறு.*

1 நோய்செய்தவாறு A_1, Irā.; நோய்செய்கவாறு B

2 முல்லையல்லை A_1, Irā.; முலையல்லை B

3 மழை இறந்துபாடு B; மனைப்பிறந்துபாடு A_1; வான் இறந்துபாடு Irā

4 ஒன்றையும் A_1, Irā.; ஒன்றையம் B

5 மற்றைக் Irā.; மறைக் A_1, B

6 அல்லை A_1, Irā.; Ø B

7 ஆதலின் A_1, Irā.; ஆதலான் B

8 நினக்குக் காணலாம் emend.; நினக்குக் காணலன் B; நினக்குக் காண் A_1; நக்குக் காண் Irā.†

9 குறித்த இத்துணை Irā.; குறித்த துணை A_1; குறித்துத் துணை B

10 பழுதுபடா A_1, Irā.; பழுதுபாடா B

11 அன்றோ A_1, Irā.; என்றோ B

12 வன்றொழிய A_1, Irā.; வென்றொழிய B

13 நோய்மொழிசார் A_1, B; நோய்மொழிச்சார் Irā.

* Note the different format of the commentary, where the text of the poem is quoted phrase by phrase. Cf. also the commentary on TN 103 and 106.

† I suggest emending the reading *kāṇalaṉ*, found in B, to *kāṇalām*, reflecting the wording of the poem. The form *niṉakku* is slightly difficult to account for, but it seems possible that the *-lām* construction required the dative. Irā. emends *niṉakku* to *nakku*, "laughing".

கண்	உள	ஆயின்	முலை = முல்லை	அல்லை	காணல்	ஆம்
kaṇ	*uḷa*	*āyiṉ*	*mulai = mullai*	*allai*	*kāṇal*	*ām*
eye	to exist (3.pl.n.)	to be (cond.)	jasmine	not to be (2.sg.)	to see (vb.n.)	to be (ip. 3.)

எண்	உள	ஆயின்	இறவாவால்	எண்	உள	ஆ (= ஆக)
eṇ	*uḷa*	*āyiṉ*	*iṟavā.v-āl*	*eṇ*	*uḷa*	*ā* (= *āka*)
number	to exist (3.pl.n.)	to be (cond.)	to go beyond (neg. 3.pl.n.) + *āl*	number	to exist (part.n. 3.pl.n.)	to be (inf.)

அன்று	ஒழிய	நோய்	மொழி	சார்வு	ஆகாது	உரும்	உடை	வான்
aṉṟu	*oḻiya*	*nōy*	*moḻi*	*cārvu*	*ākātu*	*urum*	*uṭai*	*vāṉ*
not to be (3.sg.n.)?	to cease (inf.)	pain	speech	support	to be (neg. 3.sg.n.)	thunder	to possess	cloud

ஒன்று	ஒழிய	நோய்	செய்த	ஆறு.
oṉṟu	*oḻiya*	*nōy*	*ceyta*	*āṟu.*
one	to cease (inf.)	pain	to do (p. pey.)	way

If [you] have eyes, [you] are not a jasmine flower.[1] [You] can see:[2]
If there are numbers, they do not pass.[3] As I stayed behind on that day,[4]
there being a number (?),[5] [your] painful words are not a support, as[6]
the clouds, possessing thunder, have caused [all] afflictions except one.[7]

(The heroine being unable to endure and speaking to the confidante, who comforts her by saying: "It is not the season".)

[1] The OC suggests to take *mulai* as metrical liberty for *mullai*, "jasmine", which seems reasonable, as *mulai*, "breast", does not make sense in the context. The jasmine is often said to laugh (based on the frequent comparison of jasmine flowers to teeth; cf. e.g. TN 110). The point, therefore, seems to be that the confidante should not laugh at the heroine's affliction because, unlike the jasmine flowers, she is a sentient being and can see the heroine's affliction.

[2] Note the construction verbal noun + *ām* for "can" (as in modern Tamil). Cf. TN 67, 87, 151.
[3] "Number" probably refers to the number of the days of the hero's absence, which the heroine keeps counting (cf. TN 99). For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.
[4] I take *aṉṟu* as "that day", i.e. the day when the hero left.
[5] "Number" probably again refers to the number of days on which the heroine has to wait for the hero.
[6] Lit. "the way in which". The OC connects *āṟu* with *kāṇalām*, "[you] can see", in line 1, which seems less natural from the point of view of word order.
[7] Refers to the ten "stages of passion" (*kāmavastha*), which are recognized by both Sanskrit and Tamil poetics (see Wilden 2013). The last stage is death.

109. என்போ லிகுளை யிருங்கடன் மாந்தியகார்
பொன்போறார் கொன்றை புரிந்தன—பொன்போற்
றுணைபிரிந்து வாழ்கின்றார் தோன்றுவர் தோன்றா
ரிணைபிரிந்து வாழ்வா ரினி.

1b லிகுளை B, Irā.; லீகுளை A_1
2c புரிந்தன A_1, Irā.; புரிந்தினப் B
4b வாழ்வா A_1, B; வாழ்வ Irā.

எ-து. பருவம் கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

என்னைப் போன்ற தோழி! பொன் போன்ற தார்களைக் கொன்றைகள் ஈனும் வகை இருங் கடலைப் பருகின முகில்கள். ஆதலாற் பொன் போலப் பெறுதற்கு அரிய தம் துணைகளைப் பிரிந்து போய் வாழ்கின்றார் அத்[1] துணைக்கண்மாட்டுத் தோன்றுவர். நம்மோடு இணை[2] தலைப்பிரிந்து வாழ்கின்றார் இப் பருவத்தின்கண்ணும் தோன்று-கின்றிலர்[3] என்றவாறு.

1 அத் B, Ira.; ஆத் A_1
2 இணை B, Irā.; இனை A_1
3 தோன்றுகின்றிலர் A_1, Irā.; தோற்றுக்கின்றிலர் B

என்	போல்	இகுளை	இரும்	கடல்	மாந்திய	கார்
eṉ	*pōl*	*ikuḷai*	*irum*	*kaṭal*	*māntiya*	*kār*
I (obl.)	like	female friend	large/dark	sea	to drink (p. 3.pl.n.)	cloud

பொன்	போல்	தார்	கொன்றை	புரிந்தன	பொன்	போல்
poṉ	*pōl*	*tār*	*koṉṟai*	*purintaṉa*	*poṉ*	*pōl*
gold	like	garland	laburnum tree	to make (p. 3.pl.n.)	gold	like

துணை	பிரிந்து	வாழ்கின்றார்	தோன்றுவர்	தோன்றார்
tuṇai	*pirintu*	*vāḻkiṉṟār*	*tōṉṟuvar*	*tōṉṟār*
companion	to be separated (abs.)	to live (part.n. pres.? 3.pl.ep.)	to appear (ip. 3.pl.ep.)	to appear (neg. 3.pl.ep.)

இணை	பிரிந்து	வாழ்வார்	இனி.
iṇai	*pirintu*	*vāḻvār*	*iṉi.*
pair	to be separated (abs.)	to live (part.n. ip. 3.pl.ep.)	now

Friend like me! The clouds have drunk from the great sea.[1]
The laburnum trees have made garlands like gold.[2] Those who live[3]
separated from their gold-like lovers, will appear. [But] he does not appear:
he who lives separated from his partner.

(The heroine, who cannot endure at the sight of the season, speaking to the confidante.)

[1] For the image of the clouds drinking from the sea, see the notes to TN 93.

[2] For the laburnum trees, see the notes to TN 98.

[3] Note the form *vāḻkiṉṟār*, which seems to be an early instance of the present tense suffix *-kiṉṟ-*. Alternatively, it can be understood as containing the auxiliary *kil-tal*, "to be able" ("those who are able to live").

110. பெரியார் பெருமை பெரிதே யிடர்க்கூர்
ணரிய ரெளியரென் றாற்றாப்—பரிவாய்த்
தலையழுங்கத் தண்டளவந் தாநகக்கண் டாற்றா
மலையழுத சால மருண்டு.

1d யிடர்க்கா A_1, Irā., NP; யிடர்க்க B, Rāj.

2a ணரிய A_1, B; ணரியா Irā.

2c-d றாற்றாப் பரிவாய்த் Irā.; றாற்றாற A_1; றாற்றாறப் பரியா B*

3a தலையழுங்கத் A_1, Irā.; தலையழுவுங்கத் B

3c தாநகக்கண் Irā.; தானகத்தாண் A_1; தானகத்தாத்தாண் B†

* Both manuscript readings are clearly faulty. Irā.'s emendation seems reasonable judging from the OC.

† Again, Irā.'s emendation seems reasonable on the basis of the OC.

எ-து. இதுவும் அது.

பெரியாராய்[1] இருப்பார் பெருமைக் குணம் மெய்ம்மையாகப்[2] பெரிதே. காண்[3]! முன் அரியராய்[4] உள்ளார் இடர் வந்த இப்பொழுது எளியார்[5] ஆயினார் என்று இரங்கி அழுங்கி[6] ஆற்றாவாய் மலைகள் மிகவும் அழுதன தலைசாய்க்கும் வகை பரிவாய்த் தண் தளவங்கள் தம்[7] சிறுமையால் நகக்[8] கண்டு என்றவாறு.

1 பெரியாராய் A_1, Irā.; பெரியராய் B

2 மெய்ம்மையாகப் B; மெய்மையாகப் A_1, Irā.

3 காண் A_1, B; காண Irā.*

4 அரியராய் B; இரியாராய் A_1; அரியாராய் Irā.

5 எளியார் A_1, B; எளியர் Irā.

6 அழுங்கி A_1, Irā.; மயங்கி B

7 தளவங்கள் தம் A_1, Irā; தளவங்கண்டஞ் B

8 சிறுமையால் நகக் Irā.; சிறுமையாகக் A_1; சிறுமையாநதக் B†

* The reading in the mss. is ambiguous, but I suggest interpreting it as *kāṇ* (reflecting the wording of the poem). Irā. interprets it as *kāṇa*, which he seems to connect with *muṉ ariyarāy uḷḷār.*

† Irā.'s emendation seems reasonable.

பெரியார்	பெருமை	பெரிதே	இடர்க்	காண்
periyār	*perumai*	*perit-ē*	*iṯar.k*	*kāṇ*
great (3.pl.ep.)	greatness	great (3.sg.n.)	affliction	to see (imp.)

அரியர்	எளியர்	என்று	ஆற்றாப்	பரிவு	அய்த்
ariyar	*eḷiyar*	*eṉṟu*	*āṟṟā.p*	*parivu*	*āy.t*
rare (3.pl.ep.)	easy (3.pl.ep.)	to say (abs.)	to endure (neg. pey.)	distress	to be (abs.)

தலை	அழுங்கத்	தண்	தளவம்	தாம்	நகக்	கண்டு	ஆற்றா
talai	*aḻuṅka.t*	*taṇ*	*taḷavam*	*tām*	*naka.k*	*kaṇṭu*	*āṟṟā*
head	to suffer (inf.)	cool	golden jasmine	they	to smile (inf.)	to see (abs.)	to endure (neg. pey.)

மலை	அழுத	சால	மருண்டு.
malai	*aḻuta*	*cāla*	*maruṇṭu.*
mountain	to weep (p. 3.pl.n.)	very much	to be confused (abs.)

The great ones' greatness is great. See, while [I] hang [my] head[1] in distress,[2]
unable to endure[3] in [my] affliction that the one who [once] was easy [now] is rare,[4]
the cool golden jasmine laughs.[5]—Seeing that, the mountains,
unable to endure, are weeping, being very much confused.[6]

(The same situation.)

In the original *naka* is dependant on *kaṇṭu*, thus: "seeing that the cool golden jasmine laughs while …". For the sake of readability, the sentence has been split in two in the translation.

[1] *Talai* can also be used as an intensifying prefix, but here it perhaps is better taken literally as "head".

[2] It seems best to take *parivāy* as an adverb modifying *talai aḻuṅka*. The usual meaning of *parivu* is "affection", but here context speaks in favour of the meaning "distress", which is also listed in the TL.

[3] *Āṟṟā* has to be taken as a negative *peyareccam* modifying *parivu*, so lit. "in the distress of being unable to endure".

[4] The phrase *ariyar eḷiyar* is not very clear, but it seems best to take it to refer to the hero, who was easy to access before his departure, but now cannot be easily met (for *eḷi*, "easy" usesd in this sense, cf. *Kuṟuntokai* 269). *Ariyar eḷiyar* can also be understood as "the rare ones [now] are mean" (for *eḷi*, "despicable", cf. TN 123).

[5] For the golden jasmine (*taḷavam*), see the notes to TN 93. The blossoming of the jasmine is described as "laughing" because jasmine flowers are often compared to teeth, and vice versa.

[6] The mountains are said to "weep" because the waterfalls are in full spate during the rainy season.

111. கானங் கடியரங்காக் கைம்மறிப்பக் கோடலார்
வானம் விளிப்பவண் டியாழாக—வேனல்
வளரா மயிலாட வாட்கண்ணாய் சொல்லா
யுளராகி யுய்யும் வகை.

1c கைம்மறிப்பக் Irā.; கைம்மரிப்பக் B; கைமறிபக் A_1; கைமறிப்பக் A_1 corr.

2a வானம் B, Irā.; வான A_1

2b விளிப்பவண் B, Irā.; விழிப்பவண் A_1

3a-b வளரா மயிலாட A_1, Irā.; வளராட B

எ-து. இதுவும் அது.

(Speech situation missing in A_1.)

கானம் கடி[1] அரங்காகக் கோடலார்[2] வியந்து கைம்மறிப்ப[3] முகில் பாட வண்டுகள் யாழாக[4] வேனற்காலத்துக் களியாத மயில் களித்து ஆடாநிற்க, வாட் கண்ணாய், சொல்லாய் காதலரைப் பிரிந்தார் இறந்துபடாது[5] உளராகி உய்யும் திறத்தை என்றவாறு.

1 கானம் கடி A_1, Irā.; காடே மிக்க B
2 கோடலார் B, Irā.; கோடலர் A_1
3 கைம்மறிப்ப B, Irā.; கைமறிப்ப A_1
4 யாழாக B, Irā.; யாழக A_1
5 இறந்துபடாது B, Irā.; இறந்துபாடாது A_1

கானம்	கடி	அரங்கு	ஆக் (= ஆகக்)	கைம்மறிப்பக்	கோடலார்
kāṉam	*kaṭi*	*araṅku*	*ā.k* (= *āka.k*)	*kaimmaṟippa.k*	*kōṭalār*
forest	fragrance	stage	to be (inf.)	to wave the hand (inf.)	white glory lily (pl.)

வானம்	விளிப்ப	வண்டு	யாழ்	அக	வேனல்
vāṉam	*viḷippa*	*vaṇṭu*	*yāḻ*	*āka*	*vēṉal*
cloud	to sing (inf.)	bee	lute	to be (inf.)	heat

வளரா	மயில்	ஆட	வாள்	கண்ணாய்	சொல்லாய்
vaḷarā	*mayil*	*āṭa*	*vāḷ*	*kaṇṇāy*	*collāy*
to grow (neg. pey.)	peacock	to dance (inf.)	brightness	eye (pron.n. 2.sg.) (voc.)	to say (imp.)

உளர்	ஆகி	உய்யும்	வகை.
uḷar	*āki*	*uyyum*	*vakai*.
to exist (part.n. 3.pl.ep.)	to be (abs.)	to live (ip. pey.)	manner

When the forest is the fragrant stage, when the glory lilies[1] wave their hands,[2]
when the clouds sing,[3] when the bees are the lute, and the when peacock,
which does not thrive in the heat, dances[4]—then tell me, you with bright eyes,[5]
how [I] can stay alive.[6]

(The same situation.)

[1] For the (white) glory lilies (*kōṭal*), see the notes to TN 107. For the comparison of glory lilies to hands, see the notes to TN 72. Note the human plural suffix *-ār* in *kōṭalār*, which seems highly unusual, although there is a parallel in TN 123 (*kuḻalār*). One could also split *kōṭal* and *ār vāṉam*, "full sky", but this seems less likely, since there should be a caesura at the end of the line.

[2] *Kaimmaṟi-ttal* is, according to the TL, lexicalized as "to wave the open hand as a sign of disapproval", but here it rather seems to refer to a sign of approval.

[3] The OC glosses *viḷi-ttal*, normally "to call", with *pāṭu-tal*, "to sing", which seems reasonable in the context.

[4] Peacocks are said to rejoice during the rainy season, therefore they are here said "not to thrive in the heat". For the peacocks dancing in the rain, cf. AiE 29, KārN 16.

[5] For the phrase *vāṭkaṇṇāy*, see the notes to TN 88.

[6] Lit. "the way in which [I] can live, being one who exists".

112. தேரோன் மலைமறையத் தீங்குழல் வெய்தாக
வாரான் விடுவானோ வாட்கண்ணாய்—காரார்
குருந்தொடு முல்லை குலைத்தனகா ணாமும்
விருந்தொடு நிற்றல் விதி.

2b விடுவானோ Irā.; விடுவானோர் A_1, A_2, B*
3a குருந்தொடு A_1, A_2, B; குருந்தோடு Irā.†
3c குலைத்தனகா A_2, B, Irā.; கொலைத்தனகா A_1
4a விருந்தொடு A_1, A_2, B; விருந்தோடு Irā.‡
4c விதி A_2, B, Irā.; வீதி A_1

* Irā.'s emendation *viṭuvāṉō* seems necessary and is supported by the OC.
† The reading in the mss. is ambiguous, but the sociative suffix should be *-oṭu* before consonants.
‡ See above.

எ-து. பருவம் காட்டித் தோழி தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

பகலோன் மலையின்கண் மறைய இனிய குழல் இன்னாதாய் வெய்தாக இக் காலத்தின்-கண் வாராதே விடுவானோ. வாட் கண்ணாய்! பசுமை ஆர்ந்த குருந்துடனே முல்லைகள் பூங்கொத்தை ஈன்றன காண். இனி நாமும் அவற்கு[1] விருந்து செய்தல் ஒழுகி நிற்றல் நெறி என்றவாறு.

1 அவற்கு B; அவர்க்கு A_1, Irā.

தேரோன்	மலை	மறையத்	தீம்	குழல்	வெய்து	ஆக
tērōṉ	*malai*	*maṟaiya.t*	*tīm*	*kuḻal*	*veytu*	*āka*
chariot (pron.n. 3.sg.m.)	mountain	to be hidden (inf.)	sweet	flute	hot (3.sg.n.)	to be (inf.)

வாரான்	விடுவானோ	வாள்	கண்ணாய்	கார்	ஆர்
vārāṉ	*viṭuvāṉ-ō*	*vāḷ*	*kaṇṇāy*	*kār*	*ār*
to come (neg. 3.sg.m.)	to let (ip. 3.sg.m.) + *ō*	brightness	eye	rainy season	to be full

குருந்தொடு	முல்லை	குலைத்தன	காண்	நாமும்
kuruntoṭu	*mullai*	*kulaittaṉa*	*kāṇ*	*nām-um*
kuruntu tree (soc.)	jasmine	to grow in clusters (p. 3.pl.n.)	to see (imp.)	we(incl.) + *um*

விருந்தொடு	நிற்றல்	விதி.
viruntoṭu	*niṟṟal*	*viti.*
feast (soc.)	to stand (vb.n.)	rule

Will he fail to come[1] when the chariot rider hides behind the mountain,[2]
and when the flute-play becomes violent?[3] You with bright eyes![4] See, the jasmine,[5]
along with the *kuruntu* tree,[6] which is full in the rains,[7] has produced flower clusters.[8]
That we, too, stand by with a feast, is required.[9]

(The confidante comforting the heroine by showing her the season.)

[1] *Viṭu-tal* seems to be used as a negative auxiliary, either with a negative finite verb, as here (cf. also *pullāṉ viṭiṉē* in Kain. 55), or with a negative absolutive in *-ā* (cf. *vārā viṭuvār* in AiE 23 and *vārā viṭal* in Kain. 26, 35).

[2] "Chariot rider" refers to the sun, who is said to ride a chariot in the sky (cf. TN 80, AiAi 7). For the image of the sun hiding behind a mountain at sunset, cf. TN 69.

[3] For the flute-play afflicting the heroine, see the notes to TN 101.

[4] For the phrase *vāṭ kaṇṇāy*, see the notes to TN 88.

[5] For the jasmine (*mullai*), see the notes to TN 105.

[6] For the *kuruntu* tree, see the notes to TN 93.

[7] The OC glosses *kār*, "rainy season", with *pacumai*, "freshness", which seems uncalled for. This meaning is listed for *kār* in the TL, but only with reference to this passage.

[8] The reference for the meaning "to shoot forth in a bunch" given for *kulai-ttal* in the TL is this passage, but the meaning seems natural (cf. *kulai*, "flower cluster").

[9] I.e. a feast to welcome the hero on his return.

113. பறியோலை மேலொடு கீழா விடையர்
பிறியோலை பேர்த்து விளியாக் கதிப்ப
நரியுளையும் யாமத்துந் தோன்றாரா லன்னாய்
விரியுளைமான் றேர்மேல்கொண் டார்.

4a விரியுளைமான் A_1, A_2, B, Irā.; விரியுளைநன் A_3

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

படுத்துத் துயிலும் பறி கீழாக ஓலைப்படல் மழைத் துளியைக் காத்தற்கு மேலாக இடையர்கள் கிடந்து யாடுகளைப் பிரித்தற்குக்[1] கருவியாகிய பிறியோலையைப் புடை-பெயர்வித்து அழைத்து உரப்ப நரிகள் அஞ்சிக் கதறும் யாமத்தின்கண்ணும் தோன்றா-ரால், தோழி, விரிந்த உளையுடைய[2] மாவாற் பூட்டப்பட்ட தேரை மேல்கொண்டு போயி-னார் என்றவாறு.

1 பிரித்தற்குக் A_1, A_3, B; பிறித்தற்குக் Irā.

2 உளையுடைய A_1, A_3; உளையினையுடைய B; உளையையுடைய Irā.

பறி	ஓலை	மேலொடு	கீழ்	ஆ (= ஆக)	இடையர்
paṟi	*ōlai*	*mēloṭu*	*kīḻ*	*ā* (= *āka*)	*iṭaiyar*
palm-leaf mat	palm-leaf	above (soc.)	below	to be (inf.)	herdsmen

பிறி = பிரி	ஓலை	பேர்த்து	விளியாக்	கதிப்ப
piṟi = piri	*ōlai*	*pērttu*	*viḷiyā.k*	*katippa*
to separate	palm-leaf	to move (abs.)	to shout (abs.)	to hasten (inf.)

நரி	உளையும்	யாமத்தும்	தோன்றாரால்	அன்னாய்
nari	*uḷaiyum*	*yāmatt-um*	*tōṉṟār-āl*	*aṉṉāy*
jackal	to howl (ip. pey.)	midnight (obl.) + *um*	to appear (neg. 3.pl.ep.) + *āl*	mother (voc.)

விரி	உளை	மான்	தேர்	மேல்கொண்டார்.
viri	*uḷai*	*māṉ*	*tēr*	*mēlkoṇṭār.*
to expand	mane	horse	chariot	to mount (part.n. p. 3.pl.ep.)

Mats below and palm-leaves on top,[1] the herdsmen
remove the palm-leaf screens[2] and move clamouring.[3]—
Even at midnight, when the jackals howl,[4] he does not appear,[5] friend,[6]
he who has mounted a chariot with horses with flying manes.

(The heroine, who despairs at the sight of the season, speaking to the confidante.)

Note that the poem employs the *iṉṉicai veṇpā* metre with an irregular rhyme pattern. All other poems of the TN employ the *nēricai veṇpā* metre.
In the original, the whole poem consists of a single sentence with everything up to the infinitive *katippa* being dependent on the *peyareccam* clause describing the midnight, so lit. "Even at midnight, when the herdsmen …, and jackals howl, he does not appear". For the sake of readability, the sentence has been split into two in the translation.

[1] *Paṟi*, according to the TL, is a "mat of palm leaf" (cf. *Kuṟuntokai* 221, *Naṟṟiṇai* 142, *Akanāṉūṟu* 94, 300). The OC suggests rearranging the word order and explains that the herdsmen lie down on the mats for sleeping and hold the palm leaves over their heads to protect themselves from the rain.

[2] *Piṟi* has to be taken as poetic liberty for *piri* (< *piri-tal*, "to separate"). The OC explains *piṟiyōlai*, lit. "separating palm leaf", as "a tool to separate the sheep" (*yāṭukaḷaip pirivittaṟkuk karuvi*). The TL defines *piṟiyolai* as "palm-leaf screen set between flocks of various shepherds" with reference to this passage.

[3] For the absolutive in *-ā*, see the notes to TN 40.

[4] The meaning "to howl as a jackal" is listed in the TL only with reference to this passage, but seems reasonable in the context. The OC glosses with *kataṟu-tal*, "to cry". Note the play on *uḷai*, which means "mane" in line 4.

[5] For the assertive particle *-āl*, see the notes to TN 7.

[6] *Aṉṉai*, lit. "mother", is here used as a term of address between friends.

114. பாத்துப் படுகடன் மாந்திய பல்கொண்மூக்
காத்துக் கனைதுளி சிந்தாமைப்—பூத்துக்
குருந்தே பருவங் குறித்திவளை நைந்து
வருந்தேயென் றாய்நீ வரைந்து.

1c மாந்திய A_1, Irā.; மாத்திய B

2c சிந்தாமைப் B, Irā.; சிந்தாமை A_1*

* There are only few parallels, but mostly negative absolutives in *-āmai* seem to trigger consonant doubling. Cf. also *vārāmai* in TN 35.

எ-து. பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் கேட்பத் தோழி குருந்தமரத்திற்குச் சொல்லுவாளாய்ப் பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தியது.

ஒலிக்கின்ற[1] கடலைப் பருகி அந்நீரைக் காத்துக் கரு முற்றிப் பகுத்துச் செறிந்த துளிகளைச் சிதறுவதற்கு முன்பே பூத்துக், குருந்தே, பருவத்தைக் குறித்துக் காட்டி இவளையே வரைந்து வருந்துவாய் என்றாய் நீ என்றவாறு.

1 ஒலிக்கின்ற B, Irā.; ஒலைக்கின்ற A_1

பாத்துப்	படு	கடல்	மாந்திய	பல்	கொண்மூக்
pāttu.p	*paṭu*	*kaṭal*	*māntiya*	*pal*	*koṇmū.k*
to distrubute (abs.)	to happen	sea	to drink (p. pey.)	many	cloud

காத்துக்	கனை	துளி	சிந்தாமைப்	பூத்துக்
kāttu.k	*kaṉai*	*tuḷi*	*cintāmai.p*	*pūttu.k*
to guard (abs.)	to be intense	raindrop	to scatter (neg. abs.)	to blossom (abs.)

குருந்தே	பருவம்	குறித்து	இவளை	நைந்து
kurunt-ē	*paruvam*	*kuṟittu*	*ivaḷai*	*naintu*
kuruntu tree + *ē*	season	to intend (abs.)	she (acc.)	to waste away (abs.)

வருந்தே	என்றாய்	நீ	வரைந்து.
varunt-ē	*eṉṟāy*	*nī*	*varaintu.*
to suffer (imp.) + *ē*	to say (p. 2.sg.)	you	to appoint (abs.)

While the numerous clouds, which have distributively(?)[1] drunk from the roaring sea,[2]
have not scattered heavy raindrops, but guard them,[3] you have blossomed,
kuruntu tree;[4] you have pointed out the season, and you tell her
to waste away and grieve, having singled [her] out.[5]

(The confidante comforting by saying: "It is not the season" by speaking to the lime tree, for the heroine, who despairs at the sight of the season, to hear.)

[1] The absolutive *pāttu*, lit. "having distributed", is difficult to account for. Perhaps it suggests that the clouds are drinking from the sea each for its own. Cf. also *pāttu* in TN 48.

[2] The literal meaning of the formula *paṭu kaṭal*, lit. "sea that happens", is difficult to ascertain. The OC glosses *olikkiṉṟa kaṭal*, "sounding sea". For the image of clouds drinking from the sea, see the notes to TN 93.

[3] For the negative absolutive in *-āmai*, see the notes to TN 21.

[4] For the *kuruntu* tree, see the notes to TN 93.

[5] The vebr *varai-tal* is here used in the literal meaning "to appoint", not "to marry", as in many other places.

115. படுந்தடங்கட் பல்பணைபோல் வான்முழங்குதன் மேலுங்
கொடுந்தடங்கட் கூற்றமின் னாக—நெடுந்தடங்கு
ணீர்நின்ற நோக்கி னெடும்பணைமென் றோளாட்குத்
தேர்நின்ற தென்னாய் திரிந்து.

1c வான்முழங்கன் A_1, A_2, A_3, B, Irā., Rāj.; வான்முழங்க NP; வான்முழங்கு Nacc.*

2b கூற்றமின் B, Nacc.; கூற்றுமின் A_1, A_2, A_3, Irā.†

2d நெடுந்தடங்க A_3, B, Nacc.; நெடுந்தடங்கண் A_1, A_2, Irā.‡

3a ணீர்நின்ற A_3, B, Irā. corr., NP, Rāj., Nacc.; ணீர்நிறை A_1, A_2, Irā.$

3b நோக்கி A_1, A_2, A_3, Nacc., Irā.; தொக்கி B

3c னெடும்பணைமென் B, Nacc., Rāj.; நெடும்பணைமென் A_1, A_2, A_3, Irā., NP‖

4b-c தென்னாய் திரிந்து A_1, A_2, A_3, B, Irā.; தென்னாய்நீ சென்று Nacc.

* NP's emendation *muḻanka* is uncalled for, as there is nothing wrong in the reading *muḻankaṉ* (< *muḻankal*), which is supported by all mss and the OC.

† Both readings are possible, since *kūṟṟam* and *kūṟṟu* are synonyms. The reading *kūṟṟu* is supported by only one ms. strand (A_1, A_2, A_3), whereas the reading *kūṟṟa* (< *kūṟṟam*) is supported by B (representing the other ms. strand) and by Nacc.

‡ The sandhi *neṭuntaṭaṅka ṇīr* is unusual, but the reading is supported by mss. of two different strands and by Nacc. Cf. also TN 32.

§ The reading *niṉṟa* is supported by the majority of witnesses and preferable in terms of *etukai*.

‖ The letters *n* and *ṉ* are often confused in the manuscripts, but here both readings *nōkki ṉeṭumpaṇai* (< *nōkkiṉ neṭumpaṇai*) and *nōkki neṭumpaṇai* are possible. The reading *nōkkiṉ* (attribute marked by the oblique case) is is supported by the OC, which glosses *nōkkiṉaiyuṭaiya*. The reading *nōkki* would have to be taken as a feminine pronominal noun standing in apposition with *meṉṟōḷāṭku*, which seems less likely.

[A_1, B, Irā.:] எ-து. வினை முற்றி[1] மீண்ட தலைமகன் தலைமகட்குத் தூது விடுகின்றான் தூதிற்குச் சொல்லியது.

1 முற்றி A_1, Irā.; முற்ற B

[A_3:] எ-து. தலைவன் மீண்டு வருங்கால் மேகத்தொடு கூறியது.

ஒலியாநின்ற தடங்கண்ணையுடைய பல முரசு[1] போல்[2] முகில்கள்[3] முழங்குவதன் மேலும் மின்னே[4] கொடிய தடங்கண்ணினையுடைய[5] கூற்றமாக அழுகின்ற[6] நீர் விடாது நின்ற நெடுந்தடங்கண் நோக்கினையுடைய நெடும்பணை மென்றோளாட்கு நீ மறித்து வந்து[7] நின் மனை வாயிலின்கண்ணே[8] அவன் தேர் நின்றது[9] என்று சொல்லுவாய்[10] எமக்கு முன்னே சென்று தூதாக என்றவாறு.

1 முரசு A_1, B, Irā.; முரசம் A_3

2 போல் A_1, Irā.; போல A_3, B

3 முகில்கள் A_1, B, Irā.; இங்கேநின்று மேகமே நீ A_3*

4 மின்னே A_1, A_3, Irā.; மின்னேய் B

5 தடங்கண்ணினையுடைய A_1, B, Irā.; தடங்கண் A_3

6 அழுகின்ற A_1, A_3, Irā.; அழுகின் B

7 நீ மறித்து வந்து A_1, B, Irā.; Ø A_3

8 வாயிலின்கண்ணே A_1, B, Irā.; வாயின்முன்னே A_3

9 நின்றது A_1, B, Irā.; வந்து நின்றது A_3

10 சொல்லுவாய் A_1, B, Irā.; நீ A_3

* Note that the commentary in A_3 contains a different gloss for the word *vāṉ*, which concurs with the identification required by the differing *kiḷavi* in A_3 (see the notes to the translation).

படும்	தடம்	கண்	பல்	பணை	போல்	வான்	முழங்கல்	மேலும்
paṭum	*taṭam*	*kaṇ*	*pal*	*paṇai*	*pōl*	*vāṉ*	*muḻaṅkal*	*mēl-um*
to happen (ip. pey.)	wide	centre of drumhead	many	drum	like	cloud	to roar (vb.n.)	above + *um*

கொடும்	தடம்	கண்	கூற்றம்	மின்	ஆக	நெடும்	தடம்	கண்
koṭum	*taṭam*	*kaṇ*	*kūṟṟam*	*miṉ*	*āka*	*neṭum*	*taṭam*	*kaṇ*
cruel	wide	eye	god of death	lightning	to be (inf.)	long	wide	eye

நீர்	நின்ற	நோக்கின்	நெடும்	பணை	மெல்	தோளாட்கு
nīr	*niṉṟa*	*nōkkiṉ*	*neṭum*	*paṇai*	*mel*	*tōḷāṭku*
tear	to stand (p. pey.)	eye (obl.)	long	bamboo	soft	shoulder (pron.n. 3.sg.f.) (dat.)

தேர்	நின்றது	என்னாய்	திரிந்து.
tēr	*niṉṟatu*	*eṉṉāy*	*tirintu*.
chariot	to stand (p. 3.sg.n.)	to say (imp.)	to move about (abs.)

On top of the roaring of the clouds, like many drums with sounding wide drumheads,[1]
the lightnings are the cruel-eyed god of death[2]—tell the woman with soft shoulders
like large bamboo,[3] who has the look of tears standing in her large wide eyes,
that [my] chariot has come to a stand,[4] having moved about.[5]

or: Clouds, like many drums …! In addition to [your] roaring …

([A1, B, Ira.:] The hero, who has finished his business and returned, sending a messenger to the heroine and speaking to the messenger.)
([A3:] The hero speaking with a cloud while he is returning.)

The poem deals with the theme of the hero sending a messenger to the heroine (see Dubianski 2005). Note that the *kiḷavi* found in A_1 and B does not specify the identity of the messenger. The *kiḷavi* found in A_3, however, identifies the messenger as a cloud. This requires a different interpretation of the text, namely taking *vāṉ* as an unmarked vocative, which is possible, but not very natural. Notably, the OC as found in A_3 also differs with regards to this question (*vāṉ* is glossed with *mēkamē*, rather than with *mukilkaḷ*).

[1] *Kaṇ*, lit. "eye", also denotes the centre of a drumhead. *Paṭu-tal*, lit. "to happen", has to be taken as "to be beaten" or "to sound" in connection with the drums. For the comparison of thundering clouds to drums, cf. TAi 23, AiAi 4, KārN 17, 27, 35.

[2] The infinitive *āka* is dependent on *eṉṉāy*, so lit. "while the lightnings are the god of death, tell …". For the sake of readability, the sentence has been split in two.

[3] Women's shoulders are regularly compared to bamboo. Cf. TN 12, 94, 103, 116, TAi 8, 9, 34, AiE 16.

[4] The OC suggests "his chariot has come to a stand at the entrance of your house" (*niṉ maṉai vāyiliṉkaṇṇē avaṉ tēr niṉṟatu*).

[5] The postponed absolutive *tirintu*, "having moved about", can be taken either with *tēr niṉṟatu*, "[my] chariot has come to a stand", or with *eṉṉāy*, "tell". The OC prefers the latter option, glossing *emakku muṉṉē ceṉṟu tūtāka*, "having gone in front of me as a messenger".

116. குருந்தே கொடிமுல்லாய் கொன்றாய் தளவே
முருந்தே யெயிறொடுதார் பூப்பித்—திருந்தே
யரும்பீர் முலையா ளணிகுழறாழ் வேய்த்தோள்
பெரும்பீர் பசப்பித்தீர் பேர்ந்து.

2a-b முருந்தே யெயிறொடுதார் A_1, B, Irā.; முருந்தெயி றோடுதார் A_2
3c ணிகுழறாழ் A_1, A_2, Irā.; ணிகுழலாய் B
4c பேர்ந்து A_1, A_2, Irā.; பொருது B

எ-து. பருவம் கண்டு ஆற்றாளாய[1] தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டித் தோழி தான் ஆற்றாளாய்ச்[2] சொல்லியது.

1 ஆற்றாளாய A_1, Irā.; ஆற்றாளாய்த் B
2 ஆற்றாளாய்ச் A_1, Irā.; ஆற்றறாளாய்ச் B

குருந்தே! கொடி முல்லாய்! கொன்றாய்! தளவே! பீலி முருந்தினை ஒக்கும் இவள் எயிற்-றுடனே பூ மாலையையும் பூப்பித்திருந்து[1] கோங்கரும்பு முதலாயினவற்றை வென்று சிதைக்கும் முலையினையுடையாளுடைய குழல் தாழ்ந்த நிறைந்த வேய்த் தோள்களைப் பெரும் பீர் நிறம் போலப் பசப்பித்தீர் மீட்டும் என்றவாறு.

1 பூப்பித்திருந்து Irā.; பூப்பினுமநாரிந்து A_1; பூப்பினுநாரிருந்து B*

* Neither of the ms. readings is satisfactory. Irā.'s emendation seems reasonable based on the text of the poem.

குருந்தே	கொடி	முல்லைய்	கொன்றாய்	தளவே
kurunt-ē	*koṭi*	*mullāy*	*koṉṟāy*	*taḷav-ē*
kuruntu tree + *ē*	creeper	jasmine (voc.)	laburnum tree (voc.)	golden jasmine + *ē*

முருந்து	ஏய்	எயிறொடு	தார்	பூப்பித்து	இருந்தே
muruntu	*ēy*	*eyiṟoṭu*	*tār*	*pūppittu*	*irunt-ē*
quill	to resemble	tooth (soc.)	garland	to blossom (caus.) (abs.)	to be (abs.) + *ē*

அரும்பு	ஈர்	முலையாள்	அணி	குழல்	தாழ்	வேய்த்	தோள்
arumpu	*īr*	*mulaiyāḷ*	*aṇi*	*kuḻal*	*tāḻ*	*vēy.t*	*tōḷ*
bud	to cut	breast (pron.n. 3.sg.f.)	to be adorned	curling hair	to be low	bamboo	shoulder

பெரும்	பீர்	பசப்பித்தீர்	பேர்ந்து = பெயர்ந்து.
perum	*pīr*	*pacappittīr*	*pērntu = peyarntu.*
big	*pīr* flower	to be pale (caus.) (p. 2.pl.)	again

Kuruntu tree, creeping jasmine, laburnum tree, golden jasmine![1]
Along with the quill-like teeth,[2] you have made the garland[3] blossom,[4]
and you have made the bamboo-shoulders,[5] touched by the beautiful curls,[6] of the woman with breasts more beautiful than buds[7]
again become pale like large *pīr* flowers.[8]

(The confidante, herself being unable to endure, speaking as she wants the heroine, who cannot endure at the sight of the season, to endure.)

[1] All four plants are associated with the rainy season. For the *kuruntu* tree and the golden jasmine (*taḷavu*), see the notes to TN 93, for the jasmine (*mullai*), see the notes to TN 105, and for the laburnum tree (*koṉṟai*, see the notes to TN 98). The confidante is addressing these plants and telling them that, by their blooming, they have caused distress for the heroine.

[2] "Teeth" refers to the jasmine flowers, which are often compared to teeth, and vice versa (cf. TAi 22, AiAi 3, AiE 21, Kain. 25, 34, KārN 14, 21).

[3] "Garland" refers to the trailing flower clusters of the laburnum tree (cf. TN 98, 109).

[4] The verb *iru-ttal* seems to be used as an auxiliary and might either denote the perfect tense, as in modern Tamil, or a continuous action (cf. AiAi 14, 30, AiE 42, 44, Kain. 43, 58). The particle *-ē* in *iruntē* is used purely for the sake of *etukai*.

[5] Women's shoulders are regularly compared to bamboo. Cf. TN 12, 94, 103, 115, TAi 8, 9, 34, AiE 16.

[6] Lit. "on which the curls fall".

[7] Lit. "breasts that cut apart buds", a fanciful way of saying that the heroine's breasts defeat the buds in terms of beauty (the wording is motivated by *etukai*). According to the OC, "buds" stands for the budding flowers of the *kōṅkam* tree, which are often compared to breasts, and vice versa (cf. TN 65).

[8] For the *pīr* flowers, see the notes to TN 100.

117. கதநாகம் புற்றடையக் காரேறு சீற
மதநாக மாறு முழங்கப்—புதனாகம்
பொன்பயந்த வெள்ளி புறமாகப் பூங்கோதா
யென்பசந்த மென்றோ ளினி.

1a கதநாகம் B, Irā.; கதனாகம் A_1, A_2
1c காரேறு A_1, A_2, Irā.; கரேறு B
1d சீற A_1, A_2, Irā.; சீர B
2c முழங்கப் A_2, B, Irā.; முழங்கம் A_1

எ-து. தலைமகளைத்[1] தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது.

1 தலைமகளைத் Irā.; தலைமகளத் A_1; தலை‡‡த் B

சினத்தினையுடைய பாம்புகளும் புற்றினை அடையும் வகை உருமேறு வெகுண்டு இடிப்ப மதத்தையுடைய[1] யானைகள் அவ்வுருமேற்றுக்கு எதிரே முழங்கப் புதலாற்[2] சூழப்பட்ட நாக மரங்கள் வெள்ளி போலும் இதழ்கள் புறம் சுற்றப்[3] பொன் போலும் தாதுகளை[4] உள்ளே பயந்தன. ஆதலாற், பூங் கோதாய், நின் மென்றோள்கள் யாது காரணத்தாற் பசந்தன இப்பருவத்து என்றவாறு.

1 மதத்தைடைய A_1, Irā.; மதத்தைடை B
2 புதலாற் A_1, Irā.; புகலாற் B
3 சுற்றப் A_1, Irā.; சுற்றுப் B
4 தாதுகளை A_1, B; தாதுக்களை Irā.

கத	நாகம்	புற்று	அடையக்	கார்	ஏறு	சீற
kata	*nākam*	*puṟṟu*	*aṭaiya.k*	*kār*	*ēṟu*	*cīṟa*
anger	snake	anthill	to reach (inf.)	cloud	thunderbolt	to hiss (inf.)

மத	நாகம்	மாறு	முழங்கப்	புதல்	நாகம்
mata	*nākam*	*māṟu*	*muḻaṅka.p*	*putal*	*nākam*
musth	elephant	opposition	to roat (inf.)	bush	nākam tree

பொன்	பயந்த	வெள்ளி	புறம்	ஆகப்	பூம்	கோதாய்
poṉ	*payanta*	*veḷḷi*	*puṟam*	*āka.p*	*pūm*	*kōtāy*
gold	to yield (p. 3.pl.n.)	silver	outside	to be (inf.)	flower	garland (voc.)

என்	பசந்த	மெல்	தோள்	இனி.
eṉ	*pacanta*	*mel*	*tōḷ*	*iṉi.*
why	to become pale (p. 3.pl.n.)	soft	shoulder	now

While angry snakes reach anthills,[1] while clouds rumble with thunderbolts,
while rutting elephants roar in return, bushy *nākam* trees[2]
yield gold with a silver outside.[3] You with a flowering garland!
Why have [your] soft shoulders now become pale?

(The confidante comforting the heroine by showing her the season.)

[1] Snakes are said to live in anthills. They are also regularly said to be afraid of thunder (cf. TAi 3, 28, KārN 20).

[2] For the *nākam* tree, see the notes to TN 16. Note how the poem plays on the word *nākam*, which is used in three differen meanings: "snake", "elephant", and "*nākam* tree". Cf. also TN 13 and 28.

[3] Lit. "yield gold, the outside being silver". Refers to the white and yellow flowers of the *nākam* tree.

118. கார்தோன்றிப் பூவுற்ற காந்தண் முகைவிளக்குப்
பீர்தோன்றித் தூண்டுவாண் மெல்விரல்போ—னீர்தோன்றித்
தன்பருவஞ் செய்தது கானந் தடங்கண்ணா
யென்பருவ மன்றென்றி யின்று.

1a கார்தோன்றிப் A_3, B, Irā.; கார்தோன்றி A_1

2b தூண்டுவாண் A_1, A_3, Irā.; தாண்டுவாண் B

எ-து. பருவம் அன்று என்று வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை[1] எதிர் அழிந்து[2] சொல்லியது.

1 வன்புறை Irā.; வன்பொறை A_1, B; Ø A_3*

2 அழிந்து A_1, B, Irā.; Ø A_3

* See the notes to the *kiḷavi* of TN 98.

[A_1, B, Irā.:] விளக்கு மழுங்கிப் பீர் நிறம் கோடலான் அவ்விளக்கினைத் தூண்டுவாள்[1] மெல் விரலினைத் தோன்றிப் பூவின்மேல் சென்றன காந்தள் முகைகள் போலும் வகை கார் நீர் தோன்றுதலாற்[2] காரின் பருவத்தைச்[3] செய்தன[4] கானங்கள்.[5] இத்தைக்[6] கண்டும், தடங்கண்ணாய், எனக்குக் காதலர் சொல்லிய பருவம் அன்று என்னாநின்றாய் இன்று[7] என்றவாறு.

1 தூண்டுவாள் A_1, Irā.; தூண்டுவான் B

2 தோன்றுதலாற் Irā.; தோன்றுதலான் A_1, B

3 பருவத்தைச் A_1, Irā.; ___த்தைச் B

4 செய்தன A_1, Irā.; செய்கன B

5 கானங்கள் A_1, Irā.; கான்கள் B

6 இத்தைக் A_1, Irā.; இக்கைக் B

7 என்னாநின்றாய் இன்று B; என்னாநின்று A_1; என்னாநின்றி Irā.

[A_3:] விளக்கு மழுங்கிப் பீர் நிறம் தோன்றக் கண்டு அவ் விளக்கினைத் தூண்டுவாள் மெல் விரலினைப் போலும் காந்தள் முகை பூ உற்ற. நீ என் பருவம் அன்று என்கிறாய். பிறவும் வெளி.*

* Note that the commentary found in A_3 differs from that found in the other mss. Also, it does not contain a complete paraphrase, but ends in the note "The rest is evident" (*piṟavum veḷi*).

கார்	தோன்றிப்	பூ	உற்ற	காந்தள்	முகை	விளக்குப்
kār	*tōn̲ri.p*	*pū*	*uṟ̲ra*	*kāntaḷ*	*mukai*	*viḷakku.p*
cloud	to appear (abs.) / glory lily	flower	to happen (p. 3.pl.n.)	glory lily	bud	lamp

பீர்	தோன்றித்	தூண்டுவாள்	மெல்	விரல்	போல்	நீர்	தோன்றித்
pīr	*tōn̲ri.t*	*tūṇṭuvāḷ*	*mel*	*viral*	*pōl*	*nīr*	*tōn̲ri.t*
pīr flower	to appear (abs.)	to incite (part.n. ip. 3.sg.f.)	soft	finger	like	water	to appear (abs.)

தன்	பருவம்	செய்தது	கானம்	தடம்	கண்ணாய்
taṉ	*paruvam*	*ceytatu*	*kāṉam*	*taṭam*	*kaṇṇāy*
he/she/it (obl.)	season	to make (p. 3.sg.n.)	forest	wide	eye (pron.n. 2.sg.) (voc.)

என்	பருவம்	அன்று	என்றி	இன்று.
eṉ	*paruvam*	*aṉṟu*	*eṉṟi*	*iṉṟu.*
why	season	not to be (3.sg.n.)	to say (subj. 2.sg.)	today

As the rainy season appears, the buds of the glory lily[1] have grown into flowers, like the soft fingers
of a woman who kindles the lamp, as it appears [dim] like a *pīr* flower.[2] As water appears,
the forest has produced its own season. You with wide eyes!
Why do you say that it is not the season today?

(The heroine speaking in despair, in spite of the comforting, to the confidante, who is comforting her by saying: "It is not the season".)

[1] For the (red) glory lily (*kāntaḷ*), see the notes to TN 29. For the comparison of the petals of the glory lily to hands, see the notes to TN 72.

[2] For the *pīr* flower, see the notes to TN 100. The OC suggests that the flame has grown dim like the colour of the *pīr* flowers. One could also assume that the woman kindling the lamp appears pale (due to lovesickness, like the heroine).

119. உகவுங்கா ரன்றென்பா ரூரா ரதனைத்
தகவுந் தகவன்றென் றோரேன்—றகவேகொல்
வண்டுடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளைமுரியாய்
வெண்குடையாந் தண்கோடல் வீந்து.

1b ரன்றென்பா A_1, A_2, A_3, Irā.; ரன்றெபா B
2a-b தகவுந் தகவன்றென் A_1, A_2, B, Irā.; தகவுத்த வன்றென் A_3
4a வெண்குடையாந் B, Irā.; வெண்கொடையாந் A_1, A_2, A_3
4b தண்கோடல் A_1, A_2, A_3, Irā.; தணைகோடல் B
4c வீந்து B, Irā.; வியந்து A_1; வீய்ந்து A_2, A_3

எ-து. இதுவும் அது.

மழைத் துளிகள் உகவும் கார்ப் பருவம் அன்று என்று சொல்லாநின்றார்[1] இவ்வூரார். அச்சொலவு தான்[2] அவர்க்குக்[3] குணமோ குற்றமோ என்பது[4] அறியேன். அது தான் அவர்க்குக்[5] குணமே[6] கொல்லோ! வளவிய துடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளை முரியாய் வெண் குடை ஆகாநின்றது தண் கோடல் அழிந்து என்றவாறு.

[Only A_3:] பத்தெனவுமாம்.*

1 சொல்லாநின்றார் A_1, A_3, Irā.; சொல்லார் B

2 அச்சொலவு தான் A_1, B, Irā.; அச்சொல் A_3

3 அவர்க்குக் A_3, B, Irā.; அவர்க் A_1

4 என்பது A_1, B, Irā.; Ø A_3

5 அவர்க்குக் A_1, A_3, Irā.; அவர்க் B

6 குணமே A_1, A_3, Irā.; குணமோ B

* In A_3, the commentary is followed by the note *patt' eṉavum ām*, "there is also 'ten'". Possibly this refers to an alternative numbering.

உகவும்	கார்	அன்று	என்பார்	ஊரார்	அதனைத்
uka.v-um	*kār*	*aṉṟu*	*eṉpār*	*ūrār*	*ataṉai.t*
to be shed (inf.) + *um*	rainy season	not to be (3.sg.n.)	to say (ip. 3.pl.ep.)	village (pron.n. 3.pl.ep.)	that (obl.) (acc.)

தகவும்	தகவு	அன்று	என்று	ஓரேன்	தகவேகொல்
takav-um	*takavu*	*aṉṟu*	*eṉṟu*	*ōrēṉ*	*takav-ē-kol*
fitness + *um*	fitness	not to be (3.sg.n.)	to say (inf.)	to consider (neg. 1.sg.)	fitness + *ē* + *kol*

வள்	துடுப்பு	ஆய்ப்	பாம்பு	ஆய்	விரல்	ஆய்	வளை	முரி	ஆய்
vaḷ	*tuṭuppu*	*āy.p*	*pāmpu*	*āy*	*viral*	*āy*	*vaḷai*	*muri*	*āy*
generous	ladle	to be (abs.)	snake	to be (abs.)	finger	to be (abs.)	bracelet	broken piece	to be (abs.)

வெள்	குடை	ஆம்	தண்	கோடல்	வீந்து.
veḷ	*kuṭai*	*ām*	*taṇ*	*kōṭal*	*vīntu*.
white	parasol	to be (ip. 3.)	cool	white glory lily	to perish (abs.)

Even though [raindrops] are shed, the villagers say that it is not the rainy season.
I do not know whether it is right or not.[1] Is it really right?[2]
The cool glory lilies[3] become generous ladles,[4] then snakes,[5] then fingers,[6]
then pieces of bracelets, and then white parasols, as they wither.[7]

(The same situation.)

[1] The particle *-um* is difficult to explain. The OC takes *takavum takav' aṉṟu* as a "yes/no" question, glossing *avarkkuk kuṇamō kuṟṟamō aṟiyēṉ*, "I do not know if it is a virtue or a fault for them".

[2] Note the combination of emphatic *-ē* and the question particle *-kol*.

[3] For the (white) glory lily (*kōṭal*), see the notes to TN 107.

[4] For the comparison, cf. TAi 21, AiE 17.

[5] For the comparison, cf. TN 107, TAi 3, 29, KārN 11.

[6] For the comparison, cf. TN 72, 111, 118, TAi 2, Kain. 9.

[7] For a similar description of the blooming of the laburnum trees, cf. TN 98.

120. பீடிலா ரென்பார்கள் காணார்கொல் வெங்கதிராற்
கோடெலாம் பொன்னாய்க் கொழுங்கடுக்ணை—காடெலா
மத்தங் கதிரோன் மறைவதன்முன் வண்டொடுதேன்
றுத்த மறையுந் தொடர்ந்து.

2a கோடெலாம் A_2, B, Irā.; கோடலாம் A_1

2b பொன்னாய்க் A_1, A_2, Irā.; பொன்னாய் B

2c கொழுங்கடுக்கை A_2, B; கொழுங்கடுக்கைக் A_1, Irā.*

4b மறையுந் A_1, A_2, Irā.; மமையுந் B

4c தொடர்ந்து A_2, B, Irā.; துடர்ந்து A_1

* Since *kaṭukkai* is a nominative, it should not trigger consonant doubling.

எ-து. இதுவும் அது.

நம்மைப்[1] பெருமை இலர் என்று சொல்லுவார் காணாதாராகாரோ[2]! வளவிய கொன்றை-கள்[3] கொம்பெலாம்[4] பொன்னாக[5] வண்டொடு தேன்கள் துத்தம் என்னும் பண்ணினைத் தம்முள் பொருந்தி ஒலியாநின்றன காடெல்லாம்[6] வெய்ய[7] கதிரோடு கூடி வெங் கதி-ரோன்[8] அத்த மலையை அடைதற்கு முன்னே என்றவாறு.

1 நம்மைப் A_1, Irā.; நமறைப் B

2 காணாதாராகாரோ Irā.; காணாதாரகாதே A_1; காணாதாராதே B

3 கொன்றைகள் A_1, Irā.; கொன்கைகள் B

4 கொம்பெலாம் A_1, B; கொம்பெல்லாம் Irā.

5 பொன்னாக B; _____ A_1; பொன்னாகப் பூக்க Irā.

6 காடெல்லாம் A_1, Irā.; காடெலாம் B

7 வெய்ய B, Irā.; யெய A_1

8 கதிரோன் A_1, Irā.; கதிரோண் B

பீடு	இலார்	என்பார்கள்	காணார்கொல்	வெம்	கதிரால் / -ன்
pīṭu	*ilār*	*eṉpārkaḷ*	*kāṇār-kol*	*vem*	*katirāl / -ṉ*
greatness	not to be (part.n. 3.pl.ep.)	to say (part.n. ip. 3.pl.ep.)	to see (neg. 3.pl.ep.) + *kol*	hot	ray (instr.)

கோடு	எலாம்	பொன்	ஆய்க்	கொழும்	கடுக்கை	காடு	எலாம்
kōṭu	*elām*	*poṉ*	*āy.k*	*koḻum*	*kaṭukkai*	*kāṭu*	*elām*
branch	all	gold	to be (abs.)	prosperous	laburnum tree	forest	all

அத்தம்	கதிரோன்	மறைவதன்	முன்	வண்டொடு	தேன்
attam	*katirōn*	*maṟaivataṉ*	*muṉ*	*vaṇṭoṭu*	*tēṉ*
N of a mountain	ray (pron.n. 3.sg.m.)	to be hidden (ip. vb.n.) (obl.)	before	bee (soc.)	bee

துத்தம்	அறையும்	தொடர்ந்து.
tuttam	*aṟaiyum*	*toṭarntu.*
N of a melody type	to sound (ip. 3.)	to continue (abs.)

The people who say that [we] do not have greatness[1]—don't they see? Because of the hot sunrays,[2]
the luxuriant laburnum trees[3] have become gold[4] on all their brances, and all over the forest,
before the sun set behind the Attam mountain,[5] the bees along with the drones[6]
are continuously humming in the *tuttam* melody.[7]

(The same situation.)

[1] "We" is added by the suggestion of the OC. The point seems to be that the people are chastising the heroine for her lack of self-composure without understanding the affliction that the rainy season causes for her. Another possibility might be to understand "the people who say that [he] does not have greatness", which would suggest that the people are criticising the hero for not having returned, whereas, in the speaker's opinion, the advent of the rainy season shows that he will return very soon.

[2] The image is somewhat abridged, but we have to assume that the laburnum trees blossom because of the rains, which, in turn, are caused by the fact that the sunshine has caused the water to evaporate (cf. TN 95, 105). The OC disregards the word order and connects *vem katirāl* with *katirōṉ*, "sun", in line 3.

[3] For the laburnum trees (*kaṭukkai*), see the notes to TN 98.

[4] Refers to the yellow flowers of the laburnum tree.

[5] For the *attam* mountain, see the notes to TN 69.

[6] For *vaṇṭu* and *tēṉ*, cf. the notes to TN 102.

[7] *Tuttam* is the name of one of the ancient Tamil melody types. For bees humming in a specific melody, cf. TN 63, 95, 106, TAi 16, KārN 15.

121. ஒருத்தியா னொன்றல பல்பகை யென்னை
விருத்தியாக் கொண்டன வேறாப்—பொருத்தின்
மடலன்றின் மாலை வருவளி யாம்பல்
கடலன்றிக் காரூர் கறுத்து.

2c வேறாப் A_1, Irā.; வேறாய்ப் A_3; வென்றாகப் B

3c வருவளி B; பருவழி A_1, A_3; படுவசி Irā.*

* The reading *varu vaḷi*, "oncoming wind", seems preferable, although the OC glosses *maḻai peyal*, "rainfall". The reading *paru vaḻi* is clearly corrupted. Irā.'s emendation *paṭu vaci* is based on the gloss found in the OC, but does not seem likely, as the word *vaci* for "rain" is ill-attested.

எ-து. இதுவும் அது.

யான் ஒருத்தி. எனக்கு ஒன்று அல்ல பல பகைகள்[1] என்னை மலைத்தலே தமக்கு[2] ஒழுக்கமாகக் கொண்டன. வேறாகத் துணையைப் பிரிந்து பொருந்தின் மடற்[3] பனை-மேல் இருந்த அன்றில், மாலைப் பொழுது, மழை பெயல், ஆம்பற் குழல், கடல் அன்றியே முகில்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவை எல்லாம் எம்மேல்[4] வெகுண்டு என்றவாறு.

1 பகைகள் A_1, B, Irā.; பகைக்கெள் A_3

2 தமக்கு A_1, B, Irā.; தங்களுக்கு A_3

3 பொருந்தின் மடற் A_1, Irā.; பொருத்தின் மடற் A_3; பொருத்தம் இன்றிப் B

4 எம்மேல் B; மேல் A_1, A_3, Irā.

ஒருத்தி	யான்	ஒன்று	அல	பல்	பகை	என்னை
orutti	*yāṉ*	*oṉṟu*	*ala*	*pal*	*pakai*	*eṉṉai*
one woman	I	one	not to be (3.pl.n.)	many	enemy	I (acc.)

விருத்தி	ஆக் (= ஆகக்)	கொன்டன	வேறு	ஆப் (= ஆகப்)	பொருத்து	இல்
virutti	*ā.k* (= *āka.k*)	*koṇṭaṉa*	*vēṟu*	*ā.p* (= *āka.p*)	*poruttu*	*il*
opponent	to be (inf.)	to take (p. 3.pl.n.)	other	to be (inf.)	joining	not to be

மடல்	அன்றில்	மாலை	வரு	வளி	ஆம்பல்
maṭal	*aṉṟil*	*mālai*	*varu*	*vaḻi*	*āmpal*
palm stem	aṉṟil bird	evening	to come	wind	flute

கடல்	அன்றிக்	கார்	ஊர்	கறுத்து.
kaṭal	*aṉṟi.k*	*kār*	*ūr*	*kaṟuttu.*
sea	besides	cloud	village	to resent (abs.)

I am alone. Not one, but many enemies have taken me
as their opponent[1]—in particular, the *aṉṟil* bird on the palm stem,
which is not joined [with its mate],[2] the evening, the oncoming wind, the flute-play,[3]
the sea, the clouds, and the village[4]—being hostile [to me].

(The same situation.)

[1] I take *virutti* as "opponent" (< Skt. *viruddha*). *Virutti* can also be understood as "conduct" (< Skt. *vṛtti*), which, however, more difficult to account for. The OC prefers the latter interpretation, but has to twist the wording, glossing *eṉṉai malaittalē tamakku oḻukkamākak koṇṭaṉa*, "have taken afflicting me as their conduct".

[2] For the *aṉṟil* bird, see the notes to TN 56. The attribute *porutt' il*, lit. "without joining", is slightly problematic. Probably it suggests that the male and female *aṉṟil* bird are separated from each other. The point seems to be that the solitary *aṉṟil* bird afflicts the heroine, because it reminds her of her own loneliness.

[3] For the flute-play afflicting the heroine, see the notes to TN 101.

[4] I take *ūr*, "village", as a part of the enumeration (referring to the slander of the villagers). The OC ignores it. Naṭarāca Piḷḷai's modern commentary takes it the root of the verb *ūr-tal* and connects it with *kaṟuttu*, "being hostile", which I find more difficult to account for.

122. கானந் தலைசெயுக் காப்பார் குழற்றோன்ற
வேன மிடந்த மணியெதிரே—வான
நகுவதுபோன் மின்னாட நாணாவென் னாவி
யுகுவது போலு முடைந்து.

1b தலைசெயக் A_1, A_2, Irā.; தலைசெய்யக் B
1c குழற்றோன்ற A_1, A_2, Irā.; குழறோன்ற B
2d-3a வான நகுவதுபோன் A_1, A_2, Irā.; வானந் தருவதுபோன் B
3c நாணாவென் A_1, A_2, Rāj.; நா‡‡‡ன் B; நாணவென் Irā.; நாணிலென் NP*
4a யுகுவது A_1, A_2, Irā.; யுடைவந்து B
4c முடைந்து A_1, A_2, Irā.; முடைத்து B

* Irā.'s reading *nāṇa* is probably simply a mistake. Both NP and Rāj. felt compelled to correct the reading.

எ-து. இதுவும் அது.

காடுகள் தழைத்துத் தலையெடுக்க ஆயர் ஊதும் குழல் ஓசை தோன்ற ஏனங்கள் இடந்த மணிகளின் எதிரே முகில்கள்[1] சிரிப்பது[2] போல மின்கள்[3] ஒளிவிட இக்காலத்தும் இறந்துபடாமையான் நாண்[4] இல்லாத என் உயிர் ஒழுகுவது போல உளது என்றவாறு.

1 முகில்கள் A_1, Irā.; முலைகள் B

2 சிரிப்பது B, Irā.; சரிப்பது A_1

3 மின்கள் A_1, B; மீன்கள் Irā.

4 நாண் B, Irā.; நான் A_1

கானம்	தலைசெயக்	காப்பார்	குழல்	தோன்ற
kāṉam	*talaiceya.k*	*kāppār*	*kuḻal*	*tōṉṟa*
forest	to flourish (abs.)	to guard (part.n. ip. 3.pl.ep.)	flute	to appear (inf.)

ஏனம்	இடந்த	மணி	எதிரே	வானம்
ēṉam	*iṭanta*	*maṇi*	*etir-ē*	*vāṉam*
boar	to dig out (p. pey.)	gem	in front + *ē*	sky

நகுவது	போல்	மின்	ஆட	நாணா	என்	ஆவி
nakuvatu	*pōl*	*miṉ*	*āṭa*	*nāṇā*	*eṉ*	*āvi*
to laugh (ip. vb.n.)	like	lightnings	to play (inf.)	to be ashamed (neg. pey.)	I (obl.)	soul

உகுவது	போலும்	உடைந்து.
ukuvatu	*pōlum*	*uṭaintu*.
to be shed (ip. vb.n.)	to be like (ip. 3.)	to break (abs.)

When the forest flourishes, when the flute-play of the herdsmen appears,[1]
when the lightnings play as if they were laughing in the sky,
competing with[2] the gems dug out by boars,[3] then my soul
seems to be parting and breaks.

(The same situation.)

[1] For the flute-play afflicting the heroine, see the notes to TN 101. "Herdsmen" is lit. "those who protect" (*kāppār*). The OC glosses *āyar*.

[2] Lit. "in front of".

[3] For the image of boars digging out gems, cf. TAi 4.

123. இம்மையாற் செய்ததை யிம்மையே யாம்போலு
மும்மையே யாமென்பா ரோரார்கா—ணம்மை
யெளிய ரெனநலிந்த வீர்ங்குழலா ரேடி
தெளியச் சுடப்பட்ட வாறு.

1a இம்மையாற் A_1, B, Nacc., Irā.; இம்மையே A_2

1c-d யிம்மையே யாம்போலு A_1, A_2, B, Irā.; யிம்மை யியாம்போலு Nacc.

2a-b மும்மையே யாமென்பா A_1, B, Irā.; மம்மையே யாமென்ப A_2; மும்மையா மென்பவ Nacc.

2c ரோரார்கா B, Nacc., Irā.; ரோரர்கா A_1, A_2

2d ணம்மை A_1, A_2, B, Irā.; ணெம்மை Nacc.

3b ரெனநலிந்த A_1, A_2, B, Irā.; ரெனநினைந்த Nacc.

3c வீர்ங்குழலா A_1, A_2, B, Irā.; வின்குழலா Nacc.

3d ரேடி A_1, A_2, B, Irā.; ரேடீ Nacc.

4a தெளியச் A_2, B, Nacc., Irā.; தெளிய A_1

எ-து. குறித்த பருவத்தின்கண் வந்த தலைமகனைப் புணர்ந்திருந்த தலைமகள் முன்பு தன்னை நலிந்த குழலோசை அந்திமாலைப் பொழுதின்கண் கேட்டதனால் துயர் உறாதாளாய்த்[1] தோழிக்குச் சொல்லியது.

1 உறாதாளாய்த் Irā.; உறாதாளாய A$_1$, B

இப் பிறப்பின்கண் செய்த தீவினை இப் பிறப்பின்கண்ணே விளையும் போலும். மறு பிறப்பின்கண் ஆம் என்பார் அறியாதார் காண். முன்பு நம்மை எளியர் எனக்கொண்டு துயர் செய்த ஈர்ங் குழலார், தோழி, எல்லாரும் அறியச் சுடப்பட்டவாற்றைப் பாராய் என்றவாறு.

குழல் நலிவது நெருப்பாற் சுடப்பட்டுத் துளைப்பட்ட பின் சூடு உண்டது. பிறரை நலிந்தாற்[1] பயன் என்று குழலைச் சொல்லுமாறு என்னை எனிற்[2] பிறரை நலியும் தன்மை முன்பே அதற்கு உளது ஆதலாற் சொல்லப்பட்டது[3] எனக் கொள்க.*

1 நலிந்தாற் A$_1$, B; நலிந்ததாற் Irā.

2 எனிற் A$_1$, Irā.; எனினு B

3 சொல்லப்பட்டது B; பட்டது A$_1$, Irā.

* Note that the OC is followed by an explanation of the image found in the poem: “That the flute suffers [means] that it is burnt by fire and experiences burning after having been perforated. Why is it said about the flute that it is the result of afflicting others? Take it to mean that it happens because it earlier had the quality of afflicting others.”

இம்மையால் / -ன்	செய்ததை	இம்மையே	ஆம்	போலும்
immaiyāl / -ṉ	*ceytat-ai*	*immai.y-ē*	*ām*	*pōlum*
this birth (instr.)	to do (part.n. 3.sg.n.) + *ai*	this birth + *ē*	to be (ip. 3.)	to be like (ip. 3.)

உம்மையே	ஆம்	என்பார்	ஓரார்	காண்	எம்மை
ummai.y-ē	*ām*	*eṉpār*	*ōrār*	*kāṇ*	*emmai*
next birth + *ē*	to be (ip. 3.)	to say (part.n. ip. 3.pl.ep.)	to consider (part.n. 3.pl.ep.)	to see (imp.)	we(excl.) (acc.)

எளியர்	என	நலிந்த	ஈர்ம்	குழலார்	ஏடி
eḷiyar	*eṉa*	*nalinta*	*īrm*	*kuḻalār*	*ēṭi*
despicable (3.pl.ep.)	to say (inf.)	to afflict (p. pey.)	fresh	flute (pl.)	(exclamation)

தெளியச்	சுடப்	பட்ட	ஆறு.
teḷiya.c	*cuṭa.p*	*paṭṭa*	*āṟu.*
to be clear (inf.)	to burn (inf.)	to happen (p. pey.)	way

What one has done[1] in this life seems to be [effective] in this life.
Those who say that it is [effective] in the next life are ignorant. Hey, see how
the fresh flutes,[2] who used to troube us, saying “poor ones”,
are burnt[3] for [everyone] to know.[4]

(The heroine, who has united with the hero, who has come back at the time he has specified, speaking to the confidante, as one who does not experience affliction because of hearing the

sound of the flutes, which previously afflicted her, at the time of twilight and evening [any more].)

[1] *-Ai* in *ceytatai* is a particle, which has traditionally been explained as a meaningless "expletive" (cf. e.g. *Kuṟuntokai* 49).

[2] Note the human plural suffix *-ār* in *kuḻalār*, which seems highly unusual, although there is a parallel in TN 111 (*kōṭalār* in TN 111). "Fresh" (*īr*) is also a somewhat akward attribute for flutes. An entirelly different possibility would be tu take *īrm kuḻalār* as "women with moist hair", but context speaks in favour of the flutes.

[3] Note the construction infinitive + *paṭu-tal*, which seems to denote the passive (as in modern Tamil).

[4] The flute-play of the cowherds returning to the village in the evening is regularly said to afflict the heroine during separation (see the notes to TN 101). The point of this poem seems to be that the heroine is pleased by the fact that now the flutes have to suffer. That the flutes are "burnt" might perhaps mean that they are perforated with hot instruments during the production process. Note also the discussion in the OC.

முல்லை முடிந்தது[1].

1 முடிந்தது A_1, B; முற்றும் A_2; முற்றியது Irā.

End of *mullai*.

மருதம்
Marutam

124. செவ்வழியாழ்ப் பாண்மகனே சீரார்தேர் கையினா
லிவ்வகை யீர்த்துய்ப்பான் றோன்றாமு—னிவ்வழியே
யாடினா னாய்வய லூரன்மற் றெங்கையர்தோள்
கூடினான் பின்பெரிது கூர்ந்து.

2a லிவ்வகை A_1a, A_2, B, Irā.; லவ்வழயே A_1b
3d றெங்கையர்தோள் A_1a, A_1b, A_2, Irā.; றெங்கையர்கோள் B
4a கூடினான் A_1a, A_1b, A_2, Irā.; கூடினார் B
4b பின்பெரிது A_1a, A_2, B, Irā.; பின்பெரிதுங் A_1b

எ-து. பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது,

செவ்வழி யாழையுடைய பாண்மகனே! சீர் ஆர்ந்த விளையாட்டுத் தேரினைத் தன் கையினால்[1] இம்மனையின்கண் ஈர்த்து நடத்துகின்ற என் மகன் பிறப்பதற்கு முன் இம்மனையின்கண் பிரியாது[2] ஆய்வயல் ஊரன் ஒழுகினான். பின்னையெல்லாம் எங்கையர் தோளே மிக விரும்பி முயங்கினான். ஆதலான்[3] இப்பருவம் யாம் அவற்குத்[4] தக்கேம் அல்லேம்[5] என்றவாறு.

1 கையினால் B; கையில் A_1a; கையால் Irā.
2 பிரியாது A_1a, Irā.; பிறியாது B
3 ஆதலான் A_1a, Irā.; ஆதலால் B
4 அவற்குத் A_1a, B, அவர்க்குத் Irā.
5 அல்லேம் A_1a, Irā.; அலம் B

செவ்வழி	யாழ்ப்	பாண்மகனே	சீர்	ஆர்	தேர்	கையினால்
cevvaḻi	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*	*cīr*	*ār*	*tēr*	*kaiyiṉāl*
N of a melody type	lute	bard + *ē*	excellence	to be full	chariot	hand (obl.) (instr.)

இவ்	வகை	ஈர்த்து	உய்ப்பான்	தோன்றா	முன்	இவ்	வழியே
i.v	*vakai*	*īrttu*	*uyppāṉ*	*tōṉṟā*	*muṉ*	*i.v*	*vaḻi.y-ē*
this	manner	to pull (abs.)	to guide (part.n. ip. 3.sg.m.)	to appear (neg. pey.)	before	this	way + *ē*

ஆடினான்	ஆய்	வயல்	ஊரன்	மற்று	எங்கையர்	தோள்
āṭiṉāṉ	*āy*	*vayal*	*ūraṉ*	*maṟṟu*	*eṅkaiyar*	*tōḷ*
to play (p. 3.sg.m.)	to choose	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	*maṟṟu*	my younger sister (pl.)	shoulder

கூடினான்	பின்	பெரிது	கூர்ந்து.
kūṭiṉāṉ	*piṉ*	*peritu*	*kūrntu.*
to unite (p. 3.sg.m.)	after	big (3.sg.n.)	to be abundant (abs.)

Bard [playing] the *cevvaḻi* lute![1] Before the one who pulls[2] the chariot full of excellence in this way[3] with his hand had appeared,[4] the man from the village with beautiful fields

enjoyed himself here. Afterwards, though,[5] he started joining[6]
the shoulders of my sisters[7] very excessively.

(The heroine refuses entry to the bard.)

[1] *Cevvaḻi* is one of the ancient Tamil melody types. For the bard's lute being tuned to a specific melody type, cf. TN 126, 133.

[2] Lit. "pulls and directs" (*īrtt' uyppāṉ*). This is one of the many cases where Tamil uses two verbs for a single action, whereas only one verb is idiomatic in English.

[3] The OC glosses *immaṉaiyiṉkaṇ*, "in this house", but *ivvakai*, "in this way", rather seems to refer to the manner of pulling the toy chariot.

[4] Refers to the birth of the hero's and heroine's son, who is described as playing with a toy chariot (cf. TN 139). Note the construction with negative *peyareccam* to express anteriority (cf. TN 57, 125, 143, 149, AiE 21).

[5] For the adversative particle *maṟṟu*, see the notes to TN 46.

[6] Note that the perfective aspect in *kūṭiṉāṉ* here denotes an action that has begun in the past.

[7] The heroine sarcastically refers to the hero's courtesans as her "younger sisters" (*eṅkaiyar*). Cf. TN 132, 136, 151, TAi 37, AiAi 22.

125. மாக்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே மண்யானைப் பாகனார்
தூக்கோற் றுடியொடு தோன்றாமுன்—றூக்கோற்
றொடியுடையார் சேரிக்குத் தோன்றுமோ சொல்லாய்
கடியுடையேன் வாயில் கடந்து.

1c மண்யானைப் A_1a, A_2, Irā.; மண்யானை A_1b, B

2a தூக்கோற் A_1a, A_2, B, Irā.; துக்கோற் A_1b

2b றுடியொடு A_1a, A_1b, A_2, B; றுடியோடு Irā.*

2c தோன்றாமுன் A_1a, A_2, B, Irā.; தோன்றாமற் A_1b

2d றூக்கோற் A_1a, A_2, B, Irā.; றூக்கற் A_1b

3b சேரிக்குத் A_1a, A_1b, A_2, Irā.; சேறிக்குத் B

* The reading in the mss. is ambiguous, but the sociative suffix should be *-oṭu* before consonants.

எ-து. இதுவும் அது.

அழகிய நரம்பையுடைய[1] யாழ்ப் பாணனே[2]! மண்ணாற் செய்யப்பட்ட யானைப் பாகராகிய என் மகனார் தாம்[3] கொட்டுகின்ற தூக்கோற் துடியோடு இங்குத் தோன்றி ஒழுகுவதற்கு முன்பு தூய புரிப்புச்[4] செயல்களையுடைய தொடியுடையார் மனையின்கண் சென்று தோன்றி ஒழுகுமோ? சொல்லாய் இப்பொழுது அவனால் வரையப்பட்ட வரவினையுடையேன்[5] வாயிலைக்[6] கடந்து என்றவாறு.

1 நரம்பையுடைய A_1a, B, காம்பையுடைய Irā.*

2 பாணனே A_1a, Irā.; பாண்மகனே B

3 தாம் A_1a, Irā.; தான் B

4 தூய புரிப்புச் Irā.; தூய பிரிப்புச் A_1a, தூயப் பிரிப்புச் B†

5 வரவினை A_1a, B, வாழ்வினை Irā.‡

6 வாயிலைக் A_1a, B, வாயில் Irā.

* Note that Irā. changes the reading *narampaiyuṭaiya*, which is found in both mss., to *kāmpaiyuṭaiya*, probably to match his preferred interpretation of the text of the poem (see the notes to the translation).

† The reading *pirippu*, which is found in both mss., does not seem to make sense. Irā.'s emendation *purippu* is an ill-attested word, but it can be derived from the verb *puri-ttal*, "to twist". This seems reasonable as a gloss for *kōl*, "roundness".

‡ Note that Irā. changes the reading *varaviṉai*, "coming", which is found in both mss., to *vāḻviṉai*, "life". The original reading, however, seems more satisfactory in the context (see the notes to the translation).

மாக்	கோல்	யாழ்ப்	பாண்மகனே	மண்	யானைப்	பாகனார்
mā.k	*kōl*	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*	*maṇ*	*yāṉai.p*	*pākaṉār*
great	stick	lute	bard + *ē*	earth	elephant	elephant driver (pl.)

தூக்	கோல்	துடியொடு	தோன்றா	முன்	தூக்	கோல்
tū.k	*kōl*	*tuṭiyoṭu*	*tōṉṟā*	*muṉ*	*tū.k*	*kōl*
purity	stick	hourglass drum (soc.)	to appear (neg. pey.)	before	purity	roundness

தொடி	உடையார்	சேரிக்குத்	தோன்றுமோ	சொல்லாய்
toṭi	*uṭaiyār*	*cērikku.t*	*tōṉṟum-ō*	*collāy*
bracelet	to possess (part.n. 3.pl.ep.)	quarters (dat.)	to appear (ip. 3.) + *ō*	to say (imp.)

கடி	உடையேன்	வாயில்	கடந்து.
kaṭi	*uṭaiyēṉ*	*vāyil*	*kaṭantu.*
protection	to possess (part.n. 1.pl.)	entrance	to pass through (abs.)

Bard [playing] a lute with large strings![1] Before the driver of the earthen elephant
appeared[2] with his drum with pure sticks,[3] did he appear[4]
in the quarters[5] of the [women] with pure round bracelets[6]—tell [me]!—
after having crossed the doorway[7] of me, the protected one?[8]

or: Bard with a lute and a large staff

(The same situation.)

[1] I take *kōl*, lit. "stick", to refer to the strings of the lute. The meaning "lute-string" is listed for *kōl* in the TL with reference to *Cīvakacintāmaṇi* 459. Another possibility is to take *kōl* as "staff", in which case it would not modify the lute, but be a separate attribute of *pāṇmakaṉ* ("bard with a lute and a large staff"). The OC glosses *narampu*, "string". Irā., however, changes the gloss to *kāmpu*, "bamboo", and adds a footnote stating that the ancient bards used to carry a bamboo rod. For the phrase *māk kōl yāḻ pāṇmakaṉē*, cf. TN 151.

[2] Refers to the birth of the hero's and heroine's son, who is described as playing with a toy elephant (cf. *Kalittokai* 80 Note the construction with negative *peyareccam* to express anteriority (cf. TN 57, 124, 143, 149, AiE 21).

[3] *Tuṭi*, according to the TL, is "a small drum shaped like an hour-glass". The attribute *tūk kōl*, "with pure sticks", is not very clear. The wording seems to be based on *etukai*. Note the play on *kōl*, which means "stick" here, but "roundness" in its second instance.

[4] "He" refers to the hero. Note that the imperfective aspect is used for a recurring action taking place in the past.

[5] The dative in *cērikku* is slightly surprising, since it normally expresses the goal of a motion. The OC adds a verb of motion (*ceṉṟu*).

[6] Refers to the hero's courtesans. "Pure" is sarcastic.

[7] It seems best to take the postponed absolutive *kaṭantu* as dependent on *tōṉṟumō*, "did he appear", and *collāy*, "tell [me]", as a parenthesis. In theory, it would also be possible to connect *kaṭantu* with *collāy* ("tell me, after you have crossed the doorway"), but this seems less preferable from the point of view of content.

[8] The phrase *kaṭi uṭaiyēṉ* is not entirelly clear. It seems best to take *kaṭi* as "protection" (cf. TN 2, 32). The OC glosses *varaiyappaṭṭa varaviṉaiyuṭaiyēṉ*, "me whose coming is restricted". The point seems to be that unlike the hero, who can come and go freely, the heroine is kept under guard in her house.

126. விளரியாழ்ப் பாண்மகனே வேண்டா வழையேன்
முளரி மொழியா துளரிக்—கிளரிநீ
பூங்கண் வயலூரன் புத்தில் புகுவதன்மு
னாங்க ணறிய வுரை.

1d வழையேன் A_1a, A_2, B, Irā.; பழையே A_1b
2b மொழியா A_1a, A_2, B, Irā.; யொழியா A_1b
2c துளரிக் A_1a, B, Irā.; துளரி A_2; துணரக் A_1b
2d கிளரிநீ A_1a, B, Irā.; களரி A_2; கிளரிளிய A_1b
3d-4a புகுவதன்மு னாங்க ணறிய A_1a, A_2, B, Irā.; புகுவதன்முன் யாங்க ளறிய A_1b

எ-து. இதுவும் அது.

விளரி என்னும் பண்ணைச் செய்கின்ற யாழையுடைய பாணன்மகனே[1]! யாங்கள் விரும்பாதன அழையாதொழிக. எங்கண்மாட்டு நினக்கு ஈரம்[2] இல்லாத முளரி போன்ற மொழிகளைச் சொல்லாது[3] இங்குநின்றும் புடைபெயர்ந்து கிளர்ந்து நீ போய்த் தாமரைப் பூப் போன்ற கண்களையுடைய[4] வயலூரன்[5] இன்று[6] புது மனையின்கண்ணே புகுவதன்[7] முன்பு[8] அப் புது மனைக்கண் நீ சென்று வாராநின்றான்[9] என்று அவனாற் காதலிக்கப்-பட்ட பரத்தையர்க்கு உரை என்றவாறு.

1 பாணன்மகனே A_1a, B, பாண்மகனே Irā.
2 ஈரம் A_1a, Irā.; இரக்கம் B
3 சொல்லாது A_1a, Irā.; சொல்லது B
4 கண்களையுடைய A_1a, Irā.; கண்ணையுடைய B
5 வயலூரன் A_1a, Irā.; வயலாரன் B
6 இன்று A_1a, Irā.; இன்று புகுது B
7 புகுவதன் Irā.; அவன் புகுவதன் A_1a, B
8 முன்பு A_1a, B; முன் Irā.
9 வாராநின்றான் A_1a, Irā.; அவன் வாராநின்றான் B

விளரி	யாழ்ப்	பாண்மகனே	வேண்டா	அழையேல்	(or: வேண்டா	அழையேன்)
viḷari	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*	*vēṇṭā*	*aḻaiyēl*	(or: *vēṇṭā*	*aḻaiyēṉ*)
N of a melody type	lute	bard + *ē*	to want (part.n. neg. 3.pl.n.)	to call (neg. imp.)	(or: to be necessary (neg. 3.sg.n.)	to call (neg. 1.sg.))

முளரி	மொழியாது	உளரிக்	கிளரி	நீ
muḷari	*moḻiyātu*	*uḷari.k*	*kiḷari*	*nī*
thorny twig	to speak (neg. abs.)	to move (abs.)	to emerge (abs.)	you

பூம்	கண்	வயல்	ஊரன்	புது	இல்	புகுவதன்	முன்
pūm	*kaṇ*	*vayal*	*ūraṉ*	*putu*	*il*	*pukuvataṉ*	*muṉ*
flower	place	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	new	house	to enter (ip. vb.n.) (obl.)	before

ஆங்கண்	அறிய	உரை.
āṅkaṇ	*aṟiya*	*urai.*
there	to know (inf.)	to tell (imp.)

Bard playing the *viḻari* lute![1] Do not tell [me] what [I] do not want [to hear].[2]
Do not speak thorny [words],[3] but move, rise,[4]
and before the man from the village with fields with flowery spots[5] enters his new house,
tell [it] there, for [them] to know.

or: Don't! I have not summoned [you].

(The same situation.)

[1] *Viḻari* is one of the ancient Tamil melody types. For the bard's lute being tuned to a specific melody type, cf. TN 124, 133.

[2] I read *vēṇṭā aḻaiyēl*, lit. "do not tell me unwanted things" (thus also the OC, which glosses *yāṅkaḷ virumpātaṇa aḻaiyātoḻika*). The choice of the verb *aḻai-tal*, "to call, to summon", however, seems slightly surprising in this context. It is also possible to interpret the sandhi as *aḻaiyēṉ*, which would have to be taken as a negative first person singular ("I have not summoned [you]").

[3] I take *muḷari* as "thorny twig" (cf. *Naṟṟiṇai* 384.3), here figuratively used for something thorny or unpleasant. "Words" is added by the suggestion of the OC, which glosses *muḷari pōṉṟa moḻikaḷai*.

[4] Note the irregular absolutive *kiḷari* instead of *kiḷarntu*, probably employed for the sake of *etukai*.

[5] The noun *kaṇ* often occurs as an attribute of *vayal*, "field" and in this context seems to mean "place" or "spot" (cf. TN 127, 140, 147). Another possibility is to take *kaṇ* as "eye" ("fields with flower-eyes"), which would amount to an inverted metaphor: eyes are regularly compared to flowers, but here the actual flowers growing in the field are described as "eyes". This seems to be the interpretation preferred by the OC, which glosses *tāmaraip pūp pōṉṟa kaṇkaḷaiyuṭaiya*.

127. மென்கட் கலிவய லூரன்றன் மெய்ம்மையை
யெங்கட் குரையா தெழுந்துபோ—யிங்கட்
குலங்கார மென்றணுகான் கூடுங்கூர்ந் தென்றே
யலங்கார நல்லார்க் கறை.

1c லூரன்றன் A_1a, B, Irā.; லூரன் A_1b

3a குலங்கார A_1a, A_1b, Irā.; குலகார B

3c-d கூடுங்கூர்ந் தென்றே emend.; கூடுங்கூர்த் தென்றே A_1a, B, Irā.; கூடுங்கூற் றென்றே A_1b*

* I suggest the emendation *kūrntu* for *kūrttu*, since *kūr-tal* should belong to class II. The letters *n* and *t* are frequently confused in the manuscripts.

எ-து. இதுவும் அது.

மெல்லிய இடத்தையுடைய மிக்க வயலூரனுடைய மெய்யுரைகளை எங்கட்குச் சொல்-லாதே இங்குநின்றும் எழுந்து போய் இவ்வுலகத்தின்கண் குலமுடைய மனையாளைப் புணர்தல் புண்ணிற்கு இடும் காரம் போலும் என்[1].....

1 புண்ணிற்கு இடும் காரம் போலும் என் emend.; புணருததாகிம காரம் போலும் என் B; Ø A_1a, Irā.*

[*] The last bit of the surviving commentary is found only in B, albeit in a heavily corrupted form. Based on the parallel in the commentary on AiAi 24, I propose the conjencture *puṇṇiṟku iṭum kāram*.

(Commentary and speech-situations missing from here onwards.)

மெல்	கண்	கலி	வயல்	ஊரன்	தன்	மெய்ம்மையை
mel	*kaṇ*	*kali*	*vayal*	*ūraṉ*	*taṉ*	*meymmaiyai*
soft	place	sound/flourishing	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	he/she/it (obl.)	truth (acc.)

எங்கட்கு	உரையாது	எழுந்து	போய்	இங்கண்
eṅkaṭku	*uraiyātu*	*eḻuntu*	*pōy*	*iṅkaṇ*
we(excl.) (dat.)	to tell (neg. abs.)	to rise (abs.)	to go (abs.)	here

குலம்	காரம்	என்று	அணுகான்	கூடும்	கூர்ந்து	என்றே
kulam	*kāram*	*eṉṟu*	*aṇukāṉ*	*kūṭum*	*kūrntu*	*eṉṟ-ē*
family	pungency	to say (abs.)	to approach (neg. 3.sg.m.)	to unite (ip. 3.)	to be abundant (abs.)	to say (abs.) + *ē*

அலங்கார	நல்லார்க்கு	அறை.
alaṅkāra	*nallārkku*	*aṟai.*
ornament	good (3.pl.ep.) (dat.)	to speak (imp.)

Do not tell us the truth of the man from the village
with thriving fields with arable spots,[1] [but] rise, go, and tell
the ornamented women[2] that he does not approach [us] here,
thinking that family is something pungent,[3] [but] unites [with them] excessively.

(The same situation.)

[1] For *kaṇ* in the meaning "place" or "spot", see the notes to TN 126. Here the OC glosses *iṭam*. *Mel* is lit. "soft", but cf. *meṉpulam*, lit. "soft land", which refers to land suited for cultivation (as opposed to *vaṉpulam,* lit. "hard land").

[2] Refers to the hero's courtesans. *Nallār*, lit. "good ones", is a regular expression for "women" (cf. TN 62, 141 AiAi 4).

[3] *Kāram* can mean "pungency" in general or "alkali" in specific. The OC adds "applied to a wound" (*puṇṇiṟku iṭum kāram*). Apparently alkali was used for woundhealing (cf. the English idiom "rub salt into the wound"). Cf. also AiAi 24: *kārattiṉ veyya eṉ tōḷ*.

128. செந்தா மரைப்பூ வுறநிமிர்ந்த செந்நெல்லின்
பைந்தார் புனல்வாய்ப்பாய்ந் தாடுவா—ளந்தார்
வயந்தகம்போற் றோன்றும் வயலூரன் கேண்மை
நயந்தகன் றாற்றாமை நன்று.

1c வுறநிமிர்ந்த Irā.; வூறநிமிர்ந்த A_1

1d செந்நெல்லின் Irā.; சென்னெல்லின் A_1

2a பைந்தார் A_1, Rāj.; பைந்தார்ப் Irā., NP[*]

2b புனல்வாய்ப்பாய்ந் Irā.; புனல்வாய்ப்பாந் A_1

4a நயந்தகன் Irā.; நயந்துகன் A_1[†]

4b றாற்றாமை A_1 corr., Irā.; றாற்றமை A_1

4c நன்று Irā.; Ø A_1‡

* The reading in A_1 seems preferable because *tār* is a nominative and thus should not trigger consonant doubling. Irā.'s reading (with consonant doubling) would suggest that *tār* is an attribute of *puṉal*.

† The reading *ukaṉṟu* is clearly faulty. Irā.'s conjencture *akaṉṟu* seems reasonable, although it leads to a somewhat surprising statement (see the notes to the translation).

‡ For both semantical and metrical reasons, it is obvious that the manuscript contains a lacuna. Irā.'s conjencture *naṉṟu* is based on the parallel in the next poem (TN 129) and therefore seems reasonable.

செம்	தாமரைப்	பூ	உற	நிமிர்ந்த	செம்	நெல்லின்
cem	*tāmarai.p*	*pū*	*uṟa*	*nimirnta*	*cem*	*nelliṉ*
red	lotus	flower	to come in contact (inf.)	to stand upright (p. pey.)	red	paddy (obl.)

பைம்	தார்	புனல்வாய்ப்	பாய்ந்து	ஆடுவாள்	அம்	தார்
paim	*tār*	*puṉalvāy.p*	*pāyntu*	*āṭuvāḷ*	*am*	*tār*
fresh	garland	flood (loc.)	to leap (abs.)	to bathe (part.n. ip. 3.sg.f.)	beautiful	garland

வயந்தகம்	போல்	தோன்றும்	வயல்	ஊரன்	கேண்மை
vayantakam	*pōl*	*tōṉṟum*	*vayal*	*ūraṉ*	*kēṇmai*
pendant	like	to appear (ip. pey.)	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	relationship

நயந்து	அகன்று	ஆற்றாமை	நன்று.
nayantu	*akaṉṟu*	*āṟṟāmai*	*naṉṟu.*
to be glad (abs.)	to leave (abs.)	to endure (neg. vb.n.)	good (3.sg.n.)

The man from the village with fields, where a fresh garland of red paddy,[1]
which has grown so tall[2] that it touches a red lotus flower, appears like a pendant[3]
on the beautiful garland of a woman who has plunged into the water to bathe:[4]
it is good suffer after having gladly parted with his love.[5]

[The heroine speaking to the confidante.]

The central image of the poem is based on *Kalittokai* 79. The point is that the lotus appears to be hanging from the ear of paddy, just like a pendant hanging from a chain. The next poem, TN 129, contains another variation of the same image.

[1] *Cennel*, lit. "red paddy", is explained by the TL as "a kind of superior paddy of yellowish hue". Cf. TN 129, TAi 32, 34.

[2] The regular meaning of *nimir-tal* is "to stand upright", which seems slightly problematic because the image seems to require the ear of paddy to bend over the lotus flower. It therefore seems better to take *nimir-tal* as "to grow tall" (a meaning also listed in the TL).

[3] The only occurrence of *vayantakam* is found in *Kalittokai* 79, where Nacc.'s commentary identifies it as a kind of ornament (*vayantakam eṉṉum aṇi*). The TL defines *vayantakam* as a "pendant in front of a head-ornament, worn by women", which seems plausible. The TL also suggests an etymology from Skt. *vasantaka*, but the Sanskrit word does not seem to be attested in a similar meaning.

[4] Lit. "who has plunged into the water and bathes". The image of the bathing alludes to the theme of the hero sporting in the water with his courtesans.

[5] For *kēṇmai*, "love", see the notes to TN 18. The point seems to be that the heroine would do better without the hero, even if it would mean that she has to suffer. This is a rather radical statement, since it suggests the possibility of the heroine leaving the hero. One should note that the reading *akaṉṟu*, "having parted with", is based on a conjencture (see the notes to the apparatus).

129. வாடாத தாமரைமேற் செந்நெற் கதிர்வணக்க
மாடா வரங்கினு ளாடுவா—ளீடாய
புல்லக மேய்க்கும் புகழ்வய லூரன்ற
னல்லகஞ் சேராமை நன்று.

1c செந்நெற் Irā.; சென்னெற் A_1

4a னல்லகஞ் Irā.; னல்லமை A_1*

4b சேராமை Irā.; சேரமை A_1

* The manuscript reading is clearly faulty. Irā.'s conjencture *nallakam* is plausible in light of the rhyme with *pullakam*, although the choice of the word *akam* is slightly surprising (see the notes to the translation).

வாடாத	தாமரைமேல்	செம்	நெல்	கதிர்	வணக்கம்
vāṭāta	*tāmaraimēl*	*cem*	*nel*	*katir*	*vaṇakkam*
to fade (neg. pey.)	lotus (loc.)	red	paddy	ear of grain	bending

ஆடா	அரகினுள்	ஆடுவாள்	ஈடு	ஆய
āṭā	*arakiṉuḷ*	*āṭuvāḷ*	*īṭu*	*āya*
to bathe (neg. pey.)	stage (obl.) (loc.)	to dance (part.n. ip. 3.sg.f.)	putting on	to be (p. pey.)

புல்லகம்	ஏய்க்கும்	புகழ்	வயல்	ஊரன்	தன்
pullakam	*ēykkum*	*pukaḻ*	*vayal*	*ūraṉ*	*taṉ*
forehead ornament	to resemble (ip. pey.)	fame	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	he/she/it (obl.)

நல்	அகம்	சேராமை	நன்று.
nal	*akam*	*cērāmai*	*naṉṟu.*
good	chest?	to join (neg. vb.n.)	good (3.sg.n.)

The man from the village with famous fields, where the bending
of an ear of red paddy[1] over a thriving[2] lotus resembles a forehead-ornament[3]
put on[4] a woman who dances on a stage where one does not bathe (?)[5]
—it is good not to join his good chest.[6]

[The heroine speaking to the confidante.]

[1] For "red paddy" (*cennel*), the notes to TN 128.

[2] Lit. "unwithered".

[3] The TL defines *pullakam* as a "woman's ornament for the forehead". The only other occurrences of *pullakam* are *Cilappatikāram* 6.107 and 30.16, where the commentator Aṭiyārkkunallār identifies it as a head ornament (*talaikkōlam*). For the image, see the notes to TN 128.

[4] I take *īṭu* as the root noun of the verb *iṭu-tal*, "to put". One could also understand *īṭu* as "appropriateness" (cf. TN 18, 63, 64).

[5] For the phrase *arakiṉuḷ āṭuvāḷ*, "woman who dances on a stage", cf. *avaipukaḻ araṅkiṉmēl āṭuvāḷ*, "woman who dances on a stage praised by the assembly", in *Kalittokai* 79 (on which this poem is modelled). The phrase *āṭā arakiṉuḷ*, "stage on which one does not bathe", however, is unclear. It looks like a word play of the type where an ambiguous noun is qualified by an disambiguating attribute (cf. TN 4, 101), but the problem is that the ambiguous word is the verb *āṭu-tal*, lit. "to play", can mean both "to dance" and "to bathe". It does not seem to make sense to speak of a "stage where one does not play (i.e. bathe)", because one, in fact, *does* play (i.e. dance) on a stage. Another possibility might be to assume a second meaning for *araṅku*, viz. "river island" (this meaning is not listed for *araṅku* in the TL, but it is attested for the quasi-identical *araṅkam* in *Cilappatikāram* 10.156).

In this case, *āṭā arakiṉuḷ āṭuvāḷ* would have to be understood as "a woman who bathes on the *araṅku* where one does not dance" (i.e. on a river island). There would, however, still be the problem that the attribute *āṭā* "where one dances/bathes", which should disambiguate *araṅku*, can be applied to both meanings of the word.

[6] For the statement, cf. TN 128. *Akam* has to be taken as "chest", a rare meaning, which is, however, listed in the TL with reference to *Cilappatikāram* 30.16. One should note that the reading *akam* is based on a conjencture (see the notes to the apparatus).

130. இசையுரைக்கு மென்செய் திரநின் றவரை
வசையுரைப்பச் சால வழுத்தீர்—பசைபொறை
யியற்மருட் டொல்லா மிகுபுன லூரன்றன்
பொய்ம்மருட்டுப் பெற்ற பொழுது.

1c திரநின் Irā.; தீரநின் A_1

2c வழுத்தீர் Irā.; வழுதிர் A_1

3a யெம்மருட் A_1; மெய்ம்மருட் Irā.*

4a பொய்ம்மருட்டுப் Irā.; பொய்மருட்டுப் A_1

* While the wording is not very clear, the reading found in A_1 can at least tentatively be interpreted and therefore seems preferable to Irā.'s emendation, which is likewise not very clear.

இசை	உரைக்கும்	என்	செய்	திரம்	நின்றவரை
icai	*uraikkum*	*eṉ*	*cey*	*tiram*	*niṉṟavarai*
fame	to say (ip. 3.)	I (obl.)	to do	firmness	to stand (part.n. p. 3.pl.ep.) (acc.)

வசை	உரைப்பச்	சால	வழுத்தீர்	பசை	பொறை
vacai	*uraippa.c*	*cāla*	*vaḻuttīr*	*pacai*	*poṟai*
blame	to say (inf.)	very much	to praise (imp. pl.)	affection	burden

எம்	மருட்டு	ஒல்லா	மிகு	புனல்	ஊரன்	தன்
em	*maruṭṭu*	*ollā*	*miku*	*puṉal*	*ūraṉ*	*taṉ*
we(incl.) (obl.)	to confuse	to be possible (neg. pey.)	to be much	flood	village (pron.n. 3.sg.m.)	he/she/it (obl.)

பொய்ம்	மருட்டுப்	பெற்ற	பொழுது.
poy.m	*maruṭṭu.p*	*peṟṟa*	*poḻutu.*
lie	confusion (pron.n. 3.sg.n.)	to obtain (p. pey.)	time

His firmness beaviour towards me[1] speaks about his fame. Praise
the steadfast one very much in order to tell his faults![2] Affection is a burden (?)[3]
when [I] receive the untruthful confusing [words?][4] about the man from the village
with abundant floods, who is not able to entice us (?).[5]

[The heroine speaking to the bard.]

Note that Rāj. has a different word split for the first line: *icai uraikkum eṉ ceyt' ira niṉṟ' avarai*. Unfortunately, it is not clear how they understand the poem.

[1] Lit. "the firmess he practises towards me". The word *tiram*, "firmness" (< Skt. *sthira*) is rare, but it is attested e.g. in *Tēvāram* 3.127.8. I take this as a sarcastic statement.

[2] I.e., the more you try to praise him, the more his faults will become apparent. I take *niṉṟavarai*, "the steadfast one", as a sarcastic reference to the hero. Another possibility is to take *niṉṟavarai* as the second object of *uraippa*: "in order to tell the people standing [around] about his faults".

[3] The only meaningful way to construe the poem seems to be to understand *pacai poṟai* as a nominal sentence, although it is not entirelly clear what this statement implies.

[4] Here, it seems that *maruṭṭu* has to be taken as a pronominal noun derived from *maruḷ*, "confusion", lit. "that which possesses confusion". I understand this as referring to the bard's words.

[5] The wording is not very clear, but I have taken *maruṭṭu* as the verbal root (alternatively, a root noun) of *maruṭṭu-tal*, "to confuse", "to entice", and *em*, "us", as its object. The heroine seems to be saying that she does not become weak for the hero any more (cf. TN 142).

131. மடங்கிறவு போலும்யாழ்ப் பண்பிலாப் பாண
தொடங்குறவு சொற்றுணிக்க வேண்டா—முடங்கிறவு
பூட்டுற்ற வில்லேய்க்கும் பூம்பொய்கை யூரன்பொய்
கேட்டுற்ற கீழ்நாட் கிளர்ந்து.

1a மடங்கிறவு Irā.; மடங்கிறவுறன் A_1
1c பண்பிலாப் A_1, Irā., Rāj.; பண்பில்லாப் NP
2a தொடங்குறவு Irā.; துடங்குறவு A_1
2d முடங்கிறவு Irā.; முடங்குறவு A_1
3d யூரன்பொய் Irā.; யூரன்பொய்க் A_1
4a கேட்டுற்ற Irā.; கேட்டற்ற A_1

மடங்கு	இறவு	போலும்	யாழ்ப்	பண்பு	இலாப்	பாண
maṭaṅku	*iṟavu*	*pōlum*	*yāḻ.p*	*paṇpu*	*ilā.p*	*pāṇa*
to be bent	prawn	to be like (ip. pey.)	lute	quality	not to be (neg. pey.)	bard (voc.)

தொடங்கு	உறவு	சொல்	துணிக்க	வேண்டா	முடங்கு	இறவு
toṭaṅku	*uṟavu*	*col*	*tuṇikka*	*vēṇṭā*	*muṭaṅku*	*iṟavu*
to begin	relation	word	to cut (inf.)	to be necessary (neg. 3.sg.n.)	to contract	prawn

பூட்டு	உற்ற	வில்	ஏய்க்கும்	பூம்	பொய்கை	ஊரன்	பொய்
pūṭṭu	*uṟṟa*	*vil*	*ēykkum*	*pūm*	*poykai*	*ūraṉ*	*poy*
locking	to happen (p. pey.)	bow	to resemble (ip. pey.)	flower	pond	village (pron.n. 3.sg.m.)	lie

கேட்டு	உற்ற	கீழ்	நாள்	கிளர்ந்து.
kēṭṭu	*uṟṟa*	*kīḻ*	*nāḷ*	*kiḷarntu.*
to hear (abs.)	to happen (p. 3.pl.n.)	former time	day	to emerge (abs.)

Useless bard with a lute like a bent prawn!
[You] mustn't destroy with [your] words the relationship that has been begun.[1] The lies
of the man from the village with flowering ponds, where bent prawns resemble a locked bow,[2]
have been heard[3] on previous days, after they have emerged.

[The heroine speaking to the bard.]

[1] "Destroy" is lit "cut off". This seems to be an sarcastic statement: the heroine asks the bard not to end the relationship between the hero and his concubine.

[2] For the comparison, cf. *Akanāṉūṟu* 96.

[3] The construction absolutive + *uṟu-tal* is unusual. Here it seems to express the passive. The wording is motivated by *etukai*.

132. எங்கை யரிலுள்ளா னேபாண நீபிறர்
மங்கையரி லென்று மயங்கினாய்—மங்கையரி
லென்னா திறவா திவணின் னி.....
பின்னாரி லந்தி முடிவு.

3d னி____ Irā., Rāj.; னி A_1; னிகந்தேகல் NP*

4b லந்தி Irā.; லைந்து A_1

* A_1 does not leave a gap, but for metrical and semantical reasons, it is clear that the text contains a lacuna. NP fills the gap with what is marked as his conjencture.

எங்கையர்	இல்	உள்ளானே	பாண	நீ	பிறர்
eṅkaiyar	*il*	*uḷḷāṉ-ē*	*pāṇa*	*nī*	*piṟar*
my younger sister (pl.)	house	to be (3.sg.m.) + *ē*	bard (voc.)	you	other (3.pl.ep.)

மங்கையர்	இல்	என்று	மயங்கினாய்	மங்கையர்	இல்
maṅkaiyar	*il*	*eṉṟu*	*mayaṅkiṉāy*	*maṅkaiyar*	*il*
woman (pl.)	house	to think (abs.)	to confuse (p. 2.sg.)	woman (pl.)	house

என்னாது	இறவாது	இவணின்	இ.....
eṉṉātu	*iṟavātu*	*ivaṇiṉ*	*i.....*
to think (neg. abs.)	to pass (abs.)	this place (obl.)	.....

பின்னார்	இல்	அந்தி	முடிவு.
piṉṉār	*il*	*anti*	*muṭivu.*
younger siblings	house	twilight	end

He is in the house of my sisters,[1] bard. You have confused
[this house] with the house of the strange women.[2] Don't think
that [this] the house of [those] women, and don't waste any time,[3] [but leave] from here ……
the end of the evening in the house of my siblings.

[The heroine speaking to the bard.]

[1] The heroine sarcastically refers to the hero's courtesans as her "younger sisters" (*eṅkaiyar*). Cf. TN 124, 136, 151, TAi 37, AiAi 22.

[2] Cf. *Akanāṉūṟu* 56.

[3] Lit. "with no [time] passing"

133. பாலையாழ்ப் பாண்மகனே பண்டுநின் னாயகற்கு
மாலையா ழோதி வருடாயோ—காலையாழ்
செய்யு மிடமறியாய் செந்நாநின் பொய்ம்மொழிக்கு
நையு மிடமறிந்து நாடு.

3c செந்நாநின் emend.; சேந்தாநின் A_1, Irā., NP; சேர்ந்தாய்நின் Rāj.*

3d பொய்ம்மொழிக்கு Irā.; பொய்மொழிக்கு A_1

* I propose the emendation *cennā*, "fine (or: red) tongue" for *cēntā*. Note that the mss. do not disinguish between *e* and *ē*, and the letters *n* and *t* are often confused. *Cennā*, "red (or: fine) tongue", is well attested as an epithet of bards (e.g. *Puṟanāṉūṟu* 107.2, 140.2) The reading *cēntā* is difficult to account for. NP's modern commentary takes it as "unwithering" (*cāmputalillāta*), which would suggest the negative *peyareccam* of a verb *cēntu-tal*, "to wither", but such a word does not exist. Rāj.'s emendation *cērntāy*, "you have joined", is likewise not very convincing.

பாலை	யாழ்ப்	பாண்மகனே	பண்டு	நின்	நாயகற்கு
pālai	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*	*paṇṭu*	*niṉ*	*nāyakaṟku*
N of a melody type	lute	bard + *ē*	former time	you (obl.)	master (dat.)

மாலை	யாழ்	ஓதி	வருடாயோ	காலை	யாழ்
mālai	*yāḻ*	*ōti*	*varuṭāy-ō*	*kālai*	*yāḻ*
evening	lute	to play (abs.)	to massage (neg. 2.sg.) + *ō*	morning	lute

செய்யும்	இடம்	அறியாய்	செம்	நா	நின்	பொய்ம்	மொழிக்கு
ceyyum	*iṭam*	*aṟiyāy*	*cem*	*nā*	*niṉ*	*poy.m*	*moḻikku*
to do (ip. pey.)	place	to know (neg. 2.sg.)	red	tongue	you (obl.)	lie	speech (dat.)

நையும்	இடம்	அறிந்து	நாடு.
naiyum	*iṭam*	*aṟintu*	*nāṭu.*
to waste away (ip. pey.)	place	to know (abs.)	to seek (imp.)

Bard [playing] the *pālai* lute![1] Didn't you serve[2] your master earlier
by playing the evening lute? You do not know the place
to play the morning lute.[3] Go, find the place
where they become weak for the false words from your fine tongue.

[The heroine speaking to the bard.]

[1] *Pālai* is one of the ancient Tamil melody types. For the bard's lute being tuned to a specific melody type, cf. TN 124, 126.

[2] *Varuṭu-tal* is only listed as "to massage" in the TL, but NP's modern commentary suggests the meaning "to do service" (*ūḻiyañcey-tal*), which seems appropriate in the context.

[3] The bard plays different melodies on his lute according to the time of the day. The heroine is sarcastically suggesting that the hero should not come to her house, but play the lute at the place where the hero has spent the night.

134. கிழமை பெரியோர்க்குக் கேடின்மை கொல்லோ
பழமை பயனோக்கிக் கொல்லோ—கிழமை
குடிநாய்கர் தாம்பல பெற்றாரிற் கேளா
வடிநாயேன் பெற்ற வருள்.

3b தாம்பல A_1, Irā.; தாம்பலர் Nacc.

3c பெற்றாரிற் A_1, Irā.; பெற்றாருட் Nacc.

4a வடிநாயேன் A_1, Irā.; யடிநாயேன் Nacc.

[Nacc.: பல வாயில்களை மறுத்த தலைவி தனக்கு வாயில் நேர்ந்தமை தோழிக்கு விறலி கூறியது.]

கிழமை	பெரியோர்க்குக்	கேடு	இன்மைகொல்லோ
kiḻamai	*periyōrkku.k*	*kēṭu*	*iṉmai-kollō*
claim	big (3.pl.ep.) (dat.)	ruin	not to be (vb.n.) + *kollō*

பழமை	பயன்	நோக்கிக்கொல்லோ	கிழமை
paḻamai	*payaṉ*	*nōkki.k-kollō*	*kiḻamai*
oldness	profit	to look (abs.) + *kollō*	claim

குடி	நாய்கர்	தாம்	பல	பெற்றாரின்	கேளா
kuṭi	*nāykar*	*tām*	*pala*	*peṟṟāriṉ*	*kēḷā*
family	master (pl.)	they	many (adj.)	to obtain (part.n. p. 3.pl.ep.) (obl.)	to hear (part.n. neg. 3.pl.n.)

அடி	நாயேன்	பெற்ற	அருள்.
aṭi	*nāyēṉ*	*peṟṟa*	*aruḷ.*
slave	dog (pron.n. 1.sg.)	to obtain (p. pey.)	mercy

Is it [because of] the fact that there is no ruin for people who are great in rights (?)[1],
or is it with regards to [my] merits of old[2] that the mercy,
which I, a slave and a dog, have obtained among the many people
who have obtained masters from rightful(?)[3] families, is unheard of (?)[4]?

[Nacc.: The dancing girl telling the confidante that the heroine, who has refused many mediators, has accepted her as mediator.]

[1] I am not sure what exactly is implied by *kiḻamai*, lit. "claim, right, propriety".

[2] Note how *-kollō … -kollō* is used to form an either/or question.

[3] Again, it is not clear what is implied by *kiḻamai*.

[4] As far as I can see, the only meaningful way to construe the sentence is to take *kēḷā*, lit. "things that have not been heard", as the predicate. This requires us to take *aruḷ*, "grace", as an unmarked plural (which, however, would be unidiomatic in English).

135. என்கேட்டி யேழா யிருநிலத்தும் வானகத்து
முன்கேட்டுங் கண்டு முடிவறியேன்—பின்கேட்
டணியிகவா நிற்க வவனணங்கு மாதர்
பணியிகவான் சாலப் பணிந்து.

1d வானகத்து A_1; வானத்து Nam., Irā.; வானது Nam.v*

3b-c டணியிகவா நிற்க வவனணங்கு Nam., Irā.; டணியிகவா வோர்வணங் கணங்கு A_1; டணியிதவா நிற்கவும் வவணம் Nam.v†

* The reading *vāṉakattum* should be kept as the *lectio difficilior*. For *vāṉakam*, "heaven", cf. e.g. *Tirukkuṟaḷ* 101.

† Note that Irā.'s reading is quite different from the one found in A_1, but seems to be supported by Nam. The ms. reading does not seem to make sense and is moreover unmetrical.

என்	கேட்டி	ஏழாய்	இரு	நிலத்தும்	வானகத்தும்
eṉ	*kēṭṭi*	*ēḻāy*	*iru*	*nilatt-um*	*vāṉakatt-um*
I (obl.)	to hear (subj. 2.sg.)	silly person (voc.)	large	earth (obl.) + *um*	sky (obl.) + *um*

முன்	கேட்டும்	கண்டும்	முடிவு	அறியேன்	பின்	கேட்டு
muṉ	*kēṭṭ-um*	*kaṇṭ-um*	*muṭivu*	*aṟiyēṉ*	*piṉ*	*kēṭṭu*
before	to hear (abs.) + *um*	to see (abs.) + *um*	end	to know (neg. 1.sg.)	after	to hear (abs.)

அணி	இகவா	நிற்க	அவன்	அணங்கு	மாதர்
aṇi	*ikavā*	*niṟka*	*avaṉ*	*aṇaṅku*	*mātar*
ornament	to transgress (abs.)	to stay (inf.)	he	divine woman	woman

பணி	இகவான்	சாலப்	பணிந்து.
paṇi	*ikavāṉ*	*cāla.p*	*paṇintu.*
command	to transgress (neg. 3.sg.m.)	very much	to be humble (abs.)

Listen to me,[1] silly one! Neither on the large earth nor in heaven
have I heard or seen [this] before, and I do not know its end (?). He listens [to her],[2]
and while the ornaments keep going beyond (?),[3] he does not cease to be obedient[4]
to the divine woman,[5] humbling himself very much.

[The heroine speaking? / The courtesan speaking ?][6]

[1] The subjunctive *kēṭṭi* here seems to be used in the sense of an imperative.

[2] The combination of *piṉ*, "after", and *kēḷ-tal*, "to hear", is slightly problematic. NP's commentary adds *ceṉṟu* to account for *piṉ* ("he runs after [her] and listens").

[3] The phrase *aṇi ikavā niṟka* is not clear. NP takes it as referring to the hero's ornaments, which move to and fro. Note that *ikavā niṟka* seems to be an early instance for the continuous present tense formed by the absolutive in *-ā* and the auxiliary *nil-tal*, "to stay".

[4] Lit. "he does transgress her commands". Note the play on *paṇi*, "command", and *paṇi-tal*, "to be humble".

[5] For *aṇaṅku*, see the notes to TN 47. The wording is clearly sarcastic.

[6] According to the commentary on the *Akapporuḷ Viḷakkam*, which quotes this poem, the speaker is the heroine, who speaks about the hero's extramarital affairs. In this case the "divine woman" would be the courtesan. NP, on the other hand, thinks that the speaker is the courtesan, who speaks about the hero's marital life, in which case the "divine woman" would be the heroine.

136. எங்கை யியல்பி னெழுவல்யாழ்ப் பாண்மகனே
தங்கையும் வாயு மறியாழ—லிங்க
ணுளர வுளர வுவனோடிச் சால
வளர வளர்ந்த வகை.

1b யியல்பி Irā.; யியல்வி A_1

2c மறியாம Irā.; மறியாத A_1

3a ணுளர Irā.; னுளர A_1

3b வுளர Irā.; வுணர A_1

4b வளர்ந்த Irā.; வளந்த A_1

எங்கை	இயல்பின்	எழுவல்	யாழ்ப்	பாண்மகனே
eṅkai	*iyalpiṉ*	*eḻuval*	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*
my younger sister	nature (obl.)	to rise (ip. 1.sg.)	lute	bard + *ē*

தம்	கையும்	வாயும்	அறியாமல்	இங்கண்
tam	*kai.y-um*	*vāy-um*	*aṟiyāmal*	*iṅkaṇ*
they (obl.)	hand + *um*	mouth + *um*	to know (neg. abs.)	here

உளர	உளர	உவன்	ஓடிச்	சால
uḷara	*uḷara*	*uvaṉ*	*ōṭi.c*	*cāla*
to move (inf.)	to move (inf.)	he	to run (inf.)	very much

வளர	வளர்ந்த	வகை.
vaḷara	*vaḷarnta*	*vakai.*
to grow (inf.)	to grow (p. pey.)	manner

I am happy(?),[1] just like my sister is[2]—lute-playing bard!—
because of the way in which that one[3] runs around here
without knowing his hand and mouth,[4] stirring everything up (?),[5]
and keeps growing day by day.[6]

[The heroine speaking to the bard.]

[1] *Eḻu-tal*, lit. "to rise", probably has to be taken as something like "to be enthusiastic".

[2] Lit. "like the nature of my sister". The heroine sarcastically refers to the hero's courtesan as her "younger sister" (*eṅkai*). Cf. TN 124, 132, 151, TAi 37, AiAi 22.

[3] "That one" refers to the heroine's son. Note the intermediate deixis in *uvaṉ* (probably for the sake of alliteration). Cf. *ivaṉ* in TN 138, 151, AiAi 26.

[4] Refers to the infantile movements and utterances of the heroine's son.

[5] Lit. "so that it moves and moves". Note the doubling of *uḷara*. The TL also lists the meaning "to thrum, as a *yāḻ*" for *uḷar-tal*. In this case, we could assume that the subject of *uḷara uḷara* is the bard ("while you keep playing [your lute]").

[6] Lit. "grows and grows very much". Note the doubling of the verb. This seems to be an idiomatic construction.

137. கருங்கோட்டுச் செங்க ணெருமை கழனி
யிருங்கோட்டு மென்கரும்பு சாடி—வருங்கோட்டா
லாம்பன் மயக்கி யணிகுவளை யார்ந்தழகாத்
தாம்ப லசையினவாய் தாழ்ந்து.

2d வருங்கோட்டா Irā., Rāj..; வருங்கோட்ட A_1; யருங்கோட்டா NP*

3c யணிகுவளை emend.; யணிவளை A_1, Irā.

4b லசையினவாய் Irā.v, NP, Rāj.; லசையினவாய்த் A_1 Irā.‡

* The reading *varum*, lit. "coming", is slightly problematic, but *varu-tal* can be understood as "to grow". NP emends to *arum*, "rare".

† I propose the emendation *kuvaḷai*, "water lily", for *vaḷai*. This is also what NP's commentary understands, although he sticks to the reading *vaḷai*.

‡ What is marked as a variant by Irā. seems to be an emendation he considered. If *vāy*, "mouth", is taken as the subject of *tāḻntu*, "being low", the emendation seems necessary, since a noun in the nominative should not trigger consonant doubling.

கரும்	கோட்டுச்	செம்	கண்	எருமை	கழனி
karum	*kōṭṭu.c*	*cem*	*kaṇ*	*erumai*	*kaḻaṉi*
black	horn (obl.)	red	eye	buffalo	paddy field

இரும்	கோட்டு	மெல்	கரும்பு	சாடி	வரும்	கோட்டால்
irum	*kōṭṭu*	*mel*	*karumpu*	*cāṭi*	*varum*	*kōṭṭāl*
large	branch (obl.)	soft	sugarcane	to trample (abs.)	to come (ip. pey.)	horn (instr.)

ஆம்பல்	மயக்கி	அணி	குவளை	ஆர்ந்து	அழகு	ஆத் (= ஆகத்)
āmpal	*mayakki*	*aṇi*	*kuvaḻai*	*ārntu*	*aḻaku*	*ā.t* (= *āka.t*)
water lily	to confuse (abs.)	to be adorned	water lily	to eat (abs.)	beauty	to be (inf.)

தாம்	பல்	அசையின	வாய்	தாழ்ந்து.
tām	*pal*	*acayiṉa*	*vāy*	*tāḻntu*.
they	tooth	to move (p. 3.pl.n.)	mouth	to be low (abs.)

A buffalo with black horns and red eyes tramples
on the soft sugarcane with large branches in the paddy field,
brings the water lilies in disorder with his growing horns,[1] feeds on water lilies,[2]
and his teeth move beautifully, as he lowers his mouth.[3]

[The heroine speaking.][4]

[1] *Varum*, lit. “coming”, probably has to be taken as “growing”, suggesting that the buffalo is young. Cf. *varu mulaiyār*, “women with growing breasts”, in AiE 45. The wording is motivated by *etukai*.

[2] *Āmpal* and *kuvaḻai* must refer to two different varieties of the water lily, presumably white and blue ones.

[3] *Tāḻ-tal* is intransitive, so lit. “as his mouth goes down”.

[4] The poem is unusual because it contains the description of a natural scene which is not in any way embedded into the speech situation (but cf. TN 147 and 148). However, the scene of the buffalo causing havoc is clearly meant as an implicit metaphor for the hero’s escapades (cf. TN 147, 148, TAi 31, AiE 46, Kain. 37, *Akanāṉūṟu* 46, 56, 316). It therefore stands to reason to assume that the speaker is the heroine, who is speaking about the hero’s extramarital affairs.

138. கன்றுள்ளிச் சோர்ந்தபால் காலொற்றித் தாமரைப்பூ
வன்றுள்ளி யன்னத்தை யார்த்துவான்—சென்றுள்ளி
வந்தையா வென்னும் வகையிற்றே மற்றிவன்
றந்தையார் தம்மூர் தகை.

1b சோர்ந்தபால் Irā.; சேர்ந்தபால் A_1

3b வென்னும் Irā.; யென்னும் A_1

4b தம்மூர் A_1; தம்மூர்த் Irā.*

* Irā.’s emendation is not necessary since a genitive relation (as in *ūr takai*, “the quality of the village”) should not trigger consonant doubling.

கன்று	உள்ளிச்	சோர்ந்த	பால்	கால்	ஒற்றித்	தாமரைப்	பூ
kaṉṟu	*uḷḷi.c*	*cōrnta*	*pāl*	*kāl*	*oṟṟi.t*	*tāmarai.p*	*pū*
calf	to think (abs.)	to trickle down (p. pey.)	milk	leg	to press (inf.)	lotus	flower

வல்	துள்ளி = துளி	அன்னத்தை	ஆர்த்துவான்	சென்று	உள்ளி
val	*tuḷḷi = tuḷi*	*aṉṉattai*	*ārttuvāṉ*	*ceṉṟu*	*uḷḷi*
strong	raindrop?	swan (acc.)	to feed (inf.)	to go (abs.)	to think (abs.)

வந்து	ஐயா	என்னும்	வகையிற்றே	மற்று	இவன்
vantu	*aiyā*	*eṉṉum*	*vakaiyiṟṟ-ē*	*maṟṟu*	*ivaṉ*
to come (abs.)	(onom.)	to say (ip. pey.)	manner (obl.) (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*	*maṟṟu*	he

தந்தையார்	தம்	ஊர்	தகை.
tantaiyār	*tam*	*ūr*	*takai.*
father (pl.)	they (obl.)	village	fitness

The milk that trickles down as [the cows] think about their calves touches [their] legs and flows in order to feed the swan, who is like a large raindrop on a lotus flower (?);[1] thinking [about that], [people] come and say *aiyā*.—Of such a manner is the beauty of the village of this one's[2] father.

[The heroine speaking.]

[1] NP splits *vaṉṟuḷḷi* as *val tuḷḷi* and suggests taking *tuḷḷi* as poetic liberty for *tuḷi*, "raindrop". I have followed this suggestion, although I am not sure how to understand the image. Rāj. splits *aṉṟ' uḷḷi*, but it is not clear how they understand the poem.

[2] "This one" refers to the heroine's son. Cf. TN 136, 151, AiAi 26.

139. மருதொடு காஞ்சி யமர்ந்துயர்ந்த நீழ
லெருதோ டுழல்கின்றா ரோதை—குருகொடு
தாராத்தோ றாய்ந்தெடுப்புந் தண்ணங் கழனித்தே
யூராத்தே ரான்றந்தை யூர்.

1a மருதொடு A1; மருதோடு Irā.*

2d குருகொடு emend.; குருகொடுத் A1; குருகோடு Irā.†

3b றாய்ந்தெடுப்புந் Irā.; ராய்ந்தெடுப்புந் A_1

* The reading in the mss. is ambiguous, but the sociative suffix should be *-oṭu* before consonants.

† See above. The consonant doubling in A_1 is clearly a mistake.

மருதொடு	காஞ்சி	அமர்ந்து	உயர்ந்த	நீழல்
marutoṭu	*kāñci*	*amarntu*	*uyarnta*	*nīḻal*
marutu tree (soc.)	*kāñci* tree	to abide (abs.)	to be high (p. pey.)	shade

எருதொடு	உழல்கின்றார்	ஓதை	குருகொடு
erutoṭu	*uḻalkiṉṟār*	*ōtai*	*kurukoṭu*
bull (soc.)	to roam about (part.n. pres. 3.pl.ep.)	sound	heron (soc.)

தாராத்	தோறு	ஆய்ந்து	எடுப்பும்	தண்ணம்	கழனித்தே
tārā.t	*tōṟu*	*āyntu*	*eṭuppum*	*taṇṇam*	*kaḻaṉitt-ē*
duck	every	to choose (abs.)	to awake (ip. pey.)	cool (adj.)	paddy field (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*

ஊராத்	தேரான்	தந்தை	ஊர்.
ūrā.t	*tērāṉ*	*tantai*	*ūr.*
to mount (neg. pey.)	chariot (pron.n. 3.sg.m.)	father	village.

There are cool paddy fields,[1] where the clamour of the men
who roam about with their oxen[2] wakes up[3] every duck[4] and heron
in the shade of the high *marutu* and *kāñci* trees,[5]
in the village of the father of the one with the chariot that no-one mounts[6]

[The heroine speaking.]

[1] "There are cool paddy fields … in the village" is lit. "The village … has cool paddy fields".

[2] Note the present tense form *uḻalkiṉṟār*. One might consinder emending *uḻalkiṉṟār*, "the men who roam about", to *uḻukiṉṟār*, "the men who plough [the field]".

[3] The function of *āyntu*, lit. "having chosen", is not very clear. Perhaps it means that the clamour wakes up every duck and heron individually.

[4] For *tārā*, cf. Kain. 40. The word is not attested in any of the earlier works, but the meaning "duck", which is given in the TL, seems reasonable.

[5] Lit. "in the shade, where *kāñci* trees along with *marutu* trees abide and are high". The *kāñci* tree (*Mallotus repandus*) and the *marutu* tree (*Terminalia arjuna*) are both typical trees of the *marutam* setting. For the *kāñci* tree, cf. TAi 33, Kain. 46, for the *marutu* tree, cf. TAi 32.

[6] Refers to the hero's and the heroine's son. "The chariot that no-one mounts" (*ūrāt tēr*), lit. "the chariot that is not mounted", is a toy chariot (cf. TN 124).

140. மண்ணார் குலைவாழை யுட்டொடுத்த தேனமதென்
றுண்ணாப்பூந் தாமரைப் பூவுள்ளுங்—கண்ணார்
வயலூரன் வண்ண மறிந்து தொடுப்பாண்
மயலா ரரவர் மகள்.

1d தேனமதென் Irā.; வசாதிநமதென் A_1*

2a றுண்ணாப்பூந் Irā.; றுண்ணாற்பூந் A_1

3d தொடுப்பாண் Irā.; தொடுப்பார் A_1

* Note that Irā.'s emendation *tēṉamateṉṟ'* differs significantly from the reading *vacātinamateṉṟ'* in A_1. However, the ms. reading is nonsensical (even if *vacāti* is corrected to *vacati*) and moreover unmertical, wheras Irā.'s reading makes sense in the context.

மண்	ஆர்	குலை	வாழையுள்	தொடுத்த	தேன்	நமது	என்று
maṇ	*ār*	*kulai*	*vāḻaiyuḷ*	*toṭutta*	*tēṉ*	*namatu*	*eṉṟu*
earth	to be full	cluster	banana (loc.)	to connect (p. pey.)	honey	we(incl.) (pron.n. 3.sg.n.)	to say (abs.)

உண்ணாப்	பூம்	தாமரைப்	பூவுள்ளும்	கண்	ஆர்
uṇṇā.p	*pūm*	*tāmarai.p*	*pūvuḷ.ḷ-um*	*kaṇ*	*ār*
to eat (abs.)	flower	lotus	flower (loc.) + *um*	place	to be full

வயல்	ஊரன்	வண்ணம்	அறிந்து	தொடுப்பாள்
vayal	*ūraṉ*	*vaṇṇam*	*aṟintu*	*toṭuppāḷ*
field	village (pron.n. 3.sg.m.)	colour	to know (abs.)	to connect (ip. 3.sg.f.)

மயல்	ஊரர்	அவர்	மகள்.
mayal	*ūrar*	*avar*	*makaḷ.*
confusion	village (pron.n. 3.pl.ep.)	they	daughter

She eats[1] the honey stored in the banana plants with full bunches of fruit [close] to the ground,
thinking "it is ours", and, discerning the quality of the man from the village with fields full of spots[2]
even in the flowering lotuses, she weaves [them into a garland]:
the daughter of the people from the infatuating village.

[The confidante speaking to the foster mother.][3]

[1] For the absolutive in *-ā*, see the notes to TN 40. Note that NP connects *uṇṇā* with *mayal ūrar*, which seems less likely from the point of view of syntax.

[2] For *kaṇ* in the meaning "place" or "spot", see the notes to TN 126. NP understands *kaṇ* as "eye" and takes it modifying the the hero, not the fields: "who is full (i.e. prevailing) in her eyes" (*taṉ kaṇṇiṭattē niṟaintu niṉṟuḷḷa*).

[3] The poem describes the heroine happily roaming about her village and thus seems to belong to the theme of the hero's and the heroine's happy married life. Per convention, the heroine's foster mother visits the couple's house after marriage and witnesses their happiness. NP thinks that this poem is spoken by the confidante to the foster mother during her visit. Cf. also TN 143.

141. அணிக்குரன்மே னல்லாரோ டாடினா னென்ன
மணிக்குரன்மேன் மாதரா ளூடி—மணிச்சிரல்
பாட்டை யிருந்தயரும் பாய்நீர்க் கழனித்தே
யாட்டை யிருந்துறையு மூர்.

1c டாடினா A_1; டாடினே NP, Rāj.; டாடினெ Irā.*

* Note that Irā. changes the third person *āṭiṉāṉ* to the first person *āṭiṉeṉ* (or *āṭiṉēṉ*). While this significantly changes the meaning of the poem, the ms. reading is also possible and therefore should be kept.

அணிக்	குரன்மேல்	நல்லாரொடு	ஆடினான்	என்ன = என
aṇi.k	*kuraṉmēl*	*nallāroṭu*	*āṭiṇāṉ*	*eṉṉa = eṇa*
ornament	ear of grain (loc.)	good (3.pl.ep.) (soc.)	to play (p. 3.sg.m)	to say (inf.)

மணிக்	குரல்	மேல்	மாதராள்	ஊடி	மணிச்	சிரல்
maṇi.k	*kural*	*mēl*	*mātarāḷ*	*ūṭi*	*maṇi.c*	*ciral*
bell	sound	superiority	woman	to quarrel (abs.)	saphire	kingfisher

பாட்டை	இருந்து	அயரும்	பாய்	நீர்க்	கழனித்தே
pāṭṭai	*iruntu*	*ayarum*	*pāy*	*nīr.k*	*kaḻaṉitt-ē*
song (acc.)	to sit (abs.)	to make (ip. pey.)	to spread	water	paddy field (pron.n. 3.sg.n.) + *ē*

ஆட்டை = ஆண்டை	இருந்து	உறையும்	ஊர்.
āṭṭai = āṇṭai	*iruntu*	*uṟaiyum*	*ūr.*
there	to sit (abs.)	to dwell (ip. pey.)	village

Because he enjoyed himself with [those] women[1] on the beautiful ears of grain,

the superiour woman with [a voice like] the sound of a bell[2] is upset.—There are paddy fields[3] with spreading waters, where the saphire[-coloured] kingfisher is perching and singing, in the village where she dwells, sitting there.[4]

[The confidante speaking? The bard speaking?][5]

The syntax of the original is slightly convoluted. The absolutive *ūṭi* has to be connected with *irunt' uṟaiyum*, although it is separated by the phrase ending in *kaḻaṉittē*. To keep the order of the elements as close as possible to the original, the poem has been split into two sentences in the translation.

[1] *Nallār*, lit. "good ones", is a regular expression for "women" (cf. TN 62, 127, AiAi 4).

[2] Note the play on *aṇikkuraṉmēl* / *maṇikkuraṉmēl*. *Kural* means "ear of grain" in line 1, but "sound" in line 2. *Mēl* is used as a postposition modifying *anikkural* in line 1, but as a noun meaning "superiority", modifying *mātarāḷ*, in line 3.

[3] "There are paddy fields … in the village" is lit. "the village … has paddy fields".

[4] "Sitting there" presumably means that the heroine is waiting for the hero's return. *Āṭṭai* is poetic liberty (for the sake of *etukai*) for *āṇṭai*, which I understand as "there". NP takes it as the accusative of *āṇṭu*, "year" (i.e., "waiting for a year"), which I find less convincing.

[5] Irā. assumes that the speaker is the hero and changes *āṭiṉāṉ*, "he enjoyed himself", to *āṭiṉēṉ*, "I enjoyed myself" in the text of the poem (see the notes to the apparatus). If we adopt the reading *āṭiṉāṉ*, the speaker must be a third person, presumably either the confidante or the bard.

142. தண்கயத்துத் தாமரைநீள் சேவலைத் தாழ்பெடை
புண்கயத் துள்ளும் வயலூர—வண்கயம்
போலுநின் மார்பு புளிவேட்கைத் தன்றிவண்
மாலுமா றாநோய் மருந்து.

3a போலுநின் Irā.; போலுன்னின் A_1

3c புளிவேட்கைத் Irā.; புளிவேட்க்கைத் A_1

3d. தன்றிவண் emend.; தொன்றிவண் A_1, Irā.*

* Based on the parallel in *Aiṅkuṟunūṟu* 51, I propose the emendation *aṉṟu* for *oṉṟu*.

தண்	கயத்துத்	தாமரை	நீள்	சேவலைத்	தாழ்	பெடை
taṇ	*kayattu.t*	*tāmarai*	*nīḷ*	*cēvalai.t*	*tāḻ*	*peṭai*
cool	pond (obl.)	lotus	to be long	male bird (acc.)	to be low	female bird

புள்	கயத்து	உள்ளும்	வயல்	ஊர	வள்	கயம்
puḷ	*kayattu*	*uḷḷum*	*vayal*	*ūra*	*vaḷ*	*kayam*
bird	pond (obl.)	to think (ip. pey.)	field	village (pron.n. 3.sg.m.) (voc.)	generous	pond

போலும்	நின்	மார்பு	புளி	வேட்கைத்து	அன்று	இவள்
pōlum	*niṉ*	*mārpu*	*puḷi*	*vēṭkaittu*	*aṉṟu*	*ivaḷ*
to be like (ip. pey.)	you (obl.)	chest	tamarind	desire (pron.n. 3.sg.n.)	not to be (3.sg.n.)	she

மாலும்	மாறா	நோய்	மருந்து.
mālum	*māṟā*	*nōy*	*maruntu.*
to be confused (ip. pey.)	to change (neg. pey.)	pain	remedy

Man from the village with fields, where the lowly[1] female bird in the bird-pond[2]

mistakes the lotus in the cool pond for the large male bird! Your chest,
which is like a bountiful pond,[3] does not cause desire [like that] for tamarind,[4]
[being?] the remedy for her confusing, constant pain.[5]

[The confidante speaking to the hero.]

This poem is based on *Aiṅkuṟunūṟu* 51. Both the main message of the poem (the craving for tamarind) and the image in the inset (the female waterfowl craving for its male) correspond to the *Aiṅkuṟunūṟu* poem.

[1] I am not sure about the exact implication of *tāḻ*, lit. "low". It might also imply that the bird is staying underwater.
[2] Note the irregular sandhi *puṇ kayattu* (for the sake of *etukai*).
[3] The idea seems to be that the hero's chest is available to other women, just like the village pond is common for all villagers.
[4] Lit. "does not possess (cause) desire for tamarind". Cf. *Aiṅkuṟunūṟu* 51: *puḷiṅkāy vēṭkaitt' aṉṟu niṉ malarnta mārpu*. Pregnant women are said to develop a craving for sour tamarind (cf. *Kuṟuntokai* 287). Here the confidante seem so be telling the hero that the heroine does not become weak for him any more (cf. TN 130). Note that the accepted reading *niṉ mārpu puḷi vēṭkaitt' oṉṟu* says the exact opposite ("your chest is a thing that causes desire for tamarind").
[5] The connection of the phrase ending in *maruntu*, "remedy", with the rest of the poem is not very clear.

143. நல்வய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லிப் புடைபெயரா மாத்திரைக்கட்—புல்லியார்
கூட்டு முதலுறையுங் கோழி துயிலெடுப்பப்
பாட்டு முரலுமாம் பண்.

1b லூர Irā.; லூரெ A_1
2b புடைபெயரா Irā.; புடைபெயர்வார் A_1
3d துயிலெடுப்பப் Irā.; துயிலெடுப்ப A_1

நல்	வயல்	ஊரன்	நறும்	சாந்து	அணி	அகலம்
nal	*vayal*	*ūraṉ*	*naṟum*	*cāntu*	*aṇi*	*akalam*
good	field	village (pron.n. 3.sg.m.)	fragrant	sandal paste	to be adorned	chest

புல்லிப்	புடைபெயரா	மாத்திரைக்கண்	புல்லியார்
pulli.p	*puṭaipeyarā*	*māttiraikkaṇ*	*pulliyār*
to embrace (abs.)	to change place (neg. pey.)	moment (loc.)	to embrace (part.n. p. 3.pl.ep.)

கூட்டு	முதல்	உறையும்	கோழி	துயில்	எடுப்பப்
kūṭṭu	*mutal*	*uṟaiyum*	*kōḻi*	*tuyil*	*eṭuppa.p*
granary (obl.)	base	to dwell (ip. pey.)	chicken	sleep	to awake (inf.)

பாட்டு	முரலுமாம்	பண்.
pāṭṭu	*muralum-ām*	*paṇ.*
song	to sound (ip. 3.) + *ām*	melody type

Before[1] [she] has freed herself from the embrace of the chest,[2]
adorned with fragrant sandal paste, of the man from the village with good fields,
the rooster, which lives at the base of the granary, sings a song melodiously[3]
to wake them up in their embracement.[4]

[The foster mother speaking to the real mother.][5]

[1] Note the construction with negative *peyareccam* to express anteriority (cf. TN 57, 124, 125, 149, AiE 21). A more literal translation might be "in the moment when [she] has not [yet] …".

[2] "Freed herself from the embrace" is lit. "changed place after having embraced" (*pullip puṭaipeyarā*). For *puṭaipeyar-tal* used in a similar context, cf. AiAi 39.

[3] I take the rooster as the subject of *muralum* and *tuyil eṭuppa* as a finite clause. It is also possible to assume two different subjects: "the rooster wakes them up, and a song sounds melodiously". Note the particle *-ām* in *muralumām*, which seems to be used as a reportative particle (as in modern Tamil), suggesting that the speaker has not directly witnessed the scene that is described. Cf. also *kaṇṭālām* in TN 89 and *cēntaṉavām* in AiAi 16.

[4] Lit. "to wake up those who are embraced". I take *pulliyār* to refer to the hero and the heroine. NP splits it as *pulli ār* and connects it with *kūṭṭu*: "the granary, which is full and clings [to the house]", which is find less convincing.

[5] The poem describes a scene of happy maried life (the hero and heroine lying in bed in close embracement all night). . Per convention, the heroine's foster mother visits the couple's house after marriage and witnesses their happiness. NP thinks that this poem is spoken by the foster mother to the real mother after her visit (cf. *Kuṟuntokai* 167, *Aiṅkuṟunūṟu* 401-410). Cf. also TN 140.

144. அரத்த முடீஇ யணிபழுப்புப் பூசிச்
சிரத்தையாற் செங்கழுநீர் சூடிப்—பரத்தை
நினைநோக்கிக் கூறினு நீமொழிய லென்று
மனைநோக்கி மாண விடும்.

1b முடீஇ A_1, Nacc., Nam., Irā.; முடீ Nam.v

1c யணிபழுப்புப் Nacc.; யணிபழுப்பப் A_1, Nam., Irā.*

2c சூடிப் Nam., Irā.; சூட்டிப் A_1, Nacc.

4a மனைநோக்கி Nacc., Nam., Irā.; மனநோக்கி A_1

4b மாண A_1, Nacc., Nam., Irā.; யான Nam.v

* The noun *paḻuppu*, "redness", seems preferable to the infinitive *paḻuppa*, which would have to be understood as "apply [paste] so that [your] ornaments become red".

[Nacc.: தோழி செவ்வணி அணிந்து விட்டமை தலைவன் பாங்காயினார் கூறியது.]
[Nam.: தலைவி செவ்வணி அணிந்து சேடியை விடுப்புழி அவ்வணி உழையர் கண்டு அழுங்கிக் கூறல்.]

அரத்தம்	உடீஇ	அணி	பழுப்புப்	பூசிச்
arattam	*uṭīi*	*aṇi*	*paḻuppu.p*	*pūci.c*
red colour	to wear (abs.)	ornament	redness	to besmear (abs.)

சிரத்தையால்/-ன்	செம்	கழுநீர்	சூடிப்	பரத்தை
cirattaiyāl/-ṉ	*cem*	*kaḻunīr*	*cūṭi.p*	*parattai*
desire (instr.)	red	water lily	to wear (abs.)	courtesan

நினை = நின்னை	நோக்கிக்	கூறினும்	நீ	மொழியல்	என்று
niṉai = niṉṉai	*nōkki.k*	*kūṟiṉ-um*	*nī*	*moḻiyal*	*eṉṟu*
you (acc.)	to look (abs.)	to speak (cond.) + *um*	you	to speak (neg. imp.)	to say (abs.)

மனை	நோக்கி	மாண	விடும்.
maṉai	*nōkki*	*māṇa*	*viṭum.*
house	to look (abs.)	to be excellent (inf.)	to let (ip. 3.)

“Dress in red [clothes], apply beautiful red [paste],[1]
happily[2] wear red water lilies, and even if the courtesan
speaks to you,[3] do not answer.” Thus,
she sends [her] to the [other] house in order to excel.

[Nacc.: Those who are with the hero saying that the confidante has been sent, wearing red ornaments.]
[Nam.: The neighbours speaking in distress after they have seen the ornaments when the heroine sends the servant girl, wearing red ornaments.][4]

[1] *Paḻuppu* means literaly “ripeness”, and according to the TL, by extension “yellowness”. Here it seems reasonable to assume that it also covers red colour shades. Cf. *Akanāṉūṟu* 394.2.
[2] According to the TL, *cirattai* (< Skt. *śraddhā*) can mean “faith” or “affection”. The instrumental *cirattaiyāl* might be a calque of Skt. *śraddhayā*, “willingly, gladly”.
[3] Note the use of *nōkki* in the sense of “towards”.
[4] According to the poeticians, a husband is required to stay with his wife for twelve days after her menstruation. The heroine sends a messenger wearing red clothes and ornaments in order to inform him that her period has begun. Both Nacc. and Nam. quote this poem as an illustration for this situation, which, to my knowledge, is not attested in the earlier literature.

145. பாட்ட ரவம்பண் ணரவம் பணியாத
கோட்டரவ மின்னிவை தாங்குழுமக்—கோட்டரவ
மந்திரங் கொண்டோங்க லென்ன மகச்சுமந்
திந்திரன்போல் வந்தா னிடத்து.

3c லென்ன Irā.; லென்று A_1
3d-4a மகச்சுமந் திந்திரன்போல் Irā.; மகச்சுமத் தித்தரன்போல A_1

பாட்டு	அரவம்	பண்	அரவம்	பணியாத
pāṭṭu	*aravam*	*paṇ*	*aravam*	*paṇiyāta*
song	noise	melody type	noise	to be humble (neg. pey.)

கோட்டு	அரவம்	இன்னிவை	குழும	கோட்டு	அரவம்
kōṭṭu	*aravam*	*iṉṉivai*	*kuḻuma*	*kōṭṭu*	*aravam*
horn (obl.)	noise	such (3.pl.n.)	to gather (inf.)	crookedness (obl.)	snake

மந்திரம்	கொண்டு	ஓங்கல்	என்ன = என	மகச்	சுமந்து
mantiram	*koṇtu*	*ōṅkal*	*eṉṉa = eṉa*	*maka.c*	*cumantu*
N of a mountain	to take (abs.)	to rise (vb.n.)	to say (inf.)	child	to bear (abs.)

இந்திரன்	போல்	வந்தான்	இடத்து.
intiraṉ	*pōl*	*vantāṉ*	*iṭattu.*
Indra	like	to come (p. 3.sg.m.)	place (obl.)

While such things[1] as the sound of song, the sound of melodies,
and the sound of loud horns[2] come together, he has come to [this] place
like Indra, carrying his child, as if the coiled snake
had risen with mount Mandara.[3]

[The confidante speaking?][4]

[1] *Iṉṉivai* is without parallels and morphologically difficult to account for. It might be taken as a contraction of *iṉṉa ivai* (thus NP's modern commentary). One might also consider the emendation *iṉṉavai*.
[2] Lit. "horns that are not humble".
[3] In the Puranic episode of the churning of the milk ocean, the snake Vāsuki was twisted round Mount Mandara (Mantiram) to churn the ocean.
[4] The poem seems to describe how the hero returns home and rejoices at seeing his child. NP thinks that the speaker is the confidante, who has witnessed the scene.

146. மண்கிடந்த வைய[கத்தோர்] மற்றுப் பெரியரா
யெண்கிடந்த நாளா னிகழ்ந்தொழுகப்—பெண்கிடந்த
தன்மை யொழியத் தரள முலையினாண்
மென்மைசெய் திட்டாண் மிக.

1b வைய[கத்தோர்] NP; வைய... Irā., NP; வைய A_1*
2b நாளா Irā.; நாள A_1

* A_1 does not leave a gap, but for metrical reasons it is clear that the text contains a lacuna. NP's conjencture seems reasonable.

மண்	கிடந்த	வைய[கத்தோர்]	மற்றுப்	பெரியர்	அய்
maṇ	*kiṭanta*	*vaiya*[*kattōr*]	*maṟṟu*	*periyar*	*āy*
earth	to rest (p. pey.)	world (pron.n. 3.pl.ep.)	*maṟṟu*	big (3.pl.ep.)	to be (abs.)

எண்	கிடந்த	நாளான்	இகழ்ந்து	ஒழுகப்	பெண்	கிடந்த
eṇ	*kiṭanta*	*nāḷāṉ*	*ikaḻntu*	*oḻuka.p*	*peṇ*	*kiṭanta*
number	to rest (p. pey.)	day (instr.)	to despise (abs.)	to act (inf.)	woman	to rest (p. pey.)

தன்மை	ஒழியத்	தரள	முலையினாள்
taṉmai	*oḻiya.t*	*taraḷa*	*mulaiyiṉāḷ*
quality	to cease (inf.)	pearl	breast (obl.) (pron.n. 3.sg.f.)

மென்மை	செய்து	இட்டாள்	மிக.
meṉmai	*ceytu*	*iṭṭāḷ*	*mika.*
softness	to do (abs.)	to place (p. 3.sg.f.)	much

While the people of the world, which lies on the earth,[1] being great ones,
keep slighting [her][2] on days that lie to count,[3] and while the qualities
that lie in a woman cease to be,[4] she with pearls on her breasts
has acted in a very gentle way.[5]

[The bard speaking to the hero?][6]

[1] The slightly akward attribute *maṇ kiṭanta*, "which lies on the earth", is motivated by *etukai*.
[2] Lit. "who act slighting her". This probably refers to the slander of the villagers. "Great ones" is sarcastic. For the adversative particle *maṟṟu*, see the notes to TN 46.
[3] Lit. "which lie in numbers". Again the wording is motivated by *etukai*. For the heroine counting the days during separation, cf. TN 99, 108.
[4] "Qualities that lie in a woman" probably refers to the heroine's beauty, which has faded because of her affliction.
[5] Lit. "has very much done gentleness". The verb *iṭu-tal*, lit. "to place", in *kāṉr' iṭṭaṇa* probably has to be taken as a resultative auxiliary (cf. TN 66, TAi 4, 45, AiE 51, 65, 67, Kain. 2, 11).
[6] NP suggests that the poem is spoken by a mediator (presumably the bard), who has entered the heroine's house and now praises the heroine to the hero. Cf. also TN 149.

147. செங்கட் கருங்கோட் டெருமை சிறுகணையா
லங்கட் கழனிப் பழனம்பாய்ந்—தங்கட்
குவளையம் பூவொடு செங்கயன்மீன் சூடித்
தவளையுமேற் கொண்டு வரும்.

1d சிறுகனையா Irā.; சிறுகணையா A_1

செம்	கண்	கரும்	கோட்டு	எருமை	சிறு	கனையால்
cem	*kaṇ*	*karum*	*kōṭṭu*	*erumai*	*ciṟu*	*kaṉaiyāl*
red	eye	black	horn (obl.)	bufallo	small	sound (instr.)

அம்	கண்	கழனிப்	பழனம்	பாய்ந்து	அங்கண்
am	*kaṇ*	*kaḻaṉi.p*	*paḻanam*	*pāyntu*	*aṅkaṇ*
beautiful	place	paddy field	tank	to leap (abs.)	there

குவளையம்	பூவொடு	செம்	கயல்	மீன்	சூடித்
kuvaḻaiyam	*pūvoṭu*	*cem*	*kayal*	*mīṉ*	*cūṭi.t*
water lily (adj.)	flower (soc.)	red	carp	fish	to wear (abs.)

தவளையும்	மேற்கொண்டு	வரும்.
tavaḻai.y-um	*mēṟkoṇṭu*	*varum.*
frog + *um*	to mount (abs.)	to come (ip. 3.)

A buffalo with red eyes and dark horns jumps with a small bellow
into the tank by the paddy field that has beautiful spots[1] and returns
[from] there wearing flowers of the water lily and red carps,
and with frogs mounted on him.

[The heroine speaking.][2]

[1] For *kaṇ* in the meaning "place" or "spot", see the notes to TN 126.
[2] For the situation, see the notes to TN 137.

148. இருணடந் தன்ன விருங்கோட் டெருமை
மருணடந்த மாப்பழன மாந்திப்—பொருணடந்த

கற்பேருங் கோட்டாற் கனைத்துத்தன் கன்றுள்ளி
நெற்போர்வு சூடி வரும்.

2b மாப்பழன Irā.; மாய்ப்பழன A_1

3c கனைத்துத்தன் A_1; கனைத்துத்தங் Irā.*

* Here I see no reason to discard the ms. reading. If we assume that *erumai* refers a single buffalo, the singular *taṉ* is perfectly satisfactory. Irā. seems to take *erumai* as an unmarked plural and changes *taṉ* to *tam*.

இருள்	நடந்து	அன்ன	இரும்	கோட்டு	எருமை
iruḷ	*naṭantu*	*aṉṉa*	*irum*	*kōṭṭu*	*erumai*
darkness	to walk (abs.)	like	large/dark	horn (obl.)	buffalo

மருள்	நடந்த	மாப்	பழனம்	மாந்திப்	பொருள்	நடந்த
maruḷ	*naṭanta*	*mā.p*	*paḻaṉam*	*mānti.p*	*poruḷ*	*naṭanta*
confusion	to take place (p. pey.)	great	tank	to drink (abs.)	wealth/meaning	to take place (p. pey.)

கல்	பேரும்	கோட்டால்/-ன்	கனைத்துத்	தன்	கன்று	உள்ளி
kal	*pēṟum*	*kōṭṭāl/-ṉ*	*kaṉaittu.t*	*taṉ*	*kaṉṟu*	*uḷḷi*
stone	to move (ip. pey.)	horn (instr.)	to sound (abs.)	he/she/it (obl.)	calf	to think (abs.)

நெல்	போர்வு	சூடி	வரும்.
nel	*pōrvu*	*cūṭi*	*varum*.
paddy	grain heap	to wear (abs.)	to come (ip. 3.)

A buffalo with large horns, as if darkness was walking,
drinks from the bewildering[1] great tank, bellows and thinks of its calf,
and returns, wearing heaps of paddy on its horns[2]
that turn over stones (?)[3], in which wealth/meaning takes place (?).[4]

[The heroine speaking.][5]

[1] Lit. "in which bewilderment takes place". The wording is motivated by *etukai*.

[2] The word order is slightly convoluted, but logically *kōṭṭāl*, "on its horns", has to be taken with *cūṭi*, "wearing".

[3] Lit. "through which stones move". The sandhi *kal* > *kaṟ* is irregular, since *kal*, "stone", is the subject of *pērum*. The sandhi is probably motivated by *etukai*. The meaning is not very satisfactory, but it seems just about imaginable that buffaloes are described as turning over stones with their horns.

[4] The meaning of this attribute (which is certainly motivated by *etukai*) is beyond the pale of my comprehension. NP's gloss *cāramākiya uṟutit taṉmai niṟainta*, "which is filled with the quality of firmness, which is the essence", seems like an ad hoc explanation.

[5] For the situation, see the notes to TN 137.

149. புண்கிடந்த புண்மனு நீத்தொழுகி வாழினும்
பெண்கிடந்த தன்மை பிறிதரோ—[பண்]கிடந்து
செய்யாத மாத்திரையே செங்கயல்போற் கண்ணினா
ணையாது தானாணு மாறு.

1b-c புண்மனு நீத்தொழுகி emend.; புண்மனு னீத்தொழுகி A_1; புண்மனுநின் னீத்தொழுகி Irā., NP; புண்மேல் நுன் நீத்து ஒழுகி Rāj.*

2d [பண்]கிடந்து NP; _____கிடந்து A_1, Irā., Rāj.†

3a செய்யாத Irā.; ெ○‡ய்யாத A_1

* The reading proposed here requires only minimal emendation (*n* and *ṉ* are frequently confused in the mss.). Irā. adds *niṉ*, which, in my opinion, does not improve the text. Rāj. has a different emendation, which I, however, fail to understand.

† NP's conjencture *paṇ* seems reasonable taking into account context, metre, and *etukai*.

புண்	கிடந்த	புள்	மனு	நீத்து	ஒழுகி	வாழினும்
puṇ	*kiṭanta*	*puḷ*	*maṉu*	*nīttu*	*oḻuki*	*vāḻiṉ-um*
wound	to rest (p. pey.)	augury?	Manu	to abandon (abs.)	to act (abs.)	to live (cond.) + *um*

பெண்	கிடந்த	தன்மை	பிறிதரோ	[பண்]	கிடந்து
peṇ	*kiṭanta*	*taṉmai*	*piṟit-arō*	[*paṇ*]	*kiṭantu*
woman	to rest (p. pey.)	quality	other (3.sg.n.) + *arō*	melody type	to rest (abs.)

செய்யாத	மாத்திரையே	செம்	கயல்	போல்	கண்ணினாள்
ceyyāta	*māttirai.y-ē*	*cem*	*kayal*	*pōl*	*kaṇṇiṉāḷ*
to make (neg. pey.)	moment + *ē*	red	carp	like	eye (obl.) (pron.n. 3.sg.f.)

நையாது	தான்	நாணும்	ஆறு.
naiyātu	*tāṉ*	*nāṇum*	*āṟu.*
to waste away (neg. abs.)	he/she/it	to be ashamed (ip. pey.)	way

Even if [you] live behaving against[1] Manu,[2] the diviner(?),[3] who suffered wounds (?),[4] the quality which lies in a woman is different[5] [as can be seen from?] the way in which she who has eyes like red carps[6] feels ashamed without suffering [too much?] before[7] [music], abiding in melodies, is made (?).[8]

[The confidante speaking to the hero?][9]

[1] "Against" is lit. "having abandoned" (*nīttu*).

[2] Here the name of the mythical figure Manu seems to be used as a metonymy for his lawbook, the *Manusmṛti*, or for moral code in a more general sense. This seems to be the earliest reference to Manu in Tamil literature.

[3] Lit. "with auguries". NP suggests taking *puḷ*, "bird", as "augury", a meaning also listed in the TL. This seems to be a pun based on *puṇ*, "wound", and *puḷ*, which in sandhi also becomes *puṇ*. It is not very clear, though, why Manu should be characterized as a "diviner".

[4] Lit. "on whom lie wounds". The wording is motivated by *etukai*, but again it is not very clear why Manu should be characterized in this way.

[5] For the particle *-arō*, see the notes to TN 89.

[6] Women's eyes are regularly compared to carps (cf. Kain. 55, *Kuṟuntokai* 250, 398, etc.)

[7] Note the construction with negative *peyareccam* to express anteriority (cf. TN 57, 124, 125, 143, AiE 21).

[8] I take *cey-tal*, "to make", in the sense of "to play an instrument" (cf. TN 133). NP suggests that this refers to bards praising the hero.

[9] Since the speaker criticizes the hero, we might assume that the poem is spoken by the confidante. NP thinks that the poem is spoken by "knowledgeable people" (*aṟivār*). Cf. also TN 146.

150. கண்ணுங்கா லென்கொல் கலவையாழ்ப் பாண்மகனே
யெண்ணுங்கான் மற்றின் றிவளொடுநே—ரெண்ணிற்

கடல்வட்டத் தில்லையாற் கற்பெயர் சேரா
ளடல்வட்டத் தாருளரே லாம்.

1b லென்கொல் Irā.; லெங்கொலே A_1

1c கலவையாழ்ப் Irā.; கலவையாட் A_1

கண்ணும்	கால்	என்கொல்	கலவை	யாழ்ப்	பாண்மகனே
kaṇṇum	*kāl*	*eṉ-kol*	*kalavai*	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*
to consider (ip. pey.)	time	what + *kol*	mixture	lute	bard + *ē*

எண்ணும்	கால்	மற்று	இன்று	இவளொடு	நேர்	எண்ணின்
eṇṇum	*kāl*	*maṟṟu*	*iṉṟu*	*ivaḷoṭu*	*nēr*	*eṇṇiṉ*
to think (ip. pey.)	time	*maṟṟu*	today	she (soc.)	similarity	to think (cond.)

கடல்	வட்டத்து	இல்லையால்	கல்	பெயர்	சேராள்
kaṭal	*vaṭṭattu*	*illai.y-āl*	*kal*	*peyar*	*cērāḷ*
sea	circle (obl.)	not to be + *āl*	stone	name	to join (neg. 3.sg.f.)

அடல்	வட்டத்தார்	உளரேல்.	ஆம்.
aṭal	*vaṭṭattār*	*uḷar-ēl*	*ām.*
to kill (vb.n.)	circle (pron.n. 3.pl.ep.)	to exist (3.pl.ep.) + cond.	to be (ip. 3.)

When [you] consider [it], why be confused (?),[1] lute[-playing] bard?
When [you] think [about it]:[2] if [you] think about a likeness for her today,
then there is none on the orb [that is surrounded by] the sea.[3] Her name will not join stone (?).[4]
If there are people in the murderous orb (?),[5] then it is [so].[6]

[The hero speaking to the bard.][7]

[1] It seems best to take *kalavai*, lit. "mixture", in the sense of "confusion" and connect it with *eṉkol*. NP connects *kalavai* with *yāḻ*, taking it as "mixed [melodies]".
[2] For the adversative particle *maṟṟu*, see the notes to TN 46.
[3] The earth is regularly said to be "surrounded by the sea" (cf. TN 15, 62).
[4] Lit. "she will not join stone with her name" or "she will not join her name with stone". It is not entirelly clear what this is supposed to mean. NP takes "stone" as "memorial stone" (*naṭukal*).
[5] *Aṭal vaṭṭam* seems to refer to heaven, as opposed to *kaṭal vaṭṭam*, which stands for the earth, but the word *aṭal*, lit. "killing", is mysterious. NP takes it as "victory", a meaning also listed in the TL.
[6] I.e., there may be a likeness for her in heaven. Cf. TN 62.
[7] NP thinks that the hero praises the heroine to the bard after he has reconciled with her.

151. சேறாடுங் கிண்கிணிக்காற் செம்பொன்செய் பட்டத்து
நீறாடு மாயதிவ னின்முனா—வேறாய
மங்கையரி னாடுமோ மாக்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே
யெங்கையரி னூடலா மின்று.

1b-c கிண்கிணிக்காற் செம்பொன்செய் Irā.; கிண்கிணிக் காற்செம்பொன் A_1

4b னாடலா Irā.; லானோடலா A_1

சேறு	ஆடும்	கிண்கிணிக்	கால்	செம்	பொன்	செய்	பட்டத்து
cēṟu	*āṭum*	*kiṇkiṇi.k*	*kāl*	*cem*	*poṉ*	*cey*	*paṭṭattu*
mud	to play (ip. pey.)	tinkling anklet	leg	red	gold	to make	forehead ornament (obl.)

நீறு	ஆடும்	ஆயது	இவன்	இல்	முனா	வேறு	ஆய
nīṟu	*āṭum*	*āyatu*	*ivaṉ*	*il*	*muṉā*	*vēṟu*	*āya*
dust	to play (ip. 3.)	to be (part.n. p. 3.sg.n.)	he	house	before	other	to be (p. pey.)

மங்கையரின்	ஆடுமோ	(or: மங்கையர்	இல்	நாடுமோ)	மாக்	கோல்	யாழ்ப்	பாண்மகனே
maṅkaiyariṉ	*āṭum-ō*	(or: *maṅkaiyar*	*il*	*nāṭum-ō*)	*mā.k*	*kōl*	*yāḻ.p*	*pāṇmakaṉ-ē*
woman (pl.) (obl.)	to play (ip. 3.) + *ō*	(or: woman (pl.)	house	to search (ip. 3.) + *ō*)	great	stick	lute	bard + *ē*

எங்கையர்	இல்	நாடல்	(or: எங்கையரின்	ஆடல்)	ஆம்	இன்று.
eṅkaiyar	*il*	*nāṭal*	(or: *eṅkaiyariṉ*	*āṭal*)	*ām*	*iṉṟu*.
my younger sister (pl.)	house	to seach (vb.n.)	(or: my younger sister (pl.) (obl.)	to play (vb.n.))	to be (ip. 3.)	today

This one[1] with his legs with tinkling anklets, which play in the mud, and with his forehead ornament,[2]
made from fine gold, is playing[3] in the dust in front of [our] house.[4] Does he[5] play
with the other women, bard [playing] a lute with large strings?[6]
[You] can find out[7] in the house of my sisters[8] today.[9]

or: Will he search the house of the other women?
or: [He] can play with my sisters today.

[The heroine speaking to the bard.]

Note that both in line 3 and line 4, there are two possible ways to split the words: *maṅkaiyariṉ āṭumō* / *maṅkaiyar il nāṭumo* and *eṅkaiyariṉ āṭalām* / *eṅkaiyar il nāṭalām*. In both cases, NP opts for the first option, and Rāj. for the second option. However, in my opinion it seems better to assume the poet is consciously using two different word splits (*maṅkaiyariṉ āṭumō* and *eṅkaiyar il nāṭalām*).

[1] "This one" (*ivaṉ*) refers to the heroine's son. Cf. TN 136, 138, AiAi 26.

[2] According to the TL, *paṭṭam* (< Skt. *paṭṭa*) is a "plate of gold worn on the forehead, as an ornament or badge of distinction". Cf. AiE 43.

[3] The syntax of the first two lines is not very clear, but it seems best to take the second *āṭum* as a finite verb and the predicate of the first sentence. I am unable to explain the word *āyatu*.

[4] The sandhi can also be resolved as *niṉ muṉā*, "in front of you" (thus Rāj.).

[5] "He" refers to the hero.

[6] For the phrase *māk kōl yāḻp pāṇmakaṉē*, "bard [playing] a lute with large strings", see the notes to 125.

[7] Note the construction verbal noun + *ām* for "can" (as in modern Tamil). Cf. TN 67, 87, 108.

[8] The heroine sarcastically refers to the hero's courtesans as her "younger sisters" (*eṅkaiyar*). Cf. TN 124, 132, 136, TAi 37, AiAi 22.

[9] I take this as a sarcastic request for the bard to go back to the place where the hero is staying (cf. TN 133).

152. குலையாலும் பூணாலு முன்கட்டாஞ் சேர்ந்த
விலையாலு மிட்ட குறியை—யுலையாது
நீர்சிதைக்கும் வாய்ப்புதல்வ னிற்கு முனைமுலைப்பா
றார்சிதைக்கும் வேண்டா தழு.

1a குலையாலும் Irā.; முலையாலும் A_1, NP, Rāj.*

1c முன்கட்டாஞ் Irā.; முன்கடஞ் A_1, Irā.v

3c னிற்கு Irā.; நிற்கு A_1

4a றார்சிதைக்கும் Irā.; றார்சிதைக்கு A_1

4c தழு A_1, NP; தழூஉ Irā., Rāj.†

* Irā. changes *mulai*, "breast", to *kulai*, "flower cluster", but I see not reason to discard the manuscript reading.

† The readings *taḻu* and *taḻūu* are synonyms. Again I see no reason that speaks against the manuscript reading.

முலையாலும்	பூணாலும்	முன்கண்	தாம்	சேர்ந்த
mulaiyāl-um	*pūṇāl-um*	*muṉkaṇ*	*tām*	*cērnta*
breast (instr.) + *um*	ornament (instr.) + *um*	before (loc.)	they	to join (p. pey.)

இலையாலும்	இட்ட	குறியை	உலையாது
ilaiyāl-um	*iṭṭa*	*kuṟiyai*	*ulaiyātu*
leaf (instr.) + *um*	to place (p. pey.)	sign (acc.)	to perish (neg. abs.)

நீர்	சிதைக்கும்	வாய்ப்	புதல்வன்	நிற்கும்	முனை	முலைப்	பால்
nīr	*citaikkum*	*vāy.p*	*putalvaṉ*	*niṟkum*	*muṉai*	*mulai.p*	*pāl*
water	to ruin (ip. pey.)	mouth	son	to stand (ip. 3.)	front	breast	milk

தார்	சிதைக்கும்	வேண்டா	தழு.
tār	*citaikkum*	*vēṇṭā*	*taḻu.*
garland	to ruin (ip. 3.)	to be necessary (neg. 3.sg.n.)	embracing

[Your] son with his drooling mouth,[1] which will unfailingly ruin the signs
left by the breasts, ornaments, and the leaves(?), which had joined before (?),[2]
stands in front [of you]. The milk from [my] breast
will ruin [your] garland. Yoo mustn't embrace [me]!

[The heroine speaking to the hero.][3]

[1] Lit. "with his mouth, which will destroy with its water (i.e. saliva)".

[2] "Signs left by the breasts and ornaments" clearly refers to the traces of lovemaking that are still found on the hero's chest, but how to account for *muṉkaṇ tām cērnta ilaiyālum*, "by the leaves, which had joined before"? Rāj. reads *vilaiyālum*, "by the price", which is another possible way of splitting the sandhi, but does not seem to make much more sense.

[3] After the hero has returned home, the heroine is telling him to keep a distance to both her and her infant son. Cf. e.g. *Naṟṟiṇai* 250.

153. துனிபுலவி யூடலி னோக்தேன் றொடர்ந்த
கனிகலவி காதலினுங் காணேன்—முனிவகலி
னாணா நடுக்கு நளிவய லூரனைக்
காணாவெப் போதுமே கண்.

1c னோக்கேன் Irā., Rāj.; னோக்கென் NP (A_1 and A_3 are ambiguous)*

1d றொடர்ந்த Irā.; றுடர்ந்த A_1, A_3

2c னாணா Irā.; னான A_1; நானா A_3

3c நளிவய A_1, Irā.; தளிவய A_3

4b போதுமே Irā.; போதுமோ A_1; போதுமென் A_3

* The mss. do not distinguish between *e* and *ē*, but the negative form *nōkkēṉ* requires the long suffix *-ēṉ*.

துனி	புலவி	ஊடலின்	நோக்கேன்	தொடர்ந்த
tuṉi	*pulavi*	*ūṭaliṉ*	*nōkkēṉ*	*toṭarnta*
disgust	sulking	to quarrel (vb.n.) (obl.)	to look (neg. 1.sg.)	to continue (p. pey)

கனி	கலவி	காதலினும்	காணேன்	முனிவு	அகலின்
kaṉi	*kalavi*	*kātaliṉ-um*	*kāṇēṉ*	*muṉivu*	*akaliṉ*
to become sweet	union	love (obl.) + *um*	to see (neg. 1.sg.)	hatred	to leave (cond.)

நாணா	நடுக்கும்	நளி	வயல்	ஊரனைக்
nāṇā	*naṭukkum*	*naḷi*	*vayal*	*ūraṉai.k*
to be ashamed (abs.)	to tremble (ip. 3.)	to be dense	field	village (pron.n. 3.sg.m.) (acc.)

காணா	எப்போதுமே	கண்.
kāṇā	*eppōtum-ē*	*kaṇ.*
to see (neg. 3.pl.n.)	ever + *ē*	eye

In anger, disgust, and quarrelling, I do not look [at him]. Nor do I see [him]
in continuous sweet union and love. When [my] anger leaves,
they feel ashamed[1] and quiver. [My] eyes never get to see
the man from the village with dense fields.

[The heroine speaking.][2]

[1] For the absolutive in *-ā*, see the notes to TN 40.

[2] This poem seems to be spoken by the heroine after she has reconciled with the hero and made love with him. Cf. AiAi 29, 30.

மருதம் முற்றும்[1].

1 முற்றும் A_1, A_2; முற்றியது Irā.

End of *marutam*.

Author stanza

முனிந்தார் முனிவொழியச் செய்யுட்கண் முத்துக்
கனிந்தார் களவியல் கொள்கைக்—கணிந்தா
ரிணைமாலை யீடிலா வின்றமிழால் யாத்த
திணைமாலை கைவரத் தேர்ந்து.

2d கணிந்தா Irā.; கனிந்தா A_1*

3c வின்றமிழால் Irā.; வின்றமிழாய் A_1

* Note that Irā. changes *kaṉintār* to *kaṇintār*. It is true that the letters *ṇ* and *ṉ* are often confused in the mss., but the already dubious connection between the names Kaṇimētāviyār, mentioned in the colophon, and Kaṇintār, mentioned in the author stanza, is further called into doubt by the fact that the reading *kaṇintār* is an emendation.

முனிந்தார்	முனிவு	ஒழியச்	செய்யுட்கண்	முத்துக்
muṉintār	*muṉivu*	*oḻiya.c*	*ceyyuṭkaṇ*	*muttu.k*
to hate (part.n. p. 3.pl.ep.)	hatred	to cease (inf.)	verse (loc.)	pearl

கனிந்தார்	களவு	இயல்	கொள்கைக்	கணிந்தார்
kaṉintār	*kaḷavu*	*iyal*	*koḷkai.k*	*kaṇintār*
to melt (p. 3.pl.ep.)	clandestine love	study	principle	N of the author

இணை	மாலை	ஈடு	இலா	இன்	தமிழால்	யாத்த
iṇai	*mālai*	*īṭu*	*ilā*	*iṉ*	*tamiḻāl*	*yātta*
pair	garland	equality	not to be (pey.)	sweet	Tamil (instr.)	to tie (p. pey.)

திணைமாலை	கைவரத்	தேர்ந்து.
tiṇaimālai	*kaivara.t*	*tērntu.*
N of the work	to be proficient (inf.)	to examine (abs.)

For the hatred of the haters to cease,[1] Kaṇintār [who knows] the principles
of the study of secret love,[2] mellifluously uttered pearls in verse (?),[3]
having deliberated in order to be gifted with the *Tiṇaimālai*,
composed in sweet Tamil, which has no other garland as its equal.[4]

[1] To me, this seems to be a variation of the well-established pun based on the honymy of *muṉi-tal*, "to hate", and Skt. *muni*, "sage". The point thus is that the beauty of the TN affects even ascetics (i.e. "haters"), who otherwise are not expected to care about love poetry (*pace* Meenakshisundaran 1965: 60 and Zvelebil 1975: 119).

[2] "Study of secret love" seems to refer to the conventions of classical *akam* poetry, an important part of which deals with pre-marital or "secret" love (*kaḷavu*). *Kaḷaviyal* is also the old name the poetological treatise *Iṟaiyaṉār Akapporuḷ*, but it seems more likely that the word *kaḷaviyal* is here used in a generic sense. Note that Rāj. splits the words differently as *kaḷaviyal koḷkaikk' aṇintār*, but it is not clear how they understand the text.

[3] The verb *kaṉi-tal*, lit. "to ripen", "to soften", "to melt", poses a semantic problem. Another meaning listed in the TL is "to be mellifluous". I have followed NP's suggestion to add a verb like "to speak" and take *ceyyuṭkaṇ muttu* as the implied object. A more literal translation might be "was mellifluous with regards to pearls in verse". The reference to "pearls in verse" seems to be playing on the title *Tiṇaimālai*, lit. "garland on the *tiṇai*s", which here is likened to a garland of pearls.

[4] Lit. "which does not have the equal of a matching garland". This is another play on the title *Tiṇaimālai*, lit. "garland on the *tiṇai*s".

[Colophon (shifted to the title page in Irā.):]

மதுரைத் தமிழாசிரியர்[1] மாக்காயனார்[2] மாணாக்கர் கணிமேதாவியார்[3] செய்த[4] திணைமாலை நூற்றைம்பது முடிந்த்து[5].

1 தமிழாசிரியர் Irā.; தமிழாசாரியர் A_1, A_2; தமிழாசரியர் A_3

2 மாக்காயனார் Irā.; மாக்காயவனார் A_1, A_2, A_3

3 கணிமேதாவியார் A_2, Irā.; கணிமேவிதாவியார் A_1; கணிமேதவியார் A_3

4 செய்த A_1, A_2, A_3; அருளிச்செய்த Irā.

5 முடிந்த்து A_1; முற்றிற்று A_3; Ø A_2, Irā.

End of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*, composed by Kaṇimētāviyār, student of Mākkāyaṉār, Tamil teacher of Maturai.

References

Editions of the TN

Kāṇimētāviyār aruḷicceyta Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu. Mūlamum uraiyum. Cētusamstāṉa vitvāṉum centamiḻp pattirāciriyarumāṉa Rā. Irākavaiyaṅkārāl patippikkapperṟaṉa. Ed. by Rā. Irākavaiyaṅkār. 1st ed. Maturai: Tamiḻccaṅkamuttirācālai, 1904. (2nd ed. 1927)

Kaṇimētāviyār iyaṟṟiya Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu. Mūlamum paḻaiya vuraiyum. Tamiḻp pulavar Tiru. A. Naṭarāca Piḷḷaiyavarkaḷ eḻutiya viḷakka vuraiyum. Ed. by A. Naṭarāca Piḷḷai. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1936. (Several reprints)

Patiṉeṇ Kīḻkkaṇakku nūlkaḷ teḷivurai. Ed. by Em. Nārāyaṇa Vēluppiḷḷai. Ceṉṉai: Kalaiñaṉ Patippakam, 1985.

Patiṉeṇ Kīḻkkaṇakku. Patippāciriyak kuḻuviṉarāl pala piratikaḷai oppu nōkkip paricōtittu veḷiyiṭapperṟratu. Ed. by Es. Rājam. 2 vols. Ceṉṉai: Marrē aṇṭu kampeṉi, 1959.

Patiṉeṇ Kīḻkkaṇakku nūlkaḷ. Mūlamum uraiyum. Ed. by A. Māṇikkaṉār. 3 vols. Ceṉṉai: Vārttamāṉaṉ patippakam, 1991.

Patiṉeṇ Kīḻkkaṇakku. Teḷivurai. Ed. by Mu. Caṇmukam Piḷḷai. With commentary by Tuṟai. Irācārām. 3 vols. Ceṉṉai: Mullai Nilaiyam, 1996.

Kaṇimētāviyār iyaṟṟiya Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu. Ed. by Es. Kaumārīsvari. Ceṉṉai: Cāratā Patippakam, 2006.

Akanūlkaḷ. Ed by Ka.Pa. Aṟavāṇaṉ. 2 vols. Ceṉṉai: Tamiḻkkōṭṭam, 2010.

Translations of the TN

Dakshinamurthy, A. 2010. *Patiṉeṇkīḻkkaṇakku. Works on the Akam Theme*. Tiruchirappalli: Bharathidasan University.

Herbert, Vaidehi. 2014. *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu*. Published online at https://pathinenkeelkanakku.wordpress.com/.

Other primary sources

Aiṅkuṟunūṟu (*Eṭṭuttokaiyuḷ mūṉṟāvatākiya Aiṅkuṟunūṟu*). Ed. by Po.Vē. Cōmacuntaraṉār. Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1966.

Aintiṇai Aimpatu (*Māṟaṉ Poṟaiyaṉār iyaṟṟiya Aintiṇaiyaimpatu. Mūlamum, paḻaiyavuraiyum*). Ed. by A. Naṭarāca Piḷḷai. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1935.

Aintiṇai Eḻupatu (*Mūvātiyar iyaṟṟiya Aintiṇai Eḻupatu. Mūlamum paḻaiya vuraiyum*). Ed. by A. Naṭarāca Piḷḷai. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1936.

Akanāṉūṟu (*Eṭṭut tokaiyuḷ oṉṟākiya Akanāṉūṟu*). Ed. by Mu. Kācivicuvanātaṉ Ceṭṭiyār, with commentary by Na.Mu. Vēṅkaṭacāmi Nāṭṭār. 3 vols. Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1964–1969.

Akapporuḷ Viḷakkam (*Akapporuḷ Viḷakkam āyvup patippu*). Ed. by Ti. Irājarettiṉam. Ceṉṉai: Kāvyā, 2014.

Cilappatikāram (*Iḷaṅkōvaṭikaḷaruḷicceyta Cilappatikāra mūlamum Arumpatavuraiyum Aṭiyārkkunallāruraiyum*). Ed. by U. Vē. Cāmināṭaiyar. 6th ed. Ceṉṉai: Kapīr Accukkūṭam, 1955.

Ciṟupañcamūlam (*Kāriyācaṉ iyaṟṟiya Ciṟupañcamūlam*). Ed. by. Pu. Ci. Puṉṉaivaṉanāta Mutaliyār. Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1960.

Cīvakacintāmaṇi (*Cīvakacintāmaṇi mūlamum uraiyum*). Ed. by Po. Vē. Cōmacuntaraṉār. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1959.

Ēlāti (*Kāñci Ēlāti Kōvai*). Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1956.

Iṟaiyaṉār Akapporuḷ (*Kaḷaviyal eṉṟa Iṟaiyaṉār Akapporuḷ*). Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1964.

Kainnilai (*Patiṉeṇkīḻkkaṇakku Iṉṉilai*, *Kainnilai*). Ed. by Ti. Caṅkuppulavar. Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1964.

Kaḷaviyaṟ Kārikai. Ed. by S. Vaiyāpurippiḷḷai. 1931.

Kalittokai (*Kalittokai mūlamum Nacciṉārkkiṉiyar uraiyum*. *Cempatippu*). Ed. by T. Rajeswari. 2 volumes. Pondicherry/Chennai: École Française d"Extrême-Orient / Tamilmann Patippakam, 2015.

Kār Nāṟpatu (*Maturaik Kaṇṇaṅkūttaṉār iyaṟṟiya Kār Nāṟpatu*). Ed. by Na. Mu. Vēṅkaṭacāmi Nāṭṭār. Repr. of 2nd ed. Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1963.

Kuṟiñcippāṭṭu → *Pattuppāṭṭu*

Kuṟuntokai (*A Critical Edition and an Annotated Translation of the Kuṟuntokai*). Ed. by Eva Wilden. 3 vols. Pondicherry / Chennai: École Française d"Extrême-Orient / Tamilmann Patippakam, 2010.

Maṇimēkalai (*Maturaik Kūlavāṇikaṉ Cittalaic Cāttaṉār aruḷicceyta Maṇimēkalai*). Ed. by U.Vē. Cāmināṭaiyar. 7th ed. Ceṉṉai: Ṭākṭar U. Vē. Cāmiṉāṭaiyar Nūlnilaiyam, 1981.

Muttoḷḷāyiram. Ed by N. Cēturakunātaṉ. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1964.

Nāṉmaṇikkaṭikai (*Viḷampi Nākaṉār iyaṟṟiya Nāṉmaṇikkaṭikai*). Ed. by Es. Vaiyāpurip Piḷḷai. Ceṉṉai, Maturai: Cakti Kāriyālayam, 1944.

Naṉṉūl with commentary by Mayilainātar (*Naṉṉūl mūlamum Mayilainātaruraiyum*). Ed. by U.Vē. Cāmināṭaiyar. 2nd ed. Ceṉṉai: Kapīr accukkūṭam, 1946.

Naṟṟiṇai (*A Critical Edition and an Annotated Translation of the Naṟṟiṇai*). Ed. by Eva Wilden. 3 vols. Pondicherry / Chennai: École Française d"Extrême-Orient / Tamilmann Patippakam, 2008.

Paṉṉirupāṭṭiyal. Ed. by Rā. Irākavaiyaṅkār. 2nd ed. Maturai: Maturaittamiḵccaṅkamuttiracālai, 1951.

Pāṇṭikkōvai → *Iṟaiyaṉār Akapporuḷ*

Paripāṭal (*Eṭṭuttokaiyuḷ aintāvatākiya Paripāṭal mūlamum Parimēlaḻakaruraiyum*). Ed. by U.Vē. Cāmināṭaiyar. 4th ed. Ceṉṉai: Kapīr Accukkūṭam, 1956.

Pattiṉappālai → *Pattuppāṭṭu*

Pattuppāṭṭu (*Pattuppāṭṭu mūlamum Maturaiyāciriyar pārattuvāci Nacciṉārkkiṉiyaruraiyum*). Ed. by U.V. Swaminatha Iyer. 3rd ed. Ceṉṉai: Kēcari Accukkūṭam, 1931.

Perumpāṉāṟṟuppaṭai → *Pattuppāṭṭu*

Piṅkalam (*Piṅkalantai eṉṉum Piṅkala Nikaṇṭu*). Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1968.

Puṟanāṉūṟu (*Eṭṭuttokaiyuḷ eṭṭāvatākiya Puṟanāṉūṟu mūlamum uraiyum*). Ed. by U.Vē. Cāmināṭaiyar. 6th ed. Ceṉṉai: Kapīr Accukkūṭam, 1963.

Tamiḻneṟi Viḷakkam (*Tamiḻneṟi Viḷakkam*. *Poruḷiyal*. *Paḻaiya uraiyuṭaṉ*). Ed. by U.Vē. Cāmināṭaiyar. 2nd ed. Ceṉṉai: Makāmakōpāttiyāya Ṭākṭar U.Vē. Cāmināṭaiyar Nūl Nilaiyam, 1947.

Tēvāram (*Tēvāram. Hymnes śivaïtes du pays tamoul*). Ed. by T. V. Gopal Iyer. 3 vols. Pondichéry: Institut Français d'Indologie, 1984–1991.

Tiṇaimoḻi Aimpatu (*Kaṇṇaṉ Cēntaṉār iyaṟṟiya Tiṇaimoḻi Yaimpatu*. *Mūlamum*, *paḻaiya vuraiyum*). Ed. by A. Naṭarāca Piḷḷai. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1936.

Tirukkuṟaḷ (*Tiruvaḷḷuva Nāyaṉār aruḷicceyta Tirukkuṟaḷ. Mūlamum Parimēlaḻakaruraiyum*). 10th ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1956.

Tolkāppiyam Eḻuttatikāram (*Tolkāppiyam Eḻuttatikāram Iḷampūraṇar uraiyuṭaṉ*). Repr, of 1st ed. Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1964.

Tolkāppiyam Poruḷatikāram with commentary by Iḷampūraṇar (*Tolkāppiyam Iḷampūraṇam Poruḷatikāram*). Ed. by Va. U. Citamparam Piḷḷai. Pirampūr, Ceṉṉai, [1921].

———— (*Tolkāppiyam Poruḷatikāram. Iḷampūraṇar uraiyuṭaṉ*). Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1967.

Tolkāppiyam Poruḷatikāram with commentary by Nacciṉārkkiṉiyar (*Tolkāppiyam Poruḷatikāram*. *Iṯtu Pārattuvāci Nacciṉārkkiṉiyar iyaṟṟiya uraiyōṭum*). Ed. by Ci. Vai. Tāmōtarampiḷḷai. Madras: Graves, Cookson and Co., 1885

———— (*Tolkāppiyam Poruḷatikāram. Nacciṉārkkiṉiyar urai*). Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1968.

Tolkāppiyam Poruḷatikāram with commentary by Pērāciriyar (*Tolkāppiyam Poruḷatikāram*. *Meyppāṭṭiyal*, *Uvamaviyal*, *Ceyyuḷiyal*, *Marapiyal*. *Pērāciriyar urai*). Repr. of 1st ed. Tirunelvēli, Ceṉṉai: Tirunelvēli Teṉṉintiya Caivacittānta Nūṟpatippuk Kaḻakam, 1966.

Vīracōḻiyam with commentary by Peruntēvaṉār (*Poṉparaṟṟi kāvalar Puttamittiraṉār iyaṟṟiya Vīracōḻiyam mūlamum Peruntēvaṉār iyaṟṟiya uraiyum*). Ed. by Kā. Ra. Kōvintacāmi Mutaliyār. Ceṉṉai: Pavāṉantar Kaḻakam, 1942.

Dictionaries and indices

Burrow, T. and M. B. Emeneau. *A Dravidian Etymological Dictionary*. 2nd ed. Oxford: Clarendon Press, 1984.

Index des mots de la litterature tamoule ancienne. 3 vols. Pondichéry: Institut Français d'Indologie. 1967–1970.

Kriyāviṉ taṟkālat tamiḻ akarāti. 2nd ed. Chennai: Cre-A, 2008.

Lehmann, Thomas and Thomas Malten. *A Word Index of Old Tamil Caṅkam Literature*. Stuttgart: Steiner. 1992.

Monier Williams, Monier. *A Sanskrit-English Dictionary*. *Etymologically and Philologically Arranged With Special Reference to Cognate Indo-European Languages*. Oxford: Clarendon Press, 1899.

Tamil Lexicon. 6 vols. Madras: University of Madras, 1924–1936.

Varalāṟṟu muṟai Tamiḻ ilakkaṇap pērakarāti. 5 vols. Ceṉṉai: Cānti Cāṭaṉā, 2001–2002.

Secondary literature

Aruṇācalam, Mu. 2005 [1972]. *Tamiḻ ilakkiya varalāṟu. Pattām nūṟṟāṇṭu.* Vol. 3 of 14. Rev. ed. Ceṉṉai: Ti Pārkkar.

Buchholz, Jonas. forthcoming-a. "Commentaries on the Kīḻkkaṇakku Akam Works". In: Victor D'Avella and Suganya Anandakichenin (ed.): *Proceedings of the NETamil workshop "Commentary Idioms"*.

———— forthcoming-b. "Construing a Corpus. The Mnemonic Stanza on the Kīḻkkaṇakku Works". In: *Proceedings of the NETamil workshop "Colophons, Prefaces, Satellite Stanzas"*.

Buchholz, Jonas and Giovanni Ciotti. forthcoming. "What a Multiple-Text Manuscripts Can Tell Us About the Tamil Scholarly Tradition: The Case of UVSL 589". In: *Manuscript Cultures* 10.

Cāmināṭaiyar, U. Ve. 1950. *Eṉ carittiram*. Ceṉṉai: Kapīr Accukkūṭam.

Clare, Jennifer. 2011. *Canons, Conventions and Creativity: Defining Literary Tradition in Premodern Tamil South India.* (PhD dissertation). Berkeley: University of California.

Dubianski, Alexander. 2005. "Messenger-Poems in Tamil Poetry". In: Lidia Sudykal (ed.): *Love and Nature in Kāvya Literature.* Krakow: Jagiellonian University, Institute of Oriental Philology, pp. 259-274.

Ebeling, Sascha. 2010. *Colonizing the Realm of Words. The Transformation of Tamil Literary Culture in Nineteenth-Century South India.* Albany: State University of New York Press.

Hanneder, Jürgen. 2002. "The Blue Lotus. Oriental Research Between Philology, Botany and Poetics?". In: *Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft* 152.2, pp. 295-308.

Hardy, Friedhelm. 1983. *Viraha-Bhakti. The Early History of Kṛṣṇa Devotion in South India.* Delhi: Oxford University Press.

Hart, George L. 1976. *The Relation Between Tamil and Classical Sanskrit Literature.* Wiesbaden: Harrassowitz.

Lehmann, Thomas. 1989. *A Grammar of Modern Tamil.* Pondicherry: Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.

Marr, John R. 1985. *The Eight Anthologies.* Madras: Institute of Asian Studies.

Meenakshisundaran, T. P. 1965. *A History of Tamil Literature.* Annamalainagar: Annamalai University.

Pieruccini, Cinzia. 2001. “The Cakravāka Birds: History of a Poetic Motif”. In: Giuliano Boccali, Cinzia Pieruccini and Jaroslav Vacek (ed.): *Pandanus ’01. Research in Indian Classical Literature.* Prague: Charles University in Prague, pp. 85-105.

Rajam, V. S. 1986. “Aṇaṅku: A Notion Semantically Reduced to Signify Female Sacred Power”. In: *Journal of the American Oriental Society* 106.2.

Shulman, David. 2016. *Tamil. A Biography.* Cambridge, Massachusetts / London, England: The Belknapp Press of Harvard University Press.

Syed, Renate. 1990. *Die Flora Altindiens in Literatur und Kunst.* (Phd dissertation). München: Ludwig-Maximilians-Universität.

Vaiyapuri Pillai, S. 1956. *History of Tamil Language and Literature (Beginning to 1000 A.D.).* Madras: New Century Book House.

———— 1964 [1954]. *Ilakkiya maṇimālai.* 3rd ed. Ceṉṉai: Tamiḻp puttakālayam.

Vēṅkaṭacāmi, Mayilai Ciṉi. 1962. *Pattoṉpatām nūṟṟāṇṭil tamiḻ ilakkiyam.* Ceṉṉai: Cānti Nūlakam.

Wilden, Eva. 2006. *Literary Techniques in Old Tamil Caṅkam Poetry. The Kuṟuntokai.* Wiesbaden: Harrassowitz.

———— 2013. “The ten stages of passion (daśa kāmāvasthāḥ) and eight types of marriage (aṣṭavivāha) in the Tolkāppiyam”. In: Whitney Cox and Vincenzo Vergiani (ed.): *Bilingual Discourse and Cross-Cultural Fertilisation: Sanskrit and Tamil in Medieval India.* Pondicherry: Institut Français de Pondichéry, École Française d'Extrême Orient, pp. 95-114.

———— 2014. *Manuscript, Print and Memory. Relics of the Caṅkam in Tamilnadu.* Berlin, München, Boston: De Gruyter.

———— 2017. “Making Order in the Vaults of Memory: Tamil Satellite Stanzas on the Transmission of Texts”. In: *Kervan – International Journal of Afro-Asiatic Studies* 21, pp. 317-337.

Zvelebil, Kamil V. 1973. *The Smile of Murugan. On Tamil Literature of South India.* Leiden: Brill.

———— 1974. *Tamil Literature.* Wiesbaden: Harrassowitz.

———— 1975. *Tamil Literature.* Leiden, Köln: E. J. Brill.

———— 1979. “The Nature of Sacred Power in Old Tamil Texts”. In: *Acta Orientalia* 40, pp. 157-192.

————1990-1994. *The Story of My Life.* 2 vols. Madras: Institute of Asian Studies.

———— 1995. *Lexicon of Tamil Literature.* Leiden, New York, Köln: E. J. Brill.

Kurzfassung der Ergebnisse

Die vorliegende Arbeit beinhaltet eine kritische Edition und annotierte Übersetzung des *Tiṇai-mālai Nūṟṟaimpatu*, eines der *Kīḻkkaṇakku-Akam*-Werke. Hierbei handelt es sich um ein Korpus von sechs poetischen Texten aus der spätklassischen Periode der tamilischen Literatur, die das Genre der Liebesdichtung (*akam*) vertreten. Als solche stellen diese Texte die direkte Fortsetzung der Dichtung dar, die sich in der Caṅkam-Literatur, der ältesten Schicht der tamilischen Literatur, findet. Anders als die Caṅkam-Literatur sind die *Kīḻkkaṇakku-Akam*-Werke bislang aber von der Forschung weitgehend ignoriert worden. Ziel dieser Arbeit ist es, die notwendige philologische Grundlagenarbeit für eine weitere Erforschung der *Kīḻkkaṇakku-Akam*-Werke zu leisten. Zu diesem Zweck wurde eine kritische Edition und annotierte Übersetzung des TN, des längsten und bemerkenswertesten dieser Texte, angefertigt.

In der Einleitung werden das TN und das Korpus, zu dem dieser Text gehört, kurz vorgestellt. Weiterhin werden die Textzeugen des TN und ihr Verhältnis zueinander vorgestellt. Es sind neun Handschriften des TN bekannt. Es lässt sich zeigen, dass fünf dieser Handschriften Kopien einer der anderen Handschriften oder sogar einer gedruckten Textausgabe sind. Damit bleiben vier Handschriften als primäre Textzeugen. Diese lassen sich in zwei Überlieferungsstränge teilen, von denen der eine durch die Handschriften A_1, A_2 und A_3 und der andere durch die Handschrift B vertreten ist. Die heute umlaufende Textform des TN wurde durch die erste gedruckte Textausgabe definiert, welche 1904 von Rā. Irākavaiyaṅkār (Irā.) veröffentlicht wurde. Wie es sich zeigen lässt, beruht diese auf nur einer Handschrift, nämlich A_1, und lässt den anderen Überlieferungsstrang, welcher durch die Handschrift B vertreten ist, außer Acht.

Der Hauptteil dieser Arbeit ist die kritische Edition und annotierte Übersetzung. Auf Grundlage der verfügbaren Textzeugen war es in vielen Fällen möglich, den Text des TN, wie er von Irā. festgelegt wurde, zu verbessern. Darüberhinaus beinhaltet die Edition einen kritischen Apparat, der alle Lesarten, die sich in den Handschriften finden, verzeichnet. Damit ist es möglich, die Entscheidungen, die in dieser Edition getroffen wurden, nachzufollziehen und ggf. neu zu bewerten. Die annotierte Übersetzung versucht sich an einer genauen Wiedergabe des Wortlauts der Gedichte und dient somit als Werkzeug für eine philologische Auseinandersetzung mit dem Text. In den Anmerkungen werden verschiedene Möglichkeiten der Interpretation abgewogen und unklare Stellen besprochen. Vor allem im Fall des letzten Abschnittes des TN, der in einer stark korrumpierten Form überliefert worden ist, bleiben einige Probleme bestehen. Dennoch kann diese Arbeit hoffentlich zu einem besseren Verständnis des TN beitragen und somit einen Zugang zu einem bislang vernachlässigten Bereich der tamilischen Literaturgeschichte eröffnen.

Summary of the Results

The present dissertation contains a critical edition and annotated translation of the *Tiṇaimālai Nūṟṟaimpatu* (TN), one of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works. This is a corpus of six poetical texts from the late-classical period of Tamil literature representing the genre of love poetry (*akam*). As such, these texts form the direct continuation of the poetry found in the Caṅkam works, the oldest stratum of Tamil literature. Unlike Caṅkam literature, however, the *Kīḻkkaṇakku Akam* works have largely been ignored by scholarship. This dissertation aims at laying out the necessary philological groundwork for a further study of the *Kīḻkkaṇakku Akam* works by presenting a critical edition and annotated translation of the TN, the longest and most remarkable of these texts.

The introduction to this dissertation briefly introduces the TN and the corpus of which it forms part. Furthermore, it describes the available witnesses for the TN and their interrelation. Nine manuscripts of the TN can be located today. As it is shown, five of these manuscripts are copies of other manuscripts or even of a printed edition, which leaves us with four primary witnesses. It is shown that these can be grouped into two strands of transmission, one that is represented by the manuscripts A_1, A_2, and A_3, and one that is represented by the manuscript B. The accepted text of the TN was established by the first edition of this text, which was published by Rā. Irākavaiyaṅkār (Irā.) in 1904. As it is shown, this edition was based on only one of these ms., namely A_1, and did not take into consideration the other strand of transmission, represented by the manuscript B.

The centrepiece of this dissertation is the critical edition and annotated translation. On the basis of the available witnesses, it is in many cases possible to improve the text of the TN as it has been established by Irā. Moreover, the critical edition contains an apparatus that reports all variants found in the primary witnesses, making it possible to reassess the choices made in the present edition. The annotated translation aims at a close rendering of the wording of the poems and thus has to be understood as a tool for philological analysis. The annotations weigh different possibilities of interpretation and discuss uncertainties. Quite a number of textual problems, however, remains, especially in the case of the final section of the TN, which has been transmitted only in a very corrupted form. Nevertheless, the present dissertation hopefully can contribute towards a better understanding of the TN and thus open up a window to a so far neglected area of Tamil literary history.